

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”

Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2020-ΓΕΝΑΡΗΣ 2021, ΑΡ. ΦΥΛ. 555, € 1,50

ΦΙΜΩΝΟΥΝ ΜΕ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ, ΑΛΛΑ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ ΔΕΝ ΛΕΕΙ ΝΑ ΗΣΥΧΑΣΕΙ

Έριξαν τους προβολείς στην καταγγελία βιασμού της Σ. Μπεκατώρου για να κάνουν τις εκκαθαρίσεις τους στον χώρο της ιστιοπλοΐας, και τους βρήκε το τσουνάμι της οργής των θυμάτων του κράτους της βίας που έχουν στήσει στο χώρο του θεάτρου

**Το ψευτοΚΚΕ το κόμμα απολογητής των βιαστών
Ο ΣΥΡΙΖΑ πρωταθλητής της συγκάλυψής τους**

«**Ε**ίμαστε εδώ για εσάς, γυναίκες, θύματα βίας ισχυρών παραγόντων που εκμεταλλεύτηκαν την αδύναμη θέση σας για να σας κακοποιήσουν και σας απείλησαν ότι θα σας φράξουν το δρόμο, να ανοίξουν τα στόματα, όχι στη σιωπή, φτάνει πια!». Αυτά είπαν η Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο υπουργός Αυγενάκης, ο Τσίπρας, ο Κουτσούμπας, η Γεννηματά, ο Βαρουφάκης στην ολυμπιονίκη Σ. Μπεκατώρου όταν έκανε την καταγγελία για το βιασμό της που έγινε πριν από χρόνια.

Και έμεινε ένας ολόκληρος λαός έκπληκτος που μέχρι χτες ήξερε ένα κράτος που εγκληματεί κατά των πολιτών, και καθόλου πάτως ένα κράτος που σκίζεται να τους προστατεύσει, ενώ είχε πολύ

πρόσφατα χωρίς ντροπή απειλήσει (μέσω των δικηγορικών συλλόγων) την εισαγγελέα που τόλμησε να υπερασπιστεί την δολοφονημένη ηρωική Τοπαλούδη.

Και πολλοί τους πίστεψαν. Ξέσπασε μία οργή με ορμητικό πάθος για δικαίωση και βγήκε ένα κύμα καταγγελιών όχι στην ιστιοπλοΐα και γενικότερα στον αθλητισμό, αλλά στο χώρο του θεάτρου. Ένα τσουνάμι που συγκλόνισε, συγκίνησε, και έφερε ανατριχίλα. Μέσα από το σκοτάδι πρόβαλλαν συμπεριφορές και ολοκληρωμένα τέρατα που είχαν προβληθεί για χρόνια σαν αγνοί, ευαίσθητοι και ταλαντούχοι καλλιτέχνες. Πρώτος βγήκε

στο ξέφωτο ο Γ. Κιμούλης, ο πιο κραυγαλέος εκπρόσωπος της βίας στο χώρο. Περίμεναν όλοι με κομμένη την ανάσα από τη φρίκη που βγήκε στο φως, με αρχή μία πρωινή εκπομπή στο MEGA, να δουν πως θα αντιμετωπίσει το τόσο «ευαίσθητο» κράτος αυτή την περίπτωση. Όλοι τώρα αρχίζουν με δέος να συνειδητοποιούν ότι θέλουν να κλείσουν στόματα και η Πρόεδρος της Δημοκρατίας, και οι υπουργοί, και οι κομματικές ηγεσίες, και οι φορείς και οι

λεγόμενοι θεσμοί και το σωματείο των ηθοποιών, που όλοι με μια φωνή λένε: Σταματήστε τις δημόσιες επώνυμες καταγγελίες, σταματήστε να μιλάτε στα κανάλια, κανένα όνομα σε κανένα μέσο, να πάτε στη δικαιοσύνη να κάνει το φάκελο της, να πάτε στο σωματείο να κάνει το φάκελο του, αλλά σωπάστε επιτέλους, φτάνει πια, ησυχάστε, δεν εννοούσαμε εσάς!!!

Συνέχεια στη σελ. 16

Απεργία πείνας Κουφοντίνα: Ένα πολιτικό κίνημα υπέρ της «17N» κρυμμένο σαν δήθεν “κίνημα υπέρ του νόμου”

Ο νέος νόμος που ρυθμίζει τη σωφρονιστική νομοθεσία, που τον ψήφισε η Νέα Δημοκρατία τον περασμένο Δεκέμβρη, προβλέπει ότι κρατούμενοι που έχουν καταδικαστεί για εγκλήματα τρομοκρατίας απαγορεύεται να μεταγονται σε αγροτικές φυλακές. Ο νόμος προβλέπει ακόμη ότι, αν ένας κρατούμενος ήδη βρίσκεται σε αγροτικές φυλακές, αλλά στο μεταξύ χάσει αυτό το δικαίωμα, τότε αυτός “επιαναμετάγεται στο κατάστημα κράτησης από το οποίο αρχικά μετέχθη” (<https://www.kathimerini.gr/society/561180319/telos-oi-agrotikes-fylakes-gia-ton-d-koyfontina-ti-allazei-stis-metagoges/>).

Έτσι ο Κουφοντίνας μετά την ψήφιση αυτού του νόμου θα έπρεπε να μεταχθεί από τις αγροτικές φυλακές Βόλου (Κασσαβέτεια) όπου βρισκόταν τα τελευταία 2 χρόνια, στον Κορυδαλλό όπου έχει εκτίσει τα προηγούμενα 16 χρόνια της ποινής του. Αντί για αυτό, μεταφέρθηκε στις φυλακές υψίστης ασφαλείας στο Δομοκό (Λαμία). Για να μπορέσει να γίνει αυτό, στα χαρτιά έγιναν δύο μεταθέσεις: μία πίσω στον Κορυδαλλό, όπως προβλέπει ο νόμος, και μετά μια δεύτερη από τον Κορυδαλλό στο Δομοκό. Στην πράξη έγινε μία: αντί να πάει από το Βόλο στην Αθήνα και μετά από

την Αθήνα στη Λαμία, πήγε κατευθείαν από το Βόλο στη Λαμία. Αυτή η τελευταία λεπτομέρεια είναι το πιο γραφειοκρατικό και λιγότερο σημαντικό μέρος της υπόθεσης, και γι’ αυτό το λιγότερο δυνατό επιχείρημα των συμπαραστατών. Το ισχυρό τους επιχείρημα είναι ότι όλα αυτά έγιναν παράτυπα και είναι κόλπα ώστε ο Κουφοντίνας να μην πάει στον Κορυδαλλό, όπως δικαιούται, και να πάει στις πιο αυστηρές φυλακές υψίστης ασφαλείας του Δομοκού.

Μια δεύτερη μεταγωγή θα μπορούσε πράγματι να έχει γίνει κανονικά και νόμιμα. Όμως για να

γίνει μια μεταγωγή χρειάζεται αιτιολόγηση. Οι συμπαραστάτες λένε ότι, παρόλο που οι δικηγόροι του Κουφοντίνα ζήτησαν τα χαρτιά αυτής της δεύτερης μεταγωγής (που θα πρέπει να περιέχουν και την τεκμηρίωση για ποιο λόγο γίνεται), το κράτος δεν τους τα έδειξε ποτέ επικαλούμενο κάποιο πρόσχημα. Ο Κουφοντίνας αντέδρασε ξεκινώντας απεργία πείνας με αίτημα τη μεταφορά του στον Κορυδαλλό, και αμέσως στο πλευρό του βρέθηκε ένα κίνημα συμπαραστάσης στο οποίο συμμετέχει πια όλη η λεγόμενη αριστερά (ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ, ΜΕΡΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, “μ-λ”, τροτσικιστές, “αναρχικοί” κτλ).

Αυτό λοιπόν το ζήτημα έχει γίνει από την “αριστερή” αντιπολίτευση το πιο μεγάλο ζήτημα αρχής για τη δημοκρατία. Αυτό είναι -λένε- που διακρίνει την “ακροδεξιά ΝΔ” από τους μέχρι θανάτου δημοκράτες της “αριστεράς”. Εκ πρώτης όψης φαίνεται ότι τυπικά έχουμε να κάνουμε με μια παρανομία -ή το λιγότερο παρατυπία- σε βάρος ενός κρατούμενου, ώστε αυτός να μετα-

φερθεί σε μια πιο αυστηρή φυλακή από αυτή που δικαιούται να είναι. Ωστόσο συμβαίνει συχνά κάτι που φαίνεται τυπικά σωστό να κρύβει (και μάλιστα να προβάλλεται επίτηδες ώστε να κρύψει) πίσω του κάτι άδικο. Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε απλά με μια αδικία, αλλά με ένα μεγάλο πολιτικό σκάνδαλο. Πιστεύουμε ότι όλη αυτή η υπόθεση είναι οργανωμένη από την κυβέρνηση Μητσοτάκη και ουσιαστικά από τα πολιτικά επιτελεία όλων των καθεστωτικών κομμάτων, ώστε να οδηγήσει ακριβώς αντίθετα, αρχικά στη μεταφορά του Κουφοντίνα στον Κορυδαλλό και από εκεί στην απελευθέρωση του λίγο αργότερα από τον Ιούλη του 2021, οπότε μπορεί και να τη ζητήσει σύμφωνα με το νόμο που το καθεστώς έχει φτιάξει γι αυτόν. Αυτή την απελευθέρωση το καθεστώς προσπαθεί να την κάνει με τρόπο τέτοιο ώστε να καθησυχαστούν οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές, που απαιτούν μεγαλύτερη τιμωρία

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Πλειοψηφία Σαββίδη στον ΟΛΟ: Το ρώσικο κράτος καταπίνει ολόκληρο το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, σ. 2,
- Να ξεσκεπάσουμε τη βρόμικη γραμμή του σοσιαλισμού για την πανδημία, σ. 3
- Πανεπιστημιακή αστυνομία, σ. 4,
- Ανασχηματισμός, σ. 7
- Η εμβολιαστική ήττα της ΕΕ είναι αποτέλεσμα πολιτικού σαμποτάζ, σ. 10
- Τι θα έκανε ένα προοδευτικό νομοσχέδιο για το χρονικό όριο σπουδών, σ. 15
- Για τις ξαφνικές φωνές του ΣΥΡΙΖΑ για Λιγνάδη, σ. 19

Συνέχεια στη σελ. 2

Απεργία πείνας Κουφοντίνα: Ένα πολιτικό κίνημα υπέρ της «17N» κρυμμένο σαν δήθεν “κίνημα υπέρ του νόμου”

Συνέχεια από τη σελ. 1

για τα δολοφονημένα στελέχη τους, και να αποδεχτούν ότι όχι μόνο η κυβέρνηση αλλά όλο το κοινοβουλευτικό τόξο έκανε ό,τι μπορούσε για να την αποτρέψει αλλά υπέκυψε τάχα στη δημοκρατική συνείδηση της χώρας.

Για τους επαναστάτες μαρξιστές και κάθε πραγματικό δημοκράτη η απάντηση σε αυτό το σύνθετο και προβοκατόρικο πολιτικό παιχνίδι πρέπει να ξεκινάει από τα βαθύτερα συμφέροντα του λαού και της επανάστασης, και αυτά λένε ότι δεν έχει νόημα να απαιτεί κανείς να είναι στη φυλακή ένας δολοφόνος, του οποίου το βαθύ κράτος φροντίζει επί χρόνια να δικαιώνει μέχρι κεραίας την πολιτική και ιδεολογική γραμμή, χωρίς να αποκαλύπτει ακριβώς αυτή τη γραμμή σαν την πιο εχθρική στο λαό και στη χώρα. Ο Κουφοντίνας είναι ένα εξέχον στέλεχος του ελληνικού κράτους και κάνει πολύ πιο μεγάλη ζημιά στο λαό, ειδικά στην ταξική του πρωτοπορία να εμφανίζεται σαν θύμα του, ενώ βρίσκεται στο πιο αιχμηρό σημείο της βίας του, και μάλιστα της βίας του ιμπεριαλισμού που σήμερα το ελληνικό κράτος υπηρετεί όχι μόνο σε εσωτερικό αλλά και σε διεθνές επίπεδο. Αυτό το καθεστώς θα πολεμηθεί καλύτερα αν η εσωτερική και ιδίως η διεθνής φωνή του φύση είναι γυμνή σε παγκόσμια θέα. Η ενδεχόμενη απελευθέρωση του Κουφοντίνα, παρόλο που θα έχει αφήσει ελεύθερο έναν αμετανόητο αντιδραστικό που έχει βάψει τα χέρια του με αίμα, θα είναι μια μεγάλη συνεισφορά στην αποκάλυψη της υποκρισίας του ελληνικού κράτους.

Η διπροσωπία των συμπαραστατών, τους αποκαλύπτει σαν ένα πολιτικό

κίνημα υποστήριξης του Κουφοντίνα και όχι ένα “κίνημα εφαρμογής του νόμου”

Γίνεται φανερό από τα παραπάνω ότι η ουσία της υπόθεσης δεν έχει να κάνει καθόλου με το δίλημμα αν θα εφαρμοστεί ή όχι μια νομική διάταξη. Δεν έχουμε να κάνουμε εδώ με ένα τεχνικό ζήτημα εφαρμογής του νόμου για έναν τυχαίο κρατούμενο, αλλά με ένα πολιτικό κίνημα υποστήριξης ενός πολιτικού προσώπου. Παρά την επιμονή των φιλελεύθερων για το αντίθετο, ο Κουφοντίνας είναι και κατά συρροή δολοφόνος και πολιτικό πρόσωπο. Για την ακρίβεια είναι στέλεχος ενός πολιτικού ρεύματος που για να κυριαρχήσει χρειάζεται τις δολοφονίες. Μάλιστα τώρα πια είναι αρχηγός ενός, όχι ασήμαντου ως προς την επιρροή του στα πολιτικά πράγματα, νόμιμου πολιτικού ρεύματος, με πυρήνα τον ψευτοαναρχικό Ρουβίκωνα, που μάλιστα εμφανίζεται σαν η πιο μαχητική πρωτοπορία του εργατικού κινήματος.

Το κίνημα συμπαραστάσης στις πιο “αναρχικές-επαναστατικές” του εκφράσεις υποστηρίζει ανοιχτά τον Κουφοντίνα σαν αγωνιστή και επαναστάτη, υποστηρίζει δηλαδή τις πολιτικές του θέσεις, την ιδεολογία του και τις πράξεις του, αν όχι σε όλο το εύρος τους, πάντως αρκετά ώστε να μπορεί να τον θεωρεί “κομμάτι του κινήματος”. Απ’ την άλλη η θεσμική-κυβερνητική έκφραση του “κινήματος αλληλεγγύης”, ο ΣΥΡΙΖΑ, υποστηρίζει ότι δεν τον ενδιαφέρουν καθόλου οι πράξεις ή η ιδεολογία του κρατούμενου, και απλά τον υποστηρίζει ενάντια στην παραβίαση των νομικών δικαιωμάτων του, πράγμα που λέει ότι θα το έκανε για οποιονδήποτε κι αν ήταν στη θέση του, ακόμα κι αν ήταν ένας απλός

ποινικός, ακόμα κι αν ήταν ο ναζιστής δολοφόνος Ρουπακιάς!! Έχουμε δηλαδή εδώ τη διπρόσωπη τακτική που έχουμε ξαναδεί στις περιπτώσεις του Ρωμανού και της Ηριάννας, με το ένα μέρος του κινήματος συμπαραστάσης να συμπαραστέκεται σε έναν “ανυπόταχτο επαναστάτη” που δε δίνει δεκάρα για το αστικό δίκαιο, μάλιστα στην περίπτωση Κουφοντίνα τόσο πολύ επαναστάτη που σκοτώνει κατά συρροή, και το άλλο του μέρος να κάνει έκκληση στις ανθρωπιστικές ευαισθησίες των δημοκρατών για να μπει τέλος σε μια μεροληψία, να εφαρμοστεί ο νόμος μέχρι την τελευταία του λεπτομέρεια και να σωθεί η ανθρώπινη ζωή ενός ταλαιπωρημένου κρατούμενου.

Η αποκάλυψη του ενιαίου πολιτικού χαρακτήρα αυτού του κινήματος, με μια απλή διανομή ρόλων και με ένα κοινό νομικό-δικαιωματικό περικάλυμμα, βρίσκεται ακριβώς εδώ: οι δύο πλευρές δεν καταγγέλλουν ποτέ η μία την άλλη. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ εννοούσε αυτά που έλεγε σαν υποτίθεται αστοδημοκράτης, ότι δηλαδή δεν τρέφει καμία συμπάθεια στον εκτελεστή Κουφοντίνα, θα κατήγγειλε το “επαναστατικό” κίνημα υπέρ του Κουφοντίνα για δύο λόγους. Πρώτα γιατί ένα κίνημα υπέρ ενός από πεποιθήση και κατά συρροή δολοφόνου δίχως καμιά κοινωνική υποστήριξη, είναι κάτι το πολύ επικίνδυνο για τη δημοκρατία, δεκάδες και εκατοντάδες φορές πιο επικίνδυνο από τη μεταγωγή ενός τυχαίου εγκληματία σε λάθος φυλακή. Δεύτερο, θα το κατήγγειλε σαν προβοκατόρικο γιατί, αν το αίτημα του ΣΥΡΙΖΑ για μεταγωγή στον Κορυδαλλό είναι δίκαιο, από καθαρά νομική αστοδημοκρατική άποψη, τότε ένα κίνημα που ηρωποιεί τον Κουφοντίνα, εκθέτει βαριά και προβοκάρει και το αίτημά της εφαρ-

μογής του νόμου, και τον ίδιο το ΣΥΡΙΖΑ. Από την άλλη, η “επαναστατική” πτέρυγα του κινήματος αλληλεγγύης, καθόλου δεν ενοχλείται όταν ο Τσίπρας -που κατά τα άλλα λένε ότι τάχα “πουλήθηκε στο νεοφιλελευθερισμό” αλλά παρ’ όλα αυτά πολύ ευχαρίστως τον έχουν στο πλευρό τους- για να είναι καλυμμένος απέναντι στους αστοδημοκράτες θύματά του αποκαλεί τον Κουφοντίνα “ελεεινό δολοφόνο”, την ίδια στιγμή που κατά τα άλλα στηρίζει ολόψυχα το αίτημά του.

Είναι χαρακτηριστική η δήλωση ενός εκλεκτού μέλους του κινήματος συμπαραστάσης, του ανταρσέου δικηγόρου Καμπυγιάννη: “Τσαλαπατώντας τους ίδιους της τους νόμους, στην περίπτωση Κουφοντίνα, η δημοκρατία δικαιώνει αναδρομικά την βίαιη δράση του!” (<https://www.efsyn.gr/node/281691>) Δηλαδή για τον Καμπυγιάννη -και πιστεύουμε αυτή η δήλωση εκφράζει το πνεύμα όλου του κινήματος- η παραβίαση της αστικής νομιμότητας στην περίπτωση της μεταφοράς ενός κρατούμενου στη μια φυλακή αντί της άλλης, αποδεικνύει ότι αυτός με τη σειρά του είχε δικαίωμα να παραβιάσει κι αυτός τη νομιμότητα πυροβολώντας και σκοτώνοντας! Αν όλοι αυτοί ήταν αυτό που ισχυρίζονται ότι είναι, δηλαδή αριστοί και δημοκράτες, έστω και αστοί δημοκράτες, θα φρόντιζαν πρώτα απ’ όλα να ενωθούν με ό,τι πιο δημοκρατικό υπάρχει μέσα στα κλασικά κόμματα της αστικής τάξης, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, για να κάνουν ένα σαφές, αρραγές μέτωπο πολιτικής απομόνωσης της γραμμής υποστήριξης του δεκαεφτανοεμβριτισμού. Σίγουρα δε θα κάνανε όλοι μαζί μεθοδεύσεις και ραδιουργίες, τότε για να πάρει ο Κουφοντίνας άδειες και

Συνέχεια στη σελ. 8

ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΣΑΒΒΙΔΗ ΣΤΟΝ ΟΛΘ: ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΤΑΠΙΝΕΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πριν 4 χρόνια, όταν ο ρώσος κρατικός ολιγάρχης Ιβάν Σαββίδης με την εταιρεία Beltera έβαζε για πρώτη φορά πόδι στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης εντασσόμενος σε μια ελληνο-γερμανο-γαλλική κοινοπραξία, είχαμε καταγγείλει την παράδοση του λιμανιού σαν μια αποικιοκρατική κίνηση του ρωσοκινεζικού άξονα σε βάρος της χώρας μας, αναδεικνύοντας επίσης τους ισχυρούς δεσμούς της γερμανικής εταιρίας DIEP με τη Ρωσία και της γαλλικής TerminalLinkSAS με την Κίνα («Οι εγκληματίες σαμποταριστές παραδίνουν το λιμάνι της Θεσσαλονίκης στη νεοναζιστική Ρωσία», <https://www.oakke.gr/afises/item/818>). Οι νέες εξελίξεις στο ιδιοκτησιακό καθεστώς του ΟΛΘ φέρνουν την παραπέρα ενίσχυση του Σαββίδη, δικαιώνοντας την αρχική μας την εκτίμηση.

Συγκεκριμένα στις 2/2 ανακοινώθηκε η συμφωνία της BelterraInvestments του Σαββίδη με την HelanorHoldings, που ανήκει στο γερμανικό hedgefundDIEP, για την απόκτηση από την πρώτη του εναπομείναντος 70% των μετοχών της τελευταίας στην εταιρία Melbery. Λέμε του εναπομείναντος ποσοστού γιατί το υπόλοιπο ανήκει ήδη στη Belterra. Η Melbery, που πλέον θα είναι 100% ιδιοκτησίας Σαββίδη, ήδη κατέχει το 66,7% των μετοχών της SEGT με έδρα την Κύπρο που με τη σειρά της είναι κάτοχος του 67% των μετοχών της εισηγμένης ΟΛΘ ΑΕ. Μετά την αποχώρηση των Γερμανών η Beltera θα γίνει ο μεγαλομέτοχος της SEGT ενώ η γαλλοκινεζική TerminalLink έχει το υπόλοιπο 33% του μετοχικού κεφαλαίου της SEGT (βλ. Ναυτεμπορική, 3/2). Δηλαδή σε περίπτωση έγκρισης της συμφωνίας από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, που αναμένεται να ανακοινωθεί μέσα στο επόμενο 2μηνο, ο ρώσος ολιγάρχης θα ελέγχει το δεύτερο μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας.*

Με την αποχώρηση του γερμανικού κε-

φάλαιου από τον ΟΛΘ υπέρ του ρωσικού κεφαλαίου έγινε φανερό ότι το πρώτο, τουλάχιστον αντικειμενικά, λειτούργησε σαν βαποράκι του δεύτερου. Δηλαδή το γερμανικό κεφάλαιο μπήκε μπροστά από τον Σαββίδη σε μια πρώτη φάση της αγοράς από αυτόν του λιμανιού για να καθισχυαστεί η ΕΕ και κυρίως οι ΗΠΑ που ανησυχούσαν τότε ιδιαίτερα για τους διεθνείς προσανατολισμούς της κυβέρνησης Τσίπρα. Τώρα αυτή η κάλυψη δεν χρειάζεται πια αφού κυβέρνηση και αντιπολίτευση έχουν ντυθεί ακραιφνείς φιλοαμερικάνοι. Επίσης η χρονική στιγμή της μεταβίβασης είναι αυτή κατά την οποία η Ρωσία παρόλο που προελαύνει διπλωματικά και έχει αναβαθμίσει τις θέσεις της στην Ανατολική Μεσόγειο και στον Καύκασο εμφανίζεται σαν μεσολαβήτρια, λογική, και ειρηνοποιός δύναμη στη Συρία, τη Λιβύη και στο Ναγκόρνο Καραμπάχ. Μπορεί επίσης να αποκοιμίζει τη Δύση επειδή τελευταία η ρωσόφιλη πια Τουρκία εμφανίζεται και αυτή σαν μια γενικά φιλοδυτική χώρα που επιθυμεί ειρήνη με την υποτιθέμενη φιλοδυτική Ελλάδα. Επίσης σε μεγάλο βαθμό

καθησυχάζουν τις ΗΠΑ, σαν αντίβαρο στην εκχώρηση του λιμανιού της Θεσσαλονίκης στον Σαββίδη, η διευκόλυνση της κυβέρνησης Μητσοτάκη στις αμερικανικές επενδύσεις στη Θεσσαλονίκη στα τεχνολογικά μονοπώλια Cisco, Microsoft, Pfizer. Αλλά αυτά τα περίφημα κέντρα έρευνας είναι απλά διαδικτυακά μικροπράτηρια μιας υλικής παραγωγικής βάσης που βρίσκεται στο εξωτερικό. Αντίθετα οι ρώσοι ιμπεριαλιστές παίρνουν μέσω της ιδιοκτησίας του λιμανιού της Θεσσαλονίκης, και προηγούμενα ενός μεγάλου αριθμού σημαντικών ακινήτων, και πάνω απ όλα της βασικής ποδοσφαιρικής οπαδικής δεξαμενής της πόλης μια βαριά υλική και πολιτικά ακόμα πιο ισχυρή στρατηγική βάση στην περιοχή των νότιων Βαλκανίων. Μια βάση πολύ πιο πολύπλευρη και πολύ πιο βαθιά από εκείνη των συμμάχων τους νεοαποικιοκρατών στον Πειραιά.

* Αυτή η συμφωνία δίνει στον Σαββίδη τον έλεγχο της διοίκησης του ΟΛΘ παρά το γεγονός ότι συνολικά στον ΟΛΘ θα έχει περίπου το 44% το οποίο είναι μόνο ένας αριθμός που δείχνει το ποσοστό του στα κέρδη. Το 67% στις ιδιωτικοποιήσεις των λιμανιών είναι ένα νομικά μελετημένο ποσοστό που δίνει κυριαρχία όπως αποδεικνύει η μανία της ΚΟΣΚΟ να το πάρει στον Πειραιά. Η συμφωνία δίνει στον Σαββίδη την πλειοψηφία στο κοινοπρακτικό σχήμα που ήδη έχει το 67% στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης οπότε και τον έλεγχο του λιμανιού.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα:
IBAN ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: GR 72011016000000 16076496229

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Κώστας Κούτελος
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΝΑ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΒΡΟΜΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 20/1/2021

Η μεγαλύτερη πηγή αδυναμίας στην άμυνα των λαών σε κάθε πολιτικοκοινωνική κρίση ή ακόμα και σε κάθε φυσική καταστροφή, όπως συμβαίνει σήμερα με την πανδημία του Covid-19, είναι ότι η ιστορική πρωτοπορία αυτής της άμυνας το προλεταριάτο και γενικά η φτωχολογία είναι τον τελευταίο μισό αιώνα μπλοκαρισμένη, υπονομευμένη και σε ένα μέρος της δηλητηριασμένη, από την πιο μεγάλη αστική και ιμπεριαλιστική αντίδραση που είναι το νεοχιτλερικό μέτωπο Ρωσίας-Κίνας. Επειδή αυτοί οι δύο σύμμαχοι ιμπεριαλισμοί έχουν προκύψει από την άλωση από τα μέσα των εργατικών και σοσιαλιστικών εξουσιών έχουν ακόμα την ικανότητα να αλύνουν από τα μέσα και κάθε εργατική και αριστερή αντίσταση σε παγκόσμια κλίμακα, ενώ ταυτόχρονα εμπνέουν και καθοδηγούν όλους τους κλασικούς φασίστες σε κάθε χώρα.

Με αυτό τον τρόπο αδυνατίζουν πολύ πιο εύκολα από τον παλιό χιτλερισμό τις αντίπαλες χώρες, μελλοντικά θύματά τους, επειδή έχει αποδυναμώσει μέσα τους ο πιο συνειδητός και αποφασιστικός πυρήνας κάθε αντίστασης στην προέλασή τους που είναι οι οργανωμένοι λαοί. Έτσι απέναντι τους έχουν πολιτικά οργανωμένες μόνο τις γεμάτες βουλμική ιδιοτέλεια δίχως πολιτική οξυδέρκεια, και ιδίως δίχως αρχές έτοιμες να συνδιαλλαγούν και να συνεργαστούν μαζί τους, κλασικές φιλελεύθερες ή εθνικιστικές αστικές τάξεις. Όμως αυτές τις εξουδετερώνουν όλο και πιο εύκολα αξιοποιώντας από τη μία τις μεταξύ τους αντιθέσεις, από την άλλη τη δίκαιη αντίθεση και το μίσος που τους έχουν οι πλατειές λαϊκές μάζες στρέφοντας τις τελευταίες, εναντίον τους μέσω των ψευτοαριστερών πρακτόρων τους, που κυρίως ποδηγετούν τους εργαζόμενους, αλλά και μέσω των εθνικοσοσιαλιστών πρακτόρων τους που κυρίως φανατίζουν τα τσακισμένα μεσοστρώματα. Έτσι συγκροτούνται τις τελευταίες δεκαετίες αυτά που ονομάζουμε φαιο-«κόκκινα» αγανακτισμένα μέτωπα σε όλο τον κόσμο. Αυτά ξεσηκώνουν τη φτωχολογία και μόλις πετύχουν τους στόχους τους τη βυθίζουν στις δικές τους πιο σκληρές και αποτρόπαιες δικτατορίες. Πιο χαρακτηριστικά αυτό έγινε στις ανοίξεις του αραβικού κόσμου. Όλα αυτά τα αγανακτισμένα μέτωπα έχουν πάντα πολιτικό ηγέτη την ψευτοαριστερά γιατί μόνο αυτή μπορεί να εξουδετερώσει αλλά και να αξιοποιεί όσο γίνεται το βαθύτερο, το στρατηγικότερο εχθρό του νεοχιτλερισμού, που είναι οι λαοί, το προλεταριάτο και οι αυθόρμητοι αριστεροί και προοδευτικοί άνθρωποι.

Αυτός είναι ο βασικός και κύριος λόγος που η ΟΑΚΚΕ συγκεντρώνει τα συντριπτικά περισσότερα πολιτικο-ιδεολογικά πυρά της στη σοσιαλφασιστική ψευτοαριστερά. Αυτό κάνει και σε τούτη εδώ την πανδημία που αποτελεί εκτός από ένα μεγάλο βάσανο για τους λαούς μια θαυμάσια ευκαιρία στους νεοχιτλερικούς να αποσταθεροποιήσουν και να καταπιούν τα μελλοντικά θύματά τους, ιδιαίτερα το πιο παχύ και θρεμμένο από αυτά που είναι η διασπασμένη και μισοάοπλη σε σχέση με τον πλούτο της Ευρώπης. Και μέσα σε όλη την Ευρώπη το πιο αδύναμο από τα θύματά τους, που το έχουν σε μεγάλο βαθμό μετατρέψει και σε όργανο διάβρωσής της, είναι η χώρα μας χάρη κυρίως στην αχρειότητα της αστικής της τάξης οπότε και την εντελώς χαμερπή και δόλια φύση της ψευτοαριστερής πτέρυγας αυτής της τάξης.

Αυτή η αχρειότητα της ελληνικής αστικής τάξης ιδιαίτερα της ψευτοαριστεράς της έχει σα συνέπεια το ότι φέρνει τους νεοχιτλερικούς στην εξουσία πιο νωρίς από όσο σε κάθε άλλη ευρωπαϊκή χώρα με απο-

τέλεσμα να ξυπνάει στη χώρα μας όσο σε καμιά άλλη χώρα της Ευρώπης τα πρώτα συνειδητά σπέρματα του ευρωπαϊκού επαναστατικού προλεταριάτου που έχουν βρει την πιο συνειδητή πολιτική και ιδεολογική τους έκφραση στην ΟΑΚΚΕ. Αυτή η θέση της ΟΑΚΚΕ την υποχρεώνει και ταυτόχρονα της δίνει την ευκαιρία να παρακολουθεί, να ξετρυπώνει και να καταγγέλλει, σε επί μέρους ή γενικότερης σημασίας κείμενά της την ψευτοαριστερή «αριστερά» σε όλες τις μεταμορφώσεις και τις απάτες της σε όλα τα μέτωπα και τομείς- οπότε τον τελευταίο χρόνο- και στη μεγάλη μάχη της χώρας και του λαού μας με την πανδημία. Σε ένα άρθρο μας στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής είχαμε αποκαλύψει την αντιδραστική φύση της στάσης της ψευτοαριστεράς στο ζήτημα του εμβολιασμού (www.oakke.gr/antifasism/item/1282-να-υπερασπιστούμε-τη-σύγχρονη-ιατρική-επιστήμη-κόντρα-στο-φαινο-«κόκκινο»-αντιεμβολιαστικό-μεσαίωνα-εμβολιαστείτε-μαζικά,-μην-αφήσετε-το-μεσαίωνα-να-σας-σκοτώσει). Μετούτο εδώ συνοψίζουμε και συνεχίζουμε τη γενικότερη κριτική μας σε αυτή στο ζήτημα του covid.

Τι σημαίνει η ψευτοαριστερή γραμμή των μαζικών μόνιμων κρατικών προσλήψεων

Το πιο βασικό και αποκαλυπτικό στοιχείο στη στάση της ψευτοαριστεράς, που έχει καθοδηγητική καρδιά της την αντικομμουνιστική κλίκα του Περιεσού, είναι ότι απέναντι στην πανδημία βάζει σαν πρώτο και βασικό της αίτημα πάλης από την πρώτη στιγμή τις μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού όλων των κλάδων και ειδικοτήτων στις κρατικές δομές υγείας (βλ. εκδήλωση ψευτοΚΚΕ στο Αιγάλεω στις 3/9, <https://www.thetoc.gr/politiki/article/upodeigmatiki-ekdilosi-tou-kke-gia-tin-ugeia-me-maskes-kai-apostaseis-akribeias-eikones/>), ένα αίτημα που μόνο έμμεσα μπορεί να συσχετιστεί με το ζήτημα αιχμής, που είναι η καταπολέμηση της διάδοσης του ιού. Προσλήψεις στα νοσοκομεία, ιδιαίτερα νοσηλευτών, μπορεί να χρειάζονται γενικά αλλά δεν είναι αυτό που θα ενισχύσει την πρόληψη και θα αποτρέψει μία τεράστια υγειονομική, οικονομική, πολιτισμική κτλ. καταστροφή. Θα μπορούσε ίσως κανείς να ισχυριστεί ότι η διεκδίκηση των μαζικών προσλήψεων είναι συστατικό μιας εναλλακτικής μεθόδου αντιμετώπισης του προβλήματος που δίνει έμφαση στη θεραπεία της covid και όχι την πρόληψη. Όμως και εδώ ο τόνος του γενικού αυτού συνθήματος πέφτει στις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και όχι τόσο στην κινητοποίηση όλων των τακτικών και κυρίως των έκτακτων ζωντανών δυνάμεων, ιδιαίτερα των πιο πλατιών εθελοντικών όπως θα υπαγόρευε μια κάποια λογική αντιμετώπισης της συγκε-

κριμένης πανδημίας πρώτον στο επίπεδο της μη διάδοσης και μετά στο επίπεδο της θεραπείας των αρρώστων ή της επιβίωσης των βαριών περιστατικών. Αυτό σημαίνει ότι για μια πραγματική λαϊκή αριστερά η έμφαση θα ήταν στην πρόληψη, δηλαδή ενάντια στη διάδοση του ιού και δευτερευόντως σε μια θεραπεία που έτσι κι αλλιώς έχει περιορισμένη αποτελεσματικότητα.

Αλλά ακόμα και αιτήματα που αναφέρονται στην πρόληψη, π.χ. λιγότεροι μαθητές ανά τάξη (ομιλία του Κουτσούμπα στη βουλή στις 12/11/2020, <https://www.kke.gr/article/Sti-syztisi-sti-Boyli-gia-tin-pandimia/>), έρχονται απλά να δικαιολογήσουν το πολύ περισσότερο προβεβλημένο και βασικό τους σύνθημα των αθρόων προσλήψεων καθηγητών κρατικών υπαλλήλων. Εκείνο όμως που ξεκαθαρίζει ότι ο στόχος του παραπάνω συνθήματος δεν είναι οι λιγότεροι άρρωστοι από ιό, αλλά η αύξηση της κρατικής και μάλιστα της πιο παρασιτικής γραφειοκρατίας που αποτελεί κοινωνική βάση του σοσιαλφασισμού, είναι η λέξη «μόνιμες» που συνοδεύει το αίτημα για τις προσλήψεις. Για το πόσο δεν ενδιαφέρονται για το περισσότερο προσωπικό ώστε αυτό να καλύψει τις ανάγκες του λαού στις σημερινές έκτακτες συνθήκες το παρατηρούμε στη στάση τους στο ζήτημα της μείωσης των μαθητών ανά τάξη για να μην διαδίδεται ο ιός, που από μόνο του είναι ένα σωστό αίτημα γονιών, μαθητών και καθηγητών. Εδώ οι κνιτοσυριζαίοι έχουν το απίθανο υπερκοστοβόρο αίτημα του διπλασιασμού των αιθουσών -με την αντίστοιχη βέβαια πρόσληψη μόνιμου προσωπικού- αντί να ζητούν μετατροπή των ιδίων σχολείων και σε απογευματινά, δηλαδή τον διπλασιασμό των αιθουσών χωρίς επιπλέον έξοδα, με πρόσληψη των δεκάδων χιλιάδων άνεργων και μισοάνεργων αναπληρωτών ως το τέλος της πανδημίας.

Στο σημείο αυτό διαπιστώνουμε πως στην πραγματικότητα ακόμα και το σύνθημα της πρόσληψης διπλάσιου μόνιμου προσωπικού, δηλαδή υπεράριθμου δεν το εννοούν πραγματικά γιατί ξέρουν ότι η άνεργη και εξασθλιωμένη νεολαία δεν θα το υιοθετούσε ποτέ, αλλά το πετάνε για να ενσταλάζουν στις μάζες την ιδεολογία του παρασιτικού φασιστικού τους κρατικού «σοσιαλισμού».

Επικεντρωθήκαμε στο ζήτημα των μόνιμων προσλήψεων στα σχολεία γιατί εδώ αντίθετα με την κρατική υγεία όπου το νοσηλευτικό προσωπικό, ειδικά οι νοσηλευτές, είναι πραγματικά εντελώς ανεπαρκές σήμερα ανεξάρτητα από την πανδημία, το πρόβλημα σήμερα στην εκπαίδευση δεν είναι οι λίγοι καθηγητές, αλλά το κακό, στείο, βαριεστημένο, χωρίς πείραμα, χωρίς σκέψη, χωρίς δημιουργικότητα παπαγαλιστικό μάθημα που έχει αχρηστέψει μορφωτικά και έχει τσακίσει ψυχολογικά στα γυμνάσια και στα λύκεια τη μισή τάξη, δηλαδή τα παιδιά της φτωχολογίας που δεν πάνε στα φροντιστήρια. Η πιο χτυπητή αιτία αυτής της εκπαιδευτικής παρακμής είναι ότι το δημοσιοϋπαλληλικό εκπαιδευτικό προσωπικό έχει σε ένα όλο και μεγαλύτερο μέρος του αφευθεί χωρίς οποιονδήποτε δημοκρατικό έλεγχο από την κοινωνία, ειδικά από τους γονείς και μαθητές, να σαπίζει και να καταστρέφει και τη μόρφωση των παιδιών, ειδικά της φτωχολογίας, και τον εαυτό του.

Από την άλλη ο σοσιαλφασισμός απο-

καλύπτεται ταξικά όταν ζητάει πρόσληψη νέων μαζών δημοσίων υπαλλήλων χωρίς να λείπει ποτέ από πού θα πληρωθούν στο βαθμό που η χώρα είναι πρακτικά χρεωκοπημένη και ζει από τον ξένο δανεισμό.

Για να έχει το σύνθημα των μόνιμων προσλήψεων οποιοδήποτε προοδευτικό-ταξικό περιεχόμενο θα πρέπει να απαιτεί τα χρήματα που χρειάζονται γι' αυτές τις προσλήψεις να προέρχονται από τις πιο παρασιτικές και εκμεταλλευτικές ταξικές δυνάμεις που απομύζησαν τη χώρα και συνέβαλαν στην παραγωγική καταστροφή της, όπως είναι από τη μια οι λίγες μεγάλες βδέλλες: η κομπραδόρική νέα κρατικο-ληστρική ολιγαρχία (Σαββίδηδες, Κοκκάληδες, Μπόμπολες, Γερμανοί, Μυτιληναίοι, Κοπελούζοι κλπ), και η εκκλησιαστική γαιοκτησία, και από την άλλη οι εκατοντάδες χιλιάδες μικρές και μεσαίες ακριδες. Αυτές αποτελούνται από την παρασιτική κρατική γραφειοκρατία και από τους ιδιώτες συνεργάτες του πιο διεφθαρμένου κομματιού της προηγούμενης. Και αυτή τη μικρομεσαία ακριδα τη γιγάντωσαν μέσω της κατάρτησης κάθε αστοδημοκρατικής αξιολόγησης (από το κράτος ή τις όποιες οργανώσεις πολιτών) οι πολιτικοί εγκάθετοι του ρώσικου σοσιαλϊμπεριαλισμού για να σαμποτάρουν την παραγωγή και την έρευνα τόσο άμεσα όσο και αφαιρώντας από αυτήν κρατικούς, κυρίως φορολογικούς πόρους.

Στην ουσία από τη συνθηματολογία του σοσιαλφασισμού όχι μόνο δεν ευνοούνται καθόλου οι εργαζόμενοι που χρειάζονται σήμερα καλύτερες υπηρεσίες από το κράτος και αύριο την κοινωνική επανάσταση για την καταστροφή του αστικού κράτους που είναι προϋπόθεσή της, αλλά ευνοείται αυτό το κράτος καταπιεστής και ληστής-υπηρέτης του χειρότερου ιμπεριαλισμού που γίνεται ακόμα περισσότερο καταπιεστικό και ληστρικό από ποτέ στα 200 χρόνια της ιστορίας του.

Κάθε συνειδητός προλετάριος επαναστάτης και κάθε άνθρωπος με στοιχειώδεις γνώσεις μαρξισμού υποπτεύεται ότι πολιτικές δυνάμεις που προβάλλουν τις μόνιμες κρατικές προσλήψεις σαν κλειδί για τη λύση των άμεσων υλικών προβλημάτων των μαζών δεν μπορεί να ενδιαφέρονται ούτε στάλα για κοινωνικές επαναστάσεις, λαϊκές εξουσίες και σοσιαλισμούς. Τέτοιες δυνάμεις υποστηρίζουν έναν κρατικό-γραφειοκρατικό καπιταλισμό, υπηρέτη του πιο πολεμικού ιμπεριαλισμού που υπάρχει, ο οποίος βρωμάει καταπίεση και διαφθορά μέχρι το κόκκαλο. Αυτού του είδους ο καπιταλισμός στην πραγματικότητα θέλει να διαφθείρει τη συνείδηση της εργατικής τάξης μετατρέποντας στη φαντασία του τον εργάτη του ιδιωτικού τομέα σε κρατικό υπάλληλο. Αλλά στο μεγάλο της όγκο η εργατική τάξη απεχθάνεται τη σημαντικό παρασιτικό κομμάτι της σημερινής κρατικής υπαλληλίας γιατί το βλέπει σωστά διαρκώς μπροστά του σαν εκμεταλλευτή και καταπιεστή του όπως την εργοδοσία του ενώ το πολιτικά πιο συνειδητό κομμάτι της τάξης το βλέπει σαν όχημα για την αναρρίχηση μιας νέου τύπου αστικής τάξης στην εξουσία. Από δω βγαίνει η έμφαση που δίνουν τα προγράμματα των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ-ΜΕΡΑ25 καθώς και της εξωκοινοβουλευτικής ουράς τους στο δημόσιο χαρακτήρα της υγείας, της παι-

Πανεπιστημιακή Αστυνομία:

Μια προβοκάτσια Χρυσοχοΐδη - Μητσοτάκη υπέρ του συριζέικου και κνίτικου σοσιαλφασισμού

Οι ταλαιπωρημένοι δημοκράτες καθηγητές, ερευνητές και φοιτητές δεν πρέπει να πέσουν στην παγίδα

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, www.oakke.gr, στις 28/01/2021

Και ξαφνικά, όπως με όλες τις καθεστωτικές, ανεξήγητες και ξαφνικές «επαναστάσεις» και «τομές» στην Ελλάδα, μπήκε ζήτημα μόνιμης και σταθερής παρουσίας της αστυνομίας στα πανεπιστήμια. Στους χώρους δηλαδή που για δεκαετίες θεωρούνταν το «πετράδι του στέμματος» της εξουσίας της ψευτοαριστεράς στη χώρα, ακόμη και σε εποχές που η εκλογική δύναμη του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ δεν ξεπερνούσε αθροιστικά το 10%.

Η κίνηση του Χρυσοχοΐδη-Μητσοτάκη έρχεται μετά τη - χωρίς ιδιαίτερες αναταράξεις - κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου το 2019. Το άσυλο είχε αποτελέσει εργαλείο δημοκρατικής αντίστασης του φοιτητικού κινήματος, κυρίως τις δεκαετίες του '60 και του '70, ενάντια στο μοναρχοφασισμό και τη χούντα, ωστόσο μετά το 1985 κι ακόμη περισσότερο μετά το 1995 είχε εκφυλιστεί από την ψευτοαριστερά (κυρίως τα τάγματα εφόδου του εξωκοινοβουλευτικού στολίσκου των ψευτοΚΚΕ - ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ τύπου ΕΑΑΚ) σε όργανο καταστροφής κάθε δημοκρατικής και ευρωπαϊκής επιστημονικής περπατησιάς του ελληνικού πανεπιστημίου, καθώς και τρομοκρατικής δημοκρατών καθηγητών και ερευνητών. Κυρίως όμως το άσυλο ήταν το πρόσχημα με το οποίο οι παλιές πανεπιστημιακές εγκαταστάσεις στο κέντρο της πρωτεύουσας είχαν μετατραπεί σε βάση από την οποία εφορούσε ο παρακρατικός μπαχαλάκιος ψευτοαναρχισμός για να καίει, να σπάει ή ακόμα και να λεηλατεί το κέντρο της πρωτεύουσας ώστε να προσφέρει στους ρωσόφιλους - χωρίς αυτοί να εκτίθενται - την πολεμική τρομοκρατική ατμόσφαιρα που τους ήταν τόσο πολύτιμη στα αντικυβερνητικά τους πολιτικά πραξικοπήματα και στα αντιευρωπαϊκά τους ομοιώματα πανεθνικής εξέγερσης. Η επίσημη κατάργηση του ασύλου το 2019 οφειλόταν στην απόφαση του καθεστώτος να καταργήσει αυτήν την εξωτερική λειτουργία του ασύλου επειδή πια δεν του ήταν απαραίτητη αφού η πολιτική τους κυριαρχία είχε χοντρικά εξασφαλιστεί. Έτσι η είσοδος τώρα της αστυνομίας στα πανεπιστήμια δεν έχει σα στόχο να διευθετήσει αυτό το λυμένο ζήτημα, αλλά να δημιουργήσει ένα άλλο.

Ήδη η αντίδραση στο σχέδιο Χρυσοχοΐδη από πλευράς του μπλοκ ΣΥΡΙΖΑ-ΛΑ-Ε-ψευτοΚΚΕ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που ελέγχουν από κοινού και με διάφορες μεταξύ τους «πάσες» και μεταμορφώσεις τους βασικούς στρατούς αντιεπιστημονικής και τραμπουκικής βίας μέσα στα πανεπιστήμια, είναι προς το παρόν - στα λόγια - «ηρωική αντιστασιακή», ωστόσο στην πράξη είναι ρουτινιάρικη και «υποτονική», άρα, για όσους καταλαβαίνουν, σε τελική ανάλυση υποστηρικτική των σχεδίων του «σερίφη», διακομματικού υπουργού Αστυνομίας, που μετά τις θητείες του στις κυβερνήσεις Σημίτη, Γ. Παπανδρέου, πέρασε στη δούλεψη του Μητσοτάκη.

Όταν άλλωστε ο σοσιαλφασισμός θέλει πραγματικά να γκρεμίσει ένα νομοσχέδιο της δειλής, υφειστικής αλλά κάπως ευρωπαϊκής και αναπτυξιακής αστικής τάξης, όπως είχε κάνει για παράδειγμα με εκείνο της ευρωπαϊκόφιλης Γιαννάκου επί κυβέρνησης Καραμανλή του Β' το 2006-2007 ή προηγούμενα με τον Αρσένη το 1998-99, ξέρει πώς να στήνει τις παραστάσεις βίας και καταστροφής, με την κατάλληλη χρήση και του πολιτικά τυφλού ή και ανοιχτά καθοδηγούμενου - πια - αναρχισμού και αναρχοφασισμού, με τελικό σκοπό ο εκάστοτε ρωσόδουλος πρωθυπουργός να καρατομεί

τον δυστυχή ευρωπαϊόφιλο υπουργό Παιδείας, επικαλούμενος το πολιτικό κόστος της καταστροφής της πόλης και τη γενική αναταραχή. Ο αποκεφαλισθείς συνήθως κάθεται ήσυχος στη γωνιά του και επανέρχεται με κομμένα τα φτερά στην πολιτική σκηνή ως βουλευτής, εξωκοινοβουλευτικό στέλεχος ή «σοφός», έχοντας όμως χάσει πια κάθε δυνατότητα συμμετοχής στην κεντρική άσκηση πολιτικής. Με δυο λόγια «καίγεται» στο πλαίσιο του πολιτικού προσωπικού της άρχουσας τάξης.

Στην τωρινή λοιπόν περίπτωση, ο Χρυσοχοΐδης όχι μόνο δεν «καίγεται», όπως δεν κάηκε και όταν έβαλε τα ΜΑΤ μέσα στην ΑΣΟΕΕ στις αρχές του 2020, λίγο πριν ξεσπάσει και στην Ελλάδα η κρίση του κορονοϊού, αλλά εμφανίζεται εφτάψυχος και έτοιμος να «εκκαθαρίσει» τάχα το πανεπιστήμιο από τους στρατούς του κοινού ποινικού λούμπεν, που με την πολιτική κάλυψη της ψευτοαριστεράς λυμάνονται εδώ και αρκετά χρόνια πανεπιστημιακούς χώρους, κυρίως στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Ήδη μάλιστα, με αφορμή τη φασιστική, αλλά «ανεξήγητα» προβοκατόρικη πρόσφατη επίθεση στον πρύτανη της ΑΣΟΕΕ, με την εσκεμμένα αποκρουστική μορφή που πήρε (οι τραμπουκοί που ήρθαν απ' έξω και όχι από μια καίρια εσωτερική ενδοπανεπιστημιακή σύγκρουση του κρέμασαν στο λαιμό μια ταμπέλα προσωπικής ταπείνωσης και εξευτελισμού του, στην οποία αναγραφόταν «αλληλεγγύη στις καταλήψεις»), ο Χρυσοχοΐδης έχει προχωρήσει σε εκκένωση χώρων που έλεγχαν είτε ο «αντιεξουσιαστικός» χώρος στην ΑΣΟΕΕ, είτε το κοινό λαθρεμπορικό λούμπεν στις φοιτητικές εστίες του Πανεπιστημίου της Αθήνας στο Ζωγράφου, χωρίς βασικά να συναντήσει αντιστάσεις από «φοιτητικό κίνημα» των ΣΥΡΙΖΑ-ΛΑ-Ε-ψευτοΚΚΕ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ο «σερίφης» φυσικά, όπως άλλωστε και ο προϊστάμενός του πρωθυπουργός, δεν έβγαλε άχνα κατά της ψευτοαριστεράς και του ρόλου της στη μακρόχρονη προστασία όλων αυτών των δικτύων βίας και τραμπουκισμού μέσα στα ΑΕΙ, ενώ πρόσφατα - με αφορμή τη στήμνη μικροσύγκρουσή του με τους κνίτες ανήμερα της επετείου του Πολυτεχνείου - τόνισε ότι σέβεται και τιμά το «ΚΚΕ» (δηλαδή το ψευτοΚΚΕ) από μικρό παιδί. Τον τελευταίο χρόνο η ψευτοαριστερά την οποία σέβεται έχει αφήσει τον «ταχυδακτυλοουργό» Χρυσοχοΐδη να αδειάσει και μια σειρά καταλήψεις του αναρχισμού κυρίως σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, χωρίς να συναντήσει ουσιαστικές αντιστάσεις.

Τι συμβαίνει λοιπόν; Έχασε η ψευτοαριστερά τη «μαχητική της ορμή» και το στρατό της, εξωκοινοβουλευτικό και αναρχοτραμπουκικό, και αποφάσισε να παραδώσει τα πανεπιστήμια στην ευρωπαϊόφιλη αστική τάξη, αφήνοντάς τα να κινηθούν απερίσπαστα προς το ευρωπαϊκό ακαδημαϊκό και ερευνητικό πλαίσιο, όπως πιστεύουν αφελώς ορισμένοι γενικά αστοδημοκράτες διανοούμενοι, που στηρίζουν στο «φιλελεύθερο μάγο» Μητσοτάκη τις ελπίδες τους για

ένα ευρωπαϊκό και δημοκρατικό μέλλον της χώρας, ειδικά μετά το σοκ της πραξικοπηματίστικης διακυβέρνησης Τσίπρα; Ή μήπως κάτι πολύ βρώμικο κρύβεται πίσω από την «έλευση του νόμου και της τάξης» στα πανεπιστήμια, που διακηρύσσει ότι φέρνει ο «στεγανοποιητής» της «17N» υπουργός, που όλες οι «νίκες» που πουλάει στη Δύση και στους δημοκράτες εδώ και 20 χρόνια είναι δηλητηριασμένα φρούτα;

Η σιωπηλή σχετική πρόοδος στα πανεπιστήμια

Εκείνο που σίγουρα έχει συμβεί στα πανεπιστήμια τουλάχιστον την τελευταία δεκαετία - σχετικά αδιόρατα για τους απ' έξω - είναι το εξής: η ανοιχτή πια κρίση στην οποία έριξε τη χώρα το παραγωγικό σαμποτάζ και η συνακόλουθη του κρατική χρεοκοπία διαμόρφωσε αργά και αθόρυβα έναν νέο τύπο φοιτητή και νεαρού ακαδημαϊκού, ο οποίος είχε από εντελώς πρακτική - κοινωνικοοικονομική άποψη λιγότερο χρόνο και διάθεση για συμμετοχή στις εσκεμμένα απομαζικοποιημένες, φασιστικές και στην καλύτερη περίπτωση βαρετές διεργασίες του σφετερισμένου από την ψευτοαριστερά φοιτητικού συνδικαλισμού.

Η συμμετοχή στις γενικές συνελεύσεις και στις φοιτητικές εκλογές, που έτσι κι αλλιώς είχε μειωθεί από το 1990 και δώθε, υποχώρησε ακόμη περισσότερο (περίπου στο 1/3) μετά το 2010 και γενικά, σε συνδυασμό με την όλο και μεγαλύτερη όσμωση, μετά το 2000, των ελληνικών με τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια στο πλαίσιο του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης της ΕΕ, διαμορφώθηκε μια κουλτούρα ταχείας ατομικής επιστημονικής πρόοδου, κυρίως στις λεγόμενες «θετικές» σχολές, με τελικό στόχο την έξοδο του κάθε φοιτητή/ερευνητή από τη σαμποταρισμένη και καχεκτική παραγωγικά Ελλάδα προς αναζήτηση ατομικής διεξόδου στην αγορά εργασίας της αναπτυσσόμενης Δύσης ή, αν αυτό δεν ήταν εφικτό, την ανάληψη αμειβόμενης εργασίας στους ερευνητικούς βραχίονες των ίδιων των πανεπιστημίων ή σε όσο τμήμα της σύγχρονης βιομηχανικής παραγωγής έχει καταφέρει να επιβιώσει στη χώρα.

Πρόκειται για μια μορφή αυθόρμητης αντίστασης στην επιστημονική και παραγωγική καταστροφή που επέβαλαν οι ρωσόδουλοι στην πάλα ποτέ αρκετά βιομηχανική Ελλάδα, αντίστασης βεβαίως η οποία δεν έχει συλλογικά και ιδεολογικά προωθημένα χαρακτηριστικά, ήρθε ωστόσο αρκετά φυσικά και τελικά, από αντικειμενική άποψη, βρίσκεται σαφώς πιο αριστερά της σοσιαλφασιστικής «συλλογικής» αντίληψης καταστροφής κάθε σύγχρονης επιστήμης και παραγωγής στη χώρα. Αυτό μπορεί να το δει κανείς σε μεγάλο βαθμό σε αντιδιαστολή κυρίως με τις «θεωρητικές» σχολές, τις οποίες ο σοσιαλφασισμός έχει μετατρέψει εν πολλοίς σε κέντρα ιρρασιοναλισμού και υπεραντιδραστικής σκέψης, σε συνεργασία (ειδικά στις ιστορικές σπουδές) με την κλασική, εθνοσωβινιστική και αρχαιοπληκτη αντίδραση. Κι εκεί όμως επιβιώνουν μικρότερες μεν, υπαρκτές δε νησίδες αντίστασης και σύγχρονης σκέψης.

Αυτό το προωθημένο αστοδημοκρατικό πλαίσιο επιβιώνει και αναπτύσσεται ιδιαίτερα σε σχολές της περιφέρειας, αλλά έχει όπως φαίνεται κάποια σημαντικά βάθρα και

μέσα στο Πολυτεχνείο της Αθήνας και στα πανεπιστήμια Αθήνας και Θεσσαλονίκης.

Ο σοσιαλφασισμός γενικά, μετά το αντιδραστικό του «κίνημα ενάντια στο άρθρο 16» το 2006-2007 και τη χρήση των πανεπιστημίων ως άντρων της αντιλαϊκής και τραμπουκικής βίας πυρπόλησης των πόλεων τον Δεκέμβρη του 2008 και την περίοδο 2010-2012, περιορίστηκε σε κινήσεις κυρίως από τα πάνω για την αναπαραγωγή και την προστασία της ανεπαρκούς έως άθλιας επιστημονικά καθηγητικής και υπαλληλικής γραφειοκρατίας του μέσα στο πανεπιστήμιο (π.χ. κατάργηση από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, το 2015-2016, των Συμβουλίων Διοίκησης των πανεπιστημίων, που είχαν δημιουργηθεί με το νόμο Διαμαντοπούλου του 2011 και είχαν προσελκύσει σημαντικούς ξένους επιστήμονες). Παρά το γεγονός ότι η κατάρρευση του ΠΑΣΟΚ «εξαέρωσε» την ΠΑΣΠ-νεολαία ΠΑΣΟΚ και έφερε την ΠΚΣ-«Κ»ΝΕ στη θέση της δεύτερης δύναμης στους φοιτητικούς συλλόγους (εμφανίζεται και με το ακρωνύμιο του φοιτητικού αντίστοιχου του ΠΑΜΕ, «ΜΑΣ»), μετά τη ΔΑΠ-ΟΝΝΕΔ, η δεκαετία που πέρασε ήταν μια δεκαετία αποδυνάμωσης του κνίτη και εσακίτη στα πανεπιστήμια σε απόλυτους αριθμούς. (Στις τελευταίες εκλογές που διεξήχθησαν στα ΤΕΙ, στα οποία φοιτούν κατά τεκμήριο λιγότερα παιδιά της αστικής τάξης και των εύπορων μεσοστρωμάτων, το 2019, οι κνίτες παρέμεναν τρίτη δύναμη, με την ΠΑΣΠ να διατηρεί μια δυναμική της τάξης του 25%).

Ήταν δηλαδή χοντρικά μια δεκαετία γενικά μεγαλύτερης απομόνωσης του ψευτοαριστερού συνδικαλιστή από τον μέσο φοιτητή, που κάποτε ήταν γόνος καλοστεκούμενων οικονομικά μεσοστρωμάτων, αλλά στο μεταξύ λόγω κρίσης είχε χάσει το οικογενειακό οικονομικό «έδαφος» κάτω από τα πόδια του και έτρεχε να τελειώσει τις σπουδές του, για να μπορέσει να δουλέψει και να ζήσει, καλά ή λιγότερο καλά, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. Μάλιστα αν κοιτάξει κανείς όχι τα ποσοστά των παρατάξεων στις φοιτητικές εκλογές αλλά τον απόλυτο αριθμό τους θα διαπιστώσει ότι όλες οι παρατάξεις και στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ έχουν βυθιστεί κυριολεκτικά γιατί οι φοιτητές έχουν εγκαταλείψει το συνδικαλισμό, ακριβώς επειδή δεν μπορούν ακόμα να αντιμετωπίσουν την αντιδημοκρατία του σοσιαλφασισμού, ούτε όμως θέλουν να ακολουθήσουν τους ενδοτικούς σε αυτόν καριερίστες συνδικαλιστές της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2007 ψήφισαν σε ΑΕΙ και ΤΕΙ 150.000 φοιτητές. Το 2019 ψήφισαν 60.000, δηλαδή σε απόλυτους αριθμούς οι ψήφοι όλων των παρατάξεων μειώθηκαν όλα αυτά τα χρόνια κατά μέσο όρο κατά 56%. Αν βέβαια λογαριαστεί το σύνολο των φοιτητών σε όλες τις σχολές, τότε καταλαβαίνει κανείς ότι αυτοί σαν μάζα έχουν εγκαταλείψει και μάλιστα με αποστροφή ιδιαίτερα τους μετά τη μεταπολίτευση πολιτικά πανίσχυρους στην ανώτατη και ανώτερη παιδεία σοσιαλφασιστές.

Η σχετική αλλαγή συσχετισμών φαίνεται ωστόσο ακόμα πιο ανάγλυφα και στην πολιτική επιρροή εντός της ηγεσίας του συνδικαλιστικού οργάνου του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των πανεπιστημίων (ΠΟΣΔΕΠ), που κάποτε αποτελούσε άντρο κυρίως του ανοιχτού, αλλά και του

«ντροπαλού», δημαρτίκου συριζαϊσμού, που γενικά έσερνε μαζί του και το ΠΑΣΟΚ. Πλέον στην ΠΟΣΔΕΠ οι δυνάμεις που έχουν πολιτική αναφορά στη ΝΔ και στο ΠΑΣΟΚ, Συνεργασία Πανεπιστημιακών (μέτωπο της ΑΣΚΕΥ με ανεξάρτητους) και ΚΙ-ΠΑΝ, πλειοψηφούν με 6 στις 11 έδρες στην Εκτελεστική Γραμματεία της ομοσπονδίας. Αστυδομηματικό προσανατολισμό δείχνει στις διακηρύξεις της και η Ενωτική Πρωτοβουλία, που διατηρεί κι αυτή εκπροσώπηση στην Ε.Γ. Η «Αριστερή Μεταρρύθμιση» της πάλαι ποτέ ΔΗΜΑΡ, πάντα αμφίσημη, συσπείρωνε, τουλάχιστον παλιότερα, πέρα από κουβελικούς κρυφσυριζαίους, και ορισμένες ρεφορμιστικές δυνάμεις με φιλοευρωπαϊκό και αντισυριζαϊκό προσανατολισμό και διατηρεί μία έδρα. Οι δυνάμεις του καθαρού και διυλισμένου σοσιαλφασισμού (ΣΥΡΙΖΑ - ψευτοΚΚΕ - ΑΝΤΑΡΣΥΑ) διατηρούν 3 στις 11 έδρες, χωρίς βέβαια να γνωρίζουμε εάν μέσα και στους εκπροσώπους των υπόλοιπων παρατάξεων υπάρχουν δυνάμεις που να παίζουν στα κρίσιμα σημεία το παιχνίδι του σοσιαλφασισμού, αυτόνομα ή και με την πίεση των Μητσοτάκη - λαλιωτικής Γεννηματά.

Σε κάποιο βαθμό λόγω της αντίδρασης φοιτητών και καθηγητικού προσωπικού, που οδηγούσε σε απομόνωσή τους, σε κάποιον άλλο βαθμό λόγω της πορείας προς την εξουσία με τη μορφή του ΣΥΡΙΖΑ (οπότε οι δουλειές γίνονταν κατευθείαν «από τα πάνω») ή και λόγω διεργασιών που ενδεχομένως να μην έχουν βγει στο φως της δημοσιότητας, την τελευταία 10ετία μειώθηκε επίσης αρκετά (χωρίς να εκλείψει βέβαια τελείως) και το φαινόμενο της άσκησης ανοιχτής σοσιαλφασιστικής βίας κατά καθηγητών και διοικητικών στελεχών (με τα γνωστά χτισίματα γραφείων και τη βίαιη διακοπή συνεδριάσεων συγκλήτων και συνελεύσεων τμημάτων) των πανεπιστημίων.

Με δυο λόγια, ένα υφιστάμενο προς την ψευτοαριστερά αλλά αρκετά αστυδομηματικό και ευρωπαϊκό ρεύμα, πατώντας στα νύχια και προσπαθώντας να μην ενοχλεί τα βάρη της σοσιαλφασιστικής ιδεολογικής κυριαρχίας στη χώρα και στο πανεπιστήμιο, προσπάθησε και εν πολλοίς κατάφερε να διατηρήσει με χίλιες προφυλάξεις την επιστημονική «γωνιά» του της έρευνας, της σύνδεσης με την Ευρώπη και - όσο γινόταν, έστω αδύναμα - με την παραγωγή, συνεχίζοντας φυσικά να δουλεύει μέσα στο σκόπιμα αφημένο από αισθητική άποψη μέσα στη βρωμιά και την παρακμή ελληνικό πανεπιστήμιο. Πρόκειται για μια εντελώς εύθραυστη ισορροπία, η οποία βασίζεται στη ρήση του Μάο Τσε Τουνγκ ότι οι αντιδραστικοί δεν μπορούν να πιάνουν με 10 δάχτυλα 100 μύγες ή αλλιώς στο ότι οι ψευτοαριστεροί σοσιαλφασιστές, εισοδίζοντας στην Ευρώπη (ως συριζοδημαρτίτες μάλιστα καμώνονται εδώ και καιρό τους ακραϊφνείς ευρωπαϊόφιλους), δεν μπορούσαν πια να αφήνουν την ίδια ελευθερία στο σοσιαλφασιστικό και αναρχοφασιστικό λούμπεν μέσα στο πανεπιστήμιο χωρίς κόστος, ειδικά την περίοδο της διακυβέρνησής τους. Μέρος αυτής της διαδικασίας ήταν και η εκκένωση του Πολυτεχνείου το Νοέμβριο του 2017 όχι από την αστυνομία αλλά από τους φιλοκνίτες (και φιλοσυριζαίους) μέσα στον αναρχισμό (φιλοκνίτες της Ταξικής Αντεπίθεσης, με την πολιτική στήριξη του φιλοσυριζαίου Ρουβίκωνα), υπό την προστασία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που είχε παραταχθεί απ' έξω, όταν τμήματά του κλασικού, από στρατηγική άποψη αντιδραστικού, αλλά πάντως αντικνίτικου αναρχισμού κατέλαβαν το χώρο και είχαν αποκλείσει από τον «τριήμερο εορτασμό» τους συριζαίους, κνίτες και ναρίτες, που καταπληθύνονται την ηρωική αντιφασιστική εξέγερση. Οι σοσιαλφασιστές θέλουν να έχουν εκείνοι το διακόπτη που ξεκινά ή σταματά ως δια μαγείας τη βία στα πανεπιστήμια και προφανώς οι μπάχαλοι στη συγκεκριμένη

περίπτωση πήγαιναν να τους χαλάσουν τη «σούπα». Αυτή η εκκένωση έδειξε ότι ο σοσιαλφασισμός δεν χρειαζόταν πια τους μπάχαλους για τις εμπρηστικές εσωτερικές και εξωτερικές παραστάσεις ισχύος του στο κέντρο της χώρας, οπότε προετοίμασε και την είσοδο της αστυνομίας του Χρυσοχοϊδη στην ΑΣΟΕΕ το 2019, όπου αυτή έβαλε το λουκέτο στην πύλη και ο κνίτης το έσπασε επιδεικτικά δείχνοντας ποιος είναι ο τελικός αληθινός διαχειριστής του κτιρίου.

Αυτή η ισορροπία, που αν και προσωρινή, έδωσε μεγάλη ανακούφιση σε μεγάλο μέρος του φοιτητικού, ερευνητικού και καθηγητικού δυναμικού, θα τέλειωνε αργά ή γρήγορα, στη βάση των γενικότερων πολιτικών εξελίξεων στη χώρα και στην Ευρώπη, καθώς το πανεπιστήμιο δεν μπορεί εκ των πραγμάτων να αποτελέσει παρά μόνο πρόσκαιρα μια «γυάλα» ανεξάρτητη από το γενικό συσχετισμό δυνάμεων στην κοινωνία. Εδώ όμως είναι που έρχεται ο καλός φίλος των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ Χρυσοχοϊδης-Μητσοτάκης, να τη διαταράξει μια ώρα αρχύτερα, να αναστηλώσει τους στρατούς του σοσιαλφασισμού, να παίξει το παιχνίδι τους και να τους δώσει το φιλί της ζωής.

Η μορφή της προβοκάτσιας

Πάνω στη στιγμή λοιπόν της μεγαλύτερης απομόνωσης του σοσιαλφασισμού μέσα στα ΑΕΙ (που πλέον περιλαμβάνουν και τα καταργημένα από τον ΣΥΡΙΖΑ στο όνομα της «καθαρής θεωρητικής γνώσης» ΤΕΙ), έρχεται η κυβέρνηση του ψευτοοικολόγου πρωταθλητή του παραγωγικού σαμποτάζ (κυρίως μέσω της πανάκριβης ενέργειας για τη βιομηχανία) Μητσοτάκη να εκμεταλλευτεί την αποστροφή μιας μεγάλης δημοκρατικής μάζας, εντός και εκτός πανεπιστημίου, για τη βία των μειοψηφικών συμμοριών (που τη συμβόλισε επίτηδες η καλοστημένη προβοκάτσια με τον πρύτανη της ΑΣΟΕΕ) για να φτιάξει, μέσω Χρυσοχοϊδης, ειδικό σώμα, με καθημερινή και μόνιμη ένστολη παρουσία μέσα στους χώρους των ΑΕΙ, ακόμη και εκείνων που χοντρικά (κυρίως στην περιφέρεια) δεν αντιμετωπίζουν ζητήματα βίας ή ποινικού χαρακτήρα παρανομιών μέσα στις εγκαταστάσεις τους.

Οι ηγεσίες της ψευτοαριστεράς, αυτοί οι τόσο έμπειροι και τόσο κυνικοί φονιάδες επαναστάσεων και δημοκρατικών εξεγέρσεων, τη συλλογική μνήμη των οποίων ωστόσο χρησιμοποιούν χωρίς καμιά ντροπή για σκοπούς διαμετρικά αντίθετους από εκείνους των πρωταγωνιστών τους, υποδέχονται με δεξιοτεχνία «άσου» της μπάλας την πάσα των κυβερνητικών φίλων τους και ήδη έχουν εξαπολύσει εκστρατεία περί «νέου σπουδαστικού της Ασφάλειας», «χούντας» κλπ., χωρίς όμως να κλιμακώνουν τη βία τους, ιδιαίτερα στην Αθήνα, όπως κάνουν όταν θέλουν πραγματικά να ριξουν ένα νομοσχέδιο ή έστω να σκηνοθετήσουν μια φαντασμαγορική «λαϊκή αντίσταση» σε μια κυβέρνηση για τα μάτια της Ευρώπης, όπως έκαναν την πρώτη διετία των μηνμονίων (στη συνέντευξη η «λαϊκή αντίσταση» σταμάτησε ως δια μαγείας μετά τις εκλογές του 2012, αφού ο στόχος να γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ κυβερνητικό κόμμα στη θέση του ΠΑΣΟΚ είχε επιτευχθεί).

Είναι φανερό σε όποιον μπορεί να κοιτάξει ελάχιστα κάτω από την επιφάνεια των ρητορικών διακηρύξεων ότι ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ θέλουν όσο τίποτα την έγκριση του νομοσχεδίου Χρυσοχοϊδης, ώστε να δώσουν τότε την άδεια κυρίως στα φιλικά τους τάγματα εφόδου των ΕΑΑΚ (που ελέγχονται πολιτικά από το ΝΑΡ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και από τις ΑΡΑΝ-ΑΡΑΣ που σήμερα βρίσκονται εντός, εκτός και επί τ' αυτά της ΛΑΕ του Λαφαζάνη) να αρχίσουν την «αντιαστυνομική αντίσταση», με τη βοήθεια - σχεδόν βέβαια - και κάποιου τραμπούκου μάτσου που θα στείλει ο μιλημένος «σερίφης» υπουργός, που θα δώσει την κατάλληλη αφορμή. Ήδη την πιο κατάλληλη στιγμή μπήκε στο παι-

χνίδι της μητσοτακικής προβοκάτσιας η κατά τους συριζο-ανταρσαίους «τελειωμένη» ναζιστική Χρυσή Αυγή, κάνοντας κάτι που δεν το συνήθιζε ούτε στις πιο μαζικές εποχές της. Σήκωσε πάνω έξω από την Πάντειο με σύνθημα ενάντια στους υπερσπισστές της 17Ν στα Πανεπιστήμια, ουσιαστικά δηλαδή υπέρ της αστυνομίας και της κυβέρνησης, αξιοποιώντας το φιλο17Ν κείμενο των 68 πανεπιστημιακών του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ ταυτόχρονα έριξε τρικάκια με ανάλογο περιεχόμενο στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Έτσι οι χρυσαυγίτες έδωσαν στο απομονωμένο σοσιαλφασιστικό μπλοκ στα πανεπιστήμια τη δυνατότητα να συσπειρώσει για έναν ακόμα παραπάνω, και μάλιστα κρίσιμο λόγο, στο αντιαστυνομικό του μπλοκ ένα μέρος από τον πλατύ δημοκρατικό φοιτητικό κόσμο που προ πολλού έχει χάσει, ο οποίος μισεί και απεχθάνεται βαθιά τα ναζιστικά τέρατα. Όχι τυχαία εμφανίστηκαν και οι πρώτες αναρτήσεις του «χώρου» που αξιοποίησαν αυτή την καθόλου δύσκολη ταύτιση αστυνομίας - ΧΑ. Άλλωστε πραγματικά μια τέτοια φιλοναζιστική αστυνομία θα μπορεί στο μέλλον, όταν το καθεστώς τους χρειαστεί, να χώσει και τους ανοιχτούς φασίστες μέσα στις σχολές.

Βέβαια, παριστάνοντας τους καθώς πρέπει αστούς, ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ δεν θα βρίσκονται στην ενεργητική πρωτοπορία της αντιαστυνομικής βίας αν αυτή στρέφεται ωμά ενάντια σε καθηγητές και φοιτητές, αλλά πάντα θα παίρνουν το μέρος των «αθώων θυμάτων» ΕΑΑΚιτών ή μπάχαλων, όπως επίσης θα τους «νουθετούν» εάν το παρακάνουν, παίζοντας το ρόλο των απόλυτων μεσολαβητών ανάμεσα σε κράτος, καθηγητικό - ερευνητικό προσωπικό και καθεστωτικούς μικροαστούς «εξεγερμένους», όπως έχουν μάθει τόσο καλά να κάνουν, με κορυφαίο τον Περισσό που είναι ταυτόχρονα «απόλυτος αντικαπιταλιστής επαναστάτης» και αγαπημένο παιδί κάθε προέδρου Δημοκρατίας, πρωθυπουργού και αρχιεπίσκοπου.

Αυτός ο ρόλος είναι πολύ οικείος στους σοσιαλφασίστες, τους πιο διπρόσωπους ρεβιζιονιστές, που ξέρουν να είναι πάντα και απόλυτα καθεστωτικοί και να ηγούνται του ψευδεπίγραφου «αντικαθεστωτισμού», παρασύροντας συνήθως διάφορους γενικά καλών προθέσεων μικροαστούς και σαπίζοντάς τους. Έτσι, ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να είναι ταυτόχρονα φίλος της Μέρκελ, του Μακρόν, της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, ακόμη και των ΗΠΑ ως «πρεσπικός (σ.σ. Συμφωνία των Πρεσπών) που θυσίασε ακόμη και την κυβερνήσή του για το καλό του ΝΑΤΟ», την ίδια ώρα που κλείνει το μάτι και διατηρεί επαφές με τον κάθε Ρουβίκωνα και τον κάθε Κουφοντίνα, ως αρχηγός του ενιαίου ρεύματος της ψευδεπίγραφης «αντιδεξιότητας» και του «αιώνιου αντιδυτικισμού» και φιλορωσισμού της χώρας. Το ίδιο ο κνίτης μπορεί να σέρνει πολιτικά από τη μύτη τον ναρίτη ή τον αναρχικό και να του επισημαίνει ότι ο ίδιος και μόνο ο ίδιος είναι ο τάχα θεματοφύλακας του πραγματικού αντικαπιταλισμού, ενώ την ίδια ώρα δουλεύει παλιούς εθνικιστές, παλιούς χουντικούς, караβανάδες, βετεράνους διπλωμάτες κλπ. στη γραμμή «τι καλό είδατε από τη συμπόρευση με τη Δύση; ελάτε μαζί μας στο αντιδυτικό μέτωπο για να σωθούμε από την τουρκική προκλητικότητα».

Χαρακτηριστικό και για τους Τσίπρες και για τους Κουτσούμπες είναι ότι κανείς από όσους κοροϊδεύουν και σέρνουν ξωπίσω τους δεν τους ζητάει λογαριασμό συνέπειας. Οι μεν ξένοι ιμπεριαλιστές και ντόπιοι αστοί επειδή έτσι έχουν μάθει κι εκείνοι να κάνουν τις δουλειές, με αρκετές δόσεις υποκρισίας και διπροσωπίας, οι δε ντόπιοι μικροαστοί εξεγερμένοι επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ τους δίνει τις κατάλληλες δόσεις εκπλήρωσης των βιαιών «επαναστατικών» ονειρώξεών τους, προστατεύοντάς τους ταυτόχρονα έναντι της αστυ-

νομικής και δικαστικής τιμωρίας από την κλασική αστική τάξη.

Τι πρέπει να κάνουν οι δημοκράτες και οι αριστεροί μέσα στο πανεπιστήμιο

Πολλοί δημοκράτες μπορεί να αντιπνύνουν στην επιχειρηματολογία μας ότι, σε μια περίοδο κατά την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ φαντάζει μακριά από την επιστροφή στην εξουσία και το ψευτοΚΚΕ είναι γενικά περιθωριακό σε επίπεδο εκλογικής δύναμης, μια άοπλη πανεπιστημιακή αστυνομία θα μπορούσε να αναβαθμίσει το ελληνικό πανεπιστήμιο στη λογική που λειτουργεί η φύλαξη στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ, της Βρετανίας ή της Γαλλίας, όπου γενικά κανένα τέτοιο σώμα δεν εμπλέκεται στην ελεύθερη διακίνηση ιδεών και δεν την εμποδίζει, όπως πιθανόν να συνέβαινε σε εποχές μακαρθισμού ή γαλλικού Μάη του '68, δηλαδή στις περιόδους της ανοιχτής αντικομμουνιστικής και αντινεολοαϊστικής φρενιτίδας της κλασικής αστικής τάξης δυτικού τύπου. Πιθανόν λοιπόν ορισμένοι δημοκρατικοί άνθρωποι, ακόμη πιο ειδικά πανεπιστημιακοί και φοιτητές, να θεωρούν ένα τέτοιο σώμα ως μια παραπάνω εξασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, άρα και της δικής τους δραστηριότητας μέσα σε αυτά.

Μια τέτοια θέση θα ήταν λάθος όχι τόσο από γενική άποψη, δηλαδή από θέση αρχής, αλλά λόγω των ειδικών συνθηκών που επικρατούν στην Ελλάδα: με έναν υπουργό και έναν πρωθυπουργό που όχι μόνο δεν καταγγέλλουν πολιτικά την ψευτοαριστερά, αλλά την υμνολογούν (ιδίως το ψευτοΚΚΕ που είναι η πολιτικοϊδεολογική καθοδηγητική καρδιά κάθε σοσιαλφασισμού) ως τάχα «δύναμη με ιδανικά και οράματα» και ποτέ δεν την ξεμπροστιάζουν για τους εμφανείς και αφανείς δεσμούς της με το λούμπεν της καταστροφής και της οπισθοδρόμησης στα πανεπιστήμια, με μια ΔΑΠ και μια ΠΑΣΠ που ουδέποτε κατήγγειλαν τα τελευταία 20 χρόνια τη διάλυση της ΕΦΕΕ από τους τραμπούκους της ΕΑΑΚ (με την κάλυψη ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ), με το να είναι προς το παρόν ανύπαρκτη κάθε ενεργητική αυτοοργάνωση φοιτητών και καθηγητών/ερευνητών για αντίσταση σε κάθε απόπειρα επιστημονικού σαμποτάζ από τις δυνάμεις της ψευτοαριστερής αντίδρασης μέσα στα πανεπιστήμια, τουλάχιστον σε ορατό συλλογικό επίπεδο. Σε τέτοιες συνθήκες καμιά αστυνομία κανενός αστικού κράτους, πόσο μάλλον του φιλοκνίτικου κράτους των Μητσοτάκη-Χρυσοχοϊδης και της φιλοχρυσουγίτικης αστυνομίας τους, δεν μπορεί να παίξει το ρόλο του φύλακα - άγγελου της αστυδομηματικής και ευρωπαϊκού τύπου λειτουργίας του ελληνικού πανεπιστημίου. Δεν είναι δυνατόν από ουσιαστική άποψη ένας εξωτερικός παράγοντας βίας, ακόμα και αν αυτός ήταν η πιο δημοκρατική αστυνομία του κόσμου, να λύσει το ζήτημα μιας βίας που είναι εσωτερική. Ο μπάχαλος και από πίσω του το ποινικό λούμπεν που έρχονται από τα έξω σε μια σχολή ή σε μια φοιτητική εστία και καταλαμβάνουν χώρους της, αν δεν στηρίζονται εσωτερικά από τους σοσιαλφασίστες όπως γινόταν ως πρόσφατα, μπορούν να εξουδετερωθούν από έναν άλλο εξωτερικό παράγοντα όπως είναι οι αστυνομικές έφοδοι. Αλλά η εσωτερική βία, όπως είναι η κνιτο-ανταρσική ενάντια σε φοιτητές και καθηγητές, που μάλιστα ασκείται στο όνομα της ταξικής πάλης, είναι λεπτή πολιτικά και πάντα με ταξικά προσηχήματα και σαν τέτοια μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο από έναν εσωτερικό και μάλιστα ταξικό και δημοκρατικό παράγοντα της πανεπιστημιακής ζωής.

Και δεν εννοούμε εδώ ότι τα τάγματα εφόδου του σοσιαλφασισμού μπορούν να

ΠΩΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΟΜΠΡΑΔΩΡΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕ ΤΟΝ ΕΛΛΑΚΤΩΡΑ

Μια συγκλονιστική ιστορία για τη φασιστική ίντριγκα και τη νεοαποικιοκρατική θηλειά που πνίγει τη χώρα

Μια σκληρή μάχη διεξάγεται το τελευταίο διάστημα για τον έλεγχο του «Ελλάκτωρα», ενός από τις ελάχιστες μεγάλες επιχειρήσεις που είχαν μείνει στα χέρια του ντόπιου ελληνικού κεφάλαιου στο χώρο των κατασκευών και της ενέργειας στη ΝΑ Μεσόγειο. Σ' αυτή τη μάχη για οικονομική ηγεμονία η πολιτική ηγεσία του τόπου έπαιξε το πιο ενεργό μέρος επιδιώκοντας να εξουδετερώσει με κάθε τρόπο τη μία πλευρά, το ντόπιο κεφάλαιο, και να προωθήσει τα συμφέροντα των ανατολικών κρατικο-ολιγαρχών που επιτίθενται σε τακτική συμμαχία με τα ευρωπαϊκά κατασκευαστικά μονοπώλια.

Ο «Ελλάκτωρ» προέκυψε στα 1999 από τη συγχώνευση του πρωταθλήτη στις απευθείας κρατικές αναθέσεις έργων «Άκτωρα ΑΤΕ» συμφερόντων του ανατολικού κρατικο-ολιγαρχη Λ. Μπόμπολα και της «Ελληνικής Τεχνοδομικής ΑΕ». Τον Ιούλη του 2018 ο Μπόμπολας έχασε τον έλεγχο του ομίλου από τα αδέρφια Σάκη και Δημήτρη Καλλιτσάντη ιδιοκτητών των μετοχών της «Ελλ. Τεχνοδομικής», που είχαν και τους ουσιαστικότερους δεσμούς με τη βαλκανική και τη μεσανατολική αγορά, οι οποίοι έβαλαν μπροστά ένα σχέδιο για την εξυγίανσή του. Δύο χρόνια μετά όμως οι εκπρόσωποι του ανατολικού μονοπωλίου καταφέρνουν να περάσουν σε μια βάναυση, όχι μόνο οικονομικού αλλά κυρίως πολιτικού τύπου αντιμετώπιση με σύμμαχό τους ένα ολλανδικό fund ονόματι Reggeborgh Invest (που πίσω του βρίσκεται ο κατασκευαστικός κολοσσός VolkerWessels). Η δυνατότητα αυτής της επίθεσης δόθηκε στους ανατολικούς για έναν κύριο λόγο: Από την ώρα που οι Καλλιτσάντηδες πήραν τον «Άκτωρα» δεν κέρδισαν ούτε έναν μειοδοτικό διαγωνισμό για κάποιο σημαντικό έργο του δημοσίου ή ιδιωτικό. Ήταν χαρακτηριστική η κίνηση του ρωσόδουλου Κ. Καραμανλή του ξάδελφου, που η πρώτη του πράξη μόλις έγινε υπουργός ήταν να ακυρώσει στο όνομα του λαού τη συμβατική υποχρέωση του κράτους να αυξήσει τα διόδια της Αττικής Οδού, ιδιοκτησίας «Ελλάκτωρα», από 2,80 σε 3,00 Ευρώ. Οι Καλλιτσάντηδες όταν έπαιρναν τον «Άκτωρα» από τα χέρια του Μπόμπολα προφανώς δεν φαντάστηκαν ότι δεν υπήρχε κανένας «Άκτωρας» και καμιά λεόντεια ληστρική συμφωνία του με το κράτος χωρίς την υπερφυσική κρατικοολιγαρχική βδέλλα που λεγόταν Μπόμπολας. Αγόρασαν δηλαδή πληρώνοντας καθαρό χρυσάφι αντί για το σαλίγκαρο το καβούκι του. Τώρα αυτός σέρνοντας μαζί του και τα ίσως μελλοντικά νέα ολλανδικά θύματα ξαναμπήκε μαζί τους στο ίδιο καβούκι εκδιώκοντας τους Καλλιτσάντηδες.

Όταν οι ρωσόδουλοι χτυπάνε μπαίνει σε κίνηση ολόκληρη η δικομματική κρεατομηχανή τους. Έτσι τον Ιούλη του 2020 ξεκίνησε και ένας κύκλος απεργιών στην «Ελλάκτωρ» με τη θερμή υποστήριξη του ψευτοΚΚΕ που πάντα λέει στους εργαζόμενους

ένα πράγμα (Πανεπιστημιακή Μηχανικών, Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, Συνδικάτο Οικοδόμων): Δεν μας νοιάζει γιατί γίνονται οι απολύσεις, δηλαδή δεν μας νοιάζει αν στόχος τους είναι η εντατικοποίηση της δουλειάς για την αύξηση της υπεραξίας ή αν μας απολύουν επειδή δεν υπάρχει αντικείμενο εργασίας, δηλαδή δεν υπάρχουν κεφάλαια και προϊόν για να παραχθεί, οπότε πρέπει να βρούμε αν τα αφεντικά μας απολύουν επειδή φάγανε τα κεφάλαια τους σε κάθε λογής χρηματοπιστωτικές ρεμούλες, οπότε ζητάμε ψηλές αποζημιώσεις απόλυσης, ή αν τους κάνουν βρώμικο πόλεμο άλλα κρατικά, πιο φασιστικά και πιο επιθετικά ιμπεριαλιστικά κεφάλαια, οπότε παίρνουμε θέση σε αυτόν τον πόλεμο και ζητάμε αποζημιώσεις και από το κράτος όταν απολυόμαστε. Όλα αυτά, λέει το ψευτοΚΚΕ, είναι προβλήματα της εργοδοσίας που ποτέ δεν ενδιαφέρουν τους μη προδότες ταξικούς εργάτες, γιατί κάθε μεγάλη εργοδοσία έχει στη μπάνα και μασουλαίει αιώνια άπειρα συσσωρευμένα κεφάλαια. Έτσι το ψευτοΚΚΕ επικεφαλής όλων των μικροαστών αγοραίων «μαρξιστών» επιταχύνει το κλείσιμο των μισοτελειωμένων επιχειρήσεων ή τις υποχρεώνει να παραδοθούν στα ανατολικά αφεντικά του με όποια βλάβη χρειαστεί να γίνει στους ίδιους τους εργαζόμενους. Στη συγκεκριμένη πάντως περίπτωση όπως όλα δείχνουν, ο βασικός στόχος των κινητοποιήσεων ήταν η δημιουργία ενός κλίματος ευνοϊκού για την επίθεση του μπλοκ μεγαλομετόχων υπό την οικογένεια Μπόμπολα, μια επίθεση που εξαπολύθηκε αιφνιδιαστικά στα μέσα Σεπτεμβρίου.

Στις 16/9 ανακοινώθηκε λοιπόν ότι η Reggeborgh Invest «ήρθε σε συμφωνία για την απόκτηση πακέτου 26.882.023 μετοχών του ομίλου «Ελλάκτωρ», που αντιστοιχούν σε 12,5457%. Πρόκειται για ποσοστό που ανήκει στον κ. Λεωνίδα Μπόμπολα, πρώην διευθύνοντα σύμβουλο του ομίλου.

Με βάση τη σχετική συμφωνία μεταξύ των δύο πλευρών, το ολλανδικό fund έχει την προαίρεση (call option) να αποκτήσει το παραπάνω ποσοστό μετοχών οποιαδήποτε στιγμή κρίνει σκόπιμο. Η δυνατότητα αυτή ισχύει για έξι μήνες ή 180 ημέρες μετά τη 10η Σεπτεμβρίου, όταν και

επιτεύχθηκε η εν λόγω συμφωνία. Παράλληλα, με τον τρόπο αυτό, αποκαλύφθηκε κι επίσημα ότι η Reggeborgh Invest ήταν τελικά ο «μυστηριώδης» αγοραστής ποσοστού της τάξεως του 4,8%, που είχε πωλήσει μέσω δύο ξεχωριστών συναλλαγών τον περυσινό Αύγουστο η Amber Capital. Μέχρι σήμερα, η Reggeborgh διαθέτει 10.647.870 κοινές μετά ψήφου ονομαστικές μετοχές. Αν σε αυτές προστεθούν και οι μετοχές του κ. Μπόμπολα, τότε ο ολλανδικός όμιλος θα βρεθεί με συνολικό ποσοστό 17,5% ή 37.529.893 μετοχές του ομίλου «Ελλάκτωρ».

Σε μια τέτοια περίπτωση, η Reggeborgh θα αποτελέσει τον δεύτερο ισχυρότερο πόλο στον όμιλο «Ελλάκτωρ», πίσω μόνο από τους αδελφούς Καλλιτσάντη (Αναστάσιο και Δημήτριο), οι οποίοι από κοινού ελέγχουν περίπου το 25% της εισηγμένης» (Καθημερινή, 17/9). Ο ολλανδικός όμιλος, ήδη από τα 2017 είχε εκδηλώσει ενδιαφέρον για την είσοδό του στον «Ελλάκτωρα» αλλά χωρίς επιτυχία. Τώρα τα καταφέρνει και μάλιστα με πολύ φτηνό τίμημα, αγοράζοντας αρχικά ποσοστό από την Amber Capital, ένα επενδυτικό fund με έδρα το Λονδίνο που ίδρυσε ο λίβανο-αρμενίος επιχειρηματίας Τζ. Ουγουρλιάν, και ερχόμενος σε συμφωνία με τον Μπόμπολα για ενδεχόμενη αύξηση του ποσοστού. Στο μεταξύ η Reggeborgh είναι ο βασικός μέτοχος στον όμιλο «ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ» που είναι ο κύριος ανταγωνιστής του «Ελλάκτωρα», ελέγχοντας το 30,2% πράγμα που κάνει αυτόματα αθέμιτη μια εξαγορά που δημιουργεί κατάσταση υπερμονοπωλίου στην ελληνική κατασκευαστική αγορά οπότε έπρεπε κράτος και Επιτροπή Ανταγωνισμού αμέσως να επέμβουν.

Στο μεταξύ καθώς πέφτει η μετοχή του «Ελλάκτωρα» βασικοί πιστωτές της, όπως το αμερικανικό fund Farallon, που δάνεισε κεφάλαια άνω των 50 εκ. ευρώ στους Καλλιτσάντηδες για να απαλλαγούν από τον Μπόμπολα, προσπαθεί να απαλλαγεί από το βάρος.

Στις 3/12 η Reggeborgh, χωρίς να υποβάλλει κάποιο δικό της επιχειρηματικό πλάνο, απέστειλε εξώδικο στον «Ελλάκτωρα» ζητώντας την σύγκλιση έκτακτης γενικής συνέλευσης για την εκλογή νέου διοικητικού συμβουλίου και επιτροπής ελέγχου καθώς και για τη διεξαγωγή διαχειριστικού ελέγχου, αν και σύμφωνα με κύκλους των Καλλιτσάντη αυτό το τελευταίο αίτημα είναι κάτι που δεν αφορά τη Γ.Σ. γιατί υπονοεί ότι έχουν γίνει παρατυπίες, κι αυτό είναι κάτι που μπορούν να το κρίνουν μόνο η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και η δικαιοσύνη. Να σημειωθεί ότι ενάντια στην κίνηση της Reggeborgh τάχτη-

καν και 2 διεθνείς οίκοι εποπτείας εταιρικής διακυβέρνησης, οι ISS και Glass Lewis. Ακόμα αναφέρονται εδώ και άλλα ζητήματα αθέμιτου ανταγωνισμού εκτός του ελέγχου που ασκεί ο ολλανδικός όμιλος στον κύριο ανταγωνιστή του «Ελλάκτωρα», όπως οι θέσεις που διατηρούσαν μέσα στο ΤΑΙΠΕΔ από τους προτεινόμενους για τη νέα διοίκησή του Ελλάκτωρα που πρότεινε η Reggeborgh. Ο ένας μάλιστα, Ά. Ξενόφως, λίγες μέρες πριν από την πρότασή του ως υποψήφιος διευθύνοντας σύμβουλος της Ελλάκτωρ «είχε καταθέσει στο Συμβούλιο Επικρατείας εναντίον της Ελλάκτωρ υποστηρίζοντας την απόφαση που είχε λάβει ως πρόεδρος ΤΑΙΠΕΔ, να επιτρέψει την κατάθεση προσφοράς μόνον από την ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ στο έργο της Εγνατίας και να αποκλείσει τις άλλες κατασκευαστικές εταιρείες από το μεγαλύτερο κατασκευαστικό έργο της χρονιάς» (<https://www.mikrometoxos.gr/giati-oi-ollandoi-fernoyn-kykeona-provlimaton-ston-ellaktora/>, 25/1/2021), αποκλείοντας όλες τις υπόλοιπες ενδιαφερόμενες. Εδώ φαίνεται πως το ΤΑΙΠΕΔ υπονόμωσε και σε έναν καίριο διαγωνισμό τον «Ελλάκτωρα» και τον απέκλεισε υπέρ του ανταγωνιστή του που τώρα καταπίνει τον «Ελλάκτωρα», ενώ το ηγετικό στέλεχος του κρατικού αυτού φορέα, του ΤΑΙΠΕΔ, δουλεύει τώρα για να φάει αυτόν τον «Ελλάκτωρα» ένα ξένο ιδιωτικό κεφάλαιο (που είχε πάρει μόνο του την εργολαβία της Εγνατίας) και αυτός να γίνει αντιπρόεδρος της φαγωμένης εταιρίας για λογαριασμό αυτού του ξένου ιδιωτικού κεφάλαιου!!! Και κανείς στον μεγάλο καθημερινό τύπο δεν τα κάνει θέμα όλα αυτά και κανείς δεν ανατριχιάζει. Και νάταν μόνο αυτό.

Το εξώδικο του ολλανδικού ομίλου φέρει την υπογραφή του Θεόδωρου Καψιμάλη, ο οποίος ανήκει στο δικηγορικό γραφείο του ΥΠΕΞ Δένδια! (<https://www.euro2day.gr/news/enterprises/article/2054772/oi-theseis-kaita-opla-ton-monomahon-sthn-ellaktor.html>, 4/12/2020). Το γραφείο του έλληνα υπουργού, δικηγόρου στο επάγγελμα, που έχει ανοιχτά σαν ύψιστο ίνδαλμα του τον πιο εξέχοντα έλληνα δικτάτορα της χώρας, τον Καποδίστρια, έχει σταθερό πελάτη του το ολλανδικό fund ενώ ο ίδιος συνδέεται με το συντοπίτη του και φίλο του Τσίπρα εργολάβο Τούμπουρο (κι αυτός συνδέεται με τη Reggeborgh μέσω της ολλανδικής Orbys), που προτάθηκε από τη Reggeborgh σαν «ανεξάρτητος» για να στελεχώσει τη διοίκηση του «Ελλάκτωρα» (Periodista.gr, 15/1). Το πόσο εγκεκριμένη από το διακομματικό πολιτικό καθεστώς ήταν η

αρπακτική και παράνομη όπως όλα δείχνουν κίνηση των Μπόμπολα-Ολλανδών σε βάρος των αδελφών Καλλιτσάντη φαίνεται από τα πρόσωπα που πρότεινε η Reggeborgh για τη νέα διοίκηση του ομίλου (Γ. Μυλωνγιάννης, Α. Ξενόφως, Δ. Κονδύλης, Κ. Τούμπουρος, Α. Χατζηπέτρο). Απ' αυτούς ο Γιώργος Μυλωνγιάννης, που προτάθηκε για πρόεδρος, τυχαίνει να είναι νομικός σύμβουλος του πρωθυπουργού Μητσοτάκη (!!!) ενώ έχει υπάρξει πρόσφατα και νομικός σύμβουλος του ΤΑΙΠΕΔ. Ο προτεινόμενος για την αντιπροεδρία Αριστείδης Ξενόφως έχει υπάρξει και διευθύνων σύμβουλος στο κρατικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας ενώ ήταν και εκτελεστικός πρόεδρος του ΔΣ του ΤΑΙΠΕΔ. Ο δε Δημήτριος Κονδύλης είναι μέλος του συμβουλίου της China Classification Society Mediterranean Committee, μιας επιτροπής με την οποία οι κινέζοι νεοαποικιοκράτες ασκούν έλεγχο πάνω στον εγχώριο εφοπλισμό (ypodomes.com, 22/12). Εδώ αποκλείεται η συμμετοχή ανατολικών και δυτικών μονοπωλιστών που οδηγεί σε νέα διοίκηση του «Ελλάκτωρα» στην οποία οι ανατολικοί έχουν τις διοικητικά και πολιτικά πιο καίριες θέσεις. Οι Ολλανδοί απλά θέλουν να συμμετέχουν στο ξεκοκάλισμα των 34 δις δημοσίων έργων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάκαμψης, που είναι η βασική λεία για την οποία γίνεται όλη αυτή η φαγωμάρα. Οι ρωσόδουλοι και τα αφεντικά τους χρειάζονται τους δυτικούς κυρίως σαν πολιορκητικό κριό για να κατασπαράξουν απεριόιστα από ανταγωνιστές και από οποιονδήποτε έλεγχο το μεγαλύτερο κομμάτι της λείας.

Στις 15/12/2020 η Παγκόσμια Τράπεζα που έχει πρόεδρό της τον David Malpass, οικονομικό υπεύθυνο της εκλογικής εκστρατείας του Τραμπ και τοποθετημένο στην προεδρία της Τράπεζας από τον ίδιο τον Τραμπ, επιβάλει 15μηνο αποκλεισμό συμμετοχής σε έργα που χρηματοδοτούνται από αυτή. Ο λόγος ήταν η παραβίαση των κανόνων της τράπεζας από την προηγούμενη διοίκηση Μπόμπολα σε σχέση με ένα έργο βιολογικού καθαρισμού στην Κολομβία. Η διοίκηση Μπόμπολα «είχε επιδιώξει συμβιβασμό με αποδοχή των κατηγοριών που θα οδηγούσε την εταιρεία σε αποκλεισμό από οποιαδήποτε ανάληψη έργου που χρηματοδοτείται από την Παγκόσμια Τράπεζα, την ΕΙΒ, την ΕΒΡΔ και ΙFC για τουλάχιστον 25 μήνες, δηλαδή, δε θα μπορούσε να λαμβάνει μέρος σε διαγωνισμούς. Κατά το διάστημα αυτό, η εταιρία πέτυχε να ενισχύσει σημαντικά το ανεκτέλεστο της υπογράφοντας νέες, σημαντικές συμβάσεις»

Ανασχηματισμός: Ο Μητσοτάκης δυναμώνει τη σαμποταριστική φιλοσυριζική γραμμή του

Προσωρινή απόσυρση του πετυχημένου πραξικοπηματία Θεοδωρικάκου για να προστατευτεί από τα εσωκομματικά χτυπήματα. Πιθανή και η ανάληψη ρόλου Λαλιώτη της ΝΔ

Και με το νέο ανασχηματισμό αποδεικνύεται ότι η ηγεσία Μητσοτάκη είναι αφοσιωμένη στη συνέχιση της κυβερνητικής πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ-σαμποτάζ της παραγωγής. Αυτό που μπερδεύει είναι η απομάκρυνση Θεοδωρικάκου από τη θέση του υπουργού Εσωτερικών, και η τοποθέτηση του Βορίδη. Ο Θεοδωρικάκος σε αντίθεση με άλλους καρατομημένους αποχώρησε χωρίς κανένα ψόγο από τον πρωθυπουργό που και ο ίδιος συνεχίζει να υμνεί.

Η απομάκρυνσή του ήταν μια αναγκαία κίνηση για να προστατευτεί από τα πυρά που δεχόταν γιατί σαν υπουργός Εσωτερικών πάγωσε και καθυστέρησε τα έργα στους δήμους, αδυνάτισε τη χρηματοδότησή τους ενώ έβαλε τους δικούς του ανθρώπους σε θέσεις διοίκησης και διαχείρισης στην τοπική αυτοδιοίκηση, παραμερίζοντας όλα τα βασικά σε αυτό το χώρο στελέχη της ΝΔ. Οι άνθρωποι που διόρισε σε αυτές τις κρίσιμες θέσεις ο Θεοδωρικάκος μείνανε όλοι στη θέση τους, και όσο αυτοί μένουν στη θέση τους, κάθε νέος υπουργός και υφυπουργός Εσωτερικών δεν μπορεί παρά να βρίσκεται υπό την επιτροπεία του Θεοδωρικάκου, ενώ θα χρεωθεί κάθε αποτυχία της συνεχιζόμενης πολιτικής του.

Η ουσιαστική αλλαγή του ανασχηματισμού ήταν η προαναγγελμένη από καιρό καρατόμηση του υπό μητσοτακική δυσμένεια Βρούτση. Αυτός σε αντίθεση με το Θεοδωρικάκο ήταν στην πρώτη γραμμή των εκκαθαρίσεων που απαιτούσαν ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ γιατί ήταν ο υπουργός Εργασίας που στήριξε τη ΓΣΕΕ για να κάνει συνέδριο και να εκλέξει τελικά τη νόμιμη διοίκηση Παναγόπουλου ενάντια στην πραξικοπηματική βία του ΠΑΜΕ. Στη θέση του Βρούτση τοποθετήθηκε ο Χατζηδάκης που δεν είναι Αχτσιόγλου, αλλά όπως απέδειξε στο υπουργείο Ενέργειας οπωσδήποτε θα είναι πολύ πιο πρόθυμος από τον Βρούτση να υποχωρεί στις κάθε φορά απαιτήσεις των δύο ψευτοαριστερών αντεργατικών κομμάτων. Άλλωστε παραμένει υφυπουργός ο Τσακλόγλου που μπήκε στον πρώτο ανασχηματισμό, σύμβουλος και στενός συνεργάτης των δύο φιλοσυριζαίων πρωθυπουργών Γιώργου Παπανδρέου και Κώστα Σημίτη.

Τη θέση του Χατζηδάκη στο υπουργείο Ενέργειας και Περιβάλλοντος την πήρε ο πρώην υπουργός Ανάπτυξης στην ουσία βιομηχανικού σαμποτάζ, της κυβέρνησης Σαμαρά, Κ. Σκρέκας. Στην τελετή παράδοσης – παραλαβής έβαλε μόνος του το θέμα του διλλήματος «Περιβάλλον ή ανάπτυξη» και η απάντηση που έδωσε είναι ότι τα δύο πάνε μαζί, όπως θα απαντούσε κάθε ευλύγιστος συριζαίος. Στο σχήμα όμως

αυτό, όπως εξήγησε στη συνέχεια, δεν έχει προτεραιότητα η ανάπτυξη με σεβασμό στο περιβάλλον, αλλά σημαίνει καμία ανάπτυξη αν πρόκειται να επιβαρυνθεί με οποιονδήποτε τρόπο το περιβάλλον. Είπε συγκεκριμένα: «Προστατεύουμε το περιβάλλον για να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε εκείνες τις προϋποθέσεις ώστε κλάδοι όπως η βιομηχανία, ο τουρισμός, ο πρωτογενής τομέας, να μπορέσουν να αναπτυχθούν» (<https://www.sdam.gr/el/node/245>). Αυτά είπε ο νέος υπουργός Περιβάλλοντος σε συνθήκες καταστροφής της παραγωγής, αποεπένδυσης και αποβιομηχάνισης. Η αλήθεια ειδικά σε μια χώρα αποβιομηχανοποιημένη σαν την Ελλάδα είναι ακριβώς το αντίθετο: προϋπόθεση για μια οποιαδήποτε προστασία του περιβάλλοντος, είναι η προστασία της ευημερίας των ανθρώπων οπότε η σύγχρονη βιομηχανική ανάπτυξη.

Ο πρωθυπουργός ασχολήθηκε για λίγο να δώσει στην υπερσοβινίστρια Βούλτεψη το υπουργείο Μετανάστευσης, αφού αυτό προηγούμενα είχε μετατραπεί από υπουργείο ορθάνοιχτων συνόρων (ώστε να φασιστικοποιηθεί όσο γινόταν η ΕΕ και να δοθεί στους άγγλους ευρωκεπτικιστές το βασικό επιχείρημα για να πετάξουν έξω από αυτήν τη Βρετανία) σε υπουργείο απώθησης μεταναστών, δηλαδή θαλασσοπνιγμού τους και αιώνιας ομηρείας τους στα κολαστήρια τύπου Μόριας (!)

Σε μια ακριβώς αντίρροπη κίνηση ο Μητσοτάκης τοποθέτησε σαν υφυπουργούς της Μενδώνη τους προερχόμενους από το Ποτάμι Γιατρομανωλάκη και Αμυρά, γνωστοί για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των ομοφυλόφιλων (ΛΟΑΤΚΙ) ενώ ο Γιατρομανωλάκης είναι ο πρώτος υφυπουργός που έχει δηλώσει ανοιχτά την ομοφυλοφιλική του ταυτότητα. Σίγουρα είναι θετικό το ότι αυτή η ταυτότητα δεν αποτελεί εμπόδιο για να μπει κανείς στο υπουργικό συμβούλιο της χώρας, αλλά όπως συμβαίνει πάντα στην Ελλάδα, τέτοιες αλλαγές γίνονται από ψηλά, όχι σε επίπεδο αλλαγής συνείδησης της κοινωνίας, αλλά μόνο για την παραπλάνηση των φιλελεύθερων της Ευρώπης σύμφωνα με τη μακριά, κιόλας από το 1821, πολιτική παράδοση όλων των ρωσόδουλων.

Το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο για το ότι τέτοιες αλλαγές έχουν σαν κύριο στόχο την παραπλάνηση των εξωτερικών εχθρών του «ανατολικού ορθόδοξου έθνους» μας είναι το εξής: Αν έπρεπε να ακουστεί μία διακομματική κριτική για το Θεοδωρικάκο και τον με τραμπουκικό ακροδεξιό παρελθόν διάδοχο του Βορίδη, θα ήταν να αλλάξει από αυτούς εδώ και τώρα η εκλογική νομοθεσία για να αποκλείει τους ναζιστικούς συνδυασμούς από τις εκλογές. Η δυνατότητα αλλαγής του εκλογικού νόμου είναι το άλλοθι που επικαλέστηκε ο ΣΥΡΙΖΑ για την κατάργηση της στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων στον Ποινικό Κώδικα λίγο πριν την καταδίκη των χρυσαυγιστών. Κι όμως όχι μόνο ο Μητσοτάκης συνεχίζει να δίνει πλήρη πολιτικά δικαιώματα στους ναζιζήδες αλλά ούτε οι υποτιθέμενοι αντιναζιστές της τριπλέτας ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ, Ανταρσία δεν βάζουν ούτε για τα μάτια τέτοιο ζήτημα.

Μία άλλη εξαιρετικά σημαντική και πολύ χαρακτηριστική για τη φύση του τελευταίου αυτού ανασχηματισμού είναι η τοποθέτηση του Κατσαφάδου ως υφυπουργού του Πλακιωτάκη, ο οποίος προσπαθεί σε ένα μερικές φορές αξιοπρόσεκτο βαθμό να περιορίσει την ασυδοσία της Κόσκο και πιο πολύ τις παράνομες αξιώσεις της για επέκταση της στο λιμάνι σε βάρος της Επισκευαστικής Ζώνης. Ο Κατσαφάδος μέχρι σήμερα εμφανίζεται σαν θερμός φίλος της Κόσκο και των «επενδύσεων» της στον Πειραιά.

Αξίζει όμως να σταθούμε περισσότερο στην περίπτωση του Θεοδωρικάκου για να κάνουμε μια περιήγηση στην σημαντική για τον Μητσοτάκη πραξικοπηματική δράση του στη θέση του υπουργού εσωτερικών.

Περισσότερα για την αιφνιδιαστική δήθεν αποκαθίωση του Θεοδωρικάκου

Η απομάκρυνση του Θεοδωρικάκου (θυμίζουμε πρώην γραμματέα της «Κ»ΝΕ που μετά έγινε δεξί χέρι του Λαλιώτη στο ΠΑΣΟΚ, και μετά επικοινωνιολόγος, δηλαδή πολιτικός μυστικοσύμβουλος του Χριστόφια του ΑΚΕΛ) ήταν αιφνιδιαστική σε σχέση με την εικόνα που έβγαине προς τα έξω για τις σχέσεις του με τον πρωθυπουργό και για το έργο του στο υπουργείο. Σε αντίθεση με άλλους υπουργούς που δημόσια και συχνά έχουν δεχτεί επίκριση από το περίφημο «περιβάλλον Μαξίμου» (αυτό το ύπουλο τέχνασμα να χτυπάει ο Μητσοτάκης τους υπουργούς του χωρίς να παίρνει και την ευθύνη) ακριβώς για να είναι ανυπεράσπιστοι στο στόχαστρο των ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ επειδή αντιστέκονται σε αυτούς, όπως στην περίπτωση του Βρούτση με το περίφημο δήθεν σκάνδαλο των voucher που ποτέ δεν αποδείχτηκε, ή στην περίπτωση της Κεραμέως με τη δωρεάν διάθεση των μασκών στα σχολεία, ο Θεοδωρικάκος σε όλη τη διάρκεια της θητείας του στο υπουργείο είχε την απόλυτη στήριξη της ηγεσίας Μητσοτάκη και θεωρούνταν μέχρι λίγο πριν το δεύτερο ανασχηματισμό αμετακίνητος.

Κι ενώ στην περίπτωση Βρούτση, το ερώτημα ήταν πως κρατήθηκε στη θέση του τόσο καιρό το ερώτημα με το Θεοδωρικάκο ήταν τι έγινε ξαφνικά και αποσύρθηκε. Αν είχε προσέξει κανείς μία σύγκρουση που ελάχιστα διακινήθηκε στην ειδησεογραφία και έμεινε μακριά από τα κεντρικά δελτία ειδήσεων και συνεχίζει να κινείται στο σκοτάδι, μπορεί να βρει μία ένδειξη των εσωκομματικών αντιθέσεων που υποχρέωσαν τον Μητσοτάκη σε αυτή την κίνηση για να μπορέσει να τις χειριστεί έτσι ώστε να αποκλιμακώσει μία σύγκρουση που είχε πάρει μεγάλη διάσταση και να διατηρήσει ουσιαστικά αλώ-

βητο πολιτικά τον πιο στενό συνεργάτη του. Αυτή ήταν η σύγκρουση μεταξύ Θεοδωρικάκου και στελεχών της ΝΔ στην αυτοδιοίκηση που εξαπέλυσαν βαριές κατηγορίες εναντίον του για πραξικοπηματικές πρακτικές. Για να τους καθησυχάσει ο Μητσοτάκης σε πρώτη φάση τον Οκτώβρη αφαίρεσε από τον Θεοδωρικάκο τις αρμοδιότητες των δήμων που τις μετέφερε στον υφυπουργό του Λιβάνιο, και τελικά με τον ανασχηματισμό τον απομάκρυνε για να τον προστατέψει, χωρίς να αναιρέσει όμως ούτε στο παραμικρό σημείο αυτά τα πραξικοπήματα (<https://www.airetos.gr/enisxysi-libanioy-se-armodiotites-me-%E2%80%99Cypobathmisi%E2%80%99D-theodwrikakoy-fek.aspx>).

Σαμποτάζ και ποδηγέτηση των δήμων

Με την ανάληψη των καθηκόντων του στο υπουργείο Εσωτερικών ο Θεοδωρικάκος ανέλαβε να προχωρήσει το πρόγραμμα «Φιλόδημος» που είχε για καιρό καθυστερήσει ο ΣΥΡΙΖΑ, ένα πρόγραμμα για την εκτέλεση σημαντικών έργων υποδομών των δήμων από εθνικά κονδύλια και από δανεισμό από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Ο Θεοδωρικάκος κατάργησε τελείως το πρόγραμμα αυτό, κάτι που δεν τόλμησε να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, με το πρόσχημα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε φορτώσει πολλά έργα που δεν υπήρχαν οι πόροι να καλυφθούν, οπότε αντί να προχωρήσει τουλάχιστον κάποια έργα με τα υπάρχοντα κονδύλια, και να κάνει κινήσεις για να καλυφθούν και τα υπόλοιπα σε δεύτερο χρόνο, απλά κατάργησε όλο το πρόγραμμα, παγώνοντας και αυτά που μπορούσαν να προχωρήσουν και κάθε άλλο με την εξαγγελία ενός ρεαλιστικού ανασχεδιασμού (<https://www.ethnos.gr/politiki/77167-politiki-sygroysi-theodorikakoy-haritsi-gia-ton-flodimo>). Σύμφωνα με τον απολογισμό του ίδιου του Θεοδωρικάκου: «Σε ένα πρόγραμμα ύψους 1,3 δισ. ευρώ έγιναν πράξη μόλις 21 έργα προϋπολογισμού 30 εκατ. ευρώ και διασφαλίστηκαν μόλις 134 εκατ. ευρώ- και αυτά από δανεισμό του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων». Σύμφωνα με τον απολογισμό του συριζαίου Χαρίτη: «Η ΕΤΕπ ξεκίνησε τη χρηματοδότηση των έργων με ένα συντηρητικό ποσό εκκίνησης και όχι ως ταβάνι τα 134 εκατ. ευρώ. Έχουμε 1,3 δισ. εντάξεις έργων, 170 έργα με ύψος 450 εκατ. ευρώ να έχουν ήδη δημοπρατηθεί». Το ασφαλές συμπέρασμα είναι ότι από τα 134 εκατ ευρώ που έδινε άμεσα η Ευρώπη μόνο 30 εκατ ευρώ έγιναν έργα επί ΣΥΡΙΖΑ, και ο Θεοδωρικάκος αποφάσισε να αφήσει άθικτα τα υπόλοιπα 100 εκ ευρώ αντί να τα αξιοποιήσει και να ζητήσει κι άλλα. Αυτοί οι δύο συνεννοήθηκαν μια χαρά στη Βουλή και τα έργα έμειναν παγωμένα.

Ο ανασχεδιασμός καθυστέρησε μήνες. Δηλαδή αυτά έγιναν το Δεκέμβρη του 2019 και πέρασαν τρεις μήνες, μέχρι που τον Απρίλη του 2020 ανακοινώθηκε ότι ήταν έτοιμο να παρουσιαστεί το νέο πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης». Τον Αύγουστο του 2020 είχαν υπογραφεί οι μισές προκηρύξεις έργων του προγράμματος, ενώ η διαδικασία μπλόκαρε στους τεχνικούς συμβούλους που υποσχέθηκε ο Θεοδωρικάκος ότι θα δώσει στους δήμους από μητρώο ιδιωτών μηχανικών χωρίς να φροντίσει να το προχωρήσει (<https://ecopress.gr/viomichania-meleton-karbon-stous-dimous-gia-ta-erga-tou-antonis-tritsis/>). Μόλις τον Αύγουστο του 2020 συγκροτήθηκε επίσης η Επιτροπή Αξιολόγησης Μελετών και Έργων που ήταν αναγκαία για να προχωρήσει η χρηματοδότηση των νέων έργων, η οποία είχε πέντε μέλη

Απεργία πείνας Κουφοντίνα: Ένα πολιτικό κίνημα υπέρ της «17N» κρυμμένο σαν δήθεν “κίνημα υπέρ του νόμου”

Συνέχεια από τη σελ. 2

πότε για να μεταφερθεί στις καλύτερες για κάθε κρατούμενο αγροτικές φυλακές.

Η πολιτική γραμμή Κουφοντίνας είναι κυβέρνηση

Φυσικά για κανέναν τυχαίο ποινικό με 11 δολοφονίες στην πλάτη του δε θα κινητοποιούνταν βουλευτές του κόμματος που ήταν κυβέρνηση πριν μόλις ενάμιση χρόνο, καθηγητές πανεπιστημίου, καλλιτεχνικές προσωπικότητες, ο επικεφαλής του κρατικού ΕΣΥ, η (στην Ελλάδα ελεγχόμενη από το ΣΥΡΙΖΑ) Διεθνής Αμνηστία, ευρωβουλευτές και διευθυντές πανεπιστημιακών ινστιτούτων από την άλλη άκρη του κόσμου. Ο Κουφοντίνας δεν είναι παρά ένας τοπικός στρατιωτικός αρχηγός ενός πολύ ισχυρού, ανερχόμενου, και στην Ελλάδα ηγεμονικού, διεθνούς σοσιαλφασιστικού ρεύματος, που το γενικό του στρατηγείο συνεδριάζει στο Κρεμλίνο.

Αν κάποιος κλείσει στη φυλακή έναν τέτοιου είδους δολοφόνο, ειδικά έναν δολοφόνο που σκοτώνει αστούς και ιμπεριαλιστές εμφανιζόμενος σαν εκπρόσωπος των φτωχών, θα δυναμώσει οπωσδήποτε τον πολιτικό του στρατό, αν πρώτα δεν αποκαλύψει την πολιτική του γραμμή, η οποία στην περίπτωση του συγκεκριμένου δολοφόνου είναι η κυρίαρχη πολιτική γραμμή στη χώρα, αν αφαιρέσει κανείς το περίστροφο που αυτός κρατάει. Η πολιτική γραμμή του Κουφοντίνα είναι η βαθιά, η αληθινή γραμμή του κόμματος που κυβέρνησε πριν λίγα χρόνια, αυτή του ρωσόδουλου ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς τις καθουσιαστικές για τη Δύση ευρωπαϊκές και αμερικάνικες μεταμφιέσεις του. Είναι με λίγα λόγια η γραμμή του υποτιθέμενου εργατικού κόμματος, και του οργανωτικά πιο μαζικού πολιτικού κόμματος της χώρας, αυτή του ρωσόδουλου και αντικομμουνιστικού ψευτοΚΚΕ που δημιούργησε τον ΣΥΡΙΖΑ κόβοντας ένα κομμάτι από το πλευρό του, για να τον εξαπολύσει μέσα στα σαλόνια και τις καγκελαρίες της δυτικής αστικής τάξης.

Το να θέλει η δυτική, ή γενικότερα η μη σοσιαλφασιστική αστική τάξη, ειδικότερα το κάπως πιο δημοκρατικό της κομμάτι, να λύσει το ζήτημα της βίας που της ασκήθηκε με το να κλείσει στο πιο βαθύ κελί των φυλακών της τον Κουφοντίνα, σημαίνει ουσιαστικά να κλείσει στη φυλακή την πολιτική γραμμή των ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, και μάλιστα χωρίς να αναλαμβάνει καν το στοιχειώδες βάρος να τους αποκαλύψει πολιτικά. Αλλά πως θα μπορούσε να αναλάβει ακόμα και για ένα δευτερόλεπτο αυτό το βάρος, όταν η στρατηγική γραμμή του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ σε ότι αφορά την παγκόσμια και εσωτερική πρακτική (και όχι την διακηρυκτική) κίνηση, της χώρας είναι και η δική της στρατηγική γραμμή και τελικά αυτή του ελληνικού κράτους;

Ποια κυβέρνηση Μητσοτάκη θα τα βάλει με τη φιλορώσικη στρα-

τηγική αυτών των κομμάτων, όταν ο υπουργός εξωτερικών της Δένδιας είναι ο πιο διακομματικά αγαπημένος πρωθυπουργός όλων των εποχών; Αυτός έχει σαν μεγάλο πρότυπό του έναν Έλληνα υπουργό εξωτερικών του Τσάρου, τον πρώτο δικτάτορα της χώρας Καποδίστρια, και η δουλειά του είναι να τρέχει ασταμάτητα σαν το σκυλί πίσω από το ρώσο προϊστάμενο του Λαβρόφ τη μια για να αναγνωρίσει πρώτος-πρώτος στη Δύση τον χασάπη Ασαντ, την άλλη για να χώσει στο κέντρο της Μεσογείου τον αρχιδικτάτορα Σίσι, την παράλλη για να επιβάλλει τον αρχιτραμπούκο Χαφτάρ σαν συνηγεμόνα της Λιβύης. Ή μήπως θα τα βάλει με το ψευτοΚΚΕ και το ΣΥΡΙΖΑ μια κυβέρνηση που δίνει ολόκληρο το λιμάνι της Θεσσαλονίκης στον απεσταλμένο του Πούτιν, έπαρχο Βορείου Ελλάδος Σαββίδη κάτω από τη σιωπή - δηλαδή με τη συμφωνία - όλων των κομμάτων και όλων των κομματικών φραξιών; Ποιος Μητσοτάκης θα καταγγείλει το ψευτοΚΚΕ όταν μόλις προ ολίγου έχει απολύσει τον υπουργό του (Βρούση) που στήριξε τη ΓΣΕΕ απέναντι στο φασιστικό πραξικόπημα που επιχειρήσαν οι κνίτες στο ανώτατο εργατικό σωματείο; Όταν ετοιμάζεται να δώσει ολόκληρη την παραγωγή ενέργειας της χώρας στα κινέζικα φωτοβολταϊκά και στην Γκαζπρόμ; Όταν όλα τα κόμματα μαζί κρύβουν από το λαό ότι το κόμμα του Κουτσούμπα, δηλαδή η “17N” της μπουουνιάς και του ρόπαλου αντί του πιστολιού, όχι απλά έχει σαν πρώτο κράτη στην προεκλογική του καμπάνια έναν κατά συρροή σαδιστή και βασανιστή όπως είναι ο Κιμούλης, αλλά είναι το μοναδικό κόμμα που τόλμησε να γράψει άρθρο καταγγελίας του κινήματος των θυμάτων του, γιατί έχουν τάχα δυτικά ιμπεριαλιστικά δικαιωματικά πρότυπα, χωρίς να το καταγγείλει γι’ αυτό κανένας Μητσοτάκης, κανένας Τσίπρας, καμία Γεννηματά και κανένα μεγάλο ΜΜΕ;

Η γραμμή του Κουφοντίνα δεν είναι απλώς μια ιδεολογικά κυρίαρχη γραμμή, είναι η κρατική γραμμή. Δεν υπάρχει σημείο της πλατφόρμας του Κουφοντίνα που να μην έχει ενισχυθεί με το πέρασμα των χρόνων και που μεταφραζόμενη σε πολιτικό πρόγραμμα να μην έχει ικανοποιηθεί σε ένα σημαντικό σημείο ή μέρος της. Αν πάρουμε, λόγου χάρη, τρεις πολύ βασικές και χαρακτηριστικές δολοφονίες της 17N (ή των υπερβολάβων της τύπου 1ης Μάη, Αντικρατικής Πάλης κλπ), τη δολοφονία του Αγγελόπουλου, ιδιοκτήτη της Χαλυβουργικής, του Περαιτικού ιδιοκτήτη των ναυπηγείων Ελευσίνας και του Αθανασιάδη, ιδιοκτήτη των Λιπασμάτων της Δραπετσώνας, θα δούμε ότι ο πολιτικός στόχος αυτών των δολοφονιών έχει επιτευχθεί: και οι τρεις αυτές βιομηχανίες έχουν κλείσει με ουσιαστική ευθύνη του κράτους, ενώ λειτουργούν σήμερα μόνο μερικά στα δάχτυλα μετρημένα εργοστάσια βαριάς βιομηχανίας. Οι ρωσόδουλοι χρειάζονταν τη “17N”

όσο δεν είχαν κυριαρχήσει στο κράτος, καθώς οι αντιστάσεις της δυτικόφιλης ΝΔ και του αυτοδυναμικού μισοεθνικιστικού-μισοευρωπαϊκού ΠΑΣΟΚ συνεχίζονταν. Με την άνοδο όμως του Καραμανλή του Β’ στην ηγεσία του παραδοσιακά δυτικόφιλου κόμματος της ΝΔ το 1997, αυτοί κυριάρχησαν σε όλους τους ηγετικούς κομματικούς μηχανισμούς ώστε η “17N” να μην τους είναι απαραίτητη, τουλάχιστον γι’ αυτή τη δουλειά, αφού μπορούν όχι απλά να πυροβολούν, αλλά να απειλούν να βομβαρδίσουν και κυριολεκτικά να εξαφανίζουν διοικητικά, νομοθετικά και πολιτικά την ελάχιστη βαριά ενεργοβόρα βιομηχανία που έχει επιζήσει. Τέτοια πράγματα μπορούν να τα πετύχουν σήμερα πολύ πιο απλά και αναίμακτα με το κλείσιμο της λιγνιτικής ηλεκτροπαραγωγής σε συνδυασμό με μόνο μια απόφαση της ΔΕΗ για 50% αύξηση της τιμής του ηλεκτρικού, ή να θάψουν την επένδυση του Ελληνικού με εκατό προσφυγές στο ΣΤΕ, ή να σκουριάσουν οριστικά μέχρι εξαφάνισης τον Σκαρμαγκαλά με μια ένσταση του Δήμου Χαϊδαρίου.

Το μόνο πρόσχημα αντικαθεστωτισμού που έχει απομείνει στους δεκαεφτανοεμβρήτες και στους πολιτικούς τους φίλους είναι η παραμονή της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ και η παρουσία των αμερικάνικων βάσεων, που μάλιστα την τελευταία πενταετία ενισχύθηκαν με νέες διευκολύνσεις. Πραγματικά, πίσω από τη Σούδα, έχουν κρυφτεί τα πάντα: η αγορά των δύο μεγάλων λιμανιών της χώρας από το ρώσικο και το κινέζικο κράτος, η ρωσοκινέζικη εξαγορά του ΑΔΜΗΕ, της ενέργειας, γης, βιομηχανιών, τουριστικών μεγαλοεπιχειρήσεων, ομαδών, και το πιο σημαντικό, έχει κρυφτεί καλά η ελληνική εσωτερική και εξωτερική ελληνική πολιτική. Η Ελλάδα που έφτιαξε ο Ανδρέας Παπανδρέου από το 1981 και συνέχισαν οι Σημίτης, Καραμανλής Β’, Παπανδρέου Γ’, Σαμαράς, Τσίπρας, Μητσοτάκης Β’, στο εσωτερικό της εξοντώνει σταδιακά με εκατό τρόπους κάθε δυτικό ή ντόπιο μεγάλο κεφάλαιο βιομηχανία και τους πολιτικούς του εκπροσώπους στα δύο μεγάλα μεταπολιτευτικά κόμματα (ΠΑΣΟΚ-ΝΔ). Στη διεθνή της πολιτική δρουν σαν ένα ρώσικο λόμπι μέσα στους δυτικούς οργανισμούς. Έτσι παροξύνει την αντιπαράθεσή της με την Τουρκία για να σπρώχνει τη Δύση να συγκρούεται μαζί της, ώστε να φτάσουμε σήμερα σε μια ρωσόφιλη, τέως φιλοευρωπαϊκή-εθνικιστική προεδρία Ερντογάν, ή βάζει επί δεκαετίες βέτο στην ένταξη της Δημ. της Μακεδονίας ζητώντας από τους δυτικούς να της αλλάξουν αυτοί και μόνο αυτοί το όνομα, μέχρι αυτή να τους μισήσει και να την καταφάνε από τα μέσα οι φίλοι της Ρωσίας (και μόνο τότε της επιτράπηκε να μπει στο ΝΑΤΟ). Ή συμμαχεί σθεναρά και διακομματικά με τους Σέρβους φασίστες που αιματοκυλούσαν τη Γιουγκοσλαβία, αλλά και με κάθε κάθαρμα στην ευρύτερη περιοχή, ή μπλοκάρει μέσα στους δυτικούς οργανισμούς

αποφάσεις που καταγγέλλουν ή αμύνονται στους δύο μεγάλους φασισμούς του πλανήτη. Όσο για τις τωρινές στρατιωτικές εκδουλεύσεις στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, αυτές είναι απαραίτητες ώστε να πειστούν οι ΗΠΑ να εγκαταλείψουν την Τουρκία στα νύχια των νέων Τσάρων. Οι ΗΠΑ, και στην οικονομική και στην πολιτική ζωή της χώρας, δρουν πλέον σαν ένας εντελώς εξωτερικός παράγοντας και αυτό προσπαθούν να το λύσουν με ωμές ιμπεριαλιστικές παρεμβάσεις -τέτοιες είναι και οι υποδείξεις για το πώς θα μεταχειριστεί η Ελλάδα τον Κουφοντίνα ή τους μπάχαλους στα πανεπιστήμια- που ξεσηκώνουν πάντα το μίσος των λαών εναντίον τους προς όφελος των ρωσοκινέζων φασιστών. Κάτω από αυτό το πρίσμα οι αμερικάνικες βάσεις στη Σούδα είναι τόσο ξένες προς την πραγματική ελληνική εξωτερική πολιτική όσο είναι το Γκουαντάναμο προς την κουβανέζικη.

Τίποτα από όλα αυτά δεν έχει απασχολήσει τη “17N” και το “αντι-ιμπεριαλιστικό” κίνημα υπέρ του Κουφοντίνα, που συνεχίζει να ψέλνει το ξοφλημένο τροπάρι της αμερικανοκρατίας. Και του είναι πολύ εύκολο να το κάνει επειδή μπορεί να κρύβεται πίσω από όλα τα κόμματα που επίσης το τραγουδάνε, είτε καταγγέλλοντας τη δήθεν αμερικανοκρατία, είτε κάνοντας ότι την υπηρετούν, την ώρα που η χώρα ξεπουλιέται στρέμμα-στρέμμα στις συμμορίες των νέων Χίτλερ και σύντομα θα καταλήξει πεινασμένη Βενεζουέλα, αν όχι και αιματοκυλισμένη Συρία. Σε αυτή την κόλαση που έρχεται αν ο λαός μας δεν ξεσηκωθεί, η 17N και οι ψευτοαριστοί φίλοι της όχι μόνο δεν θα είναι η ουρά του ελληνικού αστισμού, αλλά θα είναι η ασυμβίβαστη πρωτοπορία του, καθώς αυτοί θα είναι οι απόλυτοι, οι πιο αφοσιωμένοι ρωσόφιλοι για την ακρίβεια πουτινόφιλοι, αφού ο ρώσικος λαός είναι ένας σπουδαίος λαός που τώρα με νικημένη τη μεγάλη του επανάσταση ζει την περίοδο της χαμηλής πτήσης του). Αυτό γίνεται πενταφάνερο στο τελευταίο βιβλίο του Κουφοντίνα “η γεωπολιτική της 17N” που το εκδίδει λίγους μήνες πριν ανοίξει η περίοδος της αίτησης αποφυλάκισης του, και στο οποίο εκθέτει την κλασική προπαγανδιστική γραμμή του ρωσικού σοσιαλ-ιμπεριαλισμού στην Ελλάδα σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την Τουρκία, αν δεν εναντιωθεί σε ένα ΝΑΤΟ που χρειάζεται την Τουρκία για να περικυκλώσει τη Ρωσία. Στην ουσία πρόκειται για ένα κάλεσμα του αρχηγού του ένοπλου αντιαμερικάνικου αγώνα “του λαού” στα στελέχη του κρατικού στρατού τα απογοητευμένα από την κάποτε αγαπημένη τους υπερδύναμη, να την αφηφήσουν και να πάνε με την ανερχόμενη με την οποία και μόνο μπορούν να ικανοποιήσουν τα σοβινιστικά τους όνειρα στο Αιγαίο, την Κύπρο και τη Μεσόγειο γενικότερα. Στην πραγματικότητα το μέλλον του Κουφοντίνα δεν βρίσκεται στα χέρια κανενός λαϊκού

κινήματος, αλλά του Γενικού Επιτελείου Στρατού και της Αρχιεπισκοπής που πια σε ελάχιστα μπορούν να διαφωνήσουν μαζί του.

Γιατί ο Κουφοντίνας δεν μπορεί να είναι τμήμα κανενός προοδευτικού κινήματος

Σαν τάχα μια τρίτη άποψη ανάμεσα στους φίλους του Κουφοντίνα και τους “νομοταγείς ανθρωπιστές” του ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζεται το ψευτοΚΚΕ του Κουτσούμπα και τα “μ-λ” μικροαστικά κακέκτυπά του. Αυτοί κάνουν πως πλειοδοτούν σε αποκήρυξη της “17N”, αφού λένε πως όχι απλά διαφωνούν με την “ατομική τρομοκρατία”, αλλά θεωρούν τη “17N” πράκτορες των εχθρών τους, των δυτικών μυστικών υπηρεσιών. Η απάτη τους αποκαλύπτεται από το ότι: 1) Όλοι τους συμπαραστέκονται στα “δίκαια αιτήματα” του κατά τα άλλα... “πράκτορα της ΣΙΑ” Κουφοντίνα! (<https://www.902.gr/eidisi/politiki/251183/gia-tin-antimetopisi-toy-katadikasmenoy-gia-symmetohi-sti-17n-dimitri>) 2) Ποτέ τους δεν έχουν καταγγείλει τη βία του σαν μια βία ακροδεξιού-φασιστικού τύπου. 3) Ποτέ δεν έχουν συμπαρασταθεί στα θύματά της. Συνεπώς πρόκειται και εδώ για μια παραλλαγή του ίδιου διπρόσωπου παιχνιδιού που παίζει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Θέλουμε να σταθούμε στο 3ο σημείο επειδή αυτό είναι ένα ζήτημα αρχής για τους μαρξιστές. Το κεφάλαιο είναι σχέση, όχι πρόσωπα. Από ‘δω προκύπτει ότι η επανάσταση της εργατικής τάξης δεν έχει καθόλου για σκοπό της τη φυσική εξόντωση των καπιταλιστών (αυτή είναι μια συνηθισμένη συκοφαντία των φιλελεύθερων και πάσης φύσεως αντικομμουνιστών), αλλά να τους στερφήσει -για να τα παραδώσει σε όλη την κοινωνία- τα μέσα παραγωγής που έχουν στην ιδιοκτησία τους. Οι πιο αντιδραστικοί από αυτούς πραγματικά θα σηκώσουν τα όπλα ενάντια στην εργατική εξουσία για αυτή της τη βλάσφημη κατάργηση του ιερού δικαιώματος της ιδιοκτησίας. Η βία της επανάστασης κατευθύνεται ενάντια μόνο σε εκείνα τα πρόσωπα που σηκώνουν τα όπλα ενάντια της, και μόνο για όσο χρειάζεται ώστε να καμφθεί αυτή τους η αντίσταση. Όσοι καπιταλιστές (και ιδιαίτερα οι πιο πολύτιμοι για το προλεταριάτο από αυτούς, οι αστοί ειδικοί) επιλέξουν να ενσωματωθούν ειρηνικά στη λαϊκή οικονομία, ακόμα και να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε αυτή, το προλεταριάτο θα τους το επιτρέψει ευχαρίστως, και μάλιστα θα τους παρακινήσει να το κάνουν, προσφέροντάς τους για αυτές τις υπηρεσίες παχιά ανταλλάγματα, μιας και στα πρώτα του βήματα στην εξουσία θα έχει μεγάλη ανάγκη από έμπειρους οργανωτές και τεχνικούς της παραγωγής και ψηλό επιπέδου επιστήμονες σε όλους τους τομείς.

Όταν στη Ρωσία του 1918, δηλαδή αμέσως μετά την κατάληψη της εξουσίας από το ρώσικο προλεταριάτο, ο Μπουχαρίν επανέφερε μια φράση του Μαρξ που έλεγε ότι στην Αγγλία της εποχής του μπορεί

να γίνει ειρηνική εξαγορά της αστικής τάξης, ο Λένιν απάντησε, όχι αρνούμενος τη μέθοδο της ειρηνικής απορρόφησης-εξαγοράς της αστικής τάξης συνολικά, αλλά αρνούμενος ότι αυτή η μέθοδος μόνη της είναι αρκετή για να κάμψει την αντίσταση της αστικής τάξης στις συγκεκριμένες συνθήκες της Ρωσίας:

“Στη χώρα μας στη θέση της πλέρις αριθμητικής υπεροχής των εργατών, των προλετάρων και της ανώτερης οργάνωσής τους, είχαμε σαν παράγοντα για τη νίκη την υποστήριξη των προλεταρίων από τη φτωχή αγροτιά, που καταστρεφόταν γοργά. Στη χώρα μας, τέλος, δεν υπάρχει ούτε υψηλό επίπεδο πολιτισμού, ούτε η συνήθεια για συμβιβασμούς [σημείωση Νέας Ανατολής: όλες αυτές οι προϋποθέσεις υπήρχαν στην Αγγλία της εποχής του Μαρξ]. Αν σκεφτούμε πάνω σ’ αυτές τις συγκεκριμένες συνθήκες, θα δούμε καθαρά ότι μπορούμε και πρέπει να επιδιώξουμε τώρα να συνενώσουμε τη μέθοδο του αμείλικτου αγώνα ενάντια στους απολίτιστους κεφαλαιοκράτες που δε δέχονται κανένα ‘κρατικό καπιταλισμό’, που δε σκέφτονται για κανέναν συμβιβασμό, που συνεχίζουν με την κερδοσκοπία και με τη διαφθορά της φτωχολογιάς να σαμποτάρουν τα σοβιετικά μέτρα με τη μέθοδο του συμβιβασμού ή της εξαγοράς των πολιτισμένων κεφαλαιοκρατών, που δέχονται τον ‘κρατικό καπιταλισμό’, που είναι ικανοί να τον εφαρμόσουν στη ζωή, που είναι χρήσιμοι για το προλεταριάτο σαν έξυπνοι και έμπειροι οργανωτές πολύ μεγάλων επιχειρήσεων, που μπορούν πραγματικά να εφοδιάσουν με προϊόντα δεκάδες εκατομμύρια ανθρώπους. (...) Δεν είναι τάχα φανερό ότι απ’ αυτή την ιδιόμορφη κατάσταση, στις σημερινές στιγμές, πηγάζει ίσα-ίσα η ανάγκη για μια ιδιόμορφη “εξαγορά” που πρέπει να προτείνουν οι εργάτες στους πιο πολιτισμένους κεφαλαιοκράτες σε κείνους που έχουν το μεγαλύτερο ταλέντο, που οργανωτικά είναι οι πιο ικανοί και είναι πρόθυμοι να υπηρετήσουν τη Σοβιετική εξουσία και να βοηθήσουν όπως πρέπει στην οργάνωση της μεγάλης και της πολύ μεγάλης ‘κρατικής’ παραγωγής;”. (Λένιν, “Αριστερά” παιδαρίσματα, <https://www.marxists.org/archive/lenin/works/1918/may/09.htm>)

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με τη λογική του Κουφοντίνα και των φίλων του για δολοφονία του καπιταλιστή επειδή είναι καπιταλιστής, που είναι ξαναζεσταμένη η θεωρία του ναζισμού περί του “αδιόρθωτου Εβραϊοκαπιταλιστή” (δηλαδή του φιλελεύθερου αστού), που “μόνο έτσι καταλαβαίνει”; Και πόση ιερή αγανάκτηση θα έπιασε τον τάχα ανόθευτο αντικαπιταλιστή ρουβικωνό ή κνίτη (που η μόνη τους ένσταση σε αυτό το κάλεσμα της ναζιστικής τύπου δολοφονίας, είναι πως αυτή πρέπει να γίνει συλλογικά όταν έρθει η κατάλληλη στιγμή και όχι ατομικά) αν κάποιος σκεφτόταν να χωρίσει τους αστούς σε πολιτισμένους και απολίτιστους, όπως κάνει ο Λένιν; Όταν οι κνίτες και οι κνιτοειδείς αρνούνται να συμπαρασταθούν στα θύματα της σοσιαλφασιστικής τρομοκρατίας (όταν αυτά είναι αστοί δημοκρά-

τες όπως ο Μπακογιάννης ή αστοί ιδιοκτήτες όπως ο Αγγελόπουλος), όταν ακόμα χαρακτηρίζουν αυτή τη βία σαν “ατομική τρομοκρατία”, αυτή είναι μια βαθιά δήλωση στρατηγικής συμφωνίας με τους Κουφοντίνες με διαφωνίες μόνο επιμέρους τακτικής. Γιατί εδώ το ζήτημα δεν είναι αν συμφωνεί κάποιος με το να υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί, αλλά αν κάποιος αξίζει θάνατο με μόνο του έγκλημα ότι είναι πλούσιος. Επειδή κάτι τέτοιο η “17N” δεν μπορούσε να το υποστηρίξει στα σοβαρά πρόβαλε σαν δικαιολογία για να σκοτώνει τους ντόπιους μεγαλοβιομήχανους, τα εργατικά ατυχήματα στα εργοστάσια τους πράγμα που δείχνει το ιδεολογικό αδιέξοδο αλλά και την υποκρισία της. Γιατί πρωταθλητής στα εργατικά ατυχήματα είναι από τη φύση της η μικρή και μεσαία παραγωγή, κυρίως αυτή στην οικοδομή. Όμως ο σοσιαλφασισμός, συμμαχεί με τα τμήματα αυτά της αστικής τάξης για να ανεβεί και να κρατήσει την πολιτική εξουσία.

Πράγματι, στους Ρώσους μικροαστούς τρομοκράτες του 19ου αιώνα (που ονομάζονταν ναρόντικοι, δηλαδή “φίλοι του λαού”), που ήταν αντιπαρακί, οι μαρξιστές κάνανε κριτική ότι η τακτική της ατομικής τρομοκρατίας ήταν αδιέξοδη και τελικά επιζήμια για το εργατικό κίνημα. Αυτοί όμως οι ναρόντικοι, σαν αληθινοί εχθροί του απολυταρχικού τσαρισμού που δεν άφηνε καμία διέξοδο διαμαρτυρίας, στοχοποιούσαν τους μισητούς και αιματοβαμμένους δήμιους του καθεστώτος, ακόμα και τον ίδιο τον τσάρο, πληρώνοντας συχνά το μεγαλύτερο τίμημα για τις πράξεις τους. Αυτή η ατομική τρομοκρατία ήταν, με λίγα λόγια, μια μορφή του τότε ακόμα ανώριμου και άγουρου δημοκρατικού αντιπαρακί κινήματος. Οι ναρόντικοι ήταν αντιπαρακί και άρα τελικά με τους μαρξιστές ήταν στο ίδιο στρατόπεδο στα μεγάλα ζητήματα αστοδημοκρατικών αρχών. Ο Κουφοντίνας είναι τσαρικός και άρα βρίσκεται στο απέναντι στρατόπεδο και από τους μαρξιστές και από τους ναρόντικους.

Η αληθινή στόχευση: απελευθέρωση του Κουφοντίνα και στάχτη στα μάτια των ΗΠΑ

Αν, λοιπόν, ο Μητσοτάκης ήθελε τόσο πολύ να μεταφέρει τον Κουφοντίνα στο αυστηρό καθεστώς του Δομοκού, μπορούσε να το κάνει με τον εξής πολύ απλό τρόπο: να μην βάλει στο νόμο που ψήφισε το Δεκέμβρη την πρόταση που λέει ότι ο κρατούμενος που πρέπει να φύγει από τις αγροτικές φυλακές, οφείλει να γυρίσει στις φυλακές στις οποίες ήταν πρωτύτερα, δηλαδή στον Κορυδαλλό! Ο νόμος της ΝΔ είναι πραγματικά φωτογραφικός για τον Κουφοντίνα, αλλά φωτογραφικός υπέρ του. Ο αληθινός σκοπός αυτού του νόμου είναι ο Κουφοντίνας να βρεθεί λίγο πριν την αίτηση αποφυλάκισής του, την οποία έχει δικαίωμα να κάνει τον φετινό Ιούλη, στον Κορυδαλλό, δηλαδή ακριβώς στη φυλακή που τόσο πολύ θέλει να βρίσκεται, ώστε να κάνει γι’ αυτό το σκοπό απεργία πείνας. Κάτω δηλαδή από την επιφάνεια ενός νόμου που δείχνει ότι ο Μητσοτάκης είναι σκληρός απέναντι στη “17N” (αφού τον με-

ταφέρει από αγροτική σε κανονική φυλακή), οπότε εξυπηρετικός προς τους Αμερικάνους που θέλουν τη μόνιμη φυλάκισή του ντε φάκτο πια αρχηγού της “17N”, κρύβεται ο αληθινός νόμος του Μητσοτάκη που τον επικαλείται σήμερα το κίνημα συμπάραστασης στη “17N” σαν να είναι το ίδιο το σύνταγμα της χώρας.

Για να πείσει ακόμα περισσότερο ο Μητσοτάκης τους Αμερικάνους ότι είναι αμείλικτος με τη “17N”, έβαλε τη μάλλον ανυποψίαστη Νικολάου να παραβιάσει τον ίδιο του το νόμο με διάτρητα προσχήματα. Μάλιστα για να τον βοηθήσουν να φανεί αμείλικτος, οι επικεφαλής του ευρύτερου κινήματος συμπάραστασης δεν οργάνωσαν ποτέ μια μεγάλη διαδήλωση υπέρ του αιτήματός τους. Ένα κίνημα που με τον ένα ή τον άλλον τρόπο έχει τη στήριξη των κομμάτων που πήραν 40% στις εκλογές, ολόκληρης της εξωκοινοβουλευτικής “αριστεράς” και, κυρίως, σχεδόν ολόκληρου του αναρχισμού (ειδικά ο τελευταίος δεν έχει πρόβλημα να εκτεθεί πολιτικά συμμετέχοντας σε μια τέτοια διαδήλωση), θα μπορούσε εύκολα να οργανώσει μια διαδήλωση 500 ανθρώπων υπέρ του Κουφοντίνα. Κι όμως, οι συγκεντρώσεις των συμπαραστατών ήταν τουλάχιστον ως τα σήμερα 40 άνθρωποι που εύκολα καθημερινά διέλυε η και συναλλάμβανε μαζικά η αστυνομία του αμείλικτου. Στο βάθος αυτό που δεν θέλει το ρωσόφιλο καθεστωτικό μπλοκ με μια κάπως μαζική διαδήλωση είναι να ανησυχήσουν σ’ αλήθεια οι Αμερικάνοι, γιατί αυτή δεν θα είναι διαδήλωση φιλανθρωπών δημοκρατών αλλά διαδήλωση που θα συμφωνεί με τον Κουφοντίνα “επαναστάτη” ότι τα θύματα, ιδιαίτερα τα στελέχη του αμερικάνικου κράτους, αξίζανε το τέλος τους.

Έτσι ο Μητσοτάκης μπορεί να εμφανιστεί στους Αμερικάνους και να τους πει: “Κύριοι, είμαι ο καλύτερός σας φίλος και έκανα τα αδύνατα δυνατά. Ψήφισα νόμο ειδικά για να φύγει ο αρχιτρομοκράτης από την άνετη διαβίωση των αγροτικών φυλακών. Παραβίασα ακόμα και το νόμο του κόμματός μου προκειμένου να τον πάω στη πιο σκληρή φυλακή. Εξαφάνισα το κίνημα των συμπαραστατών από το δρόμο. Όμως αν μου πεθάνει ο φίλος του θα αποκτήσουν έναν μάρτυρα, πόσο μάλλον που η αριστερή αντιπολίτευση, ακόμα και το φιλικό μου “ΚΚΕ”, ζήτησε να εφαρμόσω έναν νόμο με τυπολατρικό τρόπο, και έτσι κινδυνεύω από πολιτική αστάθεια και ένα νέο μεγάλο κύμα τρομοκρατίας. Καλύτερα να του δώσω αυτό το μικρό αίτημα για να σώσουμε τα πολλά”.

Πιστεύουμε ότι όλη αυτή η καθεστωτική μεθόδευση γίνεται επειδή στις φυλακές Κορυδαλλού ο Κουφοντίνας έχει πολύ περισσότερες πιθανότητες να βρει πιο ευνοϊκές συνθήκες για να πετύχει την αποφυλάκισή του, για την οποία θα έχει δικαίωμα να ξεκινήσει, όπως είπαμε παραπάνω, να κάνει αιτήσεις το ερχόμενο καλοκαίρι. Για τις αποφυλάκισεις γνωμοδοτεί το συμβούλιο φυλακών και αποφασίζει το αρμόδιο κρατικό όργανο, που είναι το συμβούλιο πλημμελειοδικών της

πόλης στην οποία βρίσκεται η φυλακή, εν προκειμένω της Αθήνας. Και τα δύο αυτά όργανα έχουν αποδείξει ότι στην Αθήνα δεν υπήρξαν εχθρικά προς τον Κουφοντίνα, επιτρέποντάς του όλες τις πολυήμερες άδειες εξόδου που ζήτησε από το συμβούλιο των φυλακών και χωρίς να προβάλλει κάποιο βέτο το συμβούλιο πλημμελειοδικών αξιοποιώντας κάποιον διαφωνούντα στο πρώτο όργανο. Αντίθετα το συμβούλιο φυλακών του Βόλου, που αρχικά του έδωσε τρεις άδειες, κάποια στιγμή εξαιτίας της διαφωνίας ενός μέλους του που προσέφυγε στο πλημμελειοδικείο Βόλου, το τελευταίο αποφάσισε, και μάλιστα με ιδιαίτερη επιμονή παρά τις καταγγελίες της αντιπολίτευσης, να τις σταματήσει εντελώς. Το είδος των φυλακών του Δομοκού (υψίστης ασφαλείας) δεν δείχνει ότι το αντίστοιχο συμβούλιο φυλακών και η προϊσταμένη δικαστική αρχή του (της Λαμίας) θα συμπεριφερθούν διαφορετικά στον Κουφοντίνα από τον τρόπο που συμπεριφέρθηκε ο Βόλος.

Έρχονται αληθινά μεγάλες, βίαιες επαναστάσεις

Βάλαμε αυτά τα ζητήματα αρχής, όχι επειδή θεωρούμε ότι μπροστά μας ανοίγεται ένας ειρηνικός δρόμος για να ξεφορτωθούμε τα καινούρια -και αν μπορούμε όλα- τα τέρατα που έχει γεννήσει το σύστημα του ιμπεριαλισμού. Πιστεύουμε ότι μπροστά μας έχουμε μεγάλα, βίαια γεγονότα, πολέμους και νέες ακόμα μαζικότερες και βαθύτερες προλεταριακές επαναστάσεις. Αυτό, όχι επειδή έτσι διαβάσαμε στα μαρξιστικά βιβλία, πως δηλαδή οι παγκόσμιοι πόλεμοι και οι προλεταριακές επαναστάσεις είναι αναπόφευκτες στην εποχή του ιμπεριαλισμού, αλλά επειδή βλέπουμε πώς η σημερινή εξέλιξη μας οδηγεί βήμα-βήμα προς τα εκεί. Οι πόλεμοι προκαλούνται νομοτελειακά από την ανισόμετρη ανάπτυξη του καπιταλισμού. Αυτό σημαίνει ότι οι καπιταλιστές που σήμερα είναι ισχυροί αύριο θα πέσουν και αυτοί που είναι ανίσχυροι αύριο θα ανέβουν. Αυτοί που ανεβαίνουν αλλά δεν έχουν φτάσει ακόμα στο ύψος των παλιών ακόμα κυρίαρχων οικονομικά ιμπεριαλιστών θέλουν τον πόλεμο επειδή θέλουν μια καινούρια μοιρασιά που θα αντιστοιχεί στη νέα αυξημένη τους ισχύ. Σήμερα στη θέση του ισχυρού που πέφτει βρίσκονται οι ΗΠΑ, πράγμα που είναι καθολικά αποδεκτό μετά τα γεγονότα στο καπιτώλιο, ενώ στη θέση αυτών που ανεβαίνουν και θέλουν τον πόλεμο είναι ο ρωσοκινέζικος χιτλερικός άξονας. Αυτοί για να επιβληθούν θα πρέπει να πούνε όλο και μεγαλύτερα φέμματα, να ασκήσουν όλο και μεγαλύτερη βία, και γι’ αυτό να διαφεύσουν στη συνέχεια όλο και περισσότερες ελπίδες, που σημαίνει να αποκαλύπτουν όλο και πιο πολύ το πραγματικό τους πρόσωπο και έτσι να γίνουν μισητοί και ανυπόφοροι στους λαούς. Αυτό το ρεύμα φτιάχνεται ήδη γιατί αυτή τους η βία ασκείται ήδη. Τα κόμματα τους αποκαλύπτονται κάθε μέρα σαν κόμματα Κουφοντίνων και Κιμούληδων, τραμπούκων και καταπιεστών, και αυτό ζυπνώνει και θα συνεχίσει να ζυπνώνει την πολιτική συνείδηση χιλιάδων και εκατομμυ-

ρίων ανθρώπων.

Πιστεύουμε ότι αυτά είναι τα ζητήματα αρχής που πρέπει να ξεκαθαρίσουν οι αληθινά προοδευτικοί άνθρωποι, οι καλοί άνθρωποι αυτής της χώρας και του κόσμου, οι αριστεροί και οι δημοκράτες, και κυρίως οι πραγματικοί επαναστάτες για να μπορέσουν να συγκροτούν με τα τέρατα και να τα νικήσουν για να απαλλαγούν από αυτά. Σε αυτούς απευθυνόμαστε και τους λέμε: ο Κουφοντίνας και οι υποστηρικτές του δεν είναι μέρη των επαναστάσεων που έρχονται. Είναι μέρη του πολέμου που ήδη ετοιμάζουν και ήδη διενεργούν σε χαμηλή ακόμα κλίμακα οι καινούριοι Χίτλερ. Είναι αυτοί που θα πνίξουν στο αίμα τους λαούς όταν ξεγεραθούν εναντίον τους, όπως κάνανε οι Ρώσοι φασίστες στη Συρία και την Τσετσενία, θα τους ρίξουν στην πείνα και τη δουλοκτησία όπως κάνανε οι Κινέζοι φασίστες στα εκατομμύρια των Κινέζων εργατών αλλά και εκείνα των εθνοτήτων που υποδούλωσαν μέσα στην ίδια τους τη χώρα. Η αληθινή συνεισφορά της “17N” στην επανάσταση θα είναι ότι όντας στο ίδιο μέτωπο με τους παραπάνω θα την επιταχύνει για να ξεσπάσει εναντίον τους και, βέβαια, εναντίον και της ίδιας.

Ο Μαρξ λέει στη «Γερμανική ιδεολογία»: «*Τόσο για την παραγωγή σε μαζική κλίμακα αυτής της κομμουνιστικής συνείδησης, όσο και για την επιτυχία αυτής της υπόθεσης, είναι αναγκαία η αλλαγή των ανθρώπων σε μαζική κλίμακα, μια αλλαγή που μπορεί να γίνει μονάχα με ένα πρακτικό κίνημα, με μια επανάσταση. Αυτή η επανάσταση είναι επομένως αναγκαία, όχι μόνο επειδή η κυρίαρχη τάξη δεν μπορεί να ανατραπεί με κανένα άλλο τρόπο, αλλά επίσης επειδή η τάξη που την ανατρέπει μόνο σε μια επανάσταση μπορεί να πετύχει να απαλλαγεί από τον προαιώνιο ‘κόπρο του Αυγείου’ και να γίνει ικανή να θεμελιώσει εξ’ αρχής την κοινωνία».*

Η επανάσταση δεν είναι μόνο για να κάμψει την αντίσταση αυτού που ανατρέπεται, αλλά και για να διαπαιδαγωγήσει αυτόν που την κάνει ώστε να ξεφορτωθεί τον «κόπρο του Αυγείου», δηλαδή όλες τις απανθρωπιές της παλιάς κοινωνίας. Γι’ αυτό το κίνημα του κομμουνισμού πρέπει να διαπαιδαγωγεί πρώτα απ’ όλα τα μέλη του, και μετά ολόκληρο το λαό καθοδηγώντας την πάλη του, στην εντιμότητα και τον πιο βαθύ δημοκρατισμό. Γι’ αυτό δε γίνεται να εκπαιδεύει διπρόσωπους τραμπούκους, δολοφόνους, σαδιστές και βασανιστές. Ο σοσιαλφασισμός δικαιολογεί όλες τις παλιανθρωπιές του με το να τις κρύβει πίσω από το μεγάλο ιδανικό του κομμουνισμού, όπως οι χριστιανοί κρύβουν τις δικές τους πίσω από την εικόνα του «πανάγαθου Ιησού» λέγοντας ότιπάχα αν υπομένουμε όλη την τερατωδία τους, στο τέλος της μας περιμένει μια υπέροχη κοινωνία». Εμείς τους λέμε: ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα, το τι ανθρώπους φτιάχνεις από σήμερα κιόλας αποδεικνύει τι προετοιμάζεις για ολόκληρη την κοινωνία..

Η εμβολιαστική ήττα της ΕΕ είναι αποτέλεσμα πολιτικού σαμποτάζ

Ο διπλής στόχος του: ένα μεγάλο οικονομικό πλήγμα για την Ένωση και μια ευκαιρία εισόδου για το ρωσικό εμβόλιο

Η μεγάλη ήττα της ΕΕ στο ζήτημα των εμβολίων, δηλαδή η σκανδαλώδης καθυστέρηση της μεγαλύτερης οικονομικής δύναμης του κόσμου στο να νικήσει την πανδημία σε σχέση ειδικά με το Ενωμένο Βασίλειο και λιγότερο με τις ΗΠΑ είναι μια ευκαιρία για να αποκαλυφθεί ότι κάτι πολύ σάπιο υπάρχει μέσα της, ειδικά στην ηγεσία της. Αυτό το κάτι είναι η βαθιά της πολιτική διάβρωση από τον κύριο εξωτερικό εχθρό της που είναι η ρώσικη υπερδύναμη.

Αυτός ο εσωτερικός εχθρός εμφανίζεται στην περίπτωση του εμβολιασμού με τους συγκεκριμένους υπεύθυνους του, τόσο τους τυπικούς όσο και τους άτυπους αλλά ουσιαστικούς. Αυτός ο εχθρός έχει μια ιδιότητα που τον κάνει πολύ δύσκολο να αποκαλυφθεί και είναι η ασύλληπτη ευλυγισία του. Μόλις φαίνεται ότι το σχέδιό του βρίσκει αντιστάσεις ξέρει να υποχωρεί και να ανασυντάσσεται.

Εδώ και αρκετούς μήνες οι πολιτικοί υπεύθυνοι του εμβολιασμού έκαναν λυσσαλέες προσπάθειες και πέτυχαν να καθυστερήσουν τον εμβολιασμό της ΕΕ ώστε αυτή να υποστεί ένα μεγάλο οικονομικό πλήγμα σε σχέση με τον υπόλοιπο βιομηχανικό κόσμο κυρίως την Κίνα και μετά τις ΗΠΑ, να υποστεί μια πολιτική ήττα η ΕΕ σε σχέση με το Ενωμένο Βασίλειο μόλις αυτό βγήκε έξω από την ΕΕ, και, κυρίως, να δημιουργηθεί ένα εμβολιαστικό κενό ώστε χάρη σε αυτό να εγκριθεί με συνοπτικές διαδικασίες και να χωθεί μέσα στην ΕΕ το ρωσικό εμβόλιο. Την τελευταία εβδομάδα που διαπιστώθηκε πως το ρωσικό εμβόλιο δεν μπορεί εύκολα να πετύχει αυτή την έγκριση οι υπεύθυνοι του εμβολιασμού άλλαξαν ρότα, παραγγέλνουν κατά εκατοντάδες εκατομμύρια και εσπευσμένα τα πιο αποδοτικά εμβόλια των Pfizer και Moderna, ενώ μόλις σήμερα (που ολοκληρώσαμε και το παρακάτω διεξοδικό κείμενο έρευνας και ανάλυσης) αυτοί υποχρεώθηκαν για πρώτη φορά να αμφισβητήσουν την αξιοπιστία του ρωσικού εμβολίου.

Τα τρία μοιραία πρόσωπα της ευρωπαϊκής εμβολιαστικής κρίσης

Νομίζουμε ότι δεν υπάρχει καλύτερη ευκαιρία από το να φανεί αυτό τώρα όπου την άμεση πολιτική ευθύνη αυτής της ήττας τούτη τη στιγμή την έχουν κυρίως τρία πρόσωπα στενά δεμένα πολιτικά με αυτήν την υπερδύναμη: Το πρώτο είναι η πολιτική αρχηγός της ΕΕ, η Αγγέλα Μέρκελ η κάποτε αρχηγός της φοιτητικής νεολογίας της σοσιαλφασιστικής Ανατολικής Γερμανίας επί των ημερών της Στάζι και του Πούτιν σαν τυπικού επικεφαλής της ΚαΓκεΜπε. Είναι αυτή που έχει κάνει τα πάντα για να μην αντιστέκεται ποτέ η Γερμανία και από κοντά όλη η Ευρώπη στα διαβρωτικά και περικυκλωτικά σχέδια αυτής της υπερδύναμης. Το δεύτερο πρόσωπο είναι η πρόεδρος της εκτελεστικής εξουσίας της ΕΕ Φον Ντερ Λάιεν, τοποθετημένη σε αυτή τη θέση από την Μέρκελ, έμπιστη συνεργάτης της, πασίγνωστη στη Γερμανία για τη διάλυση του

γερμανικού στρατού όσο ήταν υπουργός άμυνας. Το τρίτο πρόσωπο είναι η άμεσα υπεύθυνη για τις παραγγελίες των εμβολίων, η Επίτροπος για την Υγεία στην Κομισιόν, δηλαδή η υπουργός υγείας της ΕΕ, Κυριακίδου τοποθετημένη εκεί με τη στήριξη των δύο πρώτων σαν εκπρόσωπος της Κύπρου, της πιο πιστής πολιτικής και οικονομικής βάσης της Ρωσίας στην ΕΕ, επιλεγμένη προσωπικά από τον πρόεδρο της Κύπρου Αναστασιάδη, γνωστό στο νησί για το εξυπηρετικό για τους ρώσους ολιγάρχες δικηγορικό του γραφείο (<https://politis.com.cy/politis-news/kypros/occrp-trapezika-archeia-syndeoynton-ptd-meto-skandalo-troika-laundromat/>).

Ας αρχίσουμε από την πολύ χαρακτηριστική και κρίσιμη στιγμή κατά την οποία πριν τρεις βδομάδες περίπου αποκαλύφθηκε ότι η ΕΕ δεν θα είχε εμβόλια για να καλύψει τις ανάγκες της και ότι θα έμενε επί μήνες στη σημερινή κατάσταση όπου κάνει πέντε φορές λιγότερα εμβόλια από το Εν. Βασίλειο και τρεις φορές λιγότερα από τις ΗΠΑ. (Οι αναλογίες του εμβολιασμού δεν αλλάζανε από τις 10 του Φλεβάρη όταν το ποσοστό εμβολιασμού ήταν στο Ε. Βασίλειο 20% στις ΗΠΑ 13,40%, στην ΕΕ είναι μόλις 4,13%- OurWorldinData). Τότε η Φον Ντερ Λάιεν και η Κυριακίδου με την πολιτική κάλυψη του γερμανού υπουργού Υγείας, στενού πολιτικού συμμάχου της Μέρκελ προχώρησαν σε μια πρωτοφανή εχθρική πράξη ενάντια στο Ενωμένο Βασίλειο (ΕΒ), μια πράξη πειρατείας χωρίς όπως αποδείχτηκε εκ των υστέρων η Κομισιόν να έχει συνεννοηθεί με όλες τις χώρες της ΕΕ και χωρίς να έχουν την έγκριση όλων των αρμόδιων ειδικών συμβούλων της Κομισιόν. Συγκεκριμένα εμπόδισαν με αστυνομικό-διοικητικό τρόπο μια από τις τρεις εταιρείες στον κόσμο που κατασκεύασαν ένα εγκεκριμένο από την ΕΕ εμβόλιο, την κυρίως βρετανική Άστρα Ζένεκα (AZ), να διαθέσει το εμβόλιο της από τα εργοστάσια της που βρίσκονταν στο έδαφος της ΕΕ στο Ενωμένο Βασίλειο, οπότε και στη Βόρεια Ιρλανδία. Έτσι όμως η Κομισιόν ύψωσε ένα τελωνιακό σύνορο ανάμεσα στην τελευταία, που είναι τμήμα του ΕΒ, με την Ιρλανδία. Αυτό το μέτρο προκάλεσε τη διεθνή κατακραυγή σαν μια εθνικιστικού τύπου επίθεση σε μια άλλη χώρα για τη νομή των εμβολίων, ενώ ακόμα πιο πολύ προκάλεσε την οργισμένη διαμαρτυρία όχι μόνο της Βρετανίας ειδικά της Βόρειας Ιρλανδίας αλλά και της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας, δηλαδή μιας χώρας της ΕΕ. Γιατί το κλείσιμο του συνόρου της Ιρλανδίας με τη Βόρεια Ιρλανδία (που είναι τμήμα του ΕΒ) κατοχυρώθηκε στην

περίφημη συμφωνία της Μεγάλης Παρασκευής ότι θα έμενε πάντα ανοιχτό. Αυτή ήταν μια σοβαρή παραχώρηση στον ιρλανδικό εθνικισμό αλλά κάθε επιβολή του συνόρου που θα συνέβαινε μονομερώς θα απειλούσε με εμφύλιο τη Βόρεια Ιρλανδία και ρήξη του ΕΒ με την Δημοκρατία της Ιρλανδίας. Ταυτόχρονα αυτό το κλείσιμο θα ακύρωνε τις διαπραγματευτικές προσπάθειες της ίδιας της ΕΕ επί τρία ολόκληρα χρόνια να μην οδηγήσει το Brexit στο κλείσιμο αυτού του συνόρου. Αυτή η πραξικοπηματική και διασπαστική κίνηση της ηγεσίας της Κομισιόν μπορεί να είχε σαν έναν δευτερεύοντα στόχο της να ρίξει κι άλλο δηλητήριο στις Ευρω-Βρετανικές σχέσεις μετά το Brexit ενοχοποιώντας το Εν. Βασίλειο για το εμβολιαστικό φιάσκο της Κομισιόν ώστε να αποσεισουν οι Ντερ Λάιεν και Κυριακίδου τις άμεσες δικές τους ευθύνες και τις έμμεσες δικές της η Μέρκελ. Όμως δεν φάνηκε τελικά όταν καταλάγιασε η σκόνη ότι αυτός ήταν ο κύριος στόχος γιατί όλοι στην Ευρώπη, ιδιαίτερα μάλιστα στη Γερμανία, κατηγορήσαν κυρίως την Ντερ Λάιεν για αυτήν την αχρείαστη και επικίνδυνη όζυνση με την AZ και το ΕΒ και πιο πολύ γιατί δεν υπήρχαν αρκετά εμβόλια για την ΕΕ.

Αποδεικνύεται εκ του αποτελέσματος ότι ακριβώς αντίθετα αυτές οι δύο (Ντερ Λάιεν και Κυριακίδου) χτύπησαν αρχικά δυνατά την Άστρα Ζένεκα για να καλύψουν τον εαυτό τους για το ότι υπέγραψαν με την AZ ένα κούφιο συμβόλαιο, για το οποίο ο CEO της AZ ευχαρίστησε ιδιαίτερα την επίτροπο Στέλλα Κυριακίδου, με την οποία διαπραγματεύτηκε, «για την γρήγορη ανταπόκριση της στις ανάγκες του ευρωπαϊκού εμβολιασμού». Είναι αυτό το συμβόλαιο το οποίο επέτρεψε στην AZ να μην είναι νομικά υπόλογη αν δεν παραδώσει τα εμβόλια. Έτσι η Κυριακίδου κρέμασε κυριολεκτικά την ΕΕ που είχε στηρίξει τον εμβολιασμό των κατοίκων της κυρίως σε αυτήν και δευτερευόντως στην Πφάιζερ και στη Μοντέρνα*. Μάλιστα σε όλη τη διάρκειά του πολέμου με την AZ οι Ντερ Λάιεν και Κυριακίδου δεν έδειχναν αυτή την ίδια σαν αληθινό υπεύθυνο της ασυνέπειάς της αλλά το Λονδίνο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Φον Ντερ Λάιεν με πρόσχημα ότι θέλει να τελειώσει την πολιτική κρίση που η ίδια προκάλεσε με το Λονδίνο και να κοιτάξει τάχα το καλύτερο για τα εμβόλια, έριξε όλες τις ευθύνες για αυτήν την κρίση στον επίτροπο Εμπορίου της Κομισιόν Ντομπρόφσκι, και αμέσως μετά υποχώρησε εντελώς απέναντι στην AZ. Έτσι προχώρησε σε μια νέα συμφωνία παραδόσεων ελάχιστων επιπλέον δόσεων από την AZ, δηλαδή 10 εκατομμύρια, πέρα από τα 30 εκατομμύρια δόσεις που ανακοίνωσε ξαφνικά η AZ ότι θα παρέδιδε ως το τέλος του Μάρτη του 2021 παραβιάζοντας τη δέσμευση της

για 100 εκατομμύρια. Αμέσως μετά από αυτή τη ασήμαντη υποχώρηση της AZ η Ντερ Λάιεν κήρυξε όχι απλώς πλήρη εξομάλυνση των σχέσεών της με την AZ αλλά την αγκάλιασε. Τόσο πολύ ώστε εκεί που πριν λίγες μέρες με επικεφαλής την Κυριακίδου είχε κηρύξει τον πόλεμο στην AZ η Ντερ Λάιεν άδειασε κυριολεκτικά τη διευθύντρια Υγείας της Κομισιόν και επικεφαλής της ομάδας διαπραγμάτευσης για τα εμβόλια Σάντρα Γκαλίνα (Καθημερινή, 3 Φλεβάρη), που τουλάχιστον μένοντας συνεπής στην αρχική γραμμή της Κομισιόν, δήλωσε στο Ευρωκοινοβούλιο «ότι η ΕΕ δεν μπορεί να βασιστεί στην AZ όπως ήλπιζε, ότι το σκεύασμα της αγγλοσουηδικής εταιρείας επρόκειτο να είναι το μαζικό εμβόλιο για το πρώτο τρίμηνο του 2021 και ότι το γεγονός ότι η εταιρεία ενημέρωσε στις 22.1 ότι θα παραδώσει μόνο το 25% των συμφωνημένων δόσεων για το α' τρίμηνο αντιπροσωπεύει πραγματικό πρόβλημα για τους <27>. Είναι αμέσως μετά από αυτήν την τοποθέτηση που ο εκπρόσωπος της Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, Ερίκ Μαμέρ επικαλέστηκε τη συνέντευξη της προέδρου της Επιτροπής την προηγούμενη μέρα στην οποία εκείνη είπε ότι είναι «θετικό βήμα» η αύξηση των παρεχόμενων δόσεων στο α' τρίμηνο και ότι υπάρχει «καλή συνεργασία πλέον» με την εταιρεία» (στην ίδια είδηση από την Καθημερινή, η υπογράμμιση δικιά μας). Αυτή η ουσιαστική αθώωση της AZ έγινε πιο χτυπητή όταν το εργοστάσιο του Βελγίου, στο οποίο η AZ είχε αναθέσει υπεργολαβικά την παρασκευή των εμβολίων που προορίζονταν για την ΕΕ, έριξε στην ίδια την AZ την ευθύνη (Κάπιταλ, 10.2) για την ασυνέπιά της προς την ΕΕ λέγοντας ότι έχει παρασκευάσει «όλες τις δόσεις που από τη σύμβαση υποχρεωνόταν να παραδώσει στην AZ». Η AZ δεν απάντησε σε αυτή την ουσιαστική διάψευσή της μιας και πλέον οι σχέσεις της με την Κομισιόν ήταν εξαιρετικές.

Πραγματικά δεν πρέπει να ψάξει κανείς πολύ για να διαπιστώσει ότι τα πράγματα σε αυτό το σημείο είναι όπως τα είπε η Γκαλίνα καθώς από τα τρία πρώτα στις κλινικές έρευνες εμβόλια, αυτά της Pfizer, της Moderna και της Oxford/AZ, η Κομισιόν είχε διαλέξει να ρίξει σε αυτό το συντριπτικότερο βάρος των παραγγελιών της για το 2021 (400 εκ. δόσεις στην AZ, 200 εκ στην Pfizer, 100 εκ στη Moderna, ενώ η Κομισιόν είχε αρνηθεί μια αρχική παραγγελία από την Pfizer για 500 εκ εμβόλια επειδή ήταν ακριβότερα!. Οπότε πραγματικά καταλαβαίνει κανείς πόσο μεγάλο είναι για τις χώρες της ΕΕ το πλήγμα από την αθέτηση της συμφωνίας με την AZ. Μάλιστα αυτό το πλήγμα γίνεται ακόμα μεγαλύτερο ποιοτικά εκτός από ποσοτικά από την ώρα που κιόλας από τον Ιούλη είχε φανεί από τις πρώτες δοκιμές τους ότι τα εμβόλια της Pfizer και της Moderna

ήταν πολύ περισσότερο αποτελεσματικά (Spiegel, 18.12.2020).

Τρία ερωτήματα για την περιέργη στάση της Κομισιόν απέναντι στην Άστρα Ζένεκα

Τα ερωτήματα που μπαίνουν εδώ προς την Ντερ Λάιεν αλλά και προς την υπεύθυνη των εμβολιασμών Κυριακίδου είναι τα εξής: 1ο. Γιατί παρά τα πρώτα προβλήματα αξιοπιστίας του εμβολίου της AZ στις έρευνες** και παρά την ποιοτικά χαμηλότερη αποδοτικότητα του, δόθηκε τόσο μεγαλύτερο βάρος σε αυτό το εμβόλιο και τόσο μικρότερο στα άλλα δύο, και τέλος πάντως πόσα περισσότερα θα ήταν τα λεφτά για να πάρει η ΕΕ κι άλλα 300 εκ εμβόλια που της πρότεινε η Pfizer; 2ο. Γιατί υπέγραψε η Κομισιόν μια τόσο σκανδαλωδώς ετεροβαρή σύμβαση που επέτρεπε στην AZ να είναι ασυνεπής στις παραδόσεις της και μάλιστα να ανακοινώνει την αδυναμία της την τελευταία στιγμή; και 3ο και το βασικότερο και το πιο αινιγματικό: Γιατί η Ντερ Λάιεν κάλυψε ξαφνικά τόσο πολύ την AZ αφού πρώτα ξεκίνησε τέτοιο πόλεμο εναντίον της;

Τα δύο πρώτα ερωτήματα δεν θέλουν πολλή σκέψη να απαντηθούν από κάποιον που παρακολουθεί τις προσπάθειες της Κομισιόν και κυρίως της Μέρκελ να χάσουν στο σημερινό εμβολιαστικό κενό της Ευρώπης το ρώσικο εμβόλιο Σπούντικ. Η καθυστέρηση των συμφωνιών με όλες τις εταιρίες παραγωγούς εμβολίων, ιδιαίτερα η σχετικά μικρή ποσότητα παραγγελιών στις προπορευόμενες από κάθε άποψη Pfizer και Moderna, η σκανδαλωδώς μη δεσμευτική συμφωνία με την AZ που της επέτρεψε τη μη έγκαιρη παράδοση του εμβολίου παρόλο που κυρίως σε αυτήν στηριζόταν ο ευρωπαϊκός εμβολιασμός, συν τη μεγάλη καθυστέρηση της διαδικασίας έγκρισης των εμβολίων σε σχέση με EB και ΗΠΑ, υπήρξαν οι βασικές συνθήκες για να εμφανιστεί ξαφνικά το εμβόλιο μιας επιθετικής χώρας που απειλεί την ΕΕ σαν ένας σημαντικός υποψήφιος για να γεμίσει αυτό το εμβολιαστικό κενό. Είναι αυτό το κενό, που η ηγεσία της ΕΕ αποκλειστικά προκάλεσε, που οδηγεί ορμητικά σε έγκριση το εμβόλιο ενός φασιστικού κράτους που ποδοπατώντας κάθε πρωτόκολλο ασφάλειας άρχισε να εμβολιάζει μαζικά τον πληθυσμό του χωρίς να έχει κάνει το τρίτο και βασικότερο μαζικό στάδιο των δοκιμών, και κυρίως χωρίς όπως θα δούμε παρακάτω το στοιχειώδη διεθνή έλεγχο στα δεδομένα των κλινικών αποτελεσμάτων του.

Εκείνο το ερώτημα που είναι πιο δύσκολο να απαντηθεί αν δεν ψάξει κανείς περισσότερο τα γεγονότα είναι το τρίτο, το γιατί δηλαδή η Ντερ Λάιεν ξεκίνησε ολόκληρο πόλεμο με την AZ που παραλίγο να φτάσει σε ρήξη με τη Βόρεια Ιρλανδία και το EB και λίγο μετά την αγκάλιασε με το γελοίο πρόσχημα ότι έδωσε μια δεκάδα από τα εκατοντάδες εκατομμύρια εμβόλια που στέργησε από την ΕΕ αφήνοντας μια ολόκληρη ήπειρο στο κενό.

Η απάντηση είναι ότι έπρεπε να προ-σποιηθεί πως την πολέμαί για την τεράστια ζημιά που έκανε στην ΕΕ αλλά αμέσως μετά έπρεπε να την αγκαλιάσει και να της αναγνωρίσει το κύρος γιατί στην Άστρα Ζένεκα χρωστάει πάνω απ όλους η πουτινική Ρωσία το ότι μπορεί να εμφανιστεί και αυτή σαν μια από τις

πολύ έγκυρες υποψήφιες για να γεμίσει το εμβολιαστικό κενό της ΕΕ. Δηλαδή πολύ πιο εύκολα μπορεί να εγκριθεί το εμβόλιο της, να αποκτήσει το κύρος της μεγάλης ιατρικής ερευνητικής δύναμης του πλανήτη, και το κυριότερο να εμφανιστεί σαν ένας μεγάλος φίλος της ΕΕ, σωτήρας αλλά και συνεργάτης της αν το εμβόλιο της κατασκευαστεί σε συνεργασία με ευρωπαϊκές εταιρίες.

Εδώ δεν αναφερόμαστε τόσο στην υπηρέσια που πρόσφερε η AZ στη δημιουργία αυτού του κενού, αλλά στο ότι ήταν η AZ που έκανε το πρώτο και το πιο καιρίο βήμα, το ας πούμε επιστημονικό, για το πλασάρισμα του ρώσικου εμβολίου στην ΕΕ. Αυτό το βήμα ήταν η απόφαση της AZ στις 11 του Δεκεμβρίου, σέρνοντας πίσω της το κύρος της Οξφόρδης, να ξεκινήσει έρευνες από κοινού με τους παραγωγούς του Σπούντικ για ένα εμβόλιο που θα συνδυάζει τα δύο που υπάρχουν για τη δημιουργία ενός τρίτου. Αυτή η κίνηση σήμαινε ότι η AZ αναγνώρισε σαν αξιόπιστο ένα εμβόλιο που το ρώσικο κράτος το ενέκρινε, του αναγνώρισε ταχύτητα αποτελεσματικότητα 92% και ταυτόχρονα το έβαλε σε κυκλοφορία χωρίς αυτό να έχει καν περάσει από την βασικό τρίτο στάδιο των μαζικών δοκιμών !!!

Οι εξυπηρετήσεις της Άστρα Ζένεκα στην πουτινική Ρωσία

Αυτή η στάση της Ζένεκα έχει αρκετό βάθος από πίσω της. Η AZ είναι μία από τις μόνο τρεις μεγάλες φαρμακευτικές (οι άλλες δυο είναι η ελβετική Νοβάρτις και η γαλλική Σανόφι) που έχουν εργοστάσια παραγωγής φαρμάκων στη Ρωσία και σαν τέτοιες ευνοούνται από το πουτινικό κράτος σε σχέση με τους υπόλοιπους ανταγωνιστές τους στο να προωθούν τα δικά τους φάρμακα σε όλες τις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ. Αλλά από αυτές τις τρεις μόνο η AZ πριν κιάλας συμφωνήσει στις 19 του Γενάρη στην ανάπτυξη ενός κοινού εμβολίου με το ινστιτούτο που έφτιαξε το Σπούντικ, είχε συμφώνησε στις 17 Ιούνη του 2020 να παραγάγει μόνο του το ίδιο το εμβόλιο της AZ η ρώσικη κρατική βιομηχανία και να το διανείμει στη Ρωσία

Οι εξαιρετικές σχέσεις του Πούτιν με τον CEO της AZ Σοριό είχαν καυτηριαστεί έντονα από τους Φαινάνσιαλ Τάιμς το 2019 όταν μαζί με άλλους 6 CEO μεγάλων αγγλικών εταιρειών έσπασε την απομόνωση του Πούτιν όταν αυτός αντιμετώπιζε τον κίνδυνο ενός διεθνούς επενδυτικού εμπάργκο όλης της Δύσης επειδή φυλάκισε τον CEO του μεγαλύτερου δυτικού equityfund της Ρωσίας.

Αυτή η συμφωνία της ρώσικης R-Pharm με την AZ υπογράφηκε την επόμενη μέρα μιας κοινής ανακοίνωσης των τριών αγγλοσαξωνικών χωρών Αγγλίας, ΗΠΑ και Καναδά ότι το ρώσικο κράτος προσπαθούσε μέσω Χάκερς (Ναυτεμπορική, 16 Ιουλίου) να υποκλέψει τα μυστικά μιας σειράς δυτικών εμβολίων. Τότε ο κρατικός επικεφαλής της χρηματοδότησης του Σπούντικ Ντιμιτρίεφ απάντησε «ότι η Μόσχα δεν έχει ανάγκη να κλέψει μυστικά αφού είχε ήδη υπογράψει συμφωνία με την AstraZeneca να κατασκευάσει το δυνητικό Βρετανικό εμβόλιο στη Ρωσία». Ούτε η AZ ούτε κανένας άλλος δεν διέψευσε τον Ντιμιτρίεφ ότι στις 17 του Ιούλη, δηλαδή τουλάχιστον 25 μέρες πριν ο Πούτιν ανακοινώσει με στόμφο το Σπούντικ σαν το

πρώτο εγκεκριμένο εμβόλιο στον κόσμο, είχε ήδη στην τσέπη του τη συνταγή του εμβολίου της Άστρα Ζένεκα. Μόνο και μόνο ότι η AZ υπέγραψε αυτή τη συμφωνία όχι πριν από την καταγγελία από τους δυτικούς της Μόσχας για χακάρισμα, αλλά εσπευσμένως αμέσως μετά από αυτήν δείχνει πόσο πολύ συντονίστηκε με το ρώσικο κράτος για να του δώσει ένα επιχείρημα ότι δεν έχει λόγους να χακάρει τη Δύση. Βέβαια μπροστά στην ανάγκη να ξελασπώσουν και οι δυο τη Ρωσία από την κατηγορία ότι προσπαθεί να κλέψει μυστικά, την επιβαρύνανε με την πολύ νόμιμη και λογική υποψία ότι και ο Σπούντικ της μπορεί να είναι ένα καλό δώρο της Άστρα Ζένεκα στην πολιτικά πιο ισχυρή στις Νοτιοδυτική και Κεντρική Ασία, στην Αφρική, και στη Νότια Αμερική υπερδύναμη. Εννοείται ότι δεν μπορεί κανείς να αποδείξει κάτι τέτοιο σήμερα μιας και το ρώσικο δεν είναι ίδιο με το αγγλοσοβιετικό εμβόλιο, αν και όλοι συμφωνούν με το ότι έχει μια πολύ κοντινή τεχνολογία με αυτό. Τις δυο διαφορές που έχουν δεν τις χωρίζει μάλλον κάποιο τεχνολογικό χάσμα παρά μόνο μια διαφορετική επιλογή αδενοϊών που κατά τα άλλα βρίσκεται στη λογική και των δύο. Άλλωστε όσο η Ρωσία επιμένει ότι το δικό της εμβόλιο έχει σημαντική διαφορά στην αποτελεσματικότητα του σε σχέση με αυτό της AZ προτιμάει να την κοιτάει αφ υψηλού σαν φτωχό συγγενή.

Καταλαβαίνει κανείς από την ειδική αυτή προνομακική, κυνική, και όπως θα δούμε παρακάτω, δίχως ίχνος επιστημονικής εντιμότητας συνεργασία ενός δυτικού μονοπωλίου με μια φασιστική κρατική εξουσία, πόσο σημαντικό είναι για τις διάφορες Μέρκελ, Ντερ Λάιεν, Κυριακίδου να διατηρούν μια πολύ στενή και γεμάτη αμοιβαία αναγνώριση σχέση μαζί του.

Πάνω σε αυτό το τεράστιο κύρος που έδωσε η AZ και ειδικά η Οξφόρδη στο Σπούντικ στο επιστημονικό πεδίο στηρίχθηκε η Μέρκελ για να κάνει στις 6 του Γενάρη δηλαδή 16 μέρες πριν εκδηλωθεί το εμβολιαστικό κενό στην ΕΕ, το μεγάλο πολιτικό βήμα για την εισαγωγή στην ΕΕ του ρώσικου εμβολίου. Αυτό ήταν η συμφωνία της με τον Πούτιν να παραχθεί το Σπούντικ σε γερμανικά εργοστάσια! Αυτή η συμφωνία κρατήθηκε σε χαμηλή δημοσιότητα για έναν ολόκληρο μήνα για να ανακοινωθεί θορυβωδώς στις 4 του Φλεβάρη από τη Μέρκελ ότι το ρώσικο εμβόλιο είναι καλοδεχούμενο στην ΕΕ.

Το ποιοτικό επιστημονικό βήμα για την έγκριση. Η γνωστή και η άγνωστη δημοσίευση στο Lancet

Αυτό το πολιτικό βήμα το έκανε η αφοσιωμένη αυτή φίλη του Πούτιν αφού δυο μέρες πριν είχε γίνει άλλο ένα παραπέρα και όπως αποδείχτηκε ποιοτικό βήμα στο επιστημονικό επίπεδο : η δημοσίευση στο έγκυρο επιστημονικό περιοδικό Lancet μιας μελέτης σύμφωνα με την οποία το Σπούντικ έχει πραγματικά την υψηλή αποτελεσματικότητα και την ασφάλεια που είχε ανακοινωθεί αρχικά (91,6%). Η δημοσίευση αυτή διατυμπανίστηκε όπως είναι φυσικό από την πιο ισχυρή στον πλανήτη (λόγω εσωτερικών ερεισμάτων παντού) ρώσικη προπαγανδιστική μηχανή, ενώ η παγκόσμια επιστημονική κοινότητα δεν εκδήλωσε προς το παρόν επιφυλάξεις γι αυτήν μέσα στην πολιτική ατμόσφαιρα που είχε προετοιμαστεί από τη συμφωνία Ρωσίας-AZ, από τη γερμανική αναγνώριση

του Σπούντικ, και από την προαναγγελία της έγκρισής του από την ΕΕ, και πάνω απ όλα από την ευρωπαϊκή δίμα για εμβόλια που προκάλεσε στη γηραιά ήπειρο.

Έτσι πιέζονται ουσιαστικά οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και κυρίως ο EMA να παραβλέψουν ότι η μελέτη αυτή του Lancet υπογράφεται από επιστήμονες που πληρώνονται από το ρώσικο κράτος, στηρίζεται σε πρωτογενή εμβολιαστικά δεδομένα από εμβολιασμούς αποκλειστικά ρώσων πολιτών και σε κλινικές δοκιμές που γίνανε αποκλειστικά σε νοσοκομεία της Μόσχας. (TheLancet, 2 Φλεβάρη) και στα οποία δεν είχε απολύτως καμιά δυνατότητα για άμεση πρόσβαση κανένα Lancet και κανένας διεθνής επιστημονικός οργανισμός. Αυτό σημαίνει ότι το ποιος πήρε το πλασέμπο και ποιος το κανονικό εμβόλιο, ποιος νόσησε και ποιος όχι μετά το εμβόλιο, δηλαδή τα εντελώς πρωτογενή αποτελέσματα των δοκιμών δεν είναι άμεσα προσβάσιμα και διασταυρώσιμα από την πλατειά επιστημονική κοινότητα, δηλαδή δεν μπορεί μια διεθνής επιστημονική ομάδα κύρους να εξετάσει έστω δειγματοληπτικά αν οι τάδε και τάδε δοκιμαστικά εμβολιασμένοι πολίτες ανέπτυσαν ή όχι και πόσα αντισώματα ή προσβλήθηκαν ή όχι από τον ιό. Στην περίπτωση του Σπούντικ αυτά τα εντελώς πρωτογενή αποτελέσματα τα διαχειρίζεται αποκλειστικά όπως θέλει όχι απλά ένα φασιστικό κράτος αλλά το κράτος παγκόσμιος πρωταθλητής στην κατασκευή πλαστών γεγονότων (fakenews) οπότε γιατί όχι και εμβολιαστικών fakedata. Κανείς επίσημος κρατικός ή ελεγκτικός παράγοντας δεν φάνηκε να ανησυχεί για την εγκυρότητα της δημοσίευσης αυτής λες και μια έγκριση δημοσίευσης στο Lancet είναι ισοδύναμη με την απόλυτη επιστημονική αλήθεια.

Όμως το Lancet δεν είναι καθόλου μια άτρωτη αθεντία ειδικά όταν πρόκειται για έρευνες που γίνονται ειδικά σε ένα πολιτικά υπερφορτισμένο παγκόσμιο περιβάλλον. Έτσι μόλις το Μάη που μας πέρασε δημοσίευσε μια μελέτη για την χλωροκίνη (TheLancet, 22 Μάη 2020) που αναγκάστηκε να την αποσύρει μετά από ένα μήνα κι αφού είχε ξεσπάσει ένα άνευ προηγουμένου σκάνδαλο. Αυτή η απόσυρση (καθώς και μια αυτοκριτική που άργησε να έρθει και θα δούμε γιατί), έγινε αφού μια σειρά από επιστήμονες διαπίστωσαν ότι ένας διάσημος αγγειοχειρουργός που την υπέβαλε στο περιοδικό είχε στηριχθεί σε μια αμερικάνικη τράπεζα ιατρικών δεδομένων ονόματι Surgisphere, (άρθρο του Γκάρντιαν στις 4 του Ιούνη) πίσω από την οποία βρισκόταν ένας μεγαλομανής ψευδοεπιστήμονας που αλλοίωσε κατά το δοκούν τα δεδομένα της τράπεζας του. Η δημοσίευση του Lancet παρά την κατοπινή απόσυρσή της επηρέασε την πολιτική πολλών κυβερνήσεων και μάλιστα του ίδιου του ΠΟΥ που την υιοθέτησε μέσα σε 24 ώρες με αποτέλεσμα να διακοπεί πρόωρα και απότομα κάθε πείραμα σχετικό με τη χλωροκίνη. Ο JamesHeathers, ένας επιστήμονας ειδικός στα ζητήματα της έρευνας στο NortheasternUniversity στις ΗΠΑ δήλωσε (στο ίδιο παραπάνω άρθρο του Γκάρντιαν) ότι «μείζονα αποτελέσματα σε μεγάλα ιατρικά περιοδικά μπορούν να επηρεάσουν τις ιατρικές πολιτικές εντός ημερών... και ότι αν υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στα δεδομένα μιας δημοσίευσης σαν κι αυτή, εκτός από τα καταστροφικά αποτελέσματα που έχουν

Η εμβολιαστική ήττα της ΕΕ είναι αποτέλεσμα πολιτικού σαμποτάζ Ο διπλής στόχος του: ένα μεγάλο οικονομικό πλήγμα για την Ένωση και μια ευκαιρία εισόδου για το ρωσικό εμβόλιο

Συνέχεια από τη σελ. 11

για τους συγγραφείς της, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει πρόβλημα στο πως συλλέγουμε και πως κατανοούμε τα αποδεικτικά στοιχεία...γιαυτό είναι σήμερα πιο κρίσιμο από κάθε άλλη στιγμή στην σύγχρονη ιστορία τα αποτελέσματα να είναι διαφανή, εντελώς προσβάσιμα και ακριβή. Αυτό σημαίνει ανοιχτός αναλυτικός κώδικας, καλά προσδιορισμένες μέθοδοι και επιθεωρήσιμα δεδομένα – τα οποία ακόμα και αν είναι ιδιόκτητα – πρέπει να θεωρηθούν υποχρεωτικά ως όροι για μια δημοσιεύση». (Η έμφαση δικιά μας). Οι πιο βασικές λέξεις εδώ είναι οι λέξεις «προσβάσιμα» και ιδίως η λέξη «επιθεωρήσιμα». Αυτή η τελευταία, ό,τι και αν εννοούσε ακριβώς ο ερευνητής που τη χρησιμοποίησε, σημαίνει στην περίπτωση φασιστικών κρατών που ελέγχουν τα γεγονότα στην πηγή τους και τα χειραγωγούν πρέπει να μπορούν οι ερευνητές να τα επαληθεύουν άμεσα και εμπειρικά, δηλαδή να επιθεωρηθούν στην πηγή τους, όπως πχ να επικοινωνήσουν δειγματοληπτικά με κάποιους εθελοντές ενός εμβολίου.

Χρειάστηκαν να περάσουν τρεις ολόκληροι μήνες μετά την απόσυρση του σκανδαλώδους αυτού δημοσιεύματος έως ότου το Lancet αναγκαστεί να αναρτήσει ένα κείμενο αυτοκριτικής στις 17 Σεπτεμβρίου του 2020 με τίτλο «Διδάγματα από μια απόσυρση» που αναφερόταν στο τι πρέπει να κάνει το περιοδικό για να μην ξανασυμβεί το φιάσκο της Surgisphere και της Χλωροκίνης. Αυτή η αρκετά κρυμμένη από το διεθνή τύπο αυτοκριτική του Lancet ήρθε πολύ καθυστερημένα και μόνο αφού μεσολάβησε ένα άλλο και στο βάθος πιο μεγάλο αλλά ταυτόχρονα και πιο βαθύ νέο μεγάλο πλήγμα στην αξιοπιστία του καθώς αφορούσε το απείρως πιο ζωτικό ζήτημα των εμβολίων κατά της πανδημίας. Το Lancet λοιπόν ενέκρινε και δημοσίευσε στις 4 του Σεπτεμβρίου μια μελέτη των ρώσων ειδικών της Gamaleya, του κρατικού ινστιτούτου που έφτιαξε το Σπούτνικ, στην οποία αυτοί παρουσίαζαν τα πρώτα υποτιθέμενα εξαιρετικά αποτελέσματά του μετά το πρώτο και δεύτερο στάδιο των δοκιμών. Αυτό το έκαναν στην προσπάθεια του Κρεμλίνου να πνίξει την κριτική των ειδικών σε όλο τον κόσμο όταν ο Πούτιν ενέκρινε το εμβόλιο και το έβαλε σε κυκλοφορία τον Αύγουστο με μεγάλη φανφάρα χωρίς να έχει γίνει η πιο βασική από όλες τρίτη μαζική δοκιμή.

Τρεις μέρες μετά τη δημοσίευση στο Lancet, στις 7 του Σεπτεμβρίου 37 ειδικοί από όλο τον κόσμο, ιολόγοι, ανοσολόγοι, ειδικοί στην ερευνητική ακεραιότητα καθώς και στη στατιστική ανάλυση έστειλαν μια επίσημη ανοιχτή επιστολή στο Lancet. Μάλιστα αρχικά 15 από αυτούς έστειλαν μια κλειστή επιστολή και ταχύτατα έγιναν 37.

Αυτοί έβαλαν ουσιαστικά ζήτημα χειραγώγησης των αποτελεσμάτων που δημοσιεύτηκαν καθώς θεωρούσαν «εξόχως μη πιθανά» αρκετά πανομοιότυπα επαναλαμβανόμενα στατιστικά στοιχεία, που ωστόσο είχαν περάσει από τους επιθεωρητές του Lancet, και ζητούσαν τη δημοσίευση των πρωτογενών αποτελεσμάτων ακριβώς

για να τα διασταυρώσουν με τα στατιστικά της δημοσίευσης.

Μετά από αυτήν την επιστολή, το Lancet κάλεσε το Gamaleya να απαντήσει στις κριτικές. Ο EnricoBucci καθηγητής Βιολογίας στο πανεπιστήμιο Templeton ΗΠΑ που ανακάλυψε πρώτος τις λαθροχειρίες της μελέτης είτε στις 5 του Οκτώβριου στους Times της Μόσχας ότι η απάντηση του ρωσικού ινστιτούτου στις 21 του Σεπτεμβρίου επαναλάμβανε ακόμα και με τις ίδιες λέξεις την αρχική δημοσίευση χωρίς να απαντάει σε καμιά από τις ερωτήσεις που τέθηκαν στο ανοιχτό γράμμα, και κυρίως ότι το Ινστιτούτο αρνήθηκε τελικά να δώσει τα πρωτογενή αποτελέσματα. Αυτό όπως είπε ο Bucci «είναι παράξενο και αντίθετο στα στάνταρ της επιστήμης όπου πρέπει να είμαστε ανοιχτοί». Ταυτόχρονα κατηγορήσε ανοιχτά το Lancet λέγοντας: «Έχουμε ένα περιοδικό που δημοσιεύει κάτι χωρίς να έχει το ίδιο πρόσβαση στα δεδομένα και χωρίς να δίνει στον αναγνώστη πρόσβαση στα δεδομένα».

Αποδεικνύεται ότι ήταν περισσότερο αυτή η μαζική διαμαρτυρία της 7 του Σεπτεμβρίου που ανάγκασε το Lancet να κάνει άμεσα την αυτοκριτική του στις 17 του Σεπτεμβρίου και όχι το πιο παλιό φιάσκο του Ιούνη με την χλωροκίνη. Την αυτοκριτική αυτή τη συνόδευσαν νέα μέτρα του περιοδικού που αφορούσαν αποκλειστικά την αξιοπιστία των δεδομένων με πιο βασικά δύο: το πρώτο μέτρο ήταν το να κοινοποιούνται όλα τα δεδομένα στους επιθεωρητές των μελετών που ορίζει το περιοδικό και το δεύτερο να υπάρχουν περισσότεροι και πιο ειδικευμένοι επιθεωρητές σχετικοί με τη μελέτη των δεδομένων για να εξετάζουν και να παίρνουν την ευθύνη για την αξιοπιστία τους.

Καταλαβαίνει κανείς την απογοήτευση των σοσιαλμπεριαλιστών μετά από αυτήν την αποστασιοποίηση στην πράξη του Lancet από τη δημοσίευσή της 7 του Σεπτεμβρίου, όταν λίγες ώρες μετά από αυτήν ο ρώσος επικεφαλής του κρατικού fundRDIF Ντιμιτρίεφ, που χρηματοδοτεί τις έρευνες για το εμβόλιο (και τον είδαμε παραπάνω) θριαμβολογούσε ότι η δημοσίευση αυτή «ήταν η τελική απάντηση σε όσους αμφισβητούσαν τη Ρωσία», ενώ με το στόμα του Logunof του επικεφαλής των ερευνών καθώς και των δημοσιεύσεων στο Lancet RDIF διακήρυξε επίσημα ότι η αποτελεσματικότητα του είναι 100%, μεγαλύτερη δηλαδή από όλων των άλλων στον κόσμο.

Μόνο μετά από αυτή την αποτυχία της πρώτης της απόπειρας μπορεί κανείς να καταλάβει ότι η πουτινική Ρωσία δεν θα ξαναέδινε μελέτη στο Lancet που δεν θα συμμορφωνόταν στις νέες απαιτήσεις που έβαλε το περιοδικό για να καλυφθεί από ένα ενδεχόμενο νέο τρίτο μεγάλο πλήγμα στην αξιοπιστία του. Έτσι λοιπόν ενώ το Gamaleya αρνήθηκε να δώσει τα ανεπεξέργαστα δεδομένα του στους 37, προφανώς γιατί αυτά θα έρχονταν σε σύγκρουση με τα δημοσιευμένα στατιστικά και προφανώς δεν προλάβαινε στα γρήγορα να τα μαγειρέψει, τα έδωσε μετά πέντε μήνες στη δεύτερη μελέτη του που κα-

τέθεσε για έγκριση στο Lancet στις 2 του Φλεβάρη αφού είχε στο μεταξύ τελειώσει σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του την τρίτη φάση των δοκιμών. Τώρα είχε πέντε ολόκληρους μήνες για να διαμορφώσει τα πρωτογενή δεδομένα έτσι ώστε να βγει το μαγικό 91,6% που είχε προαναγγείλει. Έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι τα επιτελεία που κάνανε τη νέα δημοσίευση στο Lancet κάνανε τα πάντα ώστε να μην υπάρχουν αυτή τη φορά περιέργες συμπτώσεις και εσωτερικές ασυμφωνίες και αντιρρήσεις στα δεδομένα, δηλαδή να είναι «εύλογα». Όμως οποιαδήποτε τέτοια εσωτερική συνοχή και συνέπεια των δημοσιευμένων δεδομένων δεν αποδεικνύει τίποτα όσο τα ίδια τα άμεσα εμπειρικά δεδομένα μπορούν να χειραγωγηθούν εντελώς ώστε να έχουν την ευλογοφάνεια που απαιτεί κάθε Lancet. Αυτό μπορεί να γίνει σε μια φασιστική χώρα, και μάλιστα σε μια υπερδύναμη που έχει ειδικευτεί στις μηχανορραφίες και ειδικά στις προβοκάτσιες δηλαδή στην ψηλότερη μορφή κατασκευής γεγονότων και η οποία για αυτό το λόγο είναι παγκόσμιος πρωταθλητής στα fakenewsπράγμα που είναι ακόμα πιο σύνθετο από τα fakedata. Τα τελευταία δεν είναι δύσκολο να βγουν από εργαστήρια στα οποία κανείς σχετικά δημοκρατικός και διαφανής παράγοντας επιστημονικού ελέγχου δεν έχει πρόσβαση, δεν έχει δηλαδή στην άμεση εμπειρία των μελών του αρκετά δειγματοληπτικά στατιστικά από αρκετούς ανθρώπους ή ομάδες ανθρώπων που να έχουν εμβολιαστεί κυρίως στο μαζικό τρίτο στάδιο των δοκιμών.

Μια τέτοια απαίτηση δεν υπήρξε από το Lancet και θα ήταν πολύ δύσκολο να προβληθεί ανοιχτά και ξάστερα σε αυτή τη φάση γιατί τα πιο ισχυρά δυτικά μονοπώλια κάνουν πως δεν βλέπουν τι συμβαίνει με το επιθετικό πουτινικό κράτος, αλλά ευχαρίστως συναλλάσσονται με αυτό χάρη στα κοντοπρόθεσμα συμφέροντά τους, οπότε οι κυβερνήσεις τους προσπαθούν να το κατευνάσουν. Έτσι δεν τους συμφέρει να καταλάβουν ότι ένα εμβόλιο κατά της πανδημίας αυτή τη στιγμή είναι για τη Ρωσία ένα προπαγανδιστικό εργαλείο πολεμικού επιπέδου. Και ένας βασικός νόμος του πολέμου είναι η παραπλάνηση του εχθρού. Αν οι δυτικοί ιμπεριαλιστές δεν επιζητούσαν πάσει θυσία τον κατευνασμό των νεοχιτλερικών της Ρωσίας και της Κίνας δεν θα προχωρούσαν σε αυτή τη φάση στην έγκριση κανενός εμβολίου τους αν δεν είχαν μια άμεση πρόσβαση στην πηγή των δεδομένων του ή αν ακόμα καλύτερα δεν δοκιμάζονταν και σε εθελοντές οποιωνδήποτε δημοκρατικών χωρών ώστε αυτά να έχουν τα πραγματικά πρωτογενή δεδομένα μπροστά τους. Το λέμε αυτό γιατί είναι αδύνατο σε μια δημοκρατική χώρα να σφραγιστεί από όλες τις πλευρές ένας μηχανισμός οποιουδήποτε φαρμακευτικού μονοπώλιου που θα δοκιμάζει χιλιάδες εμβολιασμούς σε ιδρύματα με ξεχωριστές διοικήσεις, που τα αποτελέσματα αυτών των εμβολιασμών θα διασκορπίζονται σε ένα μεγάλο αριθμό νοσοκομείων ακόμα και χωρών, και όπου μια σειρά υγειονομικοί οργανισμοί που δίνουν τις εγκρίσεις τους σε αυτά τα εμβόλια, παρακολουθούν ακόμα και online τα εμβολιαστικά στοιχεία. Ένα απόλυτο σφράγισμα διαρρο-

ών δεδομένων σε όλη αυτή την αλυσίδα μπορεί να την πετύχει μόνο ένα πολεμικό κρατικοφασιστικό μονοπώλιο. Είναι εντελώς χαρακτηριστικό το γεγονός ότι οι κλινικές δοκιμές του Σπούτνικ των πιο κρίσιμων φάσεων 1 και 2 έγιναν επίσημα με την κύρια ευθύνη του ρωσικού υπουργείου Άμυνας σε στρατιωτικούς και μάλιστα //eng.mil.ru/en/news_page/country/more.htm?id=12302980@egNews» στο κεντρικό ρωσικό στρατιωτικό νοσοκομείο της χώρας. Σε αυτό γίνανε όλοι οι έλεγχοι και η παρακολούθηση των εθελοντών και από αυτό βγήκαν τα πρωτογενή αποτελέσματα για την ανοσοαπόκριση του εμβολίου, που στη συνέχεια παραδόθηκαν στο κρατικό Ινστιτούτο Gamaleya, που τα επεξεργάστηκε πριν δώσει τα στατιστικά αυτής της επεξεργασίας στην πρώτη δημοσίευση στο Lancet που αναφέραμε παραπάνω. Αλλά ακόμα και αυτό το ινστιτούτο δεν είναι τυχαίο καθώς υπήρξε στην ιστορία του το εργαστήριο-κλειδί στο πρόγραμμα βιολογικού πολέμου της ΕΣΣΔ.

Αυτές οι παρατηρήσεις μας δεν σημαίνουν ότι εκτιμάμε πως το ρωσικό εμβόλιο δεν είναι καθόλου αποτελεσματικό ή ακόμα περισσότερο επικίνδυνο. Δεν ταιριάζει με τη γενικότερη ανάλυση μας το να χρησιμοποιεί η πιο πολιτική από τις δύο υπερδυνάμεις σαν κεντρικό προπαγανδιστικό της εργαλείο σε αυτή τη φάση ένα εμβόλιο για χάρη του οποίου θα έπαιρνε το ρίσκο να υποστεί ένα εξευτελιστικό παγκόσμιο πολιτικό πλήγμα. Όμως έχουμε αρκετούς λόγους να πιστεύουμε ότι το εμβόλιο της δεν είναι τόσο αποτελεσματικό όσο υποσχεται, ότι είναι δηλαδή το μόνο στην παλιά τεχνολογία που δίνει αποτελέσματα στο ίδιο ύψος με εκείνα των εμβολίων του mRNA όπως των Pfizer και της Moderna. Αν ήταν έτσι δεν θα είχε λόγους να κρύψει τα δεδομένα των κλινικών δοκιμών όπως έκανε όταν συνελήφθη για τις λαθροχειρίες της στη πρώτη δημοσίευση στο Lancet. Ούτε επίσης θα έσπευδε να ανακοινώσει το περίπου 92%, αμέσως μόλις η Moderna ανακοίνωσε το δικό της 95%, χωρίς να έχει ξεκινήσει τις μαζικές δοκιμές τρίτης φάσης που θα της επέτρεπαν να βγάλει ένα τέτοιο συμπέρασμα. Επιστημονικές δυνάμεις με αληθινό κύρος δεν κάνουν τέτοιους τυχοδιωκτισμούς. Ακόμα και το γεγονός ότι ως τώρα το ρωσικό εμβόλιο δοκιμάζεται μαζικά στην πράξη μόνο σε φασιστικές χώρες ή χώρες με ρωσόφιλες αυταρχικές κυβερνήσεις (Ρωσία, Σερβία, Λευκορωσία, Ιράν, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, Ουγγαρία, Βενεζουέλα, Βραζιλία) μας λέει ότι δεν θα έχουμε πολύ σύντομα ασφαλή στοιχεία για την πραγματική του αποτελεσματικότητα.

Μια φασιστική πολεμική υπερδύναμη που ποδοπατά το λαό της δεν μπορεί να βγάλει μεγάλη ιατρική

Όποια πάντως και να είναι η αποτελεσματικότητα αυτού του εμβολίου δεν θα αποδειχτεί κάτι πραγματικά ουσιαστικό για τη φύση της πουτινικής Ρωσίας. Μια χώρα ηγέτης του παγκόσμιου φασισμού, που περιφρονεί τόσο πολύ την ανθρώπινη ζωή, οπότε και αυτή του λαού της, μπορεί θεωρητικά να έχει μια σημαντική επιτυχία σε έναν τομέα τεχνολογικής αιχμής. Αλ-

λωστε ο φασισμός είναι ακριβώς εκείνη η μορφή του ιμπεριαλισμού που συνδυάζει τις πιο προχωρημένες παραγωγικές δυνάμεις με τις πιο καθυστερημένες, ακόμα και τις πιο βάρβαρες παραγωγικές σχέσεις. Έτσι η ίδια χώρα που φτιάχνει τόσο τεχνολογικά προωθημένα όπλα και τόσο πρωτότυπα δηλητήρια για να σκοτώνει την αντιπολίτευσή της, είναι επίσης αρκετά προχωρημένη στη βιοτεχνολογία και στα μεταλλαγμένα τρόφιμα όχι για να θρέψει πιο πλουσιοπάροχα το λαό της, αλλά για να κάνει πιο οικονομική την αγροτική παραγωγή της ώστε ο κύριος όγκος της παραγμένης υπεραξίας της χώρας να πάει στις πολεμικές της προετοιμασίες. Μια τέτοια αστική τάξη μπορεί λοιπόν να ρίξει ένα τεράστιο βάρος για να κατασκευάσει ένα φάρμακο ή ένα εμβόλιο αιχμής συγκεκριμένων σε αυτό όλες τις προσπάθειές της, πράγμα για το οποίο καμαρώνει το Gamaleya, όχι για να σώσει τους κατοίκους της χώρας που έχουν τον χαμηλότερο μέσο όρο ζωής στην Ευρώπη*** (73%, με τη Ελλάδα ενδεικτικά στο 82,80% στοιχεία από worldometer) αλλά για την πολιτικο-οικονομική και στρατιωτική διεξόδου στις χώρες μελλοντικά θύματά του. Εννοείται ότι μια υπερδύναμη ειδικευμένη σε τόσο ψηλά επίπεδα ηλεκτρονικού χακαρίσματος μπορεί να κλέψει πατέντες και ιδέες, ή ακόμα και να εξαγοράσει με πολύ μεγάλες παροχές τους ανταγωνιστές της.

Αλλά το ζήτημα της αποτελεσματικότητας του Σπούτνικ δεν είναι αυτό που κυρίως πραγματεύεται αυτό το άρθρο. Κυρίως θέλουμε να επιστήσουμε την προσοχή των αναγνωστών στο πόσο μεγάλη σημασία έχει κάθε αντίσταση στην προσπάθεια της νεοχιτλερικής υπερδύναμης να χρησιμοποιήσει μια μεγάλη ανθρώπινη τραγωδία και ένα μεγάλο οικονομικό πλήγμα για να αποσταθεροποιήσει και να διασπάσει παραπέρα μια πολιτικά χαλαρή και σχεδόν τυφλή πολιτική ένωση σαν την ΕΕ. Το μεγάλο οικονομικό πλήγμα ήδη το πέτυχαν οι άνθρωποι της υπερδύναμης που αναρριχήθηκαν στην ηγεσία της καθυστερώντας για αρκετούς κρίσιμους μήνες τον εμβολιασμό της, όμως το πλήγμα θα είναι μεγαλύτερο αν αυτοί και τα αφεντικά της καταφέρουν να χώσουν με τις ραδιουργίες τους το εμβόλιο μέσα στην ΕΕ σαν πολιτικό εργαλείο διεξόδου, καθησυχασμού και διάσπασης. Επίσης είναι τεράστιας σημασίας μια είσοδος του Σπούτνικ στην ΕΕ καθώς σπάει τις επιφυλάξεις στις δημοκρατικές χώρες του τρίτου κόσμου για το ρωσικό εμβόλιο, με το οποίο ο Πούτιν θα προσπαθήσει να τις εξαγοράσει πολιτικά διαθέτοντας το σε κάποιες περιπτώσεις ακόμα και δωρεάν, όπως ήδη διατείνεται ότι θα κάνει σε αντιπαράθεση με τα δυτικά μονοπώλια που ζητάνε λεφτά (εξ ου και η γενική απαίτηση των ρωσόφιλων να δώσουν τώρα δα άμεσα τις πατέντες τους). Αυτά τα λεφτά, όπου και αν το κάνει, μπορεί να τα πάρει πίσω πολλαπλάσια με τις δικτατορίες που καθοδηγεί τη μία μετά την άλλη στις αφρικανικές χώρες όπου πατάει το πόδι της (Σουδάν, Μαλί και προηγούμενα Αίγυπτος, Λιβύη).

Η ΕΕ αντιστέκεται επιστημονικά στους τυχοδιώκτες και απατεώνες

Τώρα που γράφουμε αυτές τις γραμμές φαίνεται ότι πολύ σοβαρές αντιστάσεις που σιγόβραζαν όλο αυτόν τον καιρό αρχίζουν να εκδηλώνονται τις τελευταίες

μέρες κυρίως από τον επιστημονικό κόσμο της Ένωσης. Συγκεκριμένα η Ρωσία μέσω του RDIF και του γνωστού μας Ντιμιτρίεφ είχε ανακοινώσει από τις 19 Γενάρη ότι έκανε επίσημη αίτηση να εγκριθεί το εμβόλιο της από τον EMA (European Medicines Agency - Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων) και μάλιστα προείδε την κοινή γνώμη ότι αυτό θα εγκρινόταν στις αρχές του Μάρτη. Επειδή τα δημοσιεύματα αυτά συνεχίζονταν ο EMA αναγκάστηκε να ανακοινώσει επίσημα στις 10 του Φλεβάρη ότι ποτέ δεν πήρε κάποια αίτηση από το ινστιτούτο Gamaleya για να εγκριθεί το εμβόλιο της και μάλιστα με τη διαδικασία της κυλιόμενης επιθεώρησης. Κυλιόμενη επιθεώρηση είναι η επείγουσα διαδικασία που ακολουθήσαν οι ΗΠΑ και το ΕΒ να ξεετάζουν τα στοιχεία των εμβολιασμών του πειραματικού σταδίου την ώρα που βγαίνουν πριν γίνει η επίσημη έγκριση του εμβολίου. Η ΕΕ αντίθετα των Ντερ Λάιεν και Σία περίμενε να γίνουν όλα τα πειράματα και μετά έκαναν οι Ρφίζερκλ την αίτηση τους στον EMA όποτε χανόταν πολύ χρόνος. Κάτω από τη γενική κατακραυγή υιοθετήθηκε από Ντερ Λάιεν και Κυριακίδου για οποιοδήποτε υποψήφιο εμβόλιο το επιθυμούσε αυτή η πιο σύντομη διαδικασία. Η ομάδα του Σπούτνικ απάντησε στον EMA ότι βεβαίως και έκανε την αίτηση και την ανάρτησε στο Twitter με ημερομηνία 29 Γενάρη. Αλλά η αίτηση δεν έγραφε EMA (European Medicines Agency)! Έγραφε HMA (Heads of Medicines Agencies). Τι είχε συμβεί; Το Gamaleya έστειλε την αίτηση του σε έναν άλλο οργανισμό (Politico, 11 Φεβρουαρίου) της ΕΕ που αποτελείται από τις εθνικές επιτροπές φαρμάκων των διαφόρων κρατών της ΕΕ (όπως πχ ο δικός μας ΕΟΦ) και της οποίας ένα από τα μέλη είναι και ο EMA. Η διαρκής γραμματεία της HMA δήλωσε στο Politico σε αυστηρό τόνο ότι δεν έχει απολύτως καμία ανάμειξη με τη διαδικασία έγκρισης φαρμάκων που είναι αποκλειστικά δουλειά του EMA και η αίτηση δεν μπορεί να γίνει από την πύλη της HMA. Όταν το Politico κάλεσε το RDIF να σχολιάσει την απάντηση της HMA είπε ότι έγινε αίτηση. Προηγούμενα η ομάδα του Σπούτνικ θόλωνε τα νερά λέγοντας ότι ήταν σε διαδικασία ελέγχου με τον EMA. Αυτό έγινε επειδή ο EMA περιέλαβε το Σπούτνικ σε έναν κατάλογο από 19 εμβόλια που δέχτηκαν τη λεγόμενη «επιστημονική συμβουλή». Σύμφωνα με την ανακοίνωση του EMA αυτό σημαίνει ότι ο EMA «προμηθεύει αυτούς που αναπτύσσουν εμβόλια με τις πιο πρόσφατες κανονιστικές και επιστημονικές οδηγίες για την ανάπτυξη του εμβολίου». Αυτό προφανώς δεν αποτελεί καμία έγκριση αλλά είναι αρκετό για τη ρωσική προπαγάνδα να μπει σε έναν κατάλογο που σημαίνει οποιαδήποτε αναγνώριση κύρους για να ισχυριστεί ότι είναι σε μια τέτοια διαδικασία.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Σημαίνουν ότι προφανώς κάτι δεν πάει καθόλου καλά με το ρωσικό εμβόλιο ώστε να μην τολμάει να μπει σε διαδικασία πολύ βαθύτερου ελέγχου από εκείνον των επιθεωρητών του Lancet. Από την άλλη σημαίνει ότι η Ρωσία ψάχνει να βρει παράθυρα, ρήγματα και επαφές μέσα στα διάφορα ελεγκτικά όργανα της ΕΕ και πιο πολύ στις ανοιχτά φιλικές της κυβερνήσεις ώστε να αποδεχτεί η ΕΕ, δηλαδή η EMA το εμβόλιο χωρίς προφανώς όλους τους ελέγχους

που απαιτούνται. Ήδη η Ουγγαρία του φασιστο-Ορμπάν έχει μόνη της εγκρίνει το εμβόλιο και πιέζει την ΕΕ να κάνει το ίδιο, ενώ τις τελευταίες μέρες προστέθηκαν σε αυτήν την πίεση στον EMA και οι ρωσόφιλες κυβερνήσεις της Σλοβακίας και της Κροατίας. Οι πιέσεις αυτές έχουν γίνει τόσο έντονες ώστε η Ντερ Λάιεν μιλώντας προφανώς μετά από απαίτηση του EMA, που δεν είναι πολιτικό όργανο και δεν μπορεί να απαντάει άμεσα σε αυτές τις πιέσεις, δήλωσε στις 17 του Φλεβάρη ότι η Ρωσία «οφείλει να επιτρέψει επιθεωρήσεις των εργοστασίων στα οποία κατασκευάζει το εμβόλιο και να υποβάλει όλα τα δεδομένα της για έλεγχο, σαν μέρος της σύμφωνης με τους κανονισμούς διαδικασίας έγκρισης» και ότι «πρέπει να δώσει εξηγήσεις γιατί προσφέρεται να στέλνει εκατομμύρια εμβόλια σε όλο τον κόσμο, ενώ βρίσκεται πίσω στον εμβολιασμό του λαού της». Αυτός ο τελευταίος είναι πιθανά ένας από τους λόγους που κάνει τον EMA και πολλές χώρες της ΕΕ να αμφισβητούν όλο και περισσότερο το ρωσικό εμβόλιο.

Για να καταλάβουμε τι ακριβώς συμβαίνει με τα εμβόλια στην ΕΕ και να μαζέψουμε το υλικό και να γράψουμε αυτό το άρθρο χρειάστηκαν μερικές μέρες. Σήμερα στις 18 Φλεβάρη που γράφουμε τις τελευταίες γραμμές του εμφανίστηκε αυτή η είδηση που υπογραμμίζουμε με μαύρα παραπάνω και νομίζουμε ότι επιβεβαιώνει παταγωδώς όλες τις κριτικές και τις επιφυλάξεις που διατυπώνονται σε αυτό. Μάλιστα το ότι βγαίνει η Ντερ Λάιεν να δώσει το πρώτο ανοιχτό χτύπημα μέσα στην ΕΕ στο ρωσικό εμβόλιο σημαίνει ότι ένα τσουνάμι επιστημονικών ανησυχιών βρίσκεται πίσω της και πίσω από το αφεντικό της τη Μέρκελ που ξέρει ότι η μόνη καλή γραμμή επιβίωσης για τους αντιδραστικούς όταν ένα εχθρικό ρεύμα δυναμένη είναι να μείνει κανείς μέσα του και αν είναι δυνατόν να μπει επικεφαλής του, ώσπου να το καταλαγιάσει. Αλλά όπως και να έχει το πράγμα το σίγουρο είναι ότι η μεγάλη, δημοκρατική, αλλά καταδιαβρωμένη και μισότυφλη ΕΕ συνεχίζει την αντίστασή της. Χρόνος μόνο χρειάζεται για να δυναμώσουν οι δημοκρατικές και ταξικές της πρωτοπορίες και το αυθόρμητο να γίνει συνειδητό, το αντιφασιστικό συνειδητό των λαών.

* Όπως διαπιστώνει ένας εύστοχος σχολιαστής της συμφωνίας στο Κάπιταλ της 3 Φλεβάρη: «Πρόκειται για μνημείο μη σοβαρής αντιμετώπισης ενός κρίσιμότερου θέματος. Οι δικηγόροι που την συνέταξαν και εισηγήθηκαν στην Επιτροπή να την υπογράψει, οφείλουν κάποιες πολύ σοβαρές και «δύσκολες» εξηγήσεις κάποια στιγμή, όταν η πανδημία θ' αποτελεί ανάμνηση... Οι περισσότερες προβλεπόμενες από τη σύμβαση «δεσμεύσεις» της εταιρείας είναι από ανύπαρκτες έως μη ουσιαστικές, οι παροχές και τα περιθώρια στον ανάδοχο «πλούσια» και «άπλετα». Π.χ. υπάρχει όρος (6.2) ο οποίος προβλέπει ότι, εφόσον υπάρχουν και άλλες, «ανταγωνιστικές» προς αυτήν με την ΕΕ συμφωνίες, οι οποίες εμποδίζουν την «απόδοση της AstraZeneca» (δηλαδή την τήρηση προθεσμιών, ποσοτήτων κ.λπ.), η AstraZeneca δεν θα θεωρηθεί πως αθετεί ή παραβιάζει τη συμφωνία. Παρόμοιου επιπέδου και οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνει η εταιρεία, οι οποίες αναφέρουν συνεχώς και με κάθε ευκαιρία πως αφορούν

τις «Βέλτιστες Εύλογες Προσπάθειες» (Best Reasonable Efforts) της εταιρείας! ... Όποιος έχει αγοράσει... γκαρσονιέρα στην πλατεία Κολιάτσου, γελάει διαβάζοντας τέτοιου είδους όρους. Απλούστατα διότι, τα τυπικά συμβόλαια αγοραπωλησιών ακινήτων, δεσμεύουν σαφώς περισσότερο και σοβαρότερα τους συμβαλλόμενους. Όμως εδώ δεν συζητάμε για μερικές χιλιάδες ευρώ! Πρόκειται για συναλλαγή πολλών εκατοντάδων εκατομμυρίων (σύμφωνα με τις σημειώσεις-bookmarks του εγγράφου που δημοσιοποιήθηκε αρχικά, το αντικείμενο φθάνει τα €870 εκατ.)! Για την οποία η AstraZeneca έλαβε προκαταβολή €336 εκατομμυρίων! Με τα 2/3 του ποσού να καταβάλλονται 5 (πέντε) ημέρες μετά την υπογραφή της σύμβασης (7.1)! Προκαταβολή, όχι επιδότηση ή επιχορήγηση! Για «Βέλτιστη Εύλογη Προσπάθεια»! Τριακόσια τριάντα έξι εκατομμύρια ευρώ! Ούτε στις Μπανανιές της Υποσαχάριας Αφρικής, δεν γίνονται αυτά.»

** Αρχικά η AZ ανακοίνωσε ότι η αποτελεσματικότητα του εμβολίου της ήταν στο 62% (που δεν είναι κακή για ιώσεις), όμως ήταν ποιοτικά πολύ πιο κάτω από το 95% της Pfizer και της Moderna. Έτσι η AZ ανέβασε την αποτελεσματικότητα του δικού της εμβολίου στη συνέχεια προσθέτοντας στο 62% και ένα μέρος εμβολιασμών που είχαν γίνει με μισή και όχι με ολόκληρη τη δεύτερη δόση του εμβολίου και είχαν δώσει αποτελεσματικότητα στο 90% και έτσι έβγαλε το μέσο όρο αποτελεσματικότητας στο 72%. Η ζαβολιά της AZ ήταν ότι αρχικά προσπάθησε να κρύψει ότι αυτή η δεύτερη μισή δόση δεν δόθηκε στα πλαίσια ενός εσκεμμένου πειραματισμού αλλά κατά τύχη επειδή έγινε ένα λάθος στη δοσολογία.

*** Εκείνο που κάνει στο βάθος αυτή την υπερδύναμη να ξεκινάει αντικειμενικά από μια πιο αδύναμη βάση για να ανακαλύψει ένα εμβόλιο παγκόσμιο πρωταθλητή, όπως τόσο πολύ θα ήθελε, είναι ότι πρόκειται για μια από τις πιο καθυστερημένες του επιστημονικοτεχνικά ανεπτυγμένου κόσμου στην παραγωγή πρωτότυπων φαρμάκων. Σύμφωνα με το πολύ έγκυρο Nature το 80% των φαρμάκων που καταναλώνονταν στη χώρα στα 2010 έρχονταν απ έξω, το 19% κατασκευάζονταν στη Ρωσία από δραστικές που συχνά έρχονταν απ έξω και μόνο το 1% ήταν νέα φάρμακα που αναπτύσσονταν στη Ρωσία. Αυτοί οι αριθμοί έχουν αλλάξει προς το θετικότερο από τότε με μια γραμμική φαρμακευτικής αυτονομίας που έριξε ο Πούτιν το 2011, αλλά που ο ίδιος τη σάμπόταρε αναγκάζοντας τις μη κρατικές βιομηχανίες να πουλάνε συχνά κάτω του κόστους (PharmamanufacturingFocusonRussia 22.11.2020). στο όνομα του φτηνού φαρμάκου για το λαό. Αλλά και τώρα εισάγει το 70% των φαρμάκων της και η έμφαση είναι στην εσωτερική παραγωγή κυρίως γενόσημων (στο ίδιο) Αυτός είναι και ο λόγος που το ίδιο το ρωσικό κράτος δεν μπορεί να κατασκευάσει σε ικανοποιητικούς ρυθμούς στη Ρωσία το Σπούτνικ γιατί δεν έχει τις κατάλληλες πολύ εξειδικευμένες βιομηχανικές εγκαταστάσεις για να το κατασκευάσει, οπότε το κατασκευάζει -όπως και τα γενόσημα που καταναλώνει- κυρίως στην Κίνα και στην Ινδία και από κει το εξάγει στον χώρο επιρροής της. Άλλωστε και στην ΕΕ που θέλει να μπει επιδιώκει να συνεργαστεί με μια ψηλού επιπέδου γερμανική βιομηχανία για να το κατασκευάσει.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΑΓΓ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΘΕΤΙΚΟ ΜΟΝΟ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΘΛΙΑ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ 12ΧΡΟΝΟΥ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Το νομοσχέδιο για την δευτεροβάθμια και μεταδευτεροβάθμια τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση (ΤΕΕ) που έφερε στη Βουλή η υπουργός Παιδείας δεν μπορεί να αλλάξει ουσιαστικά την δημόσια Τεχνική Επαγγελματική (ΤΕΕ) Εκπαίδευση όσο αυτή στην πράξη θα κινείται μέσα στο καθεστώς της έλλειψης κάθε αξιολογήσης, (δημοκρατικής από τα κάτω ή κρατικής από ένα μη φασιστικό κράτος) και θα συνδυάζεται με το πελώριο διακομματικό βιομηχανικό σαμποτάζ που η ηγετική κλίκα Μητσοτάκη έχει απογειώσει.

Ωστόσο αυτό το νομοσχέδιο περιέχει κάποιες διατάξεις που προσπαθούν να αλλάξουν σε μια θετική κατεύθυνση τη σημερινή κατάσταση, πράγμα που έχει προκαλέσει την λυσσαλέα επίθεση των αρχισαμποταριστών του ψευτοΚΚΕ, του ΣΥΡΙΖΑ και της αντιδραστικής εξωκοινοβουλευτικής ουράς τους.

Ίσως να μην είναι συμπτωματικό το ότι αυτό το νομοσχέδιο κατεβαίνει σε μια στιγμή που οι θετικές πλευρές του χτυπιούνται και πνίγονται μέσα στο ευρύτερο σοσιαλφασιστικό κίνημα που προκάλεσαν προβοκατόρικα οι Μητσοτάκης-Χρυσοχοϊδής βάζοντας μόνιμα την αστυνομία μέσα στα ΑΕΙ. Αυτό δεν το κάνουν για να λύσουν ένα πραγματικά μεγάλο πρόβλημα δημοκρατίας σε αυτά, ούτε μπορούν να το λύσουν. Γιατί η πηγή και αυτού του προβλήματος δεν είναι εξωτερική, δηλαδή ο σπασματίας λούμπεν αναρχισμός, που άλλωστε ουσιαστικά έχει εκτοπιστεί από την αστυνομία με την έγκριση του βασικού πολιτικοϊδεολογικού καθοδηγητή της εσωτερικής βίας, που είναι ο κνίκος σοσιαλφασισμός. Είναι αυτός που απλά για να μην εκτεθεί στην υπόλοιπη αστική τάξη βάζει μπροστά για να κάνουν τη βρωμοδουλειά ενάντια στους καθηγητές που κάνουν καλά τη δουλειά τους, κυρίως στις θετικές επιστήμες, τα τάγματα εφόδου των μικροαστών υπερασπιστών του χειρότερου κρατικογραφειοκρατικού παρασιτισμού που εμφανίζονται σαν αντικαπιταλιστές. Αυτού του είδους η εσωτερική βία δεν νικείται αλλά φουρνώνει με την αστυνομία και μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με ένα φοιτητικό αντίφασιστικό μέτωπο που θα έχει δίπλα του ένα αντίστοιχο του ευρύτερο λαϊκό και εργατικό κίνημα.

Που αποτυπώνεται η κρίση της ΤΕΕ Η κρατική ΤΕΕ στη χώρα μας ακολουθεί τις τελευταίες δεκαετίες πορεία απαξίωσης και διάλυσης παρόμοια με την πορεία προς την καταστροφή που ακολουθεί και η βιομηχανία. Όσο η χώρα αποβιομηχανοποιείται με σύστημα τόσο διαλύεται με σύστημα και η ΤΕΕ. Αυτή η καταστροφική πορεία αποτυπώνεται σε τρία πράγματα:

- Το πρώτο είναι η μεγάλη αναντιστοιχία ανάμεσα στις ανάγκες της παραγωγής της χώρας και στις ειδικότητες που υπάρχουν στην ΤΕΕ. Αυτό το φαινόμενο είναι ιδιαίτερα έντονο στην κύρια δομή παροχής δευτεροβάθμιας ΤΕΕ που είναι τα ΕΠΑΛ. Αυτός είναι και ένας βασικός λόγος της υπερεξογκωμένης - από την άποψη του αριθμού των σπουδαστών και προσφοράς επαγγελματικών ειδικοτήτων - ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αυτό δηλαδή το οποίο εμπνέουν οι σαμποταριστές να παρέχει το κράτος σαν συλλογικός καπιταλιστής, ιδιαίτερα στους σπουδαστές των πιο φτωχών νοικοκυριών, αλλά η παραγωγή το έχει ανάγκη, το παρέχει σε ένα βαθμό ένα μέρος του κεφαλαίου που επενδύεται στην εκπαίδευση και έτσι αυτά τα νοικοκυριά ξεζουμίζονται κυριολεκτικά.

- Το δεύτερο είναι ο μικρός

αριθμός των σπουδαστών της ΤΕΕ -περίπου 29% του συνόλου των μαθητών σε σχέση με το 49% στην ΕΕ σύμφωνα με έρευνα του CEDEFOR που πραγματοποιήθηκε στην Ελλάδα το 2017.

- Το τρίτο είναι η μερική μετατροπή του ΕΠΑΛ σε γενικό Λύκειο, δηλαδή λύκειο της γενικής παιδείας και η απαξίωση της παρεχόμενης γνώσης στους σπουδαστές τους.

Οι βασικοί υπεύθυνοι για αυτήν την κατάσταση της ΤΕΕ είναι οι ίδιοι που ευθύνονται και για την αποβιομηχάνιση. Είναι όλα τα κόμματα της ψευτοαριστεράς, κοινοβουλευτικής ή εξωκοινοβουλευτικής, με επικεφαλής ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με τις ηγεσίες των ΠΑΣΟΚ-ΝΔ ενώ οι ναζιστές είναι πρώτοι στο σαμποτάζ δίπλα τους σοσιαλφασιστές.

Το νομοσχέδιο της Κεραμέως Α. Η πρώτη και πιο σημαντική αλλαγή που γίνεται με το νομοσχέδιο είναι η παροχή μεταγυμνασιακής κατάρτισης μέσω των Επαγγελματικών Σχολών Κατάρτισης (ΕΣΚ) οι οποίες δίνουν πτυχίο επιπέδου 3 μετά από εξετάσεις πιστοποίησης και οι οποίες δεν υπήρχαν πριν, όπως δεν υπήρχαν γενικά στη χώρα επαγγελματικά προσόντα επιπέδου 3. Αυτό είναι θετικό, ειδικά στις σημερινές συνθήκες της κρίσης και της μεγάλης ανεργίας, όπου πολλοί μαθητές, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων προέρχονται από την εργατική τάξη και τη φτωχολογία της πόλης ή της υπαίθρου, εγκαταλείπουν την υποχρεωτική 9χρονη γενική εκπαίδευση για να δουλέψουν. Οι ΕΣΚ είναι δίχρονες με ειδικότητες και πρακτική άσκηση σε εργασιακό χώρο, με δυνατότητα πληρωμής.

Το σημαντικό εδώ είναι ότι πρέπει υποχρεωτικά να εξασφαλίζονται όλοι οι όροι υγιεινής και ασφάλειας για τους μαθητές που κάνουν την πρακτική τους άσκηση, καθώς επίσης και να εξασφαλίζεται η υποχρεωτική ασφάλεια και αμοιβή τους σύμφωνα με τις εθνικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Στις ΕΣΚ εντάσσονται και οι ΕΠΑΣ Μαθητείας του ΟΑΕΔ που λειτουργεί μόνο για φέτος η τελευταία τάξη τους. Είναι επίσης σημαντικό ότι σύμφωνα με το ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου μπορούν και άλλα υπουργεία που έχουν την ευθύνη συγκεκριμένων τομέων της παραγωγής (πχ της βιομηχανίας, της ναυτιλίας κλπ) να δημιουργούν τις δικές τους σχολές ΕΣΚ, με δικά τους προγράμματα μάθησης και κανονισμούς.

Εκείνο το σημείο του νομοσχεδίου στο οποίο πρέπει να γίνει έντονη κριτική και να καταργηθεί στο ζήτημα αυτό είναι ότι οι απόφοιτοι των ΕΣΚ δεν έχουν την δυνατότητα να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε άλλες εκπαιδευτικές δομές και να αποκτήσουν παραπάνω επίπεδο προσόντων, καθώς επίσης και δεν έχουν καθοριστεί οι ειδικότητες για τις ΕΣΚ (θα μπορούσε πχ να καθοριστούν οι απόφοιτοι των ΕΣΚ να πηγαίνουν στη β' τάξη ΕΠΑΛ ή και στη Γ' τάξη και από εκεί να προχωρούσαν παραπάνω και να εξελιχθούν επαγ-

γελματικά).

Β. Η δεύτερη και επίσης θετική αλλαγή σε σχέση με την σημερινή κατάσταση είναι η δειλή απόπειρα για την σύνδεση της παρεχόμενης εκπαίδευσης με τις ανάγκες της παραγωγής. Για το σκοπό αυτό θα ιδρυθούν τόσο σε κεντρικό επίπεδο (Υπουργείο), όσο και σε επίπεδο Περιφέρειας, συμβούλια με συμμετοχή εκπροσώπων επαγγελματικών ή άλλων τοπικών φορέων, οι οποίοι θα προτείνουν την δημιουργία Τομέων και Ειδικοτήτων σε σχέση πάντα με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Την τελική απόφαση θα την παίρνει το υπουργείο. Μιλάμε για απόπειρα και μάλιστα δειλή επειδή και δεν προσδιορίζονται συγκεκριμένα οι τομείς και οι ειδικότητες αυτές στον νόμο αλλά στην ουσία ανατίθεται η πρωτοβουλία για τη δημιουργία αυτών των τομέων και ειδικοτήτων σε συμβουλευτικά συνδικαλιστικά όργανα που συνήθως είναι διαβρωμένα ή κυριαρχούνται από τους σαμποταριστές.

Η προτεινόμενη σύνδεση με τις ανάγκες της παραγωγής είναι το πιο θετικό σημείο του νομοσχεδίου αλλά η αοριστία του και μόνο δείχνει ότι η υλοποίηση αυτής της σύνδεσης σημαίνει σύγκρουση με όλο το μακρόχρονο καθεστώς των σαμποταριστών και μέσα στο κόμμα της ΝΔ και μέχρι τώρα η Κεραμέως δεν έχει να δείξει καμιά τέτοια πάλη. Εννοείται ότι όλη η ψευτοαριστερά και η ΟΛΜΕ εδώ ρίχνουν τα κύρια πυρά με βασικό το γνωστό σύνθημά τους «όχι στο σχολείο της αγοράς». Αυτός πιστεύουμε ότι είναι ο κύριος λόγος που δεν υπάρχουν ειδικότητες για τις ΕΣΚ αλλά αυτές θα καθοριστούν με υπουργικές αποφάσεις (όπως και πολλά άλλα ουσιαστικά ζητήματα), δηλαδή θα κριθούν από τους συσχετισμούς ανάμεσα στους σαμποταριστές μέσα στη ΝΔ που έχουν επικεφαλής τους τον ίδιο τον Μητσοτάκη (που όπως έχουμε δει ποτέ δεν κοντράρεται με τους απέξω σαμποταριστές αλλά συχνά τους υπερακοντίζει) και σε αυτούς που σε ένα βαθμό αντιστέκονται σε αυτούς.

Γ. Το νομοσχέδιο δεν αναφέρεται καν στα ΕΠΑΛ και την αναβάθμισή τους, ενώ είναι γνωστό ότι τα ΕΠΑΛ γενικά είναι απαξιωμένα και ως προς την παρεχόμενη γνώση και ως προς τις υποδομές τους, ενώ αυτά είναι που αποτελούν τον κύριο κορμό της ΤΕΕ. Δ. Ο ελάχιστος αριθμός των 100 σπουδαστών και 200 αντίστοιχα στη επαρχία και στην Αθήνα για να λειτουργήσουν τα μεταδευτεροβάθμια Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης βάζει σημαντικά εμπόδια την ύπαρξή τους γιατί αρχικά η νεολαία θα είναι διστακτική να φοιτήσει σε αυτά επειδή ό,τι έχει εμφανιστεί ως τώρα σαν κρατική τεχνική επαγγελματική κατάρτιση έχει σαπίσει, οπότε έχει αυτοπροβοκαρισθεί.

Πως πραγματοποιείται το σαμποτάζ στην τεχνική εκπαίδευση Το σαμποτάζ στην εκπαίδευση πραγματοποιείται από την ΟΛΜΕ. Αυτήν ελέγχουν τα κόμματα της ψευτοαριστεράς και αυτή εμποδίζει κάθε αλλαγή στην εκπαίδευση και ιδιαίτερα στην τεχνική εκπαίδευση. Η ΟΛΜΕ είναι πάντα αντίθετη σε οποιαδήποτε προοδευτική αλλαγή αφορά τα σχολικά προγράμματα, όπως πχ στην εισαγωγή των αγγλικών στο νηπιαγωγείο και κυρίως στη σύνδεση της ΤΕΕ (τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης) με την παραγωγή. Όχι μόνο είναι αντίθετη, αλλά και όταν ο Αρβανιτόπουλος της ΝΔ

κατάργησε την Αστρονομία στη Β' λυκείου και στη συνέχεια ο ΣΥΡΙΖΑ κατακρεούργησε φυσικές επιστήμες και Γεωμετρία, η ΟΛΜΕ ούτε καν διαμαρτυρήθηκε. Όταν η ΝΔ μετέτρεψε την Α' λυκείου του ΕΠΑΛ σε τάξη γενικού λυκείου, η ΟΛΜΕ συμφώνησε.

Το βασικό σύνθημά της ΟΛΜΕ είναι το βασικό του ψευτοΚΚΕ: «12χρονο υποχρεωτικό σχολείο γενικής παιδείας» και το συνοδεύουν με ένα ή δύο έτη μεταλυκειακής τεχνικής εκπαίδευσης. Δηλαδή μεσαία στελέχη της παραγωγής ή αρκετά ψηλά ειδικευμένοι τεχνίτες θα βγαίνουν σε 1-2 χρόνια από το σχολείο που ονειρεύεται να φτιάξει η ΟΛΜΕ, όταν σε όλα τα κράτη του πλανήτη χρειάζονται τρία και πάνω. Η θέση της ψευτοαριστεράς όπως διατυπώθηκε στα υλικά του 18ου εκπαιδευτικού συνεδρίου της ΟΛΜΕ είναι: «Για να οικοδομηθεί μια ουσιαστική δημόσια τεχνική παιδεία σε συνεργατική βάση (collaborative base) είναι αναγκαίο να αναδειχθεί η κινηματική θεώρηση ενός νέου συλλογικού υποκειμένου στο χώρο της ΕΕΚ, το οποίο θα μετασχηματίζεται, θα χειραφετείται και θα καθορίζεται από τη γνωσιακή πράξη (cognitive praxis) στα πλαίσια μιας νέας κριτικής παιδαγωγικής (critical pedagogy). Αυτό το μοντέλο για την ΕΕΚ προτείνεται να προσεγγίζει διαλεκτικά επιστήμες, τεχνολογία και κοινωνία (science, technology and society environment)», και παρακάτω: «Απαιτούμε: Ένα σχολείο 12χρονης, ενιαίας και υποχρεωτικής εκπαίδευσης, θεωρίας και πρακτικών, με μέτρα για να φοιτούν και να μορφώνονται όλα τα παιδιά, χωρίς ταξικούς διαχωρισμούς και διακρίσεις. Με 2 έτη προσχολικής αγωγής και ολοκληρωμένη επαγγελματική εκπαίδευση αμέσως μετά. Για όσα επαγγέλματα δεν απαιτείται πανεπιστημιακή μόρφωση. Αυτό πρέπει να είναι το μοναδικό δημόσιο, δωρεάν εκπαιδευτικό σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης, με ταυτόχρονη κατάργηση όλων των δομών έξω απ' αυτό (ΔΙΕΚ, ΙΕΚ, ΕΠΑΣ άλλων υπουργείων κλπ)» (<http://kemetete.sch.gr/wp-content/uploads/2018/05/%CE%A5%CE%A0%CE%9F%CE%9F%CE%9C%CE%91%CE%94%CE%91-%CE%A4%CE%95%CE%A7%CE%9D%CE%99%CE%9A%CE%97%CE%A3.pdf>, υποενότητα 1.2 Μαθησιακά μοντέλα και 1.7 Επίλογος). Δηλαδή στα πλαίσια του 12χρονου σχολείου τους, η τεχνική εκπαίδευση θα προσεγγίζει διαλεκτικά τις επιστήμες, την τεχνολογία και την κοινωνία! Καμιά ειδικότητα, κανένας τεχνίτης, τίποτα.

Δηλαδή θέλει η ψευτοαριστερά την κατάργηση της δευτεροβάθμιας τεχνικής εκπαίδευσης σαν ξεχωριστής εκπαιδευτικής δομής με συγκεκριμένους στόχους και που θα είναι δεμένη με την παραγωγή και, το κυριώτερο θα δίνει σημαντική τεχνική μόρφωση στα παιδιά της φτωχολογίας και γενικότερα στο προλεταριάτο. Αυτό φαίνεται ιδιαίτερα στο ότι ζητά να καταργηθούν όλες οι δομές ΤΕΕ που φτιάχνουν άλλα Υπουργεία για τις δικές τους ειδικές παραγωγικές ανάγκες, επειδή έτσι παρακάμπτεται το υπουργείο παιδείας το οποίο ουσιαστικά, ιδιαίτερα στη μέση εκπαίδευση, βρίσκεται στο έλεος της ΟΛΜΕ. Το γενικό 12χρονο σχολείο η ΟΛΜΕ δεν το έχει εξηγήσει ποτέ με πρακτικούς κοινωνικούς όρους, αλλά μόνο με την κουφια ηθικολογία του αντιδραστικότερου μικροαστού την οποία ντύνει με το μανδύα ενός ορ-

κισμένου αντιμαρξισμού που είναι ντυμένος σαν μαρξισμός. Λέει δηλαδή ότι ένα σχολείο το οποίο υπηρετεί τις ανάγκες της παραγωγής είναι εξ ορισμού κακό σχολείο, γιατί η παραγωγή είναι καπιταλιστική και αφού ο καπιταλισμός είναι κακός πρέπει και η παραγωγή του να είναι κακή.

Στην εκπαίδευση δηλαδή κάνουν ότι και στην παραγωγή όταν καταστρέφουν εργοστάσια. Ταυτίζουν τις παραγωγικές δυνάμεις με τις παραγωγικές σχέσεις. Οπότε το να καταστραφεί το εργοστάσιο είναι καλό γιατί καταστρέφεται ο καπιταλιστής. Φυσικά δε λένε ότι έτσι καταστρέφεται και το προϊόν που παράγεται και το οποίο ικανοποιεί πραγματικές ανάγκες των καταναλωτών, ενώ καταστρέφεται και ο εργάτης στο όνομα του οποίου μιλάνε ο οποίος παράγει αυτά τα προϊόντα κινώντας τα μέσα παραγωγής που έχουν τη μορφή του κεφαλαίου σήμερα αλλά αύριο δεν θα την έχουν. Έτσι ο ΟΛΜΕτζής καταστρέφει την εκπαίδευση και τις τεχνικές γνώσεις της κοινωνίας με το πρόσχημα ότι αυτές οι γνώσεις σήμερα μπαίνουν στην υπηρεσία του κεφαλαίου, όπως καταστρέφει με το ίδιο πρόσχημα κάθε παραγωγική δύναμη για τον ίδιο λόγο. Έτσι έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με το μαρξισμό που η καρδιά του συνίσταται στο να πατήσει πάνω στα πιο ανεπτυγμένα μέσα παραγωγής για να τα απελευθερώσει ανατρέποντας τις καθυστερημένες καπιταλιστικές σχέσεις της παραγωγής. Ο ιδεολογικά κνιθοθερμμένος ψευτοαριστερός κάνει το εξής: καταστρέφει όσο μπορεί, και μπορεί πολύ να το κάνει αυτό σε μια χώρα σαν την Ελλάδα όπου αυτός ο τύπος κατέχει σαν υπηρέτης ενός ανερχόμενου ιμπεριαλισμού το μεγαλύτερο μέρος της πολιτικής εξουσίας, όλες τις παραγωγικές δυνάμεις που μπορεί να καταστρέψει. Ταυτόχρονα κρατάει τις παραγωγικές σχέσεις στο κατώτερο σημείο που μπορεί ή τις οδηγεί προς τα πίσω. Δηλαδή αντικαθιστά τις πιο προωθημένες και γι αυτό πιο απρόσωπες μορφές του σύγχρονου καπιταλισμού με τις πιο καθυστερημένες, δηλαδή τις σχέσεις προσωπικής εξάρτησης, τις πιο διεφθαρμένες γραφειοκρατικές σχέσεις και τις αποικιακές σχέσεις εξάρτησης από το πιο φασιστικό ιμπεριαλιστικό μονοπώλιο.

Η αντιδραστική ηγεσία της ΟΛΜΕ (ή αλλιώς τα κόμματα που την καθοδηγούν), για μην αποκαλυφθεί σαν τέτοια στους προοδευτικούς ανθρώπους έχει αποφύγει να περιγράψει με ακρίβεια το 12χρονο σχολείο που θέλει, τόσο στο πρόγραμμα σπουδών του όσο και στις μεθόδους διδασκαλίας του.. Το σχολείο που θέλει είναι πολύ πιο αντιδραστικό από το σημερινό σχολείο, όπου τουλάχιστον μαθαίνει κανείς μαθηματικά και φυσικές επιστήμες, έστω και λειψά και με απαρχαιωμένες μεθόδους. Το σχολείο της ΟΛΜΕ θα υπηρετεί την αποικιοκρατία του ρωσοκινέζικου ιμπεριαλισμού στην Ελλάδα, που είναι αυτός που οφελείται από την παραγωγική και εκπαιδευτική καταστροφή της χώρας.

Ένα μέρος των θέσεων της ΟΛΜΕ υλοποίησε ο ΣΥΡΙΖΑ. Συγκεκριμένα στο νόμο 4386/2016 και στο άρθρο 66 αναφέρεται:

«16. α) Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καταργούνται οι δημόσιες και ιδιωτικές Σχολές Επαγ-

Τι θα έκανε ένα προοδευτικό νομοσχέδιο για το χρονικό όριο σπουδών και τι θέλει η ψευτοαριστερά

Στο νομοσχέδιο που ετοίμασε η Κεραμews ορίζεται όριο σφούησης για τους καινούργιους φοιτητές, πέραν των κανονικών ετών σπουδών σαν συνάρτηση των ετών αυτών, που είναι το ν+2, αντίθετα με αυτό που ισχύει σήμερα όπου η διάρκεια σπουδών ισούται με το όριο της ζωής ενός φοιτητή, δηλαδή μέχρι να πεθάνει.

Με το νομοσχέδιο για τετραετή διάρκεια σπουδών που είναι και το πιο συνηθισμένο, μπορεί κάποιος να είναι φοιτητής για 4+2=6 χρόνια, μετά διαγράφεται. Για περισσότερα έτη κανονικής διάρκειας σπουδών, όπως πχ στις πολυτεχνικές σπουδές που είναι 5ετείς, τα έτη που μπορεί να είναι κανείς φοιτητής είναι τρία επιπλέον, δηλαδή τα 8 έτη. Τέτοια όρια σπουδών είχε προσπαθήσει στο παρελθόν να επιβάλλει και το νομοσχέδιο της Γιαννάκου, που όμως συνάντησε τότε τη σφοδρή αντίδραση όλου του σοσιαλφασισμού και δεν πέρασε. Ο νόμος επίσης ορίζει εξαιρέσεις από αυτά τα όρια: α) σε περίπτωση εργασίας του φοιτητή, β) σοβαροί λόγοι υγείας, γ) σπουδαίοι λόγοι.

Οι φοιτητές που παρατείνουν τις σπουδές τους δεν αποτελούν μια ενιαία κατηγορία. Άλλοι είναι εργαζόμενοι, άλλοι καθυστερούν τις σπουδές τους γιατί δυσκολεύονται να καταπιούν μονομιάς το πραγματικά πληκτικό περιεχόμενο των σπουδών τους, που τις περισσότερες φορές δεν έχει σχέση με τις κοινωνικές παραγωγικές ανάγκες-οπότε και ο απόφοιτος δεν θα βρει δουλειά αντίστοιχη των σπουδών του, άλλοι γιατί έχουν πέσει σε καθηγητές-βασανιστές που τους απογοήτευσαν γιατί τους έκωσαν σε επανειλημμένες εξετάσεις και άλλοι είναι αυτό που ονομάζουμε φοιτητικό λούμπεν, δηλαδή φοιτητές που ζουν χωρίς πρόγραμμα και υποχρεώσεις μια τεμπέλικη, είτε άνετη είτε και τρωγλοδυτική ζωή. Ένα μικρό μέρος των αιώνιων φοιτητών είναι απλά κομματικοί επαγγελματίες συνδικαλιστές.

Το να υπάρχει ένα είδος όριο στις σπουδές, ιδιαίτερα στη δημόσια εκπαίδευση, είναι κάτι το λογικό στο βαθμό στον οποίο δεν μπορεί η κοινωνία και το προλεταριάτο να πληρώνει τους φοιτητές για επανειλημμένες εξετάσεις, επανειλημμένα εργαστήρια, επιπλέον μισθούς καθηγητών και επιπλέον κτιριακές εγκαταστάσεις πέρα από ένα αναγκαίο ελάχιστο. Ούτε ένα πτυχίο μπορεί να αποτελεί κρατική βεβαίωση γνώσης, όταν κάποιος πέρασε το τελευταίο

του μάθημα στα 40 του χρόνια, δίχως τουλάχιστον να επανεξεταστεί στο πρώτο του μάθημα που το πέρασε στα 18 του.

Αυτή την ισόβια αιώρηση των σπουδών και του ακόμα πιο αιωρούμενου πτυχίου που τους αντιστοιχεί ο αρχισαμποταριστής της παραγωγής Α. Παπανδρέου την συνδύασε με το να επιβάλει σε κάθε πόλη της χώρας να υπάρχει και ένα ΤΕΙ, που τώρα έγινε ΑΕΙ από το ΣΥΡΙΖΑ και χρειάζεται επιπλέον μισθούς καθηγητών και ΕΔΠ, χωρίς καμιά παραγωγική ανάγκη να το επιβάλλει. Ετσι αυτός ο μεγαλοπαραγωγός παρασιτισμός φρόντισε ώστε πολλές πόλεις στην επαρχία, να ζουν από τους φοιτητές που σπουδάζουν εκεί. Δηλαδή αντί για παραγωγικές επενδύσεις, σε βιομηχανία ή σε εκσυγχρονισμό της αγροτικής παραγωγής μέσα από τις οποίες θα παράγονταν κοινωνικός πλούτος και θα αναπτύσσονταν οι επαρχιακές πόλεις και συνολικά η ύπαιθρος, οπότε ενδεχομένως οι ανάγκες της ανεπτυγμένης παραγωγής θα δημιουργούσαν τους όρους για μια ανώτερη σχολή, ο αρχισαμποταριστής οι ψευτοαριστεροί σύμμαχοί του και οι διάδοχοί του το έκαναν ανάποδα. Επέβαλαν δηλαδή στις επαρχιακές πόλεις να ζουν σε καπιονικό σημαντικό βαθμό παρασιτικά σημιζώντας ένα μέρος του εργατικού και υπαλληλικού μισθού που παράγονταν από τους εργαζόμενους στις δύο μεγάλες πόλεις οι οποίοι στέλνουν τα έξοδα διαβίωσης των παιδιών τους-φοιτητών. Αυτό είναι ιδιαίτερα ορατό από το γεγονός για το πόσο ψηλά έχει ανέβει η τιμή της κατοικίας εξ αιτίας της υψηλής ζήτησης για στέγη που έχει δημιουργηθεί από τον αριθμό των φοιτητών που σπουδάζουν.

Ενώ τα μέτρα αυτά φαίνονται λογικά, εν τούτοις η φιλελεύθερη αστική τάξη, τα επιβάλλει πάντα ενάντια στο λαό, σαν μορφή τιμωρίας γιατί καθυστερεί τις σπουδές των παιδιών του και όχι σαν μορφή που εξυπηρετεί μια κοινωνική ανάγκη. Γιατί είναι λογικό, κάποιος να μην πρέπει να φοιτά για πάντα, ειδικά αν είναι μακριά από τον τόπο κατοικίας των γονιών του και

οι γονείς του να είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν νοίκια και έξοδα διαβίωσης, όταν όπως συνήθως, πρόκειται για φτωχούς εργαζόμενους. Αντί δηλαδή η Κεραμews να νομοθετεί διαγραφές, θα έπρεπε πρώτα να ξεκαθάριζε την υπάρχουσα κατάσταση, να ξέρι δηλαδή πόσοι είναι οι λεγόμενοι «αιώνιοι φοιτητές», να τους καλέσει να καταθέσουν τις απόψεις τους για το πότε μπορούν και αν θέλουν να τελειώσουν τις σπουδές τους, να ορίσει ακόμη και ειδικές διδασκαλίες για αυτούς για να επαναφέρουν τις γνώσεις τους, να βάλει ακόμη και ειδικές εξετάσεις για αυτούς και έτσι να δώσει, σε όσους θέλουν, τη δυνατότητα να τελειώσουν τις σπουδές τους. Παίρνοντας τέτοιου είδους μέτρα, δείχνεις τις καλές σου προθέσεις και στερείς από το σοσιαλφασισμό σημαντικό μέρος του μετώπου που αυτός διαμορφώνει ενάντια στο νόμο. Όμως από την άλλη θα πρέπει να αποκλειστεί και η καθηγητική αυθαιρεσία, που είναι ικανή, ειδικά για μαθήματα του τελευταίου έτους, να κάνουν ένα φοιτητή να ξεπεράσει τα 2 επιπλέον έτη και να μείνει χωρίς πτυχίο, γιατί ο καθηγητής-που δεν ελέγχεται από κανέναν-τον απορρίπτει συνέχεια χωρίς (ο καθηγητής) να είναι υποχρεωμένος να λογοδοτεί.

Για το πόσο οι φιλελεύθεροι αστοί φοβούνται το λαό φαίνεται και από το γεγονός, ότι νομοθετούν τέτοια ζητήματα μέσα στις συνθήκες της πανδημίας, με την ελπίδα ότι οι περιορισμοί της, θα περιορίσουν και τις αντιδράσεις εναντίον της.

Το χτύπημα του σοσιαλφασισμού στο νομοσχέδιο από τα δεξιά

Η γραμμή του σοσιαλφασισμού όπως αυτή εκφράζεται στην ανακοίνωση των φοιτητικών συλλόγων που πήραν μέρος στην πορεία ενάντια στο νομοσχέδιο στις 14 Γενάρη είναι η εξής(www.in.gr/2021/01/14/):

• Το όριο μας βάζει το μαχαίρι στο λαιμό.

Όμως η πραγματικότητα είναι ότι οι δύο περιόδους το χρόνο για κάθε μάθημα στην κανονική διάρκεια σπουδών και άλλες τέσσερις για τα άλλα δύο επιπλέον χρόνια, έχει κανείς έξι συνολικά ευκαιρίες για να περάσει ένα μάθημα. Το μαχαίρι στο λαιμό ισχύει για εργαζόμενους που παράλληλα σπουδάζουν και αυτοί να έχουν δικαίωμα να καθυστερήσουν για ένα

διαστημα ή και να διακόψουν τις σπουδές τους. Αυτά θέλουν ρυθμίσεις μέσα από φοιτητική πάλη, αλλά ένα προοδευτικό κίνημα θα έβαζε ειδικά αιτήματα, δεν θα έλεγε «αιώνιες σπουδές».

• *Ο μέσος χρόνος φοίτησης είναι μεγαλύτερος από τα χρόνια φοίτησης που αναφέρει το νομοσχέδιο.*

Αλλά ο μεγάλος μέσος χρόνος φοίτησης προκύπτει από το γεγονός ότι πολλοί φοιτητές έχουν εγκαταλείψει τις σπουδές τους ή τις παρατείνουν χωρίς σημαντικό λόγο. Προσθέτοντας αυτούς του μεγάλους χρόνους ο μέσος χρόνος αυξάνει τεχνητά.

• *Ο χρόνος ν+2 του νομοσχεδίου αυξάνει την καθηγητική αυθαιρεσία*

Αυτό είναι δυνατότητα πραγματική και θα πρέπει το νομοσχέδιο να εξασφαλίζει τους φοιτητές από τέτοιου είδους αυθαιρεσίες με επανεξέταση των γραπτών από τρίτους και γενικά να υπάρξουν μέτρα και κυρίως μαζικό κίνημα ενάντια στην καθηγητική αυθαιρεσία. Αλλά ποτε εβαλε τέτοιο αίτημα πάλης σαν βασικό η ψευτοαριστερά;

• Με την εφαρμογή τους διαμορφώνεται ένα αυταρχικό περιβάλλον φοίτησης, στο οποίο οι φοιτητές υπό τον συνεχή φόβο δε θα έχουν χρόνο για άλλα ενδιαφέροντα, για υγιή και κοινωνικοποίηση και πολιτική δράση και διεκδίκηση.

Εδώ αν ήταν ειλικρινείς θα έπρεπε να αναφέρουν τουλάχιστον πόσα χρόνια οι ίδιοι νομίζουν ότι πρέπει να διαρκούν οι σπουδές. Κυρίως όμως θα προτείναν και θα παλεύανε για σπουδές που θα συνδύαζαν την από καθ έδρας διδασκαλία με την εφαρμοσμένη και μάλιστα τη συλλογική έρευνα, όπου η πρώτη θα υπηρετούσε τη δεύτερη, Αλλά αυτό θα το έκανε ένα πραγματικό δημοκρατικό κίνημα που ενδιαφέρεται και για τους φοιτητές και για την κοινωνία και όχι για την υποδούλωση της χώρας σε ξένους δυνάστες και τη νεοσταυματοσφαλτική παρασιτική γραφειοκρατία του.

• Οι διαγραφές αποτελούν, συγχρόνως, μέτρο-κρίκο για την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, καθώς ο αριθμός των ενεργών φοιτητών είναι βασικό κριτήριο για την αξιολόγηση των ιδρυμάτων και την χρηματοδότησή τους από το κράτος.

Ο σοσιαλφασισμός εδώ κάνει συμμαχία με τους καθηγητές, που προηγούμενα τους κατηγορούσε ότι θα αυθαιρετούν, γιατί τους λέει ότι αν διώξετε τους «αιώνιους» θα ελαττωθεί ο αριθμός των φοιτητών στη Σχολή σας και τότε θα παίρνετε λιγότερα λεφτά.

Ο σοσιαλφασισμός δεν ενδιαφέρεται ούτε για τις κοινωνικές ανάγκες, ούτε φυσικά και για τους φοιτητές. Γιατί αν ήταν έτσι το πρώτο που θα ζητούσε θα ήταν η αντιστοίχιση των σπουδών με τις γενικότερες κοινωνικές ανάγκες, όσο βεβαία πολύ χοντροκομμένα μπορεί κανείς αυτές μπορεί να τις προσδιορίσει μέσα από τον καπιταλιστικό τρόπο με τον οποίο οργανώνεται η παραγωγή οπότε και η κατανάλωση. Σε αυτήν την περίπτωση οι φοιτητές τουλάχιστον στις σχετικά ομαλές περιόδους μη βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης θα έβρισκαν μια δουλειά. Όμως το σύνθημα του σοσιαλφασισμού είναι «όχι στα ΑΕΙ της αγοράς» δηλαδή σπουδάσε για ένα πτυχίο χωρίς αντίκρισμα. Αυτό ακριβώς εννοεί με το ότι δεν θέλουμε περιορισμό στα έτη σπουδών και όχι το αφήστε και τους εργαζόμενους να σπουδάσουν. Αν τα πτυχία θα αντιστοιχούσαν στις παραγωγικές ανάγκες της χώρας, δηλαδή έστω σε αυτές της σημερινής αστικής κοινωνίας, τότε όλοι θα ήθελαν και θα προσπαθούσαν να τελειώσουν γρήγορα για να δουλέψουν και να ζήσουν με σχετική αξιοπρέπεια και σχετική σφάλεια τη ζωή τους. Αντίθετα σήμερα ο μεγαλύτερος αριθμός αποφοίτων κάνει μια δουλειά για την οποία δεν σπουδάσε, ή το πιο συνηθισμένο είναι άνεργος, συντηρούμενος από τους γονείς ή τους παππούδες του, αδυνατώντας να ζήσει μια φυσιολογική νεανική ζωή κλεισμένος στους τοίχους του σπιτιού του, βυθισμένος στη φτώχεια και την απογοήτευση.

Ταυτόχρονα η κατάσταση αυτή δείχνει και την ανικανότητα της φιλελεύθερης αστικής τάξης, που εκπροσωπεί στη ζήτημα αυτό η Κεραμews, να δώσει κάποια πάλη ενάντια στους σαμποταριστές έξω και κυρίως αυτούς μέσα στο κόμμα της οι οποίοι έχουν αρχηγό τον ίδιο τον πρωθυπουργό. Τότε και τα μέτρα που νομοθετεί δεν θα φαινόταν σαν τιμωρία και θα πρόσφερε μια υπηρεσία στο λαό και τη χώρα.

γελματικής Κατάρτισης (Σ.Ε.Κ.). Κατ' εξαίρεση, οι δημόσιες Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισης (Σ.Ε.Κ.), που ανήκουν στο Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, δύναται να μετατρέπονται σε ΔΙΕΚ ενηλικιών αποφοίτων υποχρεωτικής εκπαίδευσης...

17. Παρατείνεται η λειτουργία των ΕΠΑ.Σ. Μαθητείας του Ο.Α.Ε.Δ. του ν. 3475/2006 (Α' 146), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, μέχρι το σχολικό έτος 2020-2021». Δηλαδή με το άρθρο 66 και καταργούνται όλες οι δομές ΤΕΕ εκτός Υπουργείου παιδείας και οι ΕΠΑΣ του ΟΑΕΔ»

Πρόκειται για την πιο ωμή μορφή βίας των σοσιαλφασιστών σαμποταριστών του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στους μαθητές των σχολών αυτών που προέρχονται από την εργατική τάξη

και την φτωχολογιά.

Η πολιτική της διάλυσης των επαγγελματικών σχολών είναι μέρος του γενικού παραγωγικού και μορφωτικού σαμποτάζ που διεξάγεται συστηματικά από όλες τις κομματικές ηγεσίες. Η τεχνικοεπαγγελματική γνώση μαζί και οι παραγωγικές σχολές αποτελούν παραγωγική δύναμη. Η μαζική υπονόμευση του τεχνολογικού πνεύματος του λαού γίνεται αντιληπτή από την κοινωνία όχι μόνο σαν εκπαιδευτικό έλλειμμα αλλά κυρίως σαν εμπόδιο στην αναπαραγωγή της ίδιας της κοινωνίας και της ζωής. Η συσώρευση εκατοντάδων χιλιάδων ανειδίκευτων που θα προκαλέσουν τα σχέδιά τους αρκούν για να καθορίσουν σε ένα αισθητά χαμηλότερο επίπεδο την παραγωγή ειδικών της χώρας.

Την ίδια στιγμή που αυτό το «διακομματικό συντονιστικό» διαλύει τις επαγγελματικές σχολές όλη η Ευρώπη, ακολουθώντας το παράδειγμα της παγκόσμια πρωτοπόρας στον τομέα αυτό μεταπολεμικής Γερμανίας, δίνει προτεραιότητα στην τεχνική εκπαίδευση σε βαθμό τέτοιο που να εμφανίζει τουλάχιστον διπλάσιο ποσοστό μαθητών στις σχολές αυτές. Η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, όρος για την ανθρώπινη απελευθέρωση, που δίχως τη θέλησή της την επιδιώκει η αστική τάξη και που συνειδητά την επιδιώκει η εργατική καταδικάζεται από τα τερατώδη μέτωπα ακροδεξιάς και κάποιας «αριστεράς» στο όνομα της πάλης ενάντια στην αγορά και τον οικονομικό φιλελευθερισμό. Πρόκειται για έναν υπερδεξιό αντικαπιταλισμό

που είναι εχθρικός σε κάθε δημοκρατική αντίληψη, αριστερή ή όχι, καθώς ταυτίζει όπως είπαμε τις παραγωγικές δυνάμεις με το κεφάλαιο και στο όνομα της πάλης ενάντια στο δεύτερο καταστρέφει τις πρώτες. Πρόκειται για τον φασιστικό τύπο κάλπικο αντικαπιταλισμού του αροπακτικού πολεμικού ανατολικού μονοπωλίου που με αυτό τον τρόπο συστειρώνει τη μικροαστική τάξη και προωθεί την καταστροφή όποιος παραγωγικής δύναμης αυτό το μονοπώλιο δεν ελέγχει. Αυτό το σαμποτάζ γίνεται ενάντια στις κοινωνικές ανάγκες και στο δικαίωμα για την ανάπτυξη της ζωής που έχει κάθε άνθρωπος και κάθε κοινωνία σε οποιοδήποτε πολιτισμένο σύστημα. Οι κοινωνίες ζουν από την παραγωγή των εργοστασίων, από την αγροτική παραγωγή και

τις υπηρεσίες και τα εκπαιδευτικά συστήματα οφείλουν να υπηρετούν αυτό το στόχο. Το οικονομικό επίπεδο μιας κοινωνίας πριν από οποιαδήποτε κοινωνική ανάπτυξη είτε με αργά βήματα είτε με άλματα είναι αυτό που καθορίζει σε μεγάλο βαθμό και την κατοπινή κοινωνική εξέλιξη. Και δίχως οικονομική ανάπτυξη, αλλά αντίθετα με υποανάπτυξη και παραγωγική συρρίκνωση, δεν μπορεί να υπάρχει ούτε ανεπτυγμένη πνευματική ζωή, ούτε ανθρωπισμός. Το αντίθετο το λένε μόνο όσοι θέλουν να ζουν σαν παράσιτα ενός ληστρικού κράτους ή σαν ραντιέρηδες από τα παράσιτα της αρχαίας Ελλάδας. Το να υπερασπίσουμε σήμερα την Τεχνική Επαγγελματική εκπαίδευση είναι ένα μεγάλο καθήκον για όλους τους δημοκρατικούς ανθρώπους.

Φιμώνουν με διακομματική απόφαση τα θύματα της βίας στο θέατρο, αλλά το ποτάμι της οργής δεν λείπει να ησυχάσει

Συνέχεια από τη σελ. 1

Οι άνθρωποι όμως δεν είναι μαριονέτες. Χρόνια περίμεναν να βρουν ένα στήριγμα για να αντιμετωπίσουν τους δυνάστες τους, και τώρα βγήκαν δυναμικά να σπάσουν ένα απόστημα. Και σπάσανε ένα άβατο, ένα γκέτο στο οποίο χρόνια τώρα και αθόρυβα κυριαρχούν κυρίως άνθρωποι του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοΚΚΕ επειδή αυτοί οι νέου τύπου ακροδεξινοί έχουν σφετεριστεί όλη την υπέροχη δημοκρατική παράδοση της αριστεράς. Επειδή έχουν άμεσους και βαθιούς δεσμούς με τους θύτες τα δύο κρατικά ψευτοαριστερά κόμματα έγιναν πρωταθλητές και στη σιωπή και στη φήμιση. Ήταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που διόρισε τον Γ. Κιμούλη σε περιόπτες κρατικές θέσεις και το ψευτοΚΚΕ που τον παρουσίασε στο προεκλογικό βίντεο του 2019 σαν έναν από τους βασικούς εκπροσώπους του στο χώρο της τέχνης (<https://www.youtube.com/watch?v=pJlvx-IRFqM&t=62s>). Γι' αυτό ο μεν ΣΥΡΙΖΑ ψέλλισε κάτι λίγο για να μην εξοργίσει τη βάση του που δεν καταλαβαίνει γιατί δεν είτε κουβέντα για τον Γ. Κιμούλη αλλά αντίθετα τον υποστήριξε στην ΕφΣυν και στην Αυγή (https://www.efsyn.gr/stiles/triti-matia/279124_ο-kimoylis-i-zeta-kai-i-zina-koyselini, https://www.efsyn.gr/ellada/koinonia/278654_gia-bia-katiggeile-i-z-doyka-ton-g-kimoyli-rov-apanta-me-minysi-agogi, https://www.avgi.gr/koinonia/377782_katiggeile-somatiki-kai-lektiki-bia-apoton-giorgo-kimoyli), το δε ψευτοΚΚΕ βγήκε δυνατά μπροστά και στο σωματείο των ελλήνων ηθοποιών και στο Ριζοσπάστη να καταγγείλει αυτό το κίνημα σαν αστικό-ιμπεριαλιστικό!!! Έτσι αυτό ειδικά και μόνο αυτό τόσο ωμά ποδοπάτησε τα θύματα και προστάτευσε το κράτος της βίας που το βοηθάει στην εδραίωση της εξουσίας του.

Η περίπτωση της Σ. Μπεκατώρου. Πως το καθεστώς άνοιξε τα σαλόνια του για μία συγκεκριμένη καταγγελία και μόνο, με στόχο την εκχώρηση της διοίκησης της ομοσπονδίας ιστιοπλοΐας στην Κίνα!

Στην περίπτωση της καταγγελίας της Σ. Μπεκατώρου κατά του Χρ. Αδαμόπουλου, παράγοντα και μέλους του Δ.Σ. της ομοσπονδίας ιστιοπλοΐας, υπήρξε μία πλατιά και ασύλληπτα άμεση κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού που εκφράστηκε στο ανώτατο επίπεδο. Υποδέχτηκε την Μπεκατώρου η πρόεδρος της Δημοκρατίας, η καταγγελία της έγινε βίντεο της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, ο υπουργός Αυγενάκης τη στήριξε σε ειδική εκδήλωση, ενώ η σκυτάλη πήραν αστραπιαία

όλα τα κόμματα, και τα σωματεία του χώρου που απαιτήσαν την παραίτηση του συνόλου του Δ.Σ. της ομοσπονδίας, και το δημοτικό συμβούλιο Πειραιά (Μώραλης – Μαρινάκης) έβγαλε ομόφωνο ψήφισμα καταδίκης. Σε λίγο η υπόθεση των σεξουαλικών κακοποιήσεων στο χώρο της ιστιοπλοΐας, βυθίστηκε στη λήθη αφού δεν βγήκαν να μιλήσουν άλλα τυχόν θύματα του ίδιου καταγγελλόμενου, θύματα κακοποίησης γενικά στην ομοσπονδία και στο χώρο του αθλητισμού, ενώ η ίδια η πράξη έμεινε ατιμώρητη κατά τ' άλλα αφού το έγκλημα είχε παραγραφεί. Μόνο μία περίπτωση οδηγήθηκε στα δικαστήρια, αυτή της κτηνώδους κακοποίησης μίας ανήλικης αθλήτριας 11 χρονών από το δράστη που ομολόγησε αλλά επέμεινε με ασύλληπτο θράσος ότι ήταν όλα συναινετικά. Ήταν προπονητής ενός τοπικού ομίλου ιστιοπλοΐας αλλά κι αυτό γρήγορα έσβησε.

Κάτω από την πίεση της ομόθυμης και μάλιστα κυρίως κρατικής και διακομματικής καταδίκης του βιασμού παραιτήθηκε ο καταγγελλόμενος Αδαμόπουλος, χωρίς όμως να προβάλλεται το όνομά του. Στη συνέχεια παραιτήθηκαν μετά από μια πολύ έντονη πίεση των ΜΜΕ αλλά χωρίς να υπάρχει γι' αυτούς ή και για το χώρο ευθύνες τους καμία κατηγορία σχετική με ενδημική σεξουαλική ή άλλη βία, ο πρόεδρος και άλλο ένα μέλος του Δ.Σ. της ομοσπονδίας και προκηρύχθηκαν εκλογές για τον Μάρτιο.

Η καταγγελία της Μπεκατώρου ήρθε στα πλαίσια μίας συνδικαλιστικής σύγκρουσης που είχε ξεκινήσει από μία ομάδα ολυμπιονικών με επικεφαλής τον Κακλαμανάκη κατά της διοίκησης της συγκεκριμένης ομοσπονδίας με καταγγελίες για κακοδιαχείριση των οικονομικών και συνδιαλλαγές με αθλητές της αρεσκείας της, καταγγελίες που τώρα είναι αντικείμενο δίκης που έχει ανοίξει από τη διοίκηση.

Το περίεργο στην υπόθεση είναι ότι αυτή ταχύτατα –αντίθετα με ότι έγινε αργότερα με την ηφαιστειακή έκρηξη στο θέατρο– πέρασε τα εθνικά σύνορα. Αναμίχθηκε στα διοικητικά της ελληνικής ομοσπονδίας η Παγκόσμια Ομοσπονδία Ιστιοπλοΐας (WorldSailing), την προεδρία της οποίας απέκτησε, το Νοέμβριο, μόλις δύο μήνες πριν τη δημόσια καταγγελία της Σ. Μπεκατώρου, η φασιστική Κίνα (<https://www.sailing.org/news/90518.php#YCV3PI8zbIU>). Η παγκόσμια ομοσπονδία ξεκίνησε μία τακτική επικοινωνία τόσο με την ελληνική για να ζητήσει εξηγήσεις όσο και με τον αρμόδιο υπουργό, Αυγενάκη.

Η ανάμιξη της κινέζικης ηγεσίας της παγκόσμιας ομοσπονδίας

έγινε μετά από παρέμβαση της ομάδας των ολυμπιονικών της ιστιοπλοΐας που βρισκόταν σε σύγκρουση με τη διοίκηση, στην οποία σημειωτέον ανήκει και η Μπεκατώρου. Αυτή η ομάδα μετά την προκήρυξη των εκλογών (που έγινε στις 18/1) έστειλε επιστολή στον πρόεδρο της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Κουάν Χάι Λι (στις 20/1), με τη στήριξη του Αυγενάκη, ζητώντας να διορίσει η Παγκόσμια Ομοσπονδία προσωρινή διοίκηση με σύνθεση που θα επιλέξει για να γίνουν με αυτήν οι εκλογές. Δηλαδή ζήτησε αυτή η ομάδα, προφανώς με την κάλυψη και τη διακομματική παρότρυνση του κράτους να διορίσει ο εκπρόσωπος της μεγαλύτερης και πιο ξεστσίπωτης φασιστικής δικτατορίας του κόσμου ποια διοίκηση θα κάνει εκλογές σε μια χώρα που τουλάχιστον στη μορφή είναι ακόμα μια ευρωπαϊκή δημοκρατία! (<https://www.lifo.gr/now/sport/310299/ekloges-stin-elliniki-omospoudia-istioploias-dektesi-paraitiseis-aro-to-ds-metatinkataggelia-tis-mpekatoroy>, <https://www.akroama.gr> – επιστολή ολυμπιονικών).

Και αυτό δεν είναι μια προσφορά γοήτρου για την Κίνα. Έχει ένα πολύ πρακτικό και συγκεκριμένο νόημα από την ώρα που η φασιστική αυτή χώρα προσπαθεί με εντελώς παράνομα μέσα και τακτικές, που διεξοδικά έχουμε αναλύσει, να κυριαρχήσει στο λιμάνι του Πειραιά και γενικότερα στη χώρα που με καμάρι ανακοινώνει ότι θέλει να κάνει «κεφάλι του κινέζικου δράκου» στο δρόμο του προς την Ευρώπη. Η παρέμβαση της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας ανοίγει το δρόμο για να τεθεί υπό την επιτροπεία της η ελληνική ομοσπονδία ιστιοπλοΐας που έχει στενούς δεσμούς με τον ελληνικό εφοπλισμό, σύμμαχο και ταυτόχρονα ανταγωνιστή του κινέζικου ναυτιλιακού κεφάλαιου και να δρομολογηθεί η αλλαγή της διοίκησης της, κάτω από το γενικό πρόσταγμα της προεδρεύουσας Κίνας. Είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό και ανησυχητικό που την πιο λυσσαλέα αντίθεση με την απερχόμενη διοίκηση της Ομοσπονδίας την έκφρασε ο Ιστιοπλοϊκός Όμιλος Πειραιά (<https://www.in.gr/2021/01/16/sports/othersports/paraitisi-vomva-stin-istioploia-meta-tis-kataggelies-mpekatorou-gia-viasmo/>, <https://www.gavros.gr/article/spor/173079-ston-istioploiko-marathonio-o-giannis-moralis>) που έχει πολύ στενούς δεσμούς με τον Μώραλη τον αγαπημένο δήμαρχο του φιλοκινέζικου εφοπλιστικού κεφάλαιου του Μαρινάκη. Όποιο πάντως και αν είναι το κίνητρο αυτών των εκκαθαρίσεων στην Ομοσπονδία Ιστιοπλοΐας αποδείχτηκε ότι ο βιασμός της Μπεκατώρου χρησιμοποιήθηκε

από το πολιτικό καθεστώς για μια πολιτικού τύπου εκκαθάριση μέσα σ' αυτήν, γι αυτό δεν είχε συνέπειες στο επίπεδο της βίας από το οποίο ξεκίνησε αλλά μετατράπηκε ταχύτατα σε καταγγελίες για οικονομικές ατασθαλίες και αντίστοιχες ευνουσίες και δυσμένειες απέναντι σε αθλητές. Η οικονομική διαφθορά είναι η σημαία κάθε φασιστικής εκκαθάρισης, ενώ αυτό το ζήτημα από το οποίο κυρίως πάσχει ο αθλητισμός είναι η δικτατορία, η αυθαιρεσία και τελικά η βία που το αστικό κράτος μέσω των αθλητικών παραγόντων ασκεί στους πρωταθλητές για να το δοξάσουν. Αυτό το ζήτημα όμως πνίγηκε εντελώς στην παρούσα εκκαθάριση.

Άλλωστε η βία γενικά και η σεξουαλική κακοποίηση ιδιαίτερα είναι πολύ βαθιές πληγές και δεν αποτελούν υπόθεση μίας αλλαγής διοίκησης. Η αντιμετώπιση τέτοιων εγκληματικών φαινομένων με μια διοικητική ανασυγκρότηση αποτελεί ευτελισμό τους. Αυτό το ομολόγησε ο ίδιος ο Αυγενάκης με τη στάση του σε ρεπορτάζ του Τέλλογλου: «**έθεσα το ερώτημα στον Αυγενάκη... «σε περίπτωση που ας πούμε... έβγαине πρόεδρος της ομοσπονδίας η Μπεκατώρου ή ο Κακλαμανάκης...τι εγγυήσεις έχουμε ότι δεν θα γίνουν τα ίδια» και δεν απάντησε»**(<https://sports3.gr/tasos-tellogloy-tha-akoystoyn-pragmata-gia-proti-fora/>).

Η αληθινή έκρηξη που απροσδόκητα για το πολιτικό καθεστώς σημειώθηκε στο θέατρο, οπότε προσπαθεί να την πνίξει

Το ότι το καθεστώς δεν ενδιαφέρθηκε ξαφνικά για φαινόμενα βίας στον αθλητισμό φάνηκε από την αιφνίδια αλλαγή της στάσης του απέναντι στη βία και τους βιασμούς στο θέατρο, όταν ξεκίνησαν οι καταγγελίες κατά του Γ. Κιμούλη. Το αυτονόητο θα ήταν η σαφής καταδίκη του δράστη σε κρατικο-κομματικό επίπεδο όπως έγινε στην ιστιοπλοΐα. Όμως εδώ τα θύματα βρήκαν κλειστές πόρτες και κλειστά αυτιά από επίσημο κράτος και κόμματα, απομονώθηκαν και αμφισβητήθηκαν με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ που πέρασε σε ωμή πολιτική επίθεση εναντίον τους. Αυτή προς το παρόν την κοινοποιούν κυρίως στα μέλη τους μέσα από «διαπαιδαγωγητικά» κείμενα σε επίπεδο Κεντρικής Επιτροπής στο Ριζοσπάστη που δεν τα δημοσιοποιούν πλατεία στις θυμωμένες με τις καταγγελίες μάζες για να μην καταλάβουν ότι πρόκειται για ένα κόμμα προστάτη των βιαστών.

Όταν απειλείται ο πυρήνας του διακομματικού καθεστώτος των σαμποταριστών που συστηματικά βιάζει το λαό και τη χώρα,

όλες οι ηγεσίες συσπειρώνονται για να καταπνίξουν την απειλή, και πολύ περισσότερο η σημερινή ηγεσία Μητσοτάκη και η εκλεκτή του αρμόδια υπουργός Πολιτισμού Μενδώνη.

Το κύμα των καταγγελιών κατά του Γ. Κιμούλη

Η αρχική καταγγελία έγινε από τη Ζέτα Δούκα σε πρωινή εκπομπή στο MEGA, προς το τέλος της, με έναν αυθόρμητο τρόπο, και χωρίς τυμπανοκρουσίες. Η ηθοποιός τόλμησε να μιλήσει με σθένος για βρισιές, προσβολές, σαμποτάρισμα της ερμηνείας κατά τη διάρκεια της παράστασης μέχρι το σημείο της κατάρρευσης της πάνω στη σκηνή και για κλωτσιά που της έδωσε ο Κιμούλης επειδή αρνήθηκε να κάνει κάτι που της ζήτησε. Ήταν φανερό ότι βρισκόταν σε αληθινά μεγάλη ένταση και ταραχή όταν μίλαγε για γεγονότα που έγιναν πριν από δώδεκα χρόνια. Δήλωσε ότι πήρε θάρρος για να κάνει την καταγγελία της από τη στάση που κράτησε η Μπεκατώρου. Θεωρήθηκε ότι έτσι ξεκίνησε το ελληνικό ΜεToo (έγινε και σε μένα), ένα αντίστοιχο κίνημα που ξέσπασε στις ΗΠΑ το 2015 και γκρέμισε ένα μεγιστάνα παραγωγό του κινηματογράφου (Χάρβεϊ Γουάνσταϊν) αφού οι καταγγελίες τον οδήγησαν σε δίκη και κάθειρξη 23 χρόνων. Και το ελληνικό ΜεToo δεν ξεκίνησε δηλαδή ουσιαστικά στο χώρο του αθλητισμού όπου έγινε η πρώτη καταγγελία, χωρίς πραγματικές συνέπειες στο συγκεκριμένο επίπεδο όπως θα περίμενε κανείς, αλλά στο χώρο του θεάτρου. Το πραγματικό ελληνικό ΜεToo δεν τυροδοτήθηκε από τους πετυχημένους μεγαλοαστούς πια ηθοποιούς του κινηματογράφου με κάλυψη από μέρος των «από πάνω» του πολιτικού καθεστώτος, όπως έγινε στις ΗΠΑ. Εδώ ξεκίνησε σαν μια αυθόρμητη εξέγερση των ποδοπατημένων, συνήθως φτωχών ηθοποιών του θεάτρου από τα κάτω που πίστεψαν ότι το καθεστώς στήριζε στα αλήθεια ένα κίνημα ΜεToo στον αθλητισμό και βρήκαν το θάρρος να ξεκινήσουν το αληθινό ΜεToo στο χώρο του θεάτρου. Αποδεικνύοντας ότι στην Ελλάδα δεν ξεκινάει καμία ουσιαστική αντίσταση σαν αστική δημοκρατική μεταρρύθμιση αλλά σαν λαϊκή εξέγερση.

Και όπως αναγκαστικά θα γίνει στο μέλλον (ήδη αυτό έχει γίνει σε απεργίες αγρεργατών και στη Ζώνη Περάματος όπου ο σοσιαλφασισμός υποστηρίζει τα αφεντικά) η εξέγερση αυτή άρχισε εκεί που όχι τυχαία έχει κυρίαρχες θέσεις, κυρίως συνδικαλιστικές, ο σοσιαλφασισμός. Ούτε κι αυτό

έγινε τυχαία. Στη χώρα μας δεν υπάρχει κινηματογραφική βιομηχανία επειδή σαμποταρίστηκε πιο πολύ και πιο συντριπτικά ακόμα και από την κυρίως βιομηχανία. Επιβίωσε σε μια πρώτη φάση μόνο ο κρατικός κινηματογράφος που μασούσε κρατικά κονδύλια με τον όρο να μην είναι μαζικός, δηλαδή να είναι αντιεμπορικός με τη χειρότερη άτεχνη και ελιτίστικη έννοια, οπότε πέθανε, και έμειναν για τους ηθοποιούς τελικά τα τηλεοπτικά σήριαλ, που είναι συχνά στα χέρια υπερβολάβων των καναλιών, και οι θεατρικές σκηνές. Και οι δύο αυτές μορφές παραγωγής είναι κυρίως στα χέρια ενός μεσαίου κεφάλαιου (στο οποίο οι πρωταγωνιστές παίζουν συχνά έναν κυρίαρχο ρόλο), με το οποίο ως γνωστό δεν υπάρχουν ευνοϊκοί όροι για έναν κάπως μαζικό, οπότε και δημοκρατικό συνδικαλισμό. Έτσι οι σκόρπιες παραγωγές, θίασοι και ηθοποιοί είναι αποκλειστικά στα χέρια του κλαδικού των ηθοποιών, δηλαδή του σοσιαλισμού που ποτέ δεν μπορεί να ελέγξει μαζικούς χώρους δουλειάς και γι αυτό ιδρύει ή αποσπάει τα ιδιόκτητα κλαδικά του με τα οποία συνομιλεί με το κράτος και μόνο δευτερευόντως επεμβαίνει όποτε και όπως θέλει στους χώρους δουλειάς. Έτσι οι ηθοποιοί είναι ουσιαστικά συνδικαλιστικά εντελώς ακάλυπτοι πόσο μάλλον που μια σειρά πρωταγωνιστές και σκηνοθέτες του είδους του Κιμούλη και του Λιγνάδη είχαν σαν δήθεν προοδευτικούς στενές ως πολύ καλές σχέσεις με την ψευτοαριστερά.

Αυτά όλα φανερώθηκαν σε μεγάλο βαθμό σε αυτή την κρίση.

«Εν αρχή» ήταν η στάση του ίδιου του εκπροσώπου του σοσιαλισμού στο θέατρο, του Γ. Κιμούλη, που κίνησε με τέτοια ταχύτητα το τσουνάμι των καταγγελιών. Από την πρώτη στιγμή μίλησε για αγωγές και μηνύσεις που όπως είπε, έχοντας εμπιστοσύνη στις πολιτικές πλάτες του, δεν θα έπαιρνε πίσω ακόμα και αν η Ζέτα Δούκα του ζητούσε συγγνώμη!!! Ταυτόχρονα, επιχείρησε να τη διαβάσει λέγοντας ότι ευτελίζει την πρωτοβουλία της Μπεκατώρου γιατί μόνο η δική της καταγγελία ήταν σοβαρή, δηλαδή μόνο ο βιασμός όταν έχει καθολική κρατική κάλυψη είναι σοβαρή υπόθεση, αλλά άλλες μορφές βίας στο χώρο εργασίας με αρχικά μοναχικές διαμαρτυρίες όχι. Το αποτέλεσμα ήταν να ξεσπάσει ένα κύμα υποστήριξης στη Ζέτα Δούκα, με μαρτυρίες ηθοποιών για να υπερασπίσουν όσα κατάγγειλε ενώ μάλιστα δήλωσαν ότι θα πουν τα ίδια και σα μάρτυρες στα δικαστήρια που είχε αναγγείλει ο Κιμούλης. Ακολούθησαν πολλές καταγγελίες γνωστών γυναικών ηθοποιών που περιγράψανε τα ίδια και χειρότερα περιστατικά βίας και κακοποίησης από τον Κι-

μούλη και επέμειναν ότι δεν ήταν απλά κακές συμπεριφορές (Κατερίνα Γερονικολού, Ευδοκία Ρουμελιώτη, Αλεξάνδρα Ταβουλάρη, Κατερίνα Παπουτσάκη, Φαίη Ξυλά, Μπέττυ Νικολέση, Κατερίνα Λέχου). Μίλησαν για έναν ηθικό και ψυχολογικό βιασμό που περιλαμβάνει σαδιστικού τύπου πρακτικές εξουτελισμού της αξιοπρέπειας, και καταρράκωσης της ηθικής υπόστασης των θυμάτων, την επιβολή ενός διαρκούς καθεστώτος φόβου και τρομοκράτησης από τα παρασκήνια μέχρι τη σκηνή. Πάνω στη σκηνή κατά τη διάρκεια της παράστασης ο Γ. Κιμούλης τους ψιθύριζε χυδαιές βρισιές, σαμποτάροντας την ερμηνεία τους με το ρίσκο της αποτυχίας της ίδιας της παράστασης που σκηνοθετούσε στο θέατρο του. Η κακοποίηση τους κατάστρεψε την υγεία και τους πήρε καιρό να συνέλθουν. Από τις καταγγελίες ξεχωρίζει η δήλωση της Αλεξάνδρας Ταβουλάρη: «**Μιλάω τώρα γιατί τώρα είναι η σωστή στιγμή, γιατί τώρα δεν είμαι μόνη μου, τώρα δεν φοβάμαι να το εκφράσω γιατί πάντα σκεφτόμουν ότι θα υπάρξει η ιδανική στιγμή που θα μπει ένα τέλος σε όλες αυτές τις ιστορίες γυναικών, συναδέλφων που έχουν υποφέρει από την τυραννία ενός και μόνο ανθρώπου. Μιλάω για να τελειώσει αυτή η εποχή**» (https://www.athensvoice.gr/greece/699887_alexandra-tavoulari-gia-giorgo-kimoyli-anagkastika-na-paragharia). Πράγματι ο βιασμός και η σεξουαλική κακοποίηση είναι κραυγαλέα εγκλήματα, και το αστικό κράτος αφήνει πολύ έδαφος σε εργοδοσίες να κάνουν τέτοια εγκλήματα και να εξαναγκάζουν τα θύματά τους να τα δεχτούν σαν όρο πρόσληψης και επαγγελματικής ανέλιξης ιδιαίτερα σε αυτούς τους χώρους με θύματα κυρίως γυναίκες. Είναι όμως επίσης φρικτό έγκλημα, όταν για να δουλέψεις εξαναγκάζονται σε καθολική υποταγή στη βία του αφεντικού κι ως μην είναι σεξουαλική, της μεθοδευμένης επαγγελματικής απαξίωσης και της ταπείνωσης, πάνω και πίσω από τη σκηνή, όταν βρίσκεσαι διαρκώς κάτω από την μπότα του την ίδια στιγμή που καταφέρνει να κρύβεται κάτω από το μανδύα ενός ψεύτικου προφίλ καλλιτεχνικής ευαισθησίας και αριστερής ιδεολογίας.

Η σιωπή των ηθοποιών και η ανοχή τους τόσο καιρό απέναντι στο βασανιστή τους οφείλεται, όπως εξηγούν οι ίδιες, στο ότι οποιαδήποτε σύγκρουση μαζί του θα είχε σα συνέπεια ότι δεν θα μπορούσαν να βρουν δουλειά πουθενά, οπότε ήθελαν απλά να τελειώσει ο εφιάλτης. Δεν διακινδύνευσαν να φθαρούν σε μία αντιπαράθεση με έναν θεατρικό παράγοντα με ισχυρές πολιτικές διασυνδέσεις, όταν μάλιστα τα κόμματα με τα οποία έχει δε-

σμούς, ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ, έχουν και την πρωτοκαθεδρία στο συνδικαλιστικό όργανο των ηθοποιών. Είναι χαρακτηριστικό ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ τοποθέτησε τον Γ. Κιμούλη στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος, αλλά και στην προεδρία του Ιδρύματος Νιάρχος από όπου παραιτήθηκε γιατί ο εφοπλιστής που το έχτισε, ο Σ. Νιάρχος δεν το άφησε στον ίδιο, δηλαδή στο κράτος που τον τοποθέτησε στη θέση αυτή.

Όχι τυχαία αυτές οι καταγγελίες έγιναν σε μία εποχή που τα θέατρα παραμένουν για καιρό κλειστά λόγω της πανδημίας, που σημαίνει ότι κάθε επαγγελματική δραστηριοποίηση είναι παγωμένη, οπότε οι άνεργοι ηθοποιοί έχουν να χάσουν μόνο τις αλυσίδες τους από τους θιασάρχες και τους πρωταγωνιστές κράχτες.

Σε υποστήριξη του Γ. Κιμούλη ο διοργανωτής των Θεατρικών Κορφατικών Βραβείων Δ. Μουζακίτης (είχε πάρει δύο βραβεία ο Κιμούλης το 2017 στα πλαίσια του θεσμού) τοποθετήθηκε ως εξής: «**Πάντε ατάλαντες και ατάλαντοι να το παίξετε βιασμένες. Δηλώστε ότι αρχίσατε πόλεμο κατά του ανδρικού φύλου. Οι λεσβίες θα είναι μαζί!**» (<https://www.athensmagazine.gr/article/gossip/498625-aisxros-xolio-yper-toy-kimoylh-rapste-atalantes-na-to-raizete-biasmenes>). Το ότι ο διοργανωτής ενός αναγνωρισμένου θεσμού στο θέατρο βγήκε και έκανε αυτή την επίθεση στις γυναίκες που κατάγγειλαν τον Γ. Κιμούλη, αποδεικνύει από μόνο του ότι αυτές οι καταγγελίες έρχονται να ανατρέψουν ένα καθεστώς αυταρχισμού, αυθαιρεσίας και κακοποίησης και δεν είναι παράπονα «ατάλαντων» για κακές συμπεριφορές.

Στο μεταξύ νέες μαρτυρίες ήρθαν στο φως από καταξιωμένους και σεμνούς ηθοποιούς όπως ο Αρζόγλου, που βγήκαν να μιλήσουν ακριβώς γιατί τα θύματα κατηγορούνταν και από άλλους φίλους του Γ. Κιμούλη σαν ατάλαντα (Διαβάτη). Ένας κριτικός τέχνης μίλησε για την σκαιή και προσβλητική επίθεση που έχει δεχτεί από τον ίδιο για κριτικές που είχε τολμήσει να κάνει για έργα του, όπως το είχαν πάθει και άλλοι (Σαρηγιάννης, <https://mikropragmata.lifo.gr/aksechasta/merikes-ap-tis-prio-cheirotetes-apantiseis-tou-giorgou-kimouli/>).

Συγκλονίζει η μαρτυρία ενός σπουδαστή στη σχολή Κιμούλη που δημοσίευσε επώνυμα στη σελίδα του στο Facebook:

<<20 χρόνια μετά. 3 χρόνια στη σχολή του. 3 χρόνια με φόβο, κατάχρηση εξουσίας, ταπείνωση, μισογονισμό, χειραγώγηση, εκμετάλλευση, κλάματα, δουλοπρέπεια, τοξικότητα, ψυχολογική βία, τσακωμούς. Διέλυσε ένα

ολόκληρο έτος, φίλιες, κατέστρεψε προσωπικότητες, γιατί έτσι γούσταρε και γιατί μπορούσε. Την τελευταία ώρα μιλάω με συμφοιτητές που κλαίει με λυγμούς γιατί θυμήθηκαν τι ζούσαμε αυτά τα χρόνια στη σχολή του. Σήμερα συνειδητοποίησα γιατί, όταν κάποιος με ρωτάνε σε ποια δραματική σχολή να δώσουν εξετάσεις, δίνω πάντα την ίδια απάντηση. «Σε καμία»>>.

Απέναντι στο κύμα των καταγγελιών η υπουργός Πολιτισμού Μενδώνη αφού σώπασε για μέρες έβγαλε τελικά μία ανακοίνωση, στην οποία απέφυγε να αναφερθεί σε ονόματα και συγκεκριμένες υποθέσεις, με γενικολογίες ότι ο φόβος και η βία δεν έχουν θέση στο θέατρο, επιφυλάχθηκε για μέτρα αν απαιτηθεί (!) και ανάγγειλε τη θέσπιση κωδίκων δεοντολογίας (!!!)

Η Σχετικοποίηση, η φίμωση και το κουκούλωμα

Θα περίμενε κανείς ότι ο πρώτος υπερασπιστής που θα έβρισκαν οι ηθοποιοί θα ήταν το σωματείο τους, το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών. Αφού όμως στην πλειοψηφία του ελέγχεται από ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ, κάτι τέτοιο δεν έγινε. Αρχικά παρακολούθησε σιωπηλό το κύμα των καταγγελιών κατά Γ. Κιμούλη μη τυχόν και καταλαγιάσει. Αλλά όταν το κέντρο της βίας, ο προστατευμένος του καθεστώτος και εξιδανικευμένος από αυτό δέχεται πυρά είναι φυσικό κι επόμενο να ξεθαρρέψουν και να βγουν και θύματα επιθέσεων από άλλους πρωταγωνιστές και σκηνοθέτες για να μιλήσουν, και όπως αποδείχτηκε υπήρχαν πολλά. Μετά τις καταγγελίες τριών γυναικών ηθοποιών κατά του Σπυρόπουλου για σεξουαλική κακοποίηση, το Σωματείο με μια ανακοίνωση του προανέγγειλε ένα πειθαρχικό ενάντια και στους δύο που μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει, και τη σύσταση μίας ομάδας εργασίας για στήριξη των θυμάτων, ενώ ανακοίνωσε ότι διακόπτει τη συνεργασία με τα Κορφατικά Βραβεία.

Λίγο μετά, ο πρόεδρος του σωματείου Σπ. Μπιμπίλας, απεύθυνε έντονα σύσταση στα μέλη του «**να μην βγαίνουν στα παράθυρα, να μην γράφουν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης γιατί μπορεί να φέρουν μηνύσεις**» (!) και έστρεψε τα «**πυρά**» του κατά των ΜΜΕ, υποστηρίζοντας πως δεν έδειξαν τον ίδιο ζήλο για τα προβλήματα των ηθοποιών εν μέσω της πανδημίας» (!!!) (<https://www.thebest.gr/article/609048-spuros-mpimpilas-etoimazontai-kataggelies-gia-10-antres-apo-antres-kai-gunaiques>). **Δηλαδή δήλωσε στα μέλη του ότι θα τα αφήσει ακάλυπτα νομικά για οποιονδήποτε κινηθεί εναντίον**

τους όσο επιμένουν να κάνουν δημόσιες επώνυμες καταγγελίες, και αν ήθελαν την προστασία του σωματείου, έπρεπε να σταματήσουν και να απευθύνονται στο σωματείο μόνο ή στη δικαιοσύνη απευθείας. Αυτή ήταν μία πράξη κατάργησης του ΜεΤοο που έχει το νόημα ότι για εγκλήματα για τα οποία τα αποδεικτικά στοιχεία δεν υπάρχουν είτε γιατί έγιναν πίσω από κλειστές πόρτες, είτε γιατί από φόβο τα θύματα άφησαν να περάσει πολύς καιρός χωρίς να τα καταγγείλουν, **αποτελεί ισχυρή απόδειξη και παρέχει νομική προστασία απέναντι στους δράστες ακριβώς η μαζικότητα των καταγγελιών** ενώ έρχονται στο φως και νεότερες υποθέσεις που μπορούν να πάνε σε δίκη και δεν έχουν παραγραφεί. **Αλλά προϋπόθεση για να γίνουν μαζικές αυτές οι καταγγελίες είναι ακριβώς η δημοσιότητα τους ιδιαίτερα όταν ο καταγγέλλων είναι μόνος του στην αρχή.**

Παρά την απαγόρευση της δημοσιοποίησης όμως, οι κνιτοσυριζαίοι δεν μπόρεσαν να εμποδίσουν το τσουνάμι των ηθοποιών με αυτήν την καλυμμένη απειλή υπέρ των θυτών, και οι καταγγελίες που δέχτηκε το σωματείο ήταν χιλιάδες ακριβώς γιατί το κοινό τις πίστεψε και θύμωσε. Όμως τα κανάλια φοβήθηκαν μετά από αυτή τη στάση του σωματείου που δεν στάθηκε δίπλα στα μέλη του-θύματα ούτε καν στις μαζικές και γι αυτό εξαιρετικά πειστικές καταγγελίες τους, αρνούμενο να αποκαλύψει οποιοδήποτε όνομα μαζικά καταγγελλόμενου θύτη και εκφοβίζοντας το θύμα αν το έκανε. Με επίσημη ανακοίνωση του δήλωσε ότι θα πρέπει όλοι να περιμένουν να τελειώσει ο πειθαρχικός έλεγχος, και μόνο εφόσον ληφθούν πειθαρχικές αποφάσεις κατά συγκεκριμένων προσώπων, τότε μόνο το διορισμένο από την ηγεσία πειθαρχικό που θα συνεδριάζει πίσω από κλειστές πόρτες θα μπορεί να ανακοινώσει τα ονόματα αυτών που αποφάσισε ότι έχουν πειθαρχικά παραπτώματα. Αυτή η μεθοδευμένη φίμωση των ηθοποιών ξεθάρρεψε τους καταγγελλόμενους που άρχισαν να στέλνουν εξώδικα στα κανάλια να μην αναφέρουν το όνομά τους. Έτσι τα κανάλια που έφεραν το σκάνδαλο στο φως, και έτσι αποδείχτηκε γιατί ήθελε να τα κλείσει ο ΣΥΡΙΖΑ, σταμάτησαν με το μαχαίρι να αναφέρουν ονόματα, αλλά δεν σταμάτησαν να δημοσιεύουν τις καταγγελίες χωρίς ονόματα θυτών που συνεχίζονται ασταμάτητα. Η επιχείρηση προστασίας του Γ. Κιμούλη φάνηκε επίσης πολύ δύσκολη υπόθεση, παρόλο που το ψευτοΚΚΕ επιμένει ιδιαίτερα να τον βγάλει όσο το δυνατό πιο αλώβητο. Κάτω από την αφόρητη πίεση

Φιμώνουν με διακομματική απόφαση τα θύματα της βίας στο θέατρο, αλλά το ποτάμι της οργής δεν λέει να ησυχάσει

Συνέχεια από τη σελ. 17

και την επιμονή των καταγγελιών και για να καταλαγιάσει κάπως η υπόθεση, αυτός ο μαζικός βασανιστής ψυχών αποκλείστηκε από το φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου. Επίσης, βγήκαν στο φως και οι πιο δημοφιλείς στο πλατύ κοινό θύτες και δέχτηκαν από αυτό μεγάλη απομόνωση οπότε και σημαντικό επαγγελματικό πλήγμα. Τέτοιοι ήταν ο υφυπουργός της σοσιαλφασιστικής κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ Χαϊκάλης, που μετά από μία υποκριτική συγνώμη κατάρχη με θράσος να κατηγορεί την ηθοποιό Αραβή που τον κατάρχησε για χυδαία παρενόχληση ότι η ίδια την προκάλεσε, και ο βίαιος παρενοχλητής και στενός τηλεοπτικός συνεργάτης του προηγούμενου Φιλιππίδης. Οι δύο αυτοί αποδείχτηκαν αρκετά συνειδητοί στη σκοτεινή δράση τους αφού από κοινού είχαν κάνει ένα βίντεο το 2018, πριν δηλαδή ξεσπάσει το τσουνάμι των καταγγελιών, στο οποίο χλεύαζαν τα θύματα της σεξουαλικής παρενόχλησης (<https://www.kathimerini.com.cy/gr/goodlife/showbiz/filippidis-xaikalis-eironeyontaita-peristatika-sexoyalikis-parenoxlisis>).

Το ψευτοΚΚΕ αναδεικνύεται κόμμα υπεράσπισης της βίας και του βιασμού στο χώρο της τέχνης

Το συνδικαλιστικό στέλεχος του ψευτοΚΚΕ στο χώρο των ηθοποιών Καταλειφός με μία μακροσκελή ανακοίνωσή του υποβάθμισε την υπόθεση Γ. Κιμούλη σε «μια ολόκληρη μυθολογία για τις σκληρές πρόβες, τις απαιτήσεις σκηνοθετών που συχνά γίνονταν ακραίες, για ομηρικούς καυγάδες μεταξύ των συντελεστών μιας παράστασης και άλλα πολλά (...) οπότε πρότεινε «ο Γιώργος Κιμούλης αλλά όλη η γενιά μας να πει ένα μεγάλο συγγνώμη στους νεότερους για λάθη που κι εμείς παραλάβαμε ή συνεχίσαμε, και οι νεότεροι να δώσουν αυτή τη συγγνώμη και να προχωρήσουμε ξανά όλοι μαζί» (!) Δεν υπάρχουν λοιπόν ούτε εργοδοσίες, ούτε σχέσεις εξαρτημένης εργασίας, ούτε κτηνώδεις συμπεριφορές τυραννικών αφεντικών που θέλουν να εξασφαλίζουν την κυριαρχία τους στο καλλιτεχνικό στερέωμα. Αυτό σημαίνει ότι τα αφεντικά που είναι «δικά μας» δεν τα ακουμπάμε και δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να τα ακουμπήσει.

Η ίδια η παράταξη του ψευτοΚΚΕ διαφώνησε από την πρώτη στιγμή με το πειθαρχικό κατά των Γ. Κιμούλη – Σπυρόπουλου. Σε ότι αφορά τον Κιμούλη, χωρίς να τον αναφέρει ονομαστικά, χα-

ρακτήρισε τις καταγγελίες απλά παράπονα για «κακές συμπεριφορές». Καταγγελία μπορεί να γίνεται μόνο για σεξουαλική κακοποίηση. Μάλιστα όπως χαρακτηριστικά αναφέρει: «*το θέατρο δεν μπορεί να «αποστειρωθεί» καθώς απαιτεί την ένταση όλων των ανθρώπινων σωματικών, ψυχικών και διανοητικών δυνατοτήτων*» !!! Το θέατρο κατά το ψευτοΚΚΕ απαιτεί και την ένταση των δυνατοτήτων σαδιστικής κακοποίησης. Σε ότι αφορά τώρα τις υποθέσεις της σεξουαλικής κακοποίησης αναφέρει ότι χρειάζεται η καταγγελία τους αλλά μόνο στα δικαστήρια. Το σωματείο μπορεί να κάνει μόνο καταγραφή, και κατά τ' άλλα πρέπει να καταγγέλλει όχι πρόσωπα αλλά την «εμπορευματοποίηση της τέχνης» και να ζητάει χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό !!! (<https://www.902.gr/eidisi-politismos/249263/thesi-protasisto-ds-toy-sei-gia-amesi-syglklisti-genikis-syneleysis-me>). Αυτά σε ότι αφορά τους ηθοποιούς. Σε ότι αφορά την Μπεκατώρου, μέμφθηκε τη διοίκηση γιατί δεν υιοθέτησε το σκληρό ψήφισμα του ψευτοΚΚΕ για την περίπτωση της, αλλά έβγαλε μία μετριοπαθή ανακοίνωση!!!

Τελικά, στο Ριζοσπάστη δημοσιεύτηκε τοποθέτηση από το μέλος της Κ.Ε. του «Κ»ΚΕ, υπεύθυνη του τμήματος πολιτισμού της ΚΕ, Ελένη Μηλιαρονοκόλακη, που μίλησε για «*ιμπεριαλιστική εκστρατεία κατά της βίας*» (!!!) γιατί «*αυτοί που πρωτοστατούν και καθοδηγούν την αλλαγή στην κοινωνική συνείδηση, αυτοί που πρώτοι κόπτονται για «την ισότητα ανδρών και γυναικών, τον πλουραλισμό, την απαγόρευση των διακρίσεων, την ανοχή στη διαφορετικότητα, τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, των μειονοτήτων κ.λπ.» είναι τα ισχυρά κέντρα του καπιταλισμού, όπως οι ΗΠΑ και η Ευρωπαϊκή Ένωση με τα κράτη - μέλη της, μαζί και την Ελλάδα!*» (https://www.rizospastis.gr/page.do?pubIDate=6%2F2F2%2F21&pageNo=26&id=18151&fbclid=IwAR0z6Qin4T15-Qyf9Zt_C4RuoZrDrrWxiUHAS6DWKqjvHMtVrscAJDcy3Io). Με αυτήν την τοποθέτηση το ψευτοΚΚΕ πέρασε κάθε όριο και έτσι φανερώθηκε σαν το κόμμα πολιτικός προστάτης των βιαστών. Γι αυτό άλλωστε μόνο ένα κίνημα αναγνώρισε αυτό το κόμμα, εκείνο για το οποίο κινήθηκε ως τώρα ένα και μόνο ένα διεθνές κέντρο, το κίνημα για την κάθαρση της ιστοριοπλοΐας. Κι αυτό το κέντρο, σαν το ένα από τα δύο δίδυμα παγκόσμια κέντρα του φασισμού δεν κινήθηκε καν κατά του βιασμού, αλλά για την αλλαγή ενός Δ.Σ κυρίως με άλλες κατηγορίες. Αντίθετα κανένα διεθνές κέντρο δεν κινήθηκε κατά

του Γ. Κιμούλη, παρόλο που οι ηθοποιοί που έκαναν τις καταγγελίες καταγγέλλονται για το ότι αντικειμενικά συμμετέχουν σε ένα κίνημα που καθοδηγεί ο δυτικός, ιδιαίτερα ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός!!! Αλλά η θεωρία περί ιμπεριαλιστικής καθοδήγησης των κινημάτων τύπου MeToo δεν είναι μια ανακάλυψη του ψευτοΚΚΕ, είναι του πρώτου από τα δύο δίδυμα διεθνή κέντρα που υπηρετεί το ψευτοΚΚΕ, της νεοχιτλερικής Ρωσίας. Αυτή είναι πρωταθλήτης στην καταπάτηση των δικαιωμάτων των γυναικών, είναι το κράτος που έχει νομιμοποιήσει την ενδοοικογενειακή βία, που έχει εξαπολύσει πογκρόμ κατά των ομοφυλόφιλων με ειδική νομοθεσία εναντίον τους, και με μάλιστα με εγκλεισμούς και φρικτούς βασανισμούς στην ελεγχόμενη από τον Πούτιν Τσετσενία. Είναι το κράτος που αντιλαμβάνεται την τέχνη σαν εργαλείο ιμπεριαλιστικής επιβολής και έχει καταντήσει τα μπαλέτα Μπολσόι άντρο εγκληματικών πρακτικών. Δεν ταιριάζει λοιπόν το κίνημα κατά της βίας στην τέχνη με τα πουτινικά πρότυπα, και γι αυτό δεν αρέσει στο ψευτοΚΚΕ ενώ του ταιριάζει να σηκώνει τη σημαία της προστασίας των βιαστών.

Στην πραγματικότητα το ψευτοΚΚΕ ετοίμαζε από καιρό την υπεράσπιση των βιαστών και των τραμπουκων του χώρου, και φρόντιζε να μην εξαπλωθεί η «μάστιγα» του δυτικού MeToo στην Ελλάδα, για να μην πάρουν τα σκάγια τους δικούς του ανθρώπους που είχαν στήσει το δικό του καθεστώς βίας στο χώρο. Άρθρο που δημοσιεύτηκε στο Ριζοσπάστη, στις 22-23/9/2018 καταγγέλλει την υποστήριξη του Ευρωκοινοβουλίου στο κίνημα MeToo!!! Γιατί όπως αναφέρει οι καταγγελίες γίνονται αποκομμένα «*από τους υλικούς όρους ζωής και εργασίας, τους εκμεταλλευτικούς μηχανισμούς χειραγώγησης και ενσωμάτωσης (μέσω των κρατικών μηχανισμών, της Εκπαίδευσης, των τηλεοπτικών εκπομπών, παιχνιδιών, σειρών, των μέσων κοινωνικής δικτύωσης κ.ά.), που αναπαράγουν μια σειρά από αντιδραστικές κοινωνικές απόψεις, αντιλήψεις και προκαταλήψεις για την κοινωνική θέση της γυναίκας (...)* Η προτροπή στις γυναίκες να «*κοινοποιήσουν*» στη διαδικτυακή πλατφόρμα τη βίαιη συμπεριφορά σε βάρος τους, δεν εξασφαλίζει ούτε κατά διάνοια την ουσιαστική στήριξή τους, τη στιγμή που έρχονται αντιμέτωπες με ένα αποσπασματικό, υποβαθμισμένο κρατικό δίκτυο κοινωνικών υπηρεσιών και υποδομών». Αυτό σημαίνει ότι οι βιασμοί δεν πρέπει να καταγγέλλονται αν δεν λυθεί πρώτα το θέμα των υλικών όρων ζωής και εργασίας και των εκμεταλλευ-

τικών μηχανισμών. Μα τι πάλη να δώσει το βιασμένο θύμα για τους υλικούς όρους ζωής και εργασίας, όταν πρέπει να υποστεί βιασμό για να εργαστεί; Δεν είναι πρώτη και αναγκαία προϋπόθεση για αυτή την πάλη να τελειώνει μια και καλή με αυτό το θέμα και δεν πρέπει να καταγγέλλει ένα κίνημα ταξικό και δημοκρατικό **πάνω από όλα και πρώτα απ' όλα, πριν και από το γαμηλό μεροκάματο και την εντατικοποίηση της δουλειάς το καθεστώς του βιασμού και των βιαστών**; Δεν είναι η πιο αισχρή μορφή εργασιακής εκμετάλλευσης της γυναίκας εκτός από την κάθε είδους διάκριση αλλά και την εκμετάλλευση που αντιμετωπίζει κάθε μισθωτός, να πρέπει επιπλέον να υποστεί το βιασμό της; Και γιατί να μη βγουν μπροστά με ένα κίνημα οι γυναίκες και βέβαια όσο γίνεται έχοντας μαζί και δίπλα τους μαχητικά τους δημοκράτες και προλετάριους άντρες για να απωθήσουν κατ αρχήν τους βιαστές, δηλαδή τους χειρότερους εκμεταλλευτές, αντί να περιμένουν πρώτα την «*αναβάθμιση του κρατικού δικτύου κοινωνικών υπηρεσιών και υποδομών*», που βεβαίως δεν έχει καμιά σχέση με λαϊκή εξουσία, αλλά είναι απλά μέρος των άμεσων δημοκρατικών οικονομικών αιτημάτων του προλεταριάτου σε συνθήκες καπιταλισμού; Τι αίσχος, πόσο πρέπει να μισεί την εργατική τάξη και τον εργαζόμενο λαό ένα κόμμα, που λέει «*πρώτα θα παλεύετε για το ψωμί σας και μετά για να μην εξευτελιζέστε*».

Πόσους ωκεανούς απόστασης έχουν από τους ψευτοαριστέρους ινστρουκτορες του Περισού, οι σπουδαστές του Κιμούλη όσο και οι σπουδαστές και σπουδάστριες του κρατικού και υποτίθεται «μη ελεγχόμενου από τον ιμπεριαλισμό» Εθνικού Θεάτρου που υιοθέτησαν με θέρμη την καταγγελία της Ζέτας Δούκα. Είναι αυτοί το μέλλον της νέας γενιάς. Αυτοί οι νέοι άνθρωποι που παλεύουν να ασχοληθούν με την τέχνη σε μία ρημαγμένη από τους σαμποταριστές χώρα, και κατατρομοκρατούνται από το ίδιο καθεστώς που τη χρεωκοπεί και την υποδουλώνει.

Δεν ήταν καθόλου τυχαίες αυτές οι καταγγελίες, καθώς εκεί στους κόλπους του Εθνικού Θεάτρου, βγήκε το πιο αποκρουστικό πρόσωπο της βίας, αυτού των βιασμών νεαρών αγοριών και ανηλίκων.

Πως τα διακομματικά γρανάζια συγκάλυψαν τις καταγγελίες για εκφοβισμό και σεξουαλική κακοποίηση στο Εθνικό Θέατρο

Είναι σκανδαλώδες το πως πνίγηκε ως τώρα η συγκλονιστική ανακοίνωση – καταγγελία του

Συλλόγου σπουδαστριών και σπουδαστών της Ανώτερης Σχολής Δραματικής Τέχνης του Εθνικού Θεάτρου. Αυτοί στήριξαν ανεπιφύλακτα τη Ζέτα Δούκα, και όλες τις ηθοποιούς και τους ηθοποιούς που κατάρχησαν τον Κιμούλη, έναν έναν ονομαστικά, τους έκφρασαν την αμέριστη στήριξη και αλληλεγγύη τους καθώς και στους σπουδαστές της σχολής Κιμούλη, και ανάφεραν επί λέξει: «*Εμείς οι ίδιες και οι ίδιοι, άλλες περισσότερες, άλλοι λιγότεροι, άλλοι ευτυχώς καθόλου, έχουμε βιώσει αντίστοιχα περιστατικά – τα οποία δυστυχώς δεν έχουμε μπορέσει να αρθρώσουμε λόγω φόβου μήπως εμείς κάτι δεν καταλάβαμε καλά και μήπως μελλοντικά στιγματιστούμε. Αυτό που έγινε μας δίνει ελπίδα ότι κάτι αλλάζει: η «*άγνοια*» ενός νέου φοιτητή δεν μπορεί να δίνει πάτημα σε διδάσκοντες να συμπεριφέρονται ως αυθεντίες, κακοποιητικές συμπεριφορές δεν μπορούν να γίνονται αποδεκτές ως μέθοδοι εκπαίδευσης ή ως τεχνικές εξάσκησης νέων δημιουργών. Η βία είναι βία*». (<https://www.in.gr/2021/02/01/greece/ethniko-theatro-oi-spodastestis-dramatikis-katagelloun-fovomaste-na-miloume/>).

Αποκαλύφθηκε σύντομα ότι δεν υπήρχε μόνο ζήτημα λεκτικής και ψυχολογικής βίας στο Εθνικό Θέατρο. Ο διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου, σκηνοθέτης Λιγνάδης, ο έτερος και πιο κρατικός Κιμούλης, αναγκάστηκε να παραιτηθεί, ενώ η Μενδώνη είχε προσπαθήσει με επιμονή να τον κρατήσει στη θέση του. Παραιτήθηκε μετά την ανατριχιαστική συνέντευξη ενός τριαντάχρονου σήμερα σε ηλεκτρονικό περιοδικό που μίλησε για κτηνώδη βιασμό του από παράγοντα του Εθνικού Θεάτρου όταν ήταν 19 χρονών, και δήλωσε ότι θα προχωρήσει σε επώνυμη καταγγελία στη δικαιοσύνη (<https://www.thetoc.gr/koinwnia/article/sugklonistikie-xomologisi-19xronou-ithoroiou-gia-gnosto-skinothetike-kakopoiise-sexoualika-itan-sadistika-autarxikos/>). Ακολούθησαν κι άλλες καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης και απόπειρας αποπλάνησης ανηλίκων, ενώ σύμφωνα με ρεπορτάζ ο ίδιος σκηνοθέτης είχε ελεγχθεί το 2012 από την αστυνομία για εμπλοκή του σε κύκλωμα εμπορίας ανηλίκων. Η αστυνομική έρευνα σταμάτησε ξαφνικά! Κι ενώ η φήμη για την προτίμησή του να κάνει παρέα με εφήβους σερνόταν στα θεατρικά παρασκήνια, και ο ίδιος είχε προκαλέσει με συνέντευξή του το 2016 για «*εθισμό στο σεξ*» (<https://www.protagon.gr/themata/o-dimitrilignadis-ws-o-tse-gkevara-tou-erwta-44342223911>), η Μενδώνη τον διόρισε το 2019 καλλιτεχνικό

Για τις ξαφνικές φωνές του ΣΥΡΙΖΑ για Λιγνάδη

Όπως πάντα με απίστευτο θράσος ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζεται τώρα από πρωταθλητής της συγκάλυψης σε επικεφαλής του κινήματος των ηθοποιών κατά της βίας στο θέατρο με το θόρυβο που ξεσηκώνει για τον Λιγνάδη, την ώρα που συνεχίζει με συνέπεια να καλύπτει τον δικό του ψυχολογικό βασανιστή Κιμούλη.

Οι καταγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ για τον Λιγνάδη είναι υποκριτικές καθώς αποτελούν γι αυτόν πρώτον ένα μέσο για να ζητήσει πολιτικές εκκαθαρίσεις στο υπουργείο πολιτισμού και δεύτερον για να ξεπλυθεί ο ίδιος στους ηθοποιούς για την άθλια στάση του απέναντι στο σπουδαίο κίνημά τους.

Είναι προκλητικός ο τρόπος με τον οποίο αυτοί οι απίστευτοι πολιτικοί αίλουροι σηκώνουν τώρα την πύρινη ρομφαία με το επιχείρημα ότι υπήρχαν από παλιά ρεπορτάζ και συζητήσεις στο θεατρικό χώρο για κακοποιήσεις ανηλίκων και νέων ηθοποιών, και παρόλα αυτά διορίστηκε ο Λιγνάδης στο Εθνικό με ευθύνη της Μενδώνη της οποίας ζητούν την παραίτηση.

Ασφαλώς έχει πλήρη ευθύνη η Μενδώνη για αυτό το διορισμό. Την ίδια ευθύνη όμως έχει και ο ΣΥΡΙΖΑ που δεν τον κατάγγειλε ποτέ σαν ακατάλληλο για διορισμό για αυτούς τους λόγους και μέχρι να βγουν στο φως οι καταγγελίες δεν είχε πει ποτέ κουβέντα εναντίον του όπως και εναντίον κάθε παρενοχλητή-βιαστή αλλά και γενικά εναντίον της βίας στο χώρο του θεάτρου που τα

κόμματα εξουσίας σαν συλλογικοί και πολυεπίπεδοι οργανισμοί αποκλείεται να μην την ξέρανε. Και όχι μόνο, είναι αυτός ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ που το 2016 τιμούσε τις παραστάσεις του Λιγνάδη με την υπουργό Πολιτισμού του Κονιόρδου (Πέερ Γκυντ <https://cosmopoliti.com/peer-gkunt-episimi-premiera-sto-ethniko-theatro/>) ενώ κουβαλούσε και ξένους προσκεκλημένους για να προβάλουν το ταλέντο του, τον υπουργό Πολιτισμού και τον πρόεδρο της φασιστικής Σερβίας, ενώ το παρόν έδινε και η δικιά τους βουλευτής – ηθοποιός του θεάτρου Άννα Βαγενά.

Το πόσο έκθετος είναι σε αυτή την υπόθεση ο ΣΥΡΙΖΑ φαίνεται από τα καρφώματα του δικού του Tvxs για το πως πνίγηκε η καταγγελία των σπουδαστών και σπουδαστριών του Εθνικού: «Ο κ. Λιγνάδης, η υπουργός και ο υφυπουργός δεν είναι οι μόνοι που σιώπησαν. Σιώπησαν και οι διδάσκοντες στην Σχολή, σπουδαία ονόματα του θεάτρου, του χορού, της μουσικής, του σινεμά, της ενδυματολογίας. Ανάμεσά τους και η πρώην υπουργός Πολιτισμού επί κυβέρνησης ΣΥΡΙ-

ΖΑ Λυδία Κονιόρδου με την ιδιότητα φυσικά της ηθοποιού και της διδάσκουσας υποκριτική» (<https://tvxs.gr/news/egrapsan-eipan/ma-giati-kaneis-den-akoyse-toys-foitites-toy-ethnikoy-theatroy/>).

Το πρόβλημα του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ο Λιγνάδης. Γι αυτό δεν καλεί το Σωματείο των Ελλήνων Ηθοποιών στο οποίο έχει μεγάλη δύναμη να δώσει εδώ και τώρα στο φως τις καταγγελίες για Λιγνάδη, ούτε καλεί τα θύματα του να μιλήσουν κυρίως στα ΜΜΕ και να μην στηριχθούν σε διαδικασίες πίσω από τις κλειστές πόρτες μιας επιτροπής που διόρισε η ηγεσία του σωματείου τους το οποίο τάχα ποτέ δεν ήξερε τίποτα για όλα αυτά, καθώς και μιας δικαιοσύνης που είναι διαπιστωμένα πολύ χειραγωγημένη στα σημαντικά ζητήματα που θάβονται διακομματικά. Κυρίως όμως ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως και τα άλλα κοινοβουλευτικά κόμματα δεν καλεί τη δικαιοσύνη να προχωρήσει άμεσα στη διερεύνηση των υποθέσεων και να προχωρήσει σε διώξεις, ιδιαίτερα από τη στιγμή που υπάρχουν θέματα παραγραφών διαθέτοντας στους καταγγέλλοντες τη νομική κάλυψη που εύκολα μπορεί να εξασφαλίζει όπου ο διωκόμενος είναι πολιτικός τους σύμμαχος.

Το ποια είναι η αληθινή στάση του ΣΥΡΙΖΑ το φανερώνει ανάμεσα σε πολλά άλλα η τοποθέτηση του πρώην διευθυντή του Εθνικού

Θεάτρου, Λιβαθινού που διορίστηκε από το ΣΥΡΙΖΑ με απόφαση των υπουργών του Μπαλτά και Ξυδάκη. Αυτός ζήτησε χαμηλούς τόνους από τους ηθοποιούς αφού όπως είπε «το μεγάλο θύμα θα είναι το ίδιο το θέατρο» ενώ «το Εθνικό Θέατρο πρέπει, χαμηλόφωνα καμιά φορά, να κρατάει τη θέση του», γιατί «η βία είναι παντού», και χρειάζεται να σκέφτεται κανείς και «την υπόληψη των παλαιότερων» (<https://www.kathimerini.gr/culture/561253600/st-livathinos-to-megalo-thyma-tha-einai-to-idio-to-theatro/>). Δεν πήρε καθόλου υπόψη του ο Λιβαθινός τη δύναμη της οργής των θυμάτων. Αμέσως μετά από αυτή την τοποθέτησή του δημοσιεύτηκε μία απάντηση – καταγγελία του ηθοποιού Μπουγιούρη για ψυχολογική βία, χειρισμό, τρομοκρατία και ομοφοβία που είχε δεχτεί από τον ίδιο: «Κύριε Λιβαθινέ, ήμουν μαθητής σας για τέσσερα χρόνια και σας υπηρέτησα πιστά και για άλλα τέσσερα ως απόφοιτος στην πειραματική σκηνή του Εθνικού μας Θεάτρου! Ήσασταν χυδαίος, προσβλητικός, ακρωτηριαστικός, ενοουχιστικός, ταπεινωτικός και απόλυτα χειριστικός! Βέβαια όλα αυτά καλυμμένα πίσω από έναν μανδύα ψεύτικης ευγένειας και δήθεν ήθους!» (https://www.ethnos.gr/lifestyle/145811_panagiotis-mproygiouris-gia-gnosto-skinothetisas-ftyno-katamoytra-gia-ton-

ροπο-roy).

Η δεύτερη απάντηση στο Λιβαθινό ήρθε από τον ηθοποιό Αλέξανδρο Μπουρδούμη που προηγουμένα είχε καταγγείλει σεξουαλική παρενόχληση από δάσκαλο της σχολής του: «Θύματα είναι μόνο οι άντρες και οι γυναίκες που έχουν υποστεί βία! Το θέατρο δεν θα πάθει τίποτα και θα συνεχίσει να επιβιώνει κι όταν εμείς γίνουμε σκόνη, κ. Λιβαθινέ! Και όχι, η βία δεν είναι παντού, είναι στο χέρι μας να μην είναι πούθεν. Όχι, κ. Λιβαθινέ, το ΕΘΝΙΚΟ οφείλει να βροντοφωνάζει και να προστατεύει τους νέους ειδικά ηθοποιούς! Η αλήθεια και η τόλμη δεν είναι κυνισμός! Κανείς δε θα κάσει φρόνιμα πια κι αν κάποιος δεν το αντέχει, ας κάσει αυτός φρόνιμα».

Μετά από αυτά ο Λιβαθινός δεν μίλησε ξανά, και δήλωσε ότι δεν θα απαντήσει. Κατάλαβε ότι δεν τον παίρνει. Ο ΣΥΡΙΖΑ αγνόησε εντελώς αυτές τις καταγγελίες όπως ακριβώς και αυτές για τον Κιμούλη. Αυτές δεν βόλευαν.

Η σχεδόν απόλυτη επικέντρωση του ΣΥΡΙΖΑ στην καταγγελία του Λιγνάδη τον βολεύει για να διώξει τη Μενδώνη από το υπουργείο Πολιτισμού, που από καιρό έχει βάλει στο στόχαστρο αλλά δεν είχε καλό λόγο για να πιαστεί. Η Μενδώνη έχει καλές περγαμνές στο σαμπο-

Συνέχεια στη σελ. 21

διευθυντή! Αυτό έγινε γιατί ήταν κι αυτός πρόσωπο και όχι τυχαία «ευρείας αποδοχής» της αστικής τάξης και βεβαίως του σοσιαλισμού.

Τα έργα του Λιγνάδη είχαν μία περίοπτη θέση στο Ριζοσπάστη, ενώ ο Κουτσούμπας είχε πάει αυτοπροσώπως να παρακολουθήσει την παράσταση του «Μακμπέθ» που σκηνοθέτησε, μαζί με την πρόεδρο της Δημοκρατίας Σακελλαροπούλου, η οποία μετά την αρχική της τρομερή επίδειξη ευαισθησίας για την Σ. Μπεκατώρου συνεχίζει σήμερα να σιωπά. Με σιγή ιχθύος άλλωστε κάλυψε την υπόθεση της παραίτησης Λιγνάδη και ο 902 και ο Ριζοσπάστης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ που σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση θα είχε ξεσηκώσει και τις πέτρες, ζήτησε από τη Μενδώνη «εξηγήσεις» για την παραίτηση του Λιγνάδη με μία λιτή αναφορά στην καταγγελία του βιασμού για την οποία αναφέρει ότι ελπίζει να είναι «τραγική σύμπτωση». Αυτό που έπρεπε να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ και όλο αυτό το σιχαμερό και σάπιο καθεστώς που κυβερνάει αυτή τη χώρα ήταν να είχε θέσει υπό την προστασία του το σύνολο του συλλόγου των σπουδαστριών και σπουδαστών, και αυτών που έκαναν τις καταγγελίες, να αναλάβουν τη νομική κάλυψη κάθε μίας υπόθεσης, και να οδηγήσουν στη δικαιοσύνη ή ναβάλουν σε πάγο κάθε καταγγελλόμενο καθηγητή. Αντίθετα, μείνανε στις ανακοινώσεις, και παρακινήθηκαν οι σπουδαστές να κάνουν τις καταγγελίες τους στο Δ.Σ. του Εθνικού Θεάτρου, δηλαδή στο Δ.Σ. της συγκάλυψης,

το ΔΣ της εξουσίας που τάχα δεν ήξερε τίποτα!

Το ότι το καθεστώς σύσσωμο από τη μία υποστήριξε με θέρμη την Μπεκατώρου και ταυτόχρονα από την άλλη απαξίωσε το μοναδικό μαζικό δημοκρατικό κίνημα ενάντια στην σεξουαλική παρενόχληση που ήταν αυτό που ξέσπασε στο χώρο του θεάτρου φανεώνει κάτι πιο βαθύ.

Φανερώνει ότι η καταγγελία της Μπεκατώρου ήταν μόνο μια αφορμή για να εκδηλωθεί ένα αληθινό κίνημα, δηλαδή ένα κίνημα μαζικό. Ο τρόπος που χειρίστηκε την καταγγελία Μπεκατώρου το καθεστώς, αλλά σε μεγάλο βαθμό και η ίδια, δηλαδή σαν εργαλείο πραξικοπηματικής εκκαθάρισης μιας διοίκησης με τη βοήθεια μάλιστα μιας τεραστώδως φασιστικής υπερδύναμης είχε σαν αποτέλεσμα να εμποδιστεί το ξέσπασμα κάθε πραγματικού μαζικού κινήματος ενάντια στην σεξουαλική παρενόχληση αλλά και τη βία γενικότερα στον αθλητισμό. Γι αυτό δεν ακούστηκε ούτε στην ιστοριοπλοία που η ίδια η Μπεκατώρου έφερε στο φως. Προφανώς το καθεστώς δεν ήθελε κάτι περισσότερο. Όπως ακόμα περισσότερο δεν ήθελε και στο θέατρο, όπου ξέσπασε το αληθινό κίνημα ΜεΤοο γιατί εκεί το τραύμα ήταν πολύ βαθύ. Στην πραγματικότητα το ΜεΤοο στο θέατρο ήταν μια παράπλευρη αλλά σοβαρή πολιτική απώλεια του ελάχιστου περιχαρακωμένου ομοιώματος ΜεΤοο που το διακομματικό συντονιστικό κορυ-

φής έστησε για να ολοκληρώσει τις ραδιουργίες του στην ιστοριοπλοία ενδεχόμενα αργότερα και ευρύτερα. Μια καταγγελία για παρενόχληση χάνει τη δύναμή της όταν γίνεται ένα έγγραφο σε ένα φάκελο δικογραφίας μαζί με οικονομικές καταγγελίες ενάντια σε μία διοίκηση, όταν δεν βάζει κάτω από τον προβολέα πρώτα και κύρια τον καταγγελλόμενο σα δράστη, εν προκειμένω τον Αδαμόπουλο, όταν δεν επιμένει σε εξαντλητική διερεύνηση για όμοια εγκλήματα του ίδιου και των προστατών του, και τελικά αυτή η καταγγελία γίνεται έκθετη στην κατηγορία ότι αποτελεί μία μέθοδο για να εξυπηρετεί άλλους σκοπούς. Έτσι αφήνει έκθετα και άλλα θύματα βιασμού στην κατηγορία ότι στα πλαίσια ενός κομματικού ή οικονομικού ανταγωνισμού θέλησαν να στοχοποιήσουν κάποιους ανθρώπους του χώρου που εύκολα μπορεί να τους απευθύνεται από τη στιγμή που δεν διαθέτουν την κρατική διακομματική κάλυψη που είχε η Σ. Μπεκατώρου. Η τρομερή απήχησή του ΜεΤοο που ξέσπασε στο χώρο του θεάτρου που δεν μπόρεσε να τη νικήσει μέχρι σήμερα καμιά απόπειρα του καθεστώτος να το θάψει οφείλεται αποκλειστικά στη μαζικότητα, την οργή, την επιμονή και τη λυσσασμένη πάλη που ξεκίνησαν τα θύματα με ξεκάθαρο και πρωταρχικό στόχο την υπεράσπιση της βάνουσα ποδοπατημένης αξιοπρέπειας τους από κτηνώδεις θύτες και ότι βρήκαν ανοιχτές πόρτες στα κανάλια αφού είχαν την αγάπη και την εκτίμηση μιας πλατιάς κοινής γνώμης. Πόσο πιο δύσκολος και

πιο πικρός θα είναι ο δρόμος στα χιλιάδες θύματα τέτοιων πρακτικών βάνουσης μεταχείρισης και σεξουαλικής κακοποίησης των άγνωστων προλετάριων που υποφέρουν σιωπηλά μέσα σε όλους τους χώρους δουλειάς σε μια χώρα που οι πολιτικοί προστάτες των βιαστών είναι αυτοί που έχουν διαλύσει κάθε συνδικαλιστικό κίνημα ή ελέγχουν σε μεγάλο βαθμό ότι έχει απομείνει από αυτό.

Κυρίως αυτό το κίνημα απέδειξε πόσο σάπιο είναι συνολικά, διακομματικά το καθεστώς που ασκεί εξουσία. Γιατί δεν αποκαλύφθηκε μόνο το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά έδειξαν το πιο άθλιο πρόσωπό τους, τόσο το ΚΙΝΑΛ που μετά από πολλές μέρες, ωστόσο δηλαδή αναγκαστούν να σιωπήσουν και να μη λένε ονόματα, θύματα και κανάλια, έβγαλε μία ανακοίνωση που δεν κατήγγειλε κανέναν θύτη και πρότεινε σα μέτρο για την αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων «την αναβάθμιση της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης της χώρας»!!! Όσο για τα αντίστοιχα πολιτικά όργανα της ΝΔ αυτά συνεχίζουν να σιωπούν ενώ η υπουργός «πολιτισμού» Μενδώνη, επιμένει να μην προτείνει κανένα μέτρο κατά των μαζικά καταγγελλέντων. Μάλιστα στην περίπτωση του Λιγνάδη όπου αναγκάστηκε να τοποθετηθεί γιατί ήταν διορισμένος από την κυβέρνηση, παραμένει αμετακίνητη στην κατάπτυστη τοποθέτηση ότι δεν τρέχει τίποτα όσο η ίδια δεν έχει πάρει στα χέρια της επώνυμη καταγγελία!!! Εννοείται ότι ούτε μια λέξη συμπάθειας δεν βρήκε ο δήθεν τιμητής των

θεσμών Μητσοτάκης.

Αποδείχτηκε περίτρανα ότι η τεράστια χιονοστιβάδα που ξεκίνησε από την κορυφή του βουνού, από τον Κιμούλη, κρύβει μία πολύ βαθύτερη σαπίλα με κρατική ισχύ και με έντονη, και συντονισμένη διακομματική κάλυψη. Αυτές είναι εικόνες της διακομματικής κοινοβουλευτικής δικτατορίας που με πιο γοργά από ποτέ βήματα οργανώνεται για να χτυπήσει κάποια στιγμή ανοιχτά τη χώρα και να την μετατρέψει σε αποικία της ρώσικης νεοχιτλικής υπερδύναμης και της συμμάχου της Κίνας. Είναι φυσικό όσο προχωράει αυτή η διαδικασία εκείνο που κρύβεται εδώ και χρόνια στα έγκατα της πολιτικής ζωής δηλαδή τα όργανα του ταξικού ξεπουλήματος στα αφεντικά και της αντεργατικής συνδικαλιστικής βίας του σοσιαλισμού κυρίως από το ψευτοΚΚΕ, να έρχεται στην επιφάνεια από άλλους απροσδόκητους, μη καλά φυλασσομένους από το διακομματικό καθεστώς χώρους. Αυτό συνέβη με το τσουνάμι του θεάτρου. Εκεί βρέθηκε ανοιχτό το καπάκι και από εκεί χύθηκε ο πόνος που βράζει. Χρωστάμε πολλά στους δημοκράτες ηθοποιούς. Δεν είναι τυχαίο που η ευαισθησία τους μας συγκινεί τόσο βαθιά. Στην πραγματικότητα αυτό που τους κάνει μερικές φορές ευάλωτους στα τέρατα τους κάνει και τόσο δυνατούς και αποτελεσματικούς όταν ξεσηκώνονται εναντίον τους.

-Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 12/02/2021-

Ανασχηματισμός

Συνέχεια από τη σελ. 7

της επιρροής του υπουργείου, και δύο εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης (ΚΕΔΕ, ΕΝΠΕ).

Στο μεταξύ για τον έλεγχο των προτάσεων/εγκρίσεων/χρηματοδοτήσεων των έργων αλλά και για τη στέριση των τόσο αναγκαίων πόρων για την υλοποίησή τους, ο Θεοδωρικάκος είχε κάνει τα εξής πραξικοπήματα με την κάλυψη του Μητσοτάκη, που εξόργισαν τα στελέχη της αυτοδιοίκησης της ΝΔ σε ΚΕΔΕ (Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων) και ΕΝΠΕ (Ένωση Περιφερειών Ελλάδας):

Όρισε διοικητικό συμβούλιο στον πιο σημαντικό για την Τοπική Αυτοδιοίκηση φορέα, την Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης & Αυτοδιοίκησης (ΕΕΤΑΑ), πριν εκλεγεί διοίκηση στο συλλογικό όργανο των δημάρχων (ΚΕΔΕ) που έπρεπε να έχει τον καθοριστικό ρόλο για την εκλογή διοίκησης στο φορέα. Διορίστηκαν ανάμεσα σε άλλους ο νομικός σύμβουλος του Θεοδωρικάκου και ο διευθυντής του πολιτικού του γραφείου. Αυτοί μέχρι σήμερα παραμένουν στη θέση τους. Στην πράξη η ΕΕΤΑΑ έχει ρόλο μεσάζοντα ανάμεσα στο κράτος και στους δήμους για τη διανομή των κονδυλίων που είναι διαθέσιμα από το κράτος και την ΕΕ, και της έχουν ανατεθεί με νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης του ΕΣΠΑ. Το 2018 επί ΣΥΡΙΖΑ ενισχύθηκε με τη δυνατότητα να αναλαμβάνει την εκπόνηση μελετών για λογαριασμό των δήμων για την υλοποίηση έργων.

Αφαίρεσε 2 εκατ. κρατικών πόρων από την ΚΕΔΕ για να τα μεταφέρει στην ΕΕΤΑΑ.

Από τα 40 εκατ. ευρώ με τα οποία επιχορήγησε το υπουργείο Εσωτερικών 119 δήμους για να αντιμετωπιστούν απώλειες εσόδων λόγω της πανδημίας, αρκετοί δήμοι έμειναν εκτός χρηματοδότησης ως

αποτέλεσμα λανθασμένου τρόπου υπολογισμού.

Όρισε μέλη της Επιτροπής Περιφερειών της ΕΕ παρακάμπτοντας ΚΕΔΕ και ΕΝΠΕ.

- Αφαίρεσε τεράστια ποσά πόρων από τους χρεωκοπημένους δήμους και τους χάρισε στην Εκκλησία αφού με ειδική διάταξη που προώθησε η διοίκηση και η διαχείριση των ορθόδοξων ναών που λειτουργούν εντός των νεκροταφείων δίνονται στην Εκκλησία και απαγορεύεται ρητά στους δήμους να εισπράττουν τέλη ή δικαιώματα από τις ιεροτελεστίες. Εκτός από πόρους των δήμων μεταφέρεται στις οικείες μητροπόλεις και προσωπικό (!!!). Ενδεικτικά από αυτό το «ερό δώρο» ο δήμος Αθηναίων χάνει 670.000 ευρώ το χρόνο (<https://www.kathimerini.gr/opinion/561118081/oi-palaiorythmiseis-tis-kyvernisis/>). Πρόκειται για μία τρομακτικού μεγέθους ληστεία του κράτους υπέρ της εκκλησίας που έγινε νόμος του κράτους (άρθρο 56, Ν. 4735/2020 - ΦΕΚ 197/Α/12-10-2020) χωρίς ούτε ένα κόμμα να το κάνει ζήτημα σα σκάνδαλο πρώτου μεγέθους.

Χαρακτηριστικές για τον αυταρχικό χαρακτήρα του Θεοδωρικάκου και την παράκαμψη της πλειοψηφίας της ΝΔ στην ΚΕΔΕ είναι οι αντιδράσεις του δημάρχου Τυρνάβου Σαρχώση, και του δημάρχου Αμπελοκήπων Κυριζόγλου.

Ο πρώτος δήλωσε: «Δεν μπορώ να θυμηθώ από το 1986 που ασχολούμαι με τα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, άλλο Υπουργό Εσωτερικών να είναι σε τροχιά πρωτοφανούς σύγκρουσης με την ΚΕΔΕ, η οποία ειρήσθω εν παρόδω, ελέγχεται αποκλειστικά από την κυβερνητική παράταξη» (<https://www.larissanet.gr/2020/10/10/se-trochia-protofanous-syngkrousis-me-tin-ke-de-o-yourgou-esoterikon/>).

Ο δεύτερος σε συνεδρίαση του ΔΣ της ΚΕΔΕ είπε: «Δεν είναι αυτοκράτορας,

υπουργός Εσωτερικών είναι. Να πάρει πίσω τις αποφάσεις του» (...) «αν δεν ανακαλέσει τις αποφάσεις του θα πρέπει να δούμε τον πρωθυπουργό να τον ανακαλέσει στην τάξη» (<https://www.aftodioikisi.gr/ota/dimoi/oxeia-epithesikyrgyzloy-se-theodorikako-einai-yresochi-aytokratoras/>).

Υποτίθεται ότι ο Μητσοτάκης τώρα τον ανακάλεσε στην τάξη, αλλά καθόλου δεν έγινε κάτι τέτοιο. Πρώτο γιατί ο Μητσοτάκης δεν έκανε καμία αναφορά στις αυθαιρεσίες Θεοδωρικάκου. Δεύτερο, και σοβαρότερο: όλοι οι άνθρωποι του παραμένουν στη θέση τους. Αν γίνουν οποιεσδήποτε αλλαγές είναι σίγουρο ότι θα είναι υπό την έγκριση του Θεοδωρικάκου, αφού οι Βορίδης – Πέτσας δεν θα κάνουν τίποτα χωρίς να έχουν την πρωθυπουργική συναίνεση, γιατί ούτε κι αυτοί έχουν έρθει ποτέ σε αντιπαράθεση με τον Θεοδωρικάκο. Ο ίδιος ο Θεοδωρικάκος αμέσως μετά την αρχική δήλωση του που έκφρασε υποτίθεται την πικρία του επειδή δεν αναφέρθηκε στο Μητσοτάκη αλλά στη βάση της ΝΔ που τον στήριξε, άρχισε να πλέκει ύμνους στον πρωθυπουργό και να εμφανίζεται στα κανάλια να μιλάει για το έργο που έκανε στο υπουργείο με τη στήριξη του Μητσοτάκη. Η απομάκρυνση Θεοδωρικάκου σε πολλά μας θυμίζει την περίπτωση Λαλιώτη, ο οποίος σε στιγμές της πιο μεγάλης ισχύος του αποκόπηκε από τον επίσημο ηγετικό κυβερνητικό κύκλο (στον οποίο ο Α. Παπανδρέου είχε περιλάβει περισσότερο τους προς εξόντωση «αυτοδυναμικούς» εχθρούς τους παρά τους πιστούς του) για να γίνει ο παρασημασμένος επικεφαλής όλων των «αριστερών» παπανδρεϊκών της 3ης Σεπτέμβρη που έγιναν η αληθινή και μάλιστα μανιασμένη φιλοΣΥΝ αντιπολίτευση στους αυτοδυναμικούς πασόκους. Ο Λαλιώτης ήταν από τότε ο πολιτικός αρχηγός και παραμένει ακόμα της μακριάς διαδικασίας της πολιτικο-ιδεολογικής κα-

ταβρόχθισης του ΠΑΣΟΚ από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ποιος θα ήταν ο αντίστοιχος ρόλος για τον Θεοδωρικάκο δεν μπορούμε να ξέρουμε, γιατί δεν έχουν ακόμα σχηματοποιηθεί τα πολιτικά στρατόπεδα μέσα στη ΝΔ της νέας φάσης.

Πάντως μια παρακαταθήκη του στο πόστο που μόλις άφησε είναι παρούσα. Ένα πελώριο σαμποτάζ στα έργα και στη χρηματοδότηση τους και η τοποθέτηση μιας νέας φουρνιάς εγκαθέτων και φίλων των σαμποταριστών μέσα στη ΝΔ έχει ήδη συντελεστεί ενώ το πιο ουσιαστικό αρνητικό έργο του είναι ο νέος νόμος για τις εκλογές στην τοπική αυτοδιοίκηση. Αυτός καταργεί την απλή αναλογική, η οποία κατηγορήθηκε από τη ΝΔ σαν παράγοντας ακυβερνησίας και συνδιαλλαγών στους δήμους. Πράγματι αφού λειτούργησε η απλή αναλογική για όλες τις συναλλαγές που έβαλαν το ΣΥΡΙΖΑ στους δήμους σε πολλές και διάφορες συνεργασίες ΝΔ – ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ – ΣΥΡΙΖΑ, και σε ένα μικρότερο βαθμό το ίδιο έγινε και με το ψευτοΚΚΕ, τώρα φαίνεται ότι δημιουργεί προβλήματα γιατί επιτρέπει σε όλους τους «αντάρτικους» συνδυασμούς της ΝΔ που αμφισβητούν την πολιτική των συνεργασιών να διεκδικήσουν θέσεις στα δημοτικά συμβούλια και δημαρχίες. Τώρα λοιπόν μπαίνει το πλαφόν του 3% (<https://www.airetos.gr/dimarxos-me-40-tois-ekato-titha-problepei-o-neos-eklogikos-nomos-gia-toys-ota.aspx>).

Η ηγεσία Μητσοτάκη σε κάθε της βήμα αποδεικνύει την από την πρώτη στιγμή τοποθέτηση της ΟΑΚΚΕ ότι αποτελεί τον συνεχιστή της σαμποταριστικής και καταστροφικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή τον πιο δραστήριο προωθητή, στο όνομα της κλασσικής αστικής τάξης, των συμφερόντων του νέου πολιτικού αφεντικού της χώρας, της ρώσικης νεοχιτλερικής υπερδύναμης και της συμμάχου της Κίνας.

ΠΩΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΟΜΠΡΑΔΟΡΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕ ΤΟΝ ΕΛΛΑΚΤΩΡΑ

Συνέχεια από τη σελ. 6

([Capital](#), 22/12).

Και σα να μην έφταναν τα απαντωτά χτυπήματα στους Καλλιτσάντηδες από τους Μπόμπολα-Wessels, Μητσοτάκη-Δένδια-Τσίπρα και την Παγκόσμια τράπεζα, λίγο πριν από τη σύγκληση της επίμαχης συνέλευσης της 27/1, δεσμεύτηκαν και οι λογαριασμοί της «Ελλάκτωρ» εξαιτίας μιας παλιότερης δικαστικής διαμάχης της με την ιταλική Cimolai. Αυτή αφορούσε ένα έργο κατασκευής υπόστεγου στο αεροδρόμιο της Ντόχα που είχε αναλάβει μια κοινοπραξία με leader την Ελλάκτωρ και τη συμμετοχή επίσης της καταριανής Al Darwish Engineering, της Cimolai και της κυπριακής Cybarco. Το διαιτητικό δικαστήριο είχε επιδικάσει το Μάρτη του 2018 στην ιταλική εταιρία το ποσό των 3,5 εκ. ευρώ και η κοινοπραξία κατέβαλε περίπου τα 1,4 εκ. δολάρια απ' αυτά. Το καλοκαίρι του 2020 η Cimolai κατέθεσε αίτηση για αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπής διαιτητικής απόφασης ζητώντας «την είσπραξη του υπολοίπου των 2,1 εκ.

ευρώ από το συνολικά επιδικασθέν ποσό μόνο από την Ακτωρ, παρά το γεγονός, ότι η οφειλή αφορά συνολικά στην προαναφερθείσα κοινοπραξία, στην οποία η Ακτωρ μετέχει με ποσοστό 36%» ([New Money](#), 25/1). Τελικά στις 17/12 «έπειτα από διάφορες διαιτητικές αποφάσεις που μεσολάβησαν, έγινε δεκτή από το **Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών αίτηση που είχε καταθέσει η Cimolai, για αναγνώριση και εκτέλεση παλαιότερων αποφάσεων και κρίθηκαν εκτελεστές διαιτητικές αποφάσεις κατά της ΑΚΤΩΡ, για την είσπραξη ποσού €2.111.258,01**» ([Capital.gr](#), 25/1). Η ιταλική εταιρεία προχώρησε στη συντηρητική κατάσχεση του ποσού χαρακτηριστικά μόνο από την «ΑΚΤΩΡ» (!!!) στις 22/1.

Στο μεταξύ, τέλη Δεκέμβρη, ο ένας εκ των αδελφών, ο Δ. Καλλιτσάντης, υποβάλλει παραίτηση από την αντιπροεδρία του δ.σ. μαζί με άλλα δύο μέλη (εκ των οποίων το ένα εκπροσωπεί τη Farallon) και κατηγορεί τον αδερφό του για καθυστερήσεις στην πορεία εξυγίανσης του ομίλου.

Για να αντισταθούν στην επέλαση των ανατολικών νεοαποικιοκρατών και των ευρωπαϊών συμμάχων τους οι Καλλιτσάντηδες συμμαχούν με δυο έλληνες εφοπλιστές με έδρα τη Φουτζέιρα των ΗΑΕ (και ιδιοκτήτες της Volton και του Αστέρα Τρίπολης) Δ. Μπάκο και Ι. Καϊμενάκη, οι οποίοι συμφώνησαν να αγοράσουν τις μετοχές της εταιρείας Pemaosago που με την οποία έχουν τη συμμετοχή τους στην Ελλάκτωρ. Οι μετοχές αυτές ήταν ενεχυριασμένες στη Farallon. Αρχικά απέκτησαν μικρή στρατηγική συμμετοχή 5% (Invesco) και οψιόν αγοράς επιπλέον ποσοστού 18,3% (AKRON TRADE) από το μερίδιο των Καλλιτσάντη, και ενεργοποίησαν την οψιόν. Έτσι έφτασαν να κατέχουν πάνω από το 25% του «Ελλάκτωρα». Στο μεταξύ για να μπλοκάρουν τη Γ.Σ. της 27/1 και να μη γίνει αυτή προτού αποφανθεί για τη νομιμότητα των κινήσεων των ρωσο-ολλανδών η επιτροπή ανταγωνισμού, που έλπιζαν να μην είναι διαβρωμένη από το κυρίαρχο πολιτικό μπλοκ, υπέβαλαν αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Όμως το στρατόπεδο Μπόμπολα-Ολλανδών, ήταν ισχυρότερο και παντού μέσα σε όλα τα πολιτικά και κρατικά γάγγλια της υπόθεσης. Οι Μπάκος-Καϊμενάκης διακρίνοντας προφανώς τους συσχετισμούς απέσυραν τα ασφαλιστικά

μέτρα και στη γενική συνέλευση καταψήφισαν την πρόταση Καλλιτσάντη για αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κατά 50 εκ. ευρώ (πέρασε με το 89,6% των μετόχων) και παρατάχθηκαν με τον κρατικά ευνοούμενο νικητή. Έτσι πέρασε η πρόταση για ανάκληση του διοικητικού συμβουλίου από το 61,1% των μετόχων και διορίστηκε η προτεινόμενη από τους Ολλανδούς κρατική ιντριγκαδόρική 5άδα.

Έτσι συντελέστηκε η υφαρπαγή της τελευταίας πολύ μεγάλης κατασκευαστικής εταιρίας του ντόπιου κεφάλαιου από τους ανατολικούς νεοαποικιοκράτες με τη βοήθεια των δυτικών μονοπωλιστών χάρη στους νεοταγματασφαλίτες που κυβερνάνε τη χώρα για λογαριασμό των νεοχιτλερικών και χάρη στις διεθνείς διασυνδέσεις των τελευταίων. Το κύριο βάρος του αγώνα για την ανεξαρτησία και την οικονομική σωτηρία της χώρας πέφτει στο βιομηχανικό προλεταριάτο και τις δημοκρατικές μάζες που θα μπορούσαν να το σηκώσουν μόνο όταν οι ιντριγκαδόροι βγουν στο ξέφωτο για να χτυπήσουν απευθείας τον ίδιο το λαό και όχι έμμεσα κυρίως μέσα από το χτύπημα των τμημάτων της αστικής τάξης που τους αντιστέκονται όπως συμβαίνει τα τελευταία 40 χρόνια.

ΓΙΑ ΤΗ ΒΑΣΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΣΤΑ ΑΕΙ

Η αποτύπωση του παραγωγικού σαμποτάζ στην εκπαίδευση συντελείται με τις λειψές γνώσεις των μαθητών του Δημοτικού, με τις ακόμη λιγότερες των μαθητών του Γυμνασίου, για να συνεχιστεί η ίδια πορεία στο Λύκειο, είτε πρόκειται για το γενικό, είτε πρόκειται για τα ΕΠΑΛ. Το έλλειμμα της γνώσης εντοπίζεται κατά κύριο λόγο στη γλώσσα, τις φυσικές επιστήμες και στα μαθηματικά. Το αποτέλεσμα είναι το επιστημονικό και τεχνικό πνεύμα των μαζών, οι γνώσεις τους, οι δεξιότητές τους και οι ικανότητές τους να είναι σοβαρά υπονομευμένες.

Σίγουρα ένα τμήμα της εξήγησης για το γεγονός ότι η χώρα μας είναι δεύτερη παγκόσμια σε ποσοστό του πληθυσμού που πιστεύει σε θεωρίες συνωμοσίας σχετικά με τον κορωνοϊό, ανήκει και σε αυτήν την κατάσταση στην εκπαίδευση (<https://www.kathimerini.gr/society/561133852/27> Οκτ 2020/).

Αυτή η εκπαιδευτική πορεία προς την απαξίωση καλύπτεται με την απαίτηση από τη ΔΟΕ (σωματείο Δασκάλων) και την ΟΛΜΕ με επικεφαλής τα κόμματα της ψευτοαριστεράς, που είναι οι φορείς του σαμποτάζ στην εκπαίδευση, για καθόλου ή και πολύ εύκολες εξεταστικές διαδικασίες για την προαγωγή των μαθητών, με αποτέλεσμα την προαγωγή όλων, χωρίς εξαιρέσεις. Η αρρωστημένη αυτή κατάσταση, αποκαλύπτεται στην ακραία μορφή της κατά τη διαδικασία εισαγωγής στα ΑΕΙ, στην οποία περίπου 70% των υποψηφίων γράφει κάτω από τη βάση, και αποτυπώνεται στις πολύ χαμηλές βάσεις εισαγωγής. Είναι χαρακτηριστική η φετινή περίπτωση όπου υποψήφιος με 3 να εισαχθεί στο Μαθηματικό Σάμου. Σε όλα σχεδόν τα πρώην ΤΕΙ, της επαρχίας κυρίως, οι βάσεις ήταν κάτω από το 8. Το γεγονός ότι ξαφνικά ο ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς κανένα εκπαιδευτικό, παιδαγωγικό ή από τις ανάγκες τις παραγωγής λόγο, βάρφισε τα ΤΕΙ σε ΑΕΙ, απλά σημαίνει ακόμη χειρότερα ότι οι υποψήφιοι εισάγονται στα ΑΕΙ χωρίς να έχουν ούτε τις στοιχειώδεις γνώσεις των μαθημάτων που είναι αναγκαία και που αντιστοιχούν σε κάθε σχολή, με προφανές αποτέλεσμα να δυσκολεύονται να αποφοιτήσουν ή και να παρατούν τις σπουδές τους.

Η επίκληση του επιχειρήματος ότι οι πανελλήνιες εξετάσεις (όπως και οι ενδοσχολικές) είναι ταξικές και κατά συνέπεια αυξάνουν την ταξική ανισότητα και άρα πρέπει να καταργηθούν, όπως έχει στο πρόγραμμά του ο ΣΥΡΙΖΑ, θα πρέπει να σημαίνει όχι ότι πρέπει να καταργηθούν ή να ελαφρύνουν, αλλά ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερο βάρος στους αδύνατους μαθητές που είναι κύρια τα παιδιά της εργατικής τάξης, της φτωχής αγροτιάς και της φτωχολογιάς της πόλης. Η ισότητα προς τα κάτω, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να επιδεινώνει και να σκεπάζει αυτήν την κατάσταση όταν οι φτωχοί μαθητές γίνουν φοιτητές σε κάποιο ΑΕΙ ιδιαίτερα όταν αυτό είναι μακριά από τον τόπο της κατοικίας τους. Οι γονείς πληρώνουν πολύ περισσότερο γιατί οι σπουδές κρατούν πολύ περισσότερο.

Για κάθε προοδευτικό άνθρωπο η μικρότερη συμμετοχή των φτωχών στις σπουδές και οι χαμηλότερες επιδόσεις τους έχουν πράγματι κοινωνικές αιτίες, αλλά αυτές οι αιτίες δεν μπορεί να σχετικοποιούν ούτε τις επιδόσεις, αλλά ούτε και τις ελάχιστες απαιτήσεις και εφόδια για να πραγματοποιηθεί μία ανώτατη σπουδή. Απλά εξηγούν το πρόβλημα, δίνουν την ιστορική - κοινωνική διάστασή του. Οι κρατικοκομματικές συνδικαλιστικές οργανώσεις της εκπαίδευσης επιμένουν όμως ότι μέχρι να καταργηθούν οι «κοινωνικές αιτίες» της ανισότητας, δηλαδή μέχρι να καταργηθεί ο καπιταλισμός που τις παράγει, θα πρέπει να συνεχίσουν να εισάγονται στα ανώτατα ιδρύματα μαθητές με βαθμολο-

γίες ακόμα και κοντά στο μηδέν! Αυτή η φαιοκόκκινη γραφειοκρατία επέβαλε στην ουσία σαν «δημοκρατικό» μέτρο την κατάρνηση κάθε ελάχιστου ποσού γνώσεων για την είσοδο στα ανώτατα ιδρύματα. Η άρνηση κάθε αξιολόγησης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των καθηγητών, που συστηματικά υποστηρίζουν, κρύβει την καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων, την καταστροφή των ανθρώπων και την καταστροφή της επένδυσης της κοινωνίας στην εκπαίδευση, καλλιέργει και διαιωνίζει την εξουσία της.

Επειδή τα παιδιά των φτωχών μειονεκτούν έναντι των παιδιών των εύπορων σε όλα τα επίπεδα της μόρφωσης γι' αυτό και ένα εκπαιδευτικό προοδευτικό κίνημα πρέπει να διεκδικεί από την άρχουσα τάξη καλύτερους δασκάλους, καλύτερα σχολεία, την ενίσχυση στην μελέτη με περισσότερη ενισχυτική διδασκαλία, για να αναπληρώνουν την για ταξικούς λόγους μικρότερη γονική στήριξη στο διάβασμα και για να καλύπτουν τις επιστημονικές και πολιτιστικές ελλείψεις της οικογένειας. Αυτό για να γίνει απαιτεί ακόμα και θυσίες από τους εκπαιδευτικούς και όχι γραφειοκράτες αστούς νέου ανατολικού τύπου που σαμποτάρουν κάθε προοδευτική αλλαγή στην εκπαίδευση και οι οποίοι με επικεφαλής την ΟΛΜΕ και την ψευτοαριστερά δεν ήθελαν ούτε Εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση να κάνουν στο πρώτο κύμα της πανδημίας. Οι υπεύθυνοι της διάλυσης της εκπαίδευσης διαστρέφουν την πραγματικότητα και προπαγανδίζουν ότι με περισσότερα λεφτά, με την διόγκωση της γραφειοκρατίας και την κατάργηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης, η εκπαίδευση θα πάει καλύτερα. Η άρνηση να αποδεχτούν ένα ελάχιστο ποσό γνώσεων σαν προϋπόθεση εισαγωγής στα ΑΕΙ και το κατρακύλισμα των βάσεων εισαγωγής κοντά στο μηδέν οφείλεται στο ότι έτσι δεν φαίνεται η γύμνια της εκπαιδευτικής διαδικασίας τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και, κυρίως, στην δευτεροβάθμια δημόσια εκπαίδευση. Δεν φαίνεται η διάλυση που επικρατεί στα σχολεία και που γίνεται ορατή ιδιαίτερα την περίοδο κοντά στις εξετάσεις όπου οι υποψήφιοι-μαθητές αδειάζουν τις σχολικές αίθουσες του υποτιθέμενου δημόσιου δωρεάν σχολείου για να αγοράσουν λίγη παραπάνω γνώση στα ιδιωτικά φροντιστήρια.

Η ελάχιστη βάση εισαγωγής που έθεσε το υπουργείο βρίσκεται στην τυπική λογική της ελάχιστης γνώσης, αλλά δεν πρόκειται ούτε καν για αυτήν. Γιατί δεν ορίζεται όπως παλιά σαν βάση το 10, αλλά ένα +20% ή -20% -ποσοστό που θα ορίζει το αντίστοιχο τμήμα των ΑΕΙ, ενώ σαν βάση θα παίρνεται η διάμεση τιμή του μέσω όρου των υποψηφίων. Δηλαδή θα αθροίζεται ο μέσος όρος των γραπτών των υποψηφίων και στη συνέχεια θα εξαγάγει η μέση τιμή όλων αυτών των μέσων όρων και στη συνέχεια η κάθε σχολή θα προσθαφαιρεί ένα ποσοστό 20% οπότε έτσι προκύπτει η βάση εισαγωγής. Ουσιαστικά δηλαδή θα έχουμε το πολύ ένα 20% πάνω από τις βάσεις που διαμορφώνονται με το παλιό σύστημα, στην πραγματικότητα δηλαδή περίπου μιάμιση μονάδα πάνω από τις σημερινές βάσεις, μιλώντας πάντα για βάσεις πολύ κάτω του 10.

Ειδικότερα το κίνημα που ξεπήδησε σαν αντίδραση στο νόμο, λέει ειδικά για τις βάσεις εισαγωγής στο ψήφισμα που έβγαλε: «Το αποτέλεσμα ενός τέτοιου μέτρου θα είναι αφ' ενός η άμεση μείωση του αριθμού των εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, κίνηση που διασπά την ενιαία και με μαζικούς όρους ένταξη της νεολαίας στην Τριτοβάθμια, η οποία σαν τέτοια αποτελεί αγκάθι διαχρονικά για τα σχέδια των κυβερνήσεων, αφ' ετέρου εντατικοποίηση της νεολαίας ήδη από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, προσθέτοντας έξτρα εξεταστικά φίλτρα τα οποία κάνουν ακόμα πιο επίπονη τη διαδικασία των εξετάσεων για να μπορέσει κάποιος να περάσει σε μια σχολή, ενώ διαμορφώνουν ένα προτυπο μαθητικής ζωής στο οποίο η έννοια της συλλογικής διεκδίκησης δεν θα χωράει. Με αυτόν τον τρόπο θα οδηγήσει με βεβαιότητα στο πέταγμα μεγάλου ποσοστού μαθητών εκτός των Πανεπιστημίων, οι οποίοι θα οδηγούνται στην επαγγελματική εκπαίδευση. Στην κατηγορία αυτή θα ανήκουν κυρίως οι μαθητές, οι οικογένειες των οποίων θα αδυνατούν να αντεπεξέλθουν οικονομικά στα αλλεπάλληλα εξεταστικά φίλτρα που τίθενται σε ισχύ» (<https://www.tanea.gr/2021/01/12/>).

Το «κίνημα» δηλαδή πέρα από το παραπάνω γενικό περιγράμμα, βάζει νέα αιτήματα για πρώτη φορά. Θέλει δηλαδή για πρώτη φορά «την ενιαία και με μαζικούς όρους ένταξη της νεολαίας στα ΑΕΙ» γιατί αυτό είναι το προοδευτικό αφού δεν το θέλουν οι κυβερνήσεις. Δηλαδή πέρα και ενάντια σε κάθε κοινωνική αναγκαιότητα, στις σημερινές συνθήκες, πρέπει όλοι να σπουδάζουν σε ΑΕΙ και μάλιστα ακόμα και σε ένα ΑΕΙ που να έχει το χειρότερο δυνατό επίπεδο και με κλάδους σπουδών που έχουν ελάχιστη σχέση με τις κοινωνικές ανάγκες και ειδικότερα με τις ανάγκες της παραγωγής. Και επειδή μερικοί, που δεν έχουν καμιά προαπαιτούμενη γνώση και δεν θα γράψουν πάνω από 2, γιαυτό και πρέπει να καταργηθεί η ελάχιστη βάση εισαγωγής! Μα στην πραγματικότητα, όπως συμβαίνει σε όλες τις χώρες του πλανήτη, και φυσικά συνέβαινε και στις χώρες που οικοδομούσαν το σοσιαλισμό, ο αριθμός των υποψηφίων καθορίζεται από τις ευρύτερες κοινωνικές και παραγωγικές ανάγκες και δεν υπήρξε ποτέ η αντιληψη να σπουδάσουν ολοι στην ανώτατη εκπαίδευση.

Το πιο αποτρόπαιο είναι το σημείο για όσους θα μείνουν έξω εξ αιτίας της νέας

βάσης εισαγωγής. Λένε «Με αυτόν τον τρόπο θα οδηγήσει με βεβαιότητα στο πέταγμα μεγάλου ποσοστού μαθητών εκτός των Πανεπιστημίων, οι οποίοι θα οδηγούνται στην επαγγελματική εκπαίδευση». Τι λένε δηλαδή εδώ οι αντιδραστικοί σοσιαλφασίστες; Ότι η επαγγελματική εκπαίδευση είναι κακό, αφού εκεί θα ξωπεταχτούν όσοι δεν θα φοιτήσουν στα ΑΕΙ!

Πιστεύουμε ότι αρκεί και μόνο αυτό το σημείο για να χαρακτηριστεί το κίνημα αυτό μαύρο από πάνω ίσαμε τα κάτω, με αυτή την περιφρόνηση που δείχνουν ενάντια στην επαγγελματική εκπαίδευση, δηλαδή ενάντια στην τεχνική εκπαίδευση και ειδικά ενάντια στην χειρωνακτική εργασία, και βέβαια ενάντια στα παιδιά της φτωχολογιάς που φοιτούν εκεί, και πάνω απ όλα εναντία στην εργατική τάξη. Αυτό το πρόγραμμα για την εκπαίδευση είναι συμπυκνωμένο το ταξικό μίσος της κρατικής, μικροαστικής στην νοοτροπία της, παρασιτικής γραφειοκρατίας που αποτελεί την πλατύτερη κοινωνική βάση του σοσιαλισμού στη χώρα μας. Ο αντεργατισμός τους είναι ρατσιστικού τύπου και το πρώτο άρθρο πίστης τους είναι: Ο άνθρωπος πίσω από ένα γραφείο που εκπροσωπεί την κρατική ισχύ έχει την πνευματική υπεροχή που το πανεπιστημιακό του χαρτί αποδεικνύει να καταπιέσει τον αμόρφωτο χειρωνακτα που έχει απέναντί του. Μήπως υπάρχει εκπαιδευτικό σύστημα ακόμα και στην ταξικά απελευθερωμένη κοινωνία που με απόλυτη δικαιοσύνη μπορεί να κατατάξει την αξία των υποψηφίων για σπουδές; Αυτό που κάνουν όλα τα εκπαιδευτικά συστήματα είναι να κατηγοριοποιούν τις απαιτήσεις τους και να εντάσσουν τους υποψηφίους σε αυτές με διαφορετικά κριτήρια βέβαια στα διάφορα κοινωνικά συστήματα. Η ικανότητα του υποψηφίου όμως να ανταποκριθεί στις δυσκολίες της σπουδής είναι το αυτονόητο, το «φυσικό» κριτήριο. Αλλά και αυτό ακόμα κρίνεται.

Το ερώτημα πως θα πρέπει να γίνεται η επιλογή στο πρώτο στάδιο του κομμουνισμού, δηλαδή ποιο θα είναι το σοσιαλιστικό μας πρόγραμμα μας για τις εξετάσεις, θα το απαντήσουμε σε ένα άλλο μας κείμενο αλλά εδώ μπορούμε να πούμε ότι αυτό το σημερινό πανεπιστήμιο αποθηκη της νεολαίας, συνέχεια της αποθήκης που λέγεται λύκειο, από τα χειρότερα στοιχεία του οποίου θα στρατολογεί ο σοσιαλφασισμός τον πολιτικό του στρατό, δεν το δεχόμαστε

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

www.oakke.gr

e-mail: info@oakke.gr

Για τις ξαφνικές φωνές του ΣΥΡΙΖΑ για Λιγνάδη

Συνέχεια από τη σελ. 19

τάζ της παραγωγής στο όνομα των αρχαιοτήτων, όπως όμως αποδεικνύεται ο εχθρός κάθε παραγωγικής προόδου (εκτός αν υπηρέτει την Κίνα και τη Ρωσία) ΣΥΡΙΖΑ βολεύεται μόνο με Νέρωνες και Ηρόστρατους. Έτσι δεν συγχώρεσε στη Μενδώνη το ότι άνοιξε το δρόμο για τις άδειες της αρχαιολογίας για το Ελληνικό αλλά πολύ περισσότερο γιατί επέτρεψε στο στοιχειωμένο μετρό της Θεσσαλονίκης να προχωρήσει, αντί να το σταματήσει λόγω των βυζαντινών ευρημάτων που έτσι κι αλλιώς θα επιστρέφανε στον ευρύτερο χώρο. Μόνο επειδή το κίνημα των ηθοποιών έβγαλε στο φως τον Λιγνάδη και ξεσηκώθηκε τέτοια κατακραυγή εναντίον του, μόνο τότε καβάλησε ο ΣΥΡΙΖΑ το ρεύμα των καταγγελιών για να πετύχει το δικό του πολιτικό στόχο, και για

να διευκολύνει τον κρυφό σαμποταριστή Μητσοτάκη να απομακρύνει κάποια στιγμή τη Μενδώνη παρακάμπτοντας την ομάδα των βουλευτών της ΝΔ που στηρίζουν με ένταση το μετρό. Στο μεταξύ ο ΣΥΡΙΖΑ είχε κάνει ότι μπορούσε για να φιμώσει τις επώνυμες καταγγελίες στα ΜΜΕ για το δικό του Κιμούλη και για κάθε άλλο καταγγελλόμενο, συμπεριλαμβανομένου αρχικά και του Λιγνάδη πριν γίνει η έκρηξη με δαύτον.

Με αυτή του τη στάση ο ΣΥΡΙΖΑ πετυχαίνει με ένα σμπάρο, δυο τρυγόνια, δηλαδή και να φθείρει τη Μενδώνη τόσο όσο χρειάζεται για να πετύχει την απομάκρυνσή της, αλλά και να πλάσαριστεί σαν επικεφαλής, αντί για προδότης, του κινήματος των καλλιτεχνών και των γυναικών που και τους δύο πάντα παρίστανε ότι εκπροσωπούσε.

ΝΑ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΒΡΟΜΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 3

δείας, των μεταφορών κτλ. και όχι από ένα πραγματικό ενδιαφέρον τους για την πρόσβαση των φτωχών σε αυτά τα αγαθά ή για τα εργασιακά δικαιώματα των έντιμων και ευσυνειδητών υπαλλήλων στους παραπάνω τομείς. Από δω βγαίνει η επιμονή με την οποία απαιτούν να επιτάσσονται, δηλαδή να καταλαμβάνονται από το κράτος χωρίς αποζημίωση οι ιδιωτικές κλινικές, τα ιδιωτικά λεωφορεία, τα ιδιωτικά γηροκομεία και γενικότερα τα ιδιωτικά μέσα κοινής ωφέλειας. Στην πραγματικότητα μια τέτοια λύση όχι μόνο δεν είναι καθόλου υποχρεωτική οικονομικά στην παρούσα φάση αφού υπάρχουν λεφτά από τα πελώρια ευρωπαϊκά κονδύλια για να αγοραστούν από το κράτος οι όποιες απαραίτητες έκτακτες υπηρεσίες του ιδιωτικού τομέα, αλλά είναι μια συνταγή για να αυξηθεί το κόστος της ιδιωτικής υγείας και των άλλων ιδιωτικών υπηρεσιών στις οποίες καταφεύγουν είτε τα μεσοστρώματα (υγεία) είτε και ο λαός (ιδιωτικές μαζικές συγκοινωνίες, γηροκομεία κλπ) και αυτές να κρατικοποιηθούν, δηλαδή να κρατικουπαλληλοποιηθούν. Αν για παράδειγμα χρειαστούν για τον covid νέες ΜΕΘ και κατασχεθεί χωρίς αποζημίωση από το κράτος η ιδιωτική υγεία αντί να αποζημιωθεί, οι άρρωστοι δεν θα κερδίσουν τίποτα παραπάνω, αλλά το σύστημα της ιδιωτικής υγείας θα γίνει στη συνέχεια αναξιόπιστο από καπιταλιστική άποψη, που σημαίνει ότι τα έξοδα της ιδιωτικής ασφάλισης υγείας θα αυξηθούν και ένα πιο μεγάλο τμήμα των μεσοστρωμάτων που δεν θα μπορεί να ακολουθήσει αυτή την αύξηση απλά θα φουσκώσει κι άλλο τον ανταγωνισμό των φτωχών για μια θέση στην άθλια κρατική υγεία. Αυτό είναι το άμεσο υλικό αποτέλεσμα για τις μάζες της πολιτικής του επιλεκτικού «σοσιαλισμού» μέσα στον καπιταλισμό, δηλαδή της μερικής αντικατάστασης του ιδιωτικού με τον κρατικό-γραφειοκρατικό καπιταλισμό που ακολουθεί ο στην όψη «αριστερός» μα στην πράξη ακροδεξιός αναθεωρητισμός του μαρξισμού που είναι ο σοσιαλφασισμός, που τμήμα της είναι και η λεγόμενη πάντα ρωσόφιλη «αριστερή» σοσιαλδημοκρατία. Υπάρχουν βέβαια και πραγματικά αριστερών διαθέσεων άνθρωποι που από άγνοια θεωρούν μια κρατική οικονομία πιο αριστερή από μια ιδιωτική γιατί από άγνοια πιστεύουν ότι το κράτος είναι ταξικά ουδέτερο οπότε αν το πάρει όλο στα χέρια του ή πάρει μέρος του ο «λαός», ή η «αριστερά», ή οι «προοδευτικές» δυνάμεις κ.λπ, αυτό το κράτος όλο ή τμήμα του μπορεί να δουλέψει για το λαό. Αλλά κάτι τέτοιο μπορεί να συμβεί μόνο κατ'εξαιρεση σε συνθήκες μεταβατικής επαναστατικής κατάστασης, πχ κυβερνήσεις αντιφασιστικού μετώπου, δηλαδή σε συνθήκες γιγαντιαίων δημοκρατικών λαϊκών κινημάτων κλπ. Όμως εδώ οι κομματικοί χαρτογιακάδες, που περνάνε τους εαυτούς τους για επαναστάτες, θέλουν επιλεκτικά την εκχώρηση τομέων του ιδιωτικού τομέα στο κράτος την ώρα που το ιδιωτικό προλεταριάτο λείπει εντελώς από όλες τις «αγωνιστικές» τους κρατικές λειτουργίες και ο υπόλοιπος πληθυσμός είναι στο σπίτι του μόνος του μπροστά στην τηλεόραση να λιώνει στη δουλειά ή στην ανεργία χωρίς επιχειρησιακά συνδικάτα και χωρίς οργανώσεις γειτονιάς. Μέσα σε τέτοιες συνθήκες το να περνάει η ακριβή ιδιωτική υγεία, που τώρα από τη ντόπια αστική τάξη πέρασε χρεωκοπημένη σε ξένα δυτικά χέρια, σε έναν υποχρηματοδοτούμενο κρατι-

κό τομέα με τα φακελάκια ορθάνοιχτα, δεν έχει τίποτα το προοδευτικό. Και πώς να έχει από την ώρα που οι κρατικοί «σοσιαλιστές» που θα πραγματοποιήσουν αυτή τη μεταφορά μένουν παταγωδώς σιωπηλοί και εντελώς ανέκφραστοι, όταν οι ίδιοι δεν φροντίζουν (σαν ΣΥΡΙΖΑ) τα δύο βασικά διεθνή ελληνικά λιμάνια, ο Πειραιάς και η Θεσσαλονίκη να μην περνάνε από τον κρατικό τομέα ουσιαστικά τζάμπα στα μονοπώλια της Κίνας και της Ρωσίας για να μετατραπούν σε εργασιακά γκέτο. Στην πραγματικότητα είναι ανέκφραστοι αλλά μέσα τους γελάνε με τρελή χαρά που αυτά τα μέσα παραγωγής πέρασαν στα χέρια των ξένων μεγάλων αφεντικών τους. Απλά δεν πρέπει να δείχνουν τη χαρά τους για να μην τους βλέπει ο λαός που τους θεωρεί αριστερούς. Συμπεριφέρονται κατά κάποιο τρόπο σαν χαρτοπαίκτες που παίρνουν στο μοίρασμα της τράπουλας γερό χαρτί αλλά πρέπει να μείνουν ανέκφραστοι για να μην αποτραβηχτούν από το παιχνίδι τα μελλοντικά θύματά τους.

Ο σοσιαλφασισμός επικεφαλής των φαιο-«κόκκινων» στην υπονόμευση των μέτρων προφύλαξης

Αν οι κύριοι αυτοί νοιαζόντουσαν μια στάλα για το λαό θα έπρεπε να δώσουν την κύρια έμφαση της προπαγάνδας τους στη σημασία που έχουν για την υγεία και την οικονομική επιβίωση του λαού, πάνω απ' όλα, τα μέτρα προφύλαξης από τον ιό. Ποτέ δεν το κάνουν και μάλιστα, με διαδηλώσεις τους «ανυπακοής» σε ώρες οδυνηρού αποκτάουν που ο λαός σέβεται, δίνουν το πλάγιο σύνθημα στις μάζες για την σχετικοποίηση και παραβίαση τους ενώ γενικά δίνουν όλο τους σχεδόν το βάρος στις ΜΕΘ, δηλαδή όχι στην αποφυγή της αρρώστιας αλλά στην έσχατη, απελπισμένη και συχνά παρηγορητική λύση της ΜΕΘ μετά την κορύφωση της αρρώστιας. Αν ήταν δηλαδή αριστεροί θα έπρεπε να κατευθύνουν την πολιτική τους δράση στο να αποκαλύπτουν τις τεράστιες ευθύνες της πολιτικής ηγεσίας και ιδιαίτερα της εκκλησιαστικής ως προς την εφαρμογή των μέτρων. Αυτοί έκαναν το ακριβώς αντίθετο: περιφρόνησαν τα μέτρα προφύλαξης σε κάθε φάση υπερθεματίζοντας μάλιστα στο διάστημα μεταξύ της πρώτης και δεύτερης καραντίνας την καταστροφική γραμμή της κυβέρνησης της ΝΔ να εγκαταλείψει κάθε πολιτική προφύλαξης του λαού. Έτσι, σε πρώτη φάση αποδέχτηκαν την αντεπιστημονική και κοινωνικά επιζήμια κυβερνητική μέθοδο προφύλαξης, την εχθρική απέναντι ειδικά στη χρήση масκών. Σε δεύτερη φάση, όταν αναγκάστηκε η κυβέρνηση να θεσπίσει ορισμένα μέτρα μη αποτρεπτικά της οικονομικής δραστηριότητας, αντί να κάνουν θέμα τη σκανδαλώδη χαλαρότητα στην επιτήρησή τους από την αστυνομία, αυτοί σε μέτωπο με όλη την ακροδεξιά αντίδραση και κάθε ιδεολογική καθυστέρηση κατηγορήσαν την κυβέρνηση για υπερβολική αυστηρότητα κάνοντας λόγο για καθεστώς «αστυνομοκρατίας» (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=11058344>, ανακοίνωση Ανταρσία στις Γειτονίες της Αθήνας στις 14/5, https://antarsiaageitoniesathinas.blogspot.com/2020/05/blog-post_27.html#more). Εδώ ο σοσιαλφασισμός παίζει με μια άλλη διαστρέβλωση του μαρξισμού σύμφωνα με την οποία το κράτος -οπότε και η αστυνομία του- συμπεριφέρεται σαν ταξική δικτατορία σε κάθε λειτουργία του, ακόμα και σε εκείνες που είναι ως προς την κύρια πλευρά τους ταξικά ουδέτερες, όπως πχ η τιμωρία

του κοινού ποινικού εγκλήματος, ο έλεγχος της τήρησης των κανονισμών της κυκλοφορίας γενικά και τώρα ο έλεγχος των ως τα σήμερα στην κύρια πλευρά λογικών κανονισμών ενάντια στη διάδοση της πανδημίας. Αντίθετα μένοντας όπως πάντα πιο δεξιά από τους αστοφιλελεύθερους αρνήθηκαν να στηλιτεύσουν τη νεομεσαιωνική στάση των εκκλησιαστικών ηγετών της επειδή αυτοί σε γενικές γραμμές κρατάνε τη χώρα στην καθυστέρηση και, κυρίως επειδή μια καίρια μάζα από αυτούς θέλει τη χώρα δεμένη με τη ρώσικη υπερδύναμη. Δεν θα περιμέναμε βέβαια ποτέ από την ψευτοαριστερά να αποκαλύψει στο λαό ότι η ανυπακοή της εκκλησιαστικής ηγεσίας στα περιοριστικά μέτρα οφείλεται στο ότι όλες τους οι εισπράξεις προέρχονται από την πίστη του εκκλησιάσματος στα θαύματα οπότε πρόσθεσαν σε αυτά, ακόμα και με κίνδυνο της ζωής τους, και το πιο αποφασιστικής σημασίας για τις συνειδήσεις των πιστών θαύμα ότι οι κορονοϊοί πεθαίνουν μπροστά στο κουτάλακι της «θείας» μετάληψης. Όμως η ψευτοαριστερά όχι μόνο άφησε ανενόχλητη να μένει στην επίσημη κρατική ομάδα των λοιμοξιολόγων μια Γιαμαρέλλου αλλά με τον ΣΥΡΙΖΑ έφτασαν να απαιτήσουν να γίνει υπουργός υγείας η λοιμοξιολόγος τους Λινού που επίσης υπεράσπισε το άπρωτο της θείας μετάληψης στον ιό. Φυσικό λοιπόν ήταν που υποβάθμισαν εντελώς το ζήτημα της επίσημης ανυπακοής της Ιεράς Συνόδου στην καραντίνα τα Θεοφάνεια. Άλλωστε η ανυπακοή της εκκλησίας-κράτους στις κυβερνητικές αντιπανδημικές απαγορεύσεις κατοχυρώνει το δικαίωμα της ανυπακοής στις ίδιες απαγορεύσεις και της ψευτοαριστεράς-κράτους. Τέλος αντί να καταγγείλουν κυβέρνηση, εκκλησία και κλασική ακροδεξιά για την υπόθαλψη ή και ανοιχτή διάδοση διάφορων αντεπιστημονικών σκοταδιστικών θεωριών ενάντια στα εμβόλια, αυτοί ενίσχυσαν την επιχειρηματολογία των αρνητών συνωμοσιολόγων με τη βοήθεια μιας δικής τους διαστρεβλωμένης έκδοσης της μαρξιστικής πολιτικής οικονομίας, μιας έκδοσης που είναι στην ουσία της χιτλερικού-αντιστημιτικού τύπου (βλ. άρθρο της ΟΑΚΚΕ στη ΝΑ φ. 554 με τίτλο «Να υπερασπιστούμε τη σύγχρονη ιατρική επιστήμη κόντρα στο φαιο-«κόκκινο» αντιεμβολιαστικό μεσαίωνα»).

Στην πραγματικότητα και στο μέτωπο της πανδημίας η ψευτοαριστερά των Κουτσούμα-Τσίπρα-Βαρουφάκη και Σία όχι μόνο βρίσκεται στο ίδιο μετερίζι με την κλασική φαιά αντίδραση αλλά το διευθύνει κιόλας. Είναι η ίδια που έχει δώσει στους φαιούς συμμάχους της μια ιδεολογική φόρμουλα για να σαμποτάρουν την πάλη με τον ιό. Πρόκειται για το γνωστό σύνθημα «όχι στην ατομική ευθύνη», ή «η πάλη με τον ιό είναι αποκλειστικά κρατική ευθύνη». Λέει δηλ. στην ουσία ότι μπορεί κανείς να κυκλοφορεί χωρίς μάσκα και χωρίς αποστάσεις, ότι μπορεί να διαδίδει τον ιό και να προκαλεί το θάνατο χωρίς να φταίει ο ίδιος γιατί η γενική διαχείριση, ακόμα και η ευθύνη να πεισθούν οι πολίτες είναι ευθύνη της κυβέρνησης! Με αυτό ο σοσιαλφασισμός θέλει να δικαιολογήσει κάθε παραβίαση των υγειονομικών μέτρων από το τμήμα των πολιτών που είναι πολιτικό-ιδεολογικά πολύ πιο τρωτό στον αντεπιστημονικό μεσαίωνα που οι ίδιοι οι φαιο-«κόκκινοι» υποθάλπουν, ή που στην χειρότερη περίπτωση είναι διαβρωμένοι από τον αστικό ατομικισμό. Αν εφαρμόζαμε τη λογική του

συνθήματος πλατύτερα τότε θα μπορούσαμε κάλλιστα να αθωώσουμε έναν βιαστή και έναν δολοφόνο αποδίδοντας την αποκλειστική ευθύνη για την εξαχρείωσή του στο κυρίαρχο κοινωνικό σύστημα και στις κυβερνήσεις. Άλλωστε αυτό ισχύει ως προς τον μεγάλο προστάτη του εγκληματικού λούμπεν που είναι ο ΣΥΡΙΖΑ.

Με αυτό το πνεύμα αχρειότητας και παραίτησης διαπαιδαγωγούν την εργατική τάξη και το λαό μας τα κόμματα του σοσιαλφασισμού. Μια πραγματική αριστερά θα καθιστούσε σαφές στο λαό ότι η υπόθεση της προστασίας της υγείας του είναι αρκετά πολύτιμη για να την αφήσει στα χέρια μιας αντιδραστικής και ανεύθυνης κυβέρνησης. Θα του έδειχνε το δρόμο της εθελοντικής αυτό-οργάνωσης για την περιφρούρηση του δικαιώματός του στην υγεία και για την άσκηση ελέγχου πάνω στις επιλογές της πολιτικής και της οικονομικής εξουσίας. Όμως η ψεύτικη αριστερά των Τσίπρα-Κουτσούμα και Σία τρέμει την αυτό-οργάνωση του λαού, αυτό το μεγάλο σχολείο ταξικής πάλης για τις πλατιές μάζες. Γι' αυτό η «Αυγή» κατήγγειλε την ευγενική κίνηση των εθελοντών νοσηλευτριών της Κρήτης που προσφέρθηκαν να βοηθήσουν τις φρακαρισμένες με διασωληνωμένους ΜΕΘ της Θεσσαλονίκης (https://www.avgi.gr/politiki/372258_ethelontismos-o-feretzestoy-neofilelytherismoy) ενώ και ο Περισσός έριξε το δηλητηριό του γιατί τάχα οι εθελοντές προσφέρουν τζάμπα εργατική δύναμη δηλαδή «προδίδουν» το κράτος και την κρατική υπαλληλία (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=11015010&textCriteriaClause=%2B%CE%95%CE%98%CE%95%CE%9B%CE%9F%CE%9D%CE%A4%CE%95%CE%A3>). Το μόνο αίτημά τους που μοιάζει με κάλεσμα για αυτοοργάνωση των εργαζομένων είναι εκείνο περί συγκρότησης επιτροπών υγιεινής και ασφάλειας στις επιχειρήσεις που προβάλλει το ψευτοΚΚΕ. Όμως το συγκεκριμένο αίτημα, που σαν μέτρο είναι δίκαιο και σωστό και σε ένα βαθμό προβλέπεται από την κρατική νομοθεσία, μας φέρνει στην χειρότερη εφαρμογή του κρατικού συνδικαλισμού και μπροστά στο πιο φρικτό συνδικαλιστικό έγκλημα του φαιο-«κόκκινου» φασισμού το οποίο έχει φτάσει στην αποθέωσή του στην Επισκευαστική Ζώνη Περάματος από το κνιτοκρατούμενο κλαδικό Πανελλαδικό Συνδικάτο Μετάλλου. Πρόκειται για το ότι η Επιτροπή Υγιεινής και Ασφάλειας της Επισκευαστικής Ζώνης πιάνει τους εργοδότες-εργολάβους και τους λέει: «είτε προσλαμβάνετε στη δουλειά τα μέλη μας πριν από κάθε άλλον άνεργο, είτε σας κλείνουμε το μαγαζί».

Το πρόγραμμα του σοσιαλφασισμού για την πανδημία είναι η γραμμή του παραγωγικού σαμποτάζ

Η παραπέρα υπονόμευση της βιομηχανικής παραγωγής, του τουρισμού, της έρευνας και της εκπαίδευσης, με δυο λόγια η παραπέρα καταστροφή της παραγωγικής βάσης της ελληνικής οικονομίας εξηγεί σ' ένα μεγάλο βαθμό τη γραμμή παραβίασης των μέτρων προφύλαξης που λίγο-πολύ ακολουθεί το πιο πάνω αντιδραστικό μέτωπο. Το παραγωγικό, ιδιαίτερα το βιομηχανικό σαμποτάζ είναι ταυτόχρονα μια μέθοδος οικονομικής διείδυσης και εξάρτησης της χώρας μας από τον πολιτικό προϊστάμενο όλων των σαμποταριστών, το νεοχιτλερικό ιμπεριαλιστικό άξονα Ρωσίας-Κίνας. Τέτοια εγκλήματα μπορούν να συμβαίνουν

ακριβώς επειδή και οι υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις ελέγχονται ως προς τους ηγετικούς τους μηχανισμούς από το ρωσόδουλο μέτωπο (μέσω Καραμανλή Β', Σαμαρά, Μητσοτάκη Β', Λαλιώτη, Γεννηματά). Στο μέτωπο του παραγωγικού σαμποτάζ ο σοσιαλφασισμός έχει την ηγετική θέση και είναι πάνω στην πανδημία που αποκαλύπτεται ο εξαιρετικά βρόμικος ρόλος του.

Την ίδια στιγμή λοιπόν που η ψεύτικη αυτή αριστερά δικαιολογεί με τον τρόπο της την όποια αδικαιολόγητη χαλάρωση των περιοριστικών μέτρων από την κυβέρνηση, ειδικά την εγκληματική το καλοκαίρι του 2020, τις ανταρσίες της εκκλησίας και των κάθε λογής φασιστών και αρνητών των μέτρων, επιτίθεται κατά μέτωπο στη βιομηχανία, τον τουρισμό (τον μόνο παραγωγικό τομέα που οι σαμποταριστές έχουν κάπως επιτρέψει να αναπτυχθεί στη χώρα επειδή στηρίζεται στη γαιοπρόσοδο), και την εφαρμοσμένη έρευνα.

Η κριτική του σοσιαλφασισμού στην κυβέρνηση για τον κορονοϊό στοχεύει όλο και πιο έντονα στο χτύπημα της μεγάλης βιομηχανίας, που είναι ο κύριος παράγοντας που στήριζε, μαζί με τη γεωργία, αλλά πολύ περισσότερο από αυτήν, την ελληνική οικονομία στην πανδημική κρίση. Όλοι καταλαβαίνουν ότι το να ζήσουν τα λίγα εργοστάσια που μείνανε όρθια μετά από 40 χρόνια βιομηχανικού σαμποτάζ είναι το μεγαλύτερο ζήτημα ζωής και θανάτου για την ύπαρξη της ελληνικής εργατικής τάξης, ντόπιας και μεταναστευτικής. Κι όμως ο Περισσός σαν απάντηση σε τοπικά λοκντάουν (ειδικά αυτό της βιομηχανικής Δυτικής Αττικής) ζήτησε από την κυβέρνηση να δείξει «την πυγμή της στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, που κάνουν λάστιχο τα μέτρα προστασίας για να εξασφαλίζουν την κερδοφορία τους» (ανακοίνωση ΤΕ ΒΔ Αττικής του ψευτοΚΚΕ, <https://www.902.gr/eidisi/politiki/245711/i-kyvernisi-antigia-apeiles-na-parei-tora-ola-ta-anagkaia-metra-stoys>). Είναι χαρακτηριστικό ότι κυρίως το ψευτοΚΚΕ αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγορούν τις μεγαλύτερες βιομηχανίες σαν υπεύθυνες για την ιδιαίτερη μετάδοση του ιού, αλλά χωρίς να τις κατονομάζουν, ενώ ακριβώς αυτό θα έπρεπε να κάνουν αφού αυτές οι καταγγελίες μπορούν να γίνουν από έναν συνδικαλιστικό φορέα σαν το ΠΑΜΕ και να απαιτηθεί η επέμβαση του ΕΟΔΥ χωρίς να εκτεθεί ο εργαζόμενος που κάνει την καταγγελία. Όμως αντίθετα από αυτό που λένε, ακόμα πιο εύκολο είναι να μην εφαρμόζονται τα μέτρα στις μικρομεσαίες βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις που έχουν χαμηλότερη οργανική σύνθεση του κεφάλαιου και λιγότερο ανεπτυγμένη οργάνωση και μικρότερα οργανωτικά κόστη σε σχέση με τις μεγάλες. Συγκεκριμένα η ψηλότερη οργανική σύνθεση της εργασίας σημαίνει ότι απασχολούνται κατά μέσο όρο λιγότεροι εργάτες σε σχέση με τον όγκο των μηχανημάτων οπότε και τον όγκο του χώρου δουλειάς, οπότε και μεγαλύτερες μέσες αποστάσεις μεταξύ των εργαζομένων. Μάλιστα ακριβώς από την άποψη του κέρδους έρχονται πολύ πιο φτηνά για το μεγάλο βιομηχανικό κεφάλαιο τα κόστη για την υγεία του προσωπικού (όπως άλλωστε φτηνότερο είναι και το μισθολογικό κόστος) αντί να λείπει λόγω αρρώστιας και μάλιστα μαζικά αυτό το από τα πράγματα πιο παραγωγικό σε σχέση με τη μικρή παραγωγή προσωπικό. Στην πραγματικότητα ακόμα και στη μικρή βιομηχανία και στη βιοτεχνία οι πιθανότητες να αρρωστήσει κανείς είναι κατά μέσο όρο εκατοντάδες φορές μικρότερες από το να

αρρωστήσει στις μικροδουλειές που ο συνωστισμός είναι αναγκαστικά μεγάλος και οι επαφές με καινούργια πρόσωπα διαρκείς: πχ στο μικρεμπόριο, στα κομμωτήρια, κλπ, αλλά και στα αναγκαστικά ανοιχτά σουπερμάρκετ. Αυτός άλλωστε είναι ο λόγος που ουσιαστικά η βιομηχανία σε όλο τον κόσμο, με εξαίρεση μια μικρή περίοδο του πρώτου κύματος, δεν σταμάτησε να δουλεύει ενώ τα πολλά κρούσματα ήταν αρχικά μόνο στα βιομηχανικά σφαγεία, πράγμα που στη συνέχεια διορθώθηκε ακριβώς για τη διευκόλυνση της κερδοφορίας τους. Δεν είναι επίσης τυχαίο ότι τη βιομηχανία οι σαμποταριστές την κέντραραν σαν πηγή υπερμετάδοσης όταν αυξήθηκε το ικο φορτίο στη Δυτική Αττική. Όμως τελικά ο χώρος στον οποίο στάθηκαν οι υγειονομικές αρχές σύμφωνα με τις δικές τους μετρήσεις και στοιχεία για να ανακόψουν το ρυθμό μετάδοσης ήταν οι εγκαταλελειμμένοι από το κράτος καταυλισμοί των Ρομά στους οποίους όπως απέδειξαν και τα δημοσιογραφικά ρεπορτάζ η χρήση της μάσκας ήταν ελάχιστη.

Στην πραγματικότητα ο σοσιαλφασισμός επιδιώκει μέσα στην κρίση το γρήγορο ενταφιασμό της παραγωγής και της οικονομίας γενικότερα. Μάλιστα οι μικροαστοί σοσιαλφασιστές της ηγεσίας του ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ, που δεν πολυδεσμεύονται ή και χτυπάνε ανοιχτά για τις «ανάγκες του κινήματος» τα μέτρα προστασίας – πράγμα που δεν κάνουν τόσο το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ για να μην ανησυχήσουν τη ντόπια και δυτικόφιλη αστική τάξη με την οποία πιο ανοιχτά συγκοινωνούν- βγαίνουν με πάθος υπέρ των ειδικών μέτρων προφύλαξης για τη βιομηχανία μέχρι που ζητάνε ανοιχτά κλείσιμο εργοστασίων: «Ποια εργοστάσια έκλεισαν με την πανδημία για να προστατευτούν οι εργάτες;» σημειώνει με αγανάκτηση η ανακοίνωση του Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας, που παραθέσαμε πιο πάνω, υπογραμμένη από τον ΣΕΚίτη Π. Κωνσταντίνου.

Στόχος της κριτικής του σοσιαλφασισμού είναι επίσης το κλείσιμο των μεγάλων τουριστικών επιχειρήσεων, ειδικά των ξενοδοχείων που η λειτουργία τους σε συνθήκες βαθιού παραγωγικού σαμποτάζ και μεγάλης ανεργίας είναι μία ανάσα για την οικονομία και το εισόδημα των εργαζομένων. Ο Κουτσομπάσος καλεί την κυβέρνηση να δείξει την πυγμή της σ' αυτές τις επιχειρήσεις, «στην ΤUI (σ.σ. βρετανό-γερμανική εταιρεία ταξιδιών και τουρισμού), τα τουρ οπερέτορς, στους εφοπλιστές, σε μεγαλοξενοδόχους. (...) Σε όλους δηλαδή όσους πρωταρχικά ευθύνονται για αυτή την κατάσταση που βρίσκεται σήμερα η χώρα και ο λαός μας και βεβαίως θέλουν τα υγειονομικά πρωτόκολλα και στα δικά τους μέτρα» (ομιλία στη βουλή, 12/11/2020). Μάλιστα στο «βιομηχανικό» τουρισμό αναθέτουν την κεντρική ευθύνη το ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ για το δολοφονικό δεύτερο κύμα της πανδημίας στη χώρα μας. Ενοχοποιούν δηλαδή το λίγο τουρισμό 2 μηνών του καλοκαιριού και όχι τη γενική χαλάρωση έως την κατάργηση των μέτρων σε όλη τη χώρα για 6 ολόκληρους μήνες. Ασφαλώς, αν και δεν υπάρχουν μελέτες για το βάρος του τουρισμού στο δεύτερο κύμα, έπαιξε και ο τουρισμός έναν υπολογίσιμο ρόλο στο δεύτερο κύμα. Παρόλο όμως που λείπουν οι σχετικές στατιστικές έρευνες ο τουρισμός δεν πρέπει να έπαιξε τον κύριο ρόλο. Η απόδειξη είναι ότι το κέντρο της έκρηξης του β' κύματος δεν ήταν τα κοσμοπολίτικα νησιά των Κυκλάδων, ούτε η Κρήτη, ούτε η Αθήνα, που έχει τους πιο στενούς επικοινωνιακούς δεσμούς με αυτά αλλά η Θεσσαλονίκη όπου όλα δείχνουν ότι σε συνδυασμό με τον πιο

ψυχρό καιρό τον αποφασιστικό ρόλο έπαιξαν οι εκκλησιαστικές υπερσυνάξεις της γιορτής του Αγ. Δημητρίου. Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι και στον τουρισμό το βάρος της ενοχής, όπως φαίνεται και στο παραπάνω απόσπασμα, πέφτει από τους σαμποταριστές στα μεγάλα ξενοδοχεία που εφάρμοσαν – και μπορούσαν να τα κάνουν γιατί είχαν τη δυνατότητα των οικονομικών κλίμακας και των μεγάλων κοινόχρηστων χώρων – τα αυστηρά και κοστοβόρα υγειονομικά πρωτόκολλα που πολύ πιο δύσκολα μπορούσαν να εφαρμόσουν τα μικρά ξενοδοχεία και οι πανσιόν, γι' αυτό άλλωστε τα τελευταία διαμαρτύρονταν έντονα γι' αυτά τα μέτρα στο υπουργείο τουρισμού.

Τέλος η ψευτοαριστερά (ΝΑ, φ. 549, «Ο κορωνοϊός φέρνει στην επιφάνεια τον υπεραντιδραστικό, αντιλαϊκό χαρακτήρα των «Παρεμβάσεων» και ευρύτερα της εξωκοινοβουλευτικής λεγόμενης αριστεράς!») χτύπησε με ιδιαίτερη μανία τη μοναδική τόσο ασφαλή εξ αποστάσεως λειτουργία των σχολείων. Αντί να παλεύει για την καλύτερη εφαρμογή της για να διασφαλίσει την υγεία του πληθυσμού και με άξονα τα συμπεριφέροντα της μαθητικής φτωχολογιάς, από την αρχή και με εμπροσθοφυλακή πάλι τις εξωκοινοβουλευτικές «Παρεμβάσεις», (που είναι ο κατεξοχόν πολιτικός εκφραστής του πιο παρασιτικού κομματιού της κρατικής υπαλληλίας), αντέδρασε στο μέτρο επικαλούμενη προσχηματικά ζητήματα προσωπικών δεδομένων και κοινωνικής ανισότητας, ενώ, με τη στάση της διεύρυνε παραπέρα ακριβώς τις εκπαιδευτικές ανισότητες επειδή κυρίως τα παιδιά της φτωχολογιάς δεν έχουν τη διέξοδο της ατομικής κατ'οίκον διδασκαλίας όταν κλείνουν τα σχολεία.

Ένα εργαλείο για τη διάσπαση της ΕΕ για λογαριασμό του Κρεμλίνου

Η συνταγή λοιπόν του ελληνικού σοσιαλφασισμού για την έξοδο της χώρας από την υγειονομική κρίση οδηγεί σε όλα τα μέτωπα κατευθείαν στη διόγκωση των κοινωνικών ανισοτήτων, στην απόλυτη εξαθλίωση του λαού, και δυναμώνει τους παράγοντες για μια νέα οικονομική χρεοκοπία. Σε ευρύτερη κλίμακα εξυπηρετεί τα παγκόσμια ηγεμονικά παιχνίδια των αφεντικών του Κρεμλίνου, που περνάνε μέσα από τη διάσπαση και διάβρωση της αστοδημοκρατικής ΕΕ.

Τέτοιας φύσης είναι και η πανεθνική (βλ. πρόταση Μητσοτάκη τον Απρίλη '20) εκστρατεία τους για παραχώρηση στα ευρωπαϊκά κράτη της πατέντας των εγκεκριμένων από την Ένωση εμβολίων των δυτικών φαρμακευτικών εταιριών. Έχοντας υπονομεύσει την εμβολιαστική καμπάνια της ΕΕ από τα πάνω (η εγκάθετη της σταζίτισσας Μέρκελ Φον Ντερ Λάιεν μαζί με την κύπρια επίτροπο υγείας Κυριακίδου) αλλά και απ' τα κάτω (αμφισβήτηση της αποτελεσματικότητας των εγκεκριμένων εμβολίων) ο ρωσικός χιτλερικός ιμπεριαλισμός εξαπολύει την «αριστερή» του μεταμφίεση για να προωθήσει μια δήθεν λύση στο αδιέξοδο που δημιουργήθηκε. Η λύση που προτείνεται είναι η αγορά της πατέντας των εμβολίων από τα ευρωπαϊκά κράτη, που σε μια ΕΕ τόσο διαβρωμένη από τον άξονα Ρωσίας-Κίνας όσο είναι η σημερινή θα μπορούσε να ενισχύσει τις ανατολικές φαρμακευτικές εταιρίες στον ανταγωνισμό τους με τις δυτικές, ανταγωνισμό που συχνά παίρνει τη μορφή της βιομηχανικής κατασκοπίας. Ταυτόχρονα προτείνεται, έμμεσα πλην σαφώς από το ψευτοΚΚΕ και ανοιχτά και με έμφαση από τον ΣΥΡΙΖΑ η λύση της διαφοροποίησης των πηγών εμβολιασμού, δήθεν για την πληρέστερη και συντομότερη

κάλυψη του πληθυσμού της ΕΕ, μια γραμμή που ευχαρίστως ακολουθεί και ο δήθεν δυτικόφιλος κύπριος πρόεδρος Αναστασιάδης. Αυτή η απαίτηση έχει σα στόχο να εγκριθεί από τη χώρα μας, όπως ήδη έκανε η Ουγγαρία του Ορμπάν, αλλά ακόμα περισσότερο από την ΕΕ το ρωσικό εμβόλιο Σπούτνικ αλλά και τα δυο κρατικά κινεζικά, τα οποία παράγονται με τη μέθοδο του ανθρώπινου αδενοϊού, με τις «κλασικές μεθόδους» όπως τις αποκαλεί προτείνοντάς τις ο Κουτσομπάσος (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=11049018>) και όχι με τη μέθοδο mRNA με την οποία παράγονται τα εμβόλια των Pfizer-Moderna ή του αδενοϊού πιθήκου, όπως αυτό της Οξφόρδης-Άστρα Ζένεκα. Όμως το πρόβλημα με αυτά τα εμβόλια δεν βρίσκεται στη σύνθεση και στον τρόπο δράσης τους. Το πρόβλημα βρίσκεται στο ότι κανείς επιστημονικός φορέας στον κόσμο δεν μπορεί να βασίζεται στα αποτελέσματα των δοκιμών αυτών των εμβολίων από αυτές τις δύο χώρες, από την ώρα που σε αυτές είναι θαμμένη η επιστημονική διαφάνεια και ο έλεγχος των εμβολιαστικών πρωτοκόλλων στα ένοχα στεγανά της φασιστικής τους κρατικής εξουσίας. Πού και πώς μπορεί να ξέρει και να ελέγξει μια οποιαδήποτε τρίτη χώρα ποιοι άνθρωποι εμβολιάστηκαν πραγματικά στη Ρωσία και στην Κίνα και ποια είναι τα πραγματικά αποτελέσματα αυτών των εμβολιασμών; Τα εμβόλια αυτά μπορούν να γίνουν δεκτά από τους λαούς μόνο αν προηγουμένα κάποιες αστοδημοκρατικές χώρες τα έχουν δοκιμάσει και διαπιστώσουν ότι πληρούν τα δικά τους υγειονομικά πρωτόκολλα.

Μια τέτοια δημοκρατική χώρα είναι ακόμα η Βραζιλία παρόλο που έχει ακόμα πρωθυπουργό τον σε πτώση ακροδεξιό φιλοπλουτιστή Μπολσονάρο. Η Βραζιλία είχε εξαγγείλει ότι θα εμβολιάσει τον πληθυσμό της με το Σπούτνικ αλλά ανακοίνωσε ότι δεν το εγκρίνει γιατί δεν έχει ολοκληρώσει τις δοκιμές του της τρίτης φάσης. Από την άλλη η Βραζιλία είχε περάσει η ίδια σε εμβολιαστικές δοκιμές του κινεζικού κρατικού εμβολίου της Sinovac που επίσης δόθηκε στον κινεζικό πληθυσμό αλλά και σε άλλες χώρες χωρίς να έχει ολοκληρώσει την τρίτη του φάση. Αυτό βρέθηκε στις δοκιμές της Βραζιλίας, αντί για το 78% αποδοτικότητας που είχαν δώσει αρχικά οι εκεί υγειονομικές αρχές στο 50,4% αργότερα όταν μαζεύτηκαν περισσότερα δεδομένα από τους εμβολιασμούς.

Εννοείται ότι όλα αυτά τα στοιχεία δεν πτοούν τη ντόπια ψευτοαριστερά που σπρώχνει τη χώρα μας αλλά και την ΕΕ στο να εισάγουν το ρωσικό εμβόλιο. Σε αυτό τους ενθαρρύνει και το δυτικό μονοπώλιο, που με την Άστρα Ζένεκα αποδέχτηκε την έρευνα για κοινό εμβόλιο με τους κατασκευαστές του Σπούτνικ, οπότε και οι ρωσόφιλοι της ηγεσίας της Κομισιόν ξεθάρρεψαν και ζητούν από τη Ρωσία να κάνει αίτηση έγκρισης του εμβολίου της. Η πρωτοφανής υγειονομική κρίση που περνάμε έχει επιτρέψει στην ψευτοαριστερά να αποκαλυφθεί όχι μόνο σαν μεγάλος υπονομευτής της πάλης με τον ιό, όχι μόνο σαν μεγάλος διαφθορέας του ελληνικού λαού και υπονομευτής της βιομηχανικής παραγωγής της χώρας, όχι μόνο σαν πολιτικός και ιδεολογικός σύμμαχος της κλασικής φασιστικής ακροδεξιάς αλλά και σαν μεγάλος περιφερειακός προβοκάτορας και πλασιέ των ρωσικών οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων στην υπόλοιπη Ευρώπη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΦΑΣΙΣΤΩΝ ΣΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 07/01/2021

Η εισβολή των ταγμάτων εφόδου του Τραμπ στο Καπιτώλιο είναι μια ιστορικής σημασίας επίθεση του φασισμού σε μια χώρα που αν και ιμπεριαλιστική δεν είχε ποτέ στη σύγχρονη ιστορία της αντιμετωπίσει τη σοβαρή αμφισβήτηση των πιο στοιχειωδών δημοκρατικών μορφών διακυβέρνησης και πιο ειδικά της αρχής της ομαλής εναλλαγής των πολιτικών κομμάτων στην εξουσία. Αυτή η εναλλαγή έχει αμφισβητηθεί πριν την εισβολή από τον ισχυρισμό του απερχόμενου προέδρου ότι η προεδρία Μπάιντεν έχει κλαπεί από τον ίδιο, οπότε παρόλο που είναι πια δεδομένη από άμεση πρακτική άποψη αυτή η προεδρία θα αντιμετωπίζεται από ένα μεγάλο κομμάτι του αμερικανικού λαού σαν προεδρία ενός σφετεριστή και θα εμποδίζεται σε κάθε βήμα της και με κάθε δυνατή μορφή.

Εκτιμάμε ωστόσο ότι ο πιο άμεσος πολιτικός στόχος αυτής της εισβολής δεν ήταν η ματαίωση της ανάδειξης του Μπάιντεν στην προεδρία, μιας και αυτό ουσιαστικά είχε κριθεί από τις τοποθετήσεις των βουλευτών πριν από την εισβολή, αλλά η δημιουργία ενός οργανωμένου φασιστικού ρεύματος υποταγμένου απόλυτα στον Τραμπ, οπότε πολύ πιο αυτονομημένου από τη σημερινή ηγεσία του ρεπουμπλικανικού κόμματος, που θα επιδιώξει να σύρει τις ΗΠΑ σε μια παρατεταμένη περίοδο ακήρυχτου πολιτικού εμφύλιου και πολιτικής ανωμαλίας.

Όλα δείχνουν ότι ο Τραμπ προσπαθεί να το πετύχει αυτό αξιοποιώντας την πελώρια πολιτική επιρροή που του έδωσε πάνω σε εκτεταμένες, κυρίως μικροαστικές, αλλά και προλεταριακές μάζες ο πολιτικός καιροσκοπισμός ενός ισχυρού κομματιού των αμερικανικών μονοπωλίων και του ρεπουμπλικανικού κόμματος που τα εκφράζει, για να διασπάσει και να παραλύσει αυτό το τελευταίο. Είναι χαρακτηριστικό ότι η εισβολή πραγματοποιήθηκε ακριβώς τη στιγμή που η ηγεσία του ρεπουμπλικανικού κόμματος παρά την ως τότε ελεεινή στάση της δεν υπέκυψε στις πιέσεις και τις απειλές του Τραμπ και του όχλου του και αναγνώρισε μαζί με την πλειοψηφία των βουλευτών του σαν νόμιμο πρόεδρο των ΗΠΑ τον Μπάιντεν.

Δεν πιστεύουμε ότι ένα τόσο ανοιχτά τραμπούκικο και τόσο συννομοσιολογικό ρεύμα ή ενδεχόμενα και κόμμα θα έχει τη δυνατότητα να πάρει, τουλάχιστον μόνο του, την πολιτική εξουσία σε μια ιμπεριαλιστική υπερδύναμη που είναι ακόμα ηγεμονική οικονομικο-στρατιωτικά και γι αυτό δεν χρειάζεται να εξαπολύσει έναν παγκόσμιο πόλεμο, οπότε δεν χρειάζεται -εφόσον δεν υπάρχει κάποια προλεταριακή εξέγερση στον ορίζοντα- και τη σύμ-

φωτη με αυτό το στόχο εσωτερική φασιστική δικτατορία. Όμως ένα φασιστικό λίγο ή πολύ αυτονομημένο ρεύμα ή κόμμα Τραμπ θα μπορεί να παίζει έναν ρυθμιστικό ρόλο τόσο στα αμερικανικά όσο και στα παγκόσμια πράγματα σε ανοιχτή ή έμμεση συνεργασία με τους ανερχόμενους ιμπεριαλισμούς της Ρωσίας του Πούτιν και της Κίνας του Σι, που συγκροτούν ένα παγκόσμιο νεοχιτλερικό φασιστικό κέντρο. Δεν είναι τυχαίο ότι και οι δύο αυτές χώρες απέφυγαν για αρκετό καιρό να αναγνωρίσουν τη νίκη Μπάιντεν μέχρις ότου βεβαιωθούν ότι ήταν ανεπίστρεπτη, ενώ ήδη ο επικεφαλής της επιτροπής εξωτερικών της ρώσικης Δούμας Κοσατσιόφ σχολιάζει την εισβολή των φασιστών λέγοντας ότι «η πλευρά που χάνει έχει περισσότερους από αρκετούς λόγους να κατηγορεί τον νικητή για παραχαράξεις». Πολύ χαρακτηριστικά μάλιστα ο ίδιος ο Πούτιν υιοθετώντας αυτούσια τη λογική Τραμπ κιόλας από τις 22 του Νοέμβρη δήλωνε ότι τα σημερινά μετεκλογικά προβλήματα στις ΗΠΑ προκύπτουν από το απαρχαιωμένο εκλογικό σύστημα.

Εκτιμούμε ότι ένα αχαλίνωτο ρεύμα ή κόμμα Τραμπ θα αξιοποιήσει όσο ποτέ πριν την παρουσία ενός συμμετρικού αντιδραστικού φιλορώσικου-φιλοκινέζικου ρεύματος που δουλεύει μέσα στο δημοκρατικό κόμμα διασπώντας το από τα «αριστερά» όπως ο Τραμπ διασπά το ρεπουμπλικανικό κόμμα από τα δεξιά. Πρόκειται για ένα σοσιαλφασιστικό ρεύμα υπό την ηγεσία των Σάντερς-Κορτέζ που δουλεύει μέσα σε μια πραγματική αριστερή και προοδευτική βάση του δημοκρατικού κόμματος τη γραμμή μιας βίας τάχα αντιαστυνομικής και αντικαπιταλιστικής. Αυτή η βία συναντά το ρώσικο και τον κινέζικο φασισμό και συμπαρατάσσεται, χωρίς να το παραδέχεται, με αυτούς από την πλευρά τους εκείνη που εμφανίζεται σαν συνεχιστής των μεγάλων επαναστάσεων της ΕΣΣΔ και της Κίνας τις οποίες από τα μέσα έχει ανατρέψει. Αυτού του είδους η «αριστερή» βία δεν εκπροσωπεί τις μάζες ενώ ταυτόχρονα τις διασπά φυλετικά, εθνικά και ως προς το φύλο, στο όνομα ακριβώς της υπεράσπισης των δικαιωμάτων των μαύρων, των μεταναστών, των γυναικών κλπ. Στην ουσία αυτή η γραμμή οξύνει τις αντιθέσεις στους κόλπους του λαού αντί να τον ενώνει στον κοινό δημοκρατικό και ταξικό αγώνα και έτσι αποτελεί το βούτυρο στο ψωμί της τραμπικής φασιστικής δεξιάς. Είναι πολύ χαρακτηριστικό πως κατά την εισβολή του στο Καπιτώλιο ο φασιστικός όχλος καταφερόταν με ιδιαίτερη και προσβλητική μανία ενάντια στο κίνημα «οι μαύρες ζωές μετράνε», ώστε να ενθαρρύνει από τη μια τον κλασσικό αντιμαύρο ρατσισμό στους

λευκούς του στρατοπέδου του και από την άλλη να προκαλέσει την ισχυροποίηση του βίαιου και φυλετικά διασπαστικού ρεύματος μέσα στο «κίνημα για τις μαύρες ζωές».

Αν η συμμορία Τραμπ καταφέρει να δημιουργήσει το λίγο ή πολύ αυτονομημένο μαζικό ρεύμα που θέλει, παρά την οργή που προκάλεσε στην πλειοψηφία του αμερικανικού λαού η αποκρουστική εισβολή στο αμερικανικό κοινοβούλιο, τότε οι δημοκράτες τόσο του δημοκρατικού κόμματος όσο και του ρεπουμπλικανικού θα βρεθούν σε μια θανάσιμη λαβίδα. Αυτή θα σχηματίζεται από το έντονα υπαρκτό ήδη αλληλοτροφοδοτούμενο και τεχνητά υπερδιογκωμένο δίπολο φαιού φασισμού-σοσιαλφασισμού, το οποίο θα συνθλίβει ό,τι θέλει να αντισταθεί στους δύο πόλους αλλά δεν μπορεί γιατί δεν βλέπει ότι είναι ταξικά ταυτόσημοι, δηλαδή ότι η πηγή της δύναμης τους είναι κοινή: είναι το σύγχρονο κρατικοφασιστικό πολεμικό τύπου μονοπόλιο που μισεί θανάσιμα τις λαϊκές μάζες σε όλο τον πλανήτη. Αυτή η σύνθλιψη μπορεί ίσως να μην καταφέρει να φέρει το φασισμό-σοσιαλφασισμό στην εξουσία αλλά μπορεί να εξουδετερώσει για καιρό τους δημοκράτες στις ΗΠΑ και να δώσει όλο το χρόνο στους νεοχιτλερικούς να επιτεθούν και να καταπιούν εντελώς ανενόχλητοι και χωρίς καμιά αποτελεσματική βοήθεια την Ευρώπη και τις δημοκρατίες της Ασίας.

Αυτό σημαίνει ότι η αντίσταση σήμερα στο φασισμό και στο σοσιαλφασισμό στις ΗΠΑ και παντού αλλού στον κόσμο είναι δυνατή μόνο αν είναι ταυτόχρονη ενάντια και στις δύο αυτές πλευρές του φασισμού, αν στηρίζεται στις πλατιές λαϊκές μάζες, αν τις ενώνει ενάντια στους κάθε φορά χειρότερους εχθρούς τους, και αν είναι αποφασισμένη να ικανοποιήσει τις άμεσες ανάγκες τους αλλά και να μιλήσει με τη γλώσσα της πράξης στην καρδιά τους και στους βαθύτερους πόθους τους. Αυτή είναι μια υποχρέωση ζωής και θανάτου για τον πλανήτη. Την εισβολή του φασισμού στο αμερικανικό κοινοβούλιο στις 6 του Γενάρη δεν πρέπει να τη δει κανείς περιορισμένα σαν αποτέλεσμα κάποιων αυθόρμητων κοινωνικών και πολιτικών διεργασιών στις ΗΠΑ που τις εκμεταλλεύτηκε ένας αρχομανής νάρκισσος, όπως πιστεύουν οι φιλελεύθεροι αλλά σαν καρπό μια επιστημονικά εκπονημένης στρατηγικής από το πολιτικά υπομονετικότερο και επιστημονικότερο τέρας που έχει γεννήσει ο ιμπεριαλισμός στα 120 χρόνια της ιστορίας του, το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό.

Πανεπιστημιακή Αστυνομία:

Συνέχεια από τη σελ. 5

αντιμετωπιστούν μόνο με ομάδες δημοκρατικής αυτοάμυνας των πραγματικά αριστερών και δημοκρατικών φοιτητών, αν και αυτό θα ήταν το καλύτερο. Εννοούμε ότι αναγκαίος όρος για να είναι στοιχειωδώς θετική οποιαδήποτε εξωτερική επέμβαση - ακόμα και αν αυτή είναι της πιο δημοκρατικής λαϊκής δύναμης - πρέπει να στηρίζεται τουλάχιστον σε ένα εσωτερικό μαζικό πολιτικό κάλεσμα, μια μαζική διαδήλωση μπροστά σε όλο το λαό υπέρ αυτής της επέμβασης. Εδώ όχι μόνο δεν υπάρχει αυτός ο όρος ούτε στοιχειωδώς, αλλά υπάρχουν μόνο οι διαδηλώσεις των σοσιαλφασιστών ενάντια στην εξωτερική επέμβαση μιας φιλοναζιστικής αστυνομίας που ο στρατός της βάσης της δεν έχει υποστεί ποτέ απολύτως καμία κάθαρση σε αυτό το επίπεδο. Από την άλλη υπάρχει η απόλυτη σι-

ωπή των φοιτητών, επειδή είναι ακόμα στα σπάργανα η συνειδητή τους αντίσταση στο σοσιαλφασισμό, ενώ οι πρυτανικές αρχές αρνήθηκαν ανοιχτά να υποστηρίξουν τον νόμο όπου ο Μητσοτάκης ανακάτεψε την αστυνομία μαζί με αντιδημοφιλείς διατάξεις περί εισακτέων, περί συντόμευσης των σπουδών κλπ. Εκτιμάμε ότι το «όχι» τους οφείλεται στο ότι οι πανεπιστημιακοί θέλουν από τη μια να κατευνάσουν τους σοσιαλφασιστικούς στρατούς της βίας και από την άλλη φοβούνται πραγματικά ότι αν μπει η αστυνομία θα τους ξυπνήσει και τότε θα την πληρώσουν οι ίδιοι, καθώς ξέρουν από πείρα ότι οι κυβερνήσεις και οι αντιπολιτεύσεις προστατεύουν τους τραμπούκικους στρατούς, δηλαδή ότι αυτοί οι τελευταίοι είναι κράτος μέσα στο κράτος.

Με τις κατάλληλα σημειωμένες προβολές που δεν έχουμε κα-

νένα λόγο να πιστεύουμε ότι θα αργήσουν να εκδηλωθούν, δεν αποκλείεται οι νεολαίες των σοσιαλφασιστικών κομμάτων να αρχίσουν να ξαναγεμίζουν τις τάξεις τους με αριστερών διαθέσεων νεολαίους, στους οποίους οι Κουτσούμπες και οι Τσίπρες, μαζί με τους ναρίτες φίλους τους, θα πουλάνε «αντίσταση στο σπουδαστικό της Ασφάλειας» και επανάληψη, ως φάρσα, των παλιών δημοκρατικών και προοδευτικών αγώνων της νεολαίας και του πραγματικού τότε φοιτητικού κινήματος περασμένων εποχών. Οι νέες αυτές παραφουσκωμένες νεολαίες της ψευτοαριστεράς φυσικά δεν θα κυνηγούν παλαιού τύπου ασφαλίδες, εκοφίτες και φασίστες μέσα στα πανεπιστήμια (έτσι κι αλλιώς τέτοιου τύπου αντιδραστικοί δεν κυκλοφορούν γενικά εδώ και χρόνια στο ελληνικό πανεπιστήμιο), αλλά δημοκράτες φοιτητές κι ερευνητές, τους οποίους θα κα-

τηγορούν ως «νεοφιλελεύθερους πράκτορες της αγοράς στο δημόσιο πανεπιστήμιο» και των οποίων την έρευνα και επιστημονική δραστηριότητα θα διαλύουν, θα σταματούν και θα υπονομεύουν, με πρόσχημα την πάλη ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία.

Ο σοσιαλφασισμός, η απόλυτη αντίδραση, που φοράει όμως τα ρούχα της προόδου, δεν μπορεί ποτέ να νικηθεί ούτε στη μορφή ούτε στην ουσία με επικλήσεις στον συντηρητικού τύπου «νόμο και τάξη». Μπορεί να νικηθεί πραγματικά και ουσιαστικά μόνο από ένα δημοκρατικό ρεύμα που θα τον έχει πρώτα αποκαλύψει ως μαύρη αντίδραση και αντιδημοκρατική οπισθοδρόμηση, που θα έχει δηλαδή συνείδηση (και θα το φωνάζει) ότι το κοινωνικό μοντέλο του σοσιαλφασισμού δεν έχει τίποτε το λαϊκό και προοδευτικό, αλλά μοιάζει με τις φασιστικές διχτατορίες της Ρωσίας και της

Κίνας, τελικά ότι έρχεται να χτυπήσει από τα δεξιά τον μισοδημοκρατικό καπιταλισμό της σχετικά ελεύθερης αγοράς που κυριαρχεί σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οπότε και το μισοδημοκρατικό ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο που επιβιώνει κάπως και μέσα στο ελληνικό ομολόγό του.

Μόνο ένα πλατύ μέτωπο της συνειδητής Αριστεράς, οσοδήποτε μειοψηφική κι αν είναι σήμερα, με την αριστερών διαθέσεων νεολαία και την πλατιά δημοκρατική μάζα φοιτητών, ερευνητών και καθηγητών, μπορεί να προστατέψει το πανεπιστήμιο από τη θανατερή τανάλια καταστροφής του, την οποία του ετοιμάζουν οι καλοί φίλοι της Ρωσίας και κάθε φασίστα παλιανθρώπου ανά τον πλανήτη Χρυσοχοϊδης-Μητσοτάκης, ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ.